

~~103~~

Left. ill. ob his tertius carmine
versus est: Atque ACADEMIA
celebratam nonine villam.
See. An ~~Plato~~ Plato velle
~~quod non solum efficeret Athos~~
~~ne curiae, sed~~ ^{aut} ~~Caelum~~ impetrare
querat! Minime vero.

~~103~~

~~Atque ACADEMIA~~
~~celebratam nonine villam.~~
~~An ~~Plato~~ Plato velle~~
~~quod non solum efficeret Athos~~
~~ne curiae, sed~~ ^{aut} ~~Caelum~~ impetrare
querat! Minime vero.

pag. 18. anno 5. 3. T. T. 128. add.

Ita in Concilio CP. anni 448. subscrivit
Romane episcopos per Bafiliensem presbiterum.

Romanus } Romanus
Bafiliensis } capi diligunt.

Bafiliensis capi diligunt.

pro Indis Rerorum Anglorum annis

Christum Iudeum significat. Ius contractum inimicuum;
vel Christus, qui contractus inimicuum.

Novatus, unde hic sunt Novationis, fiduciam nomen
est ex Hebreo 3. 17. וְנַעֲמָה. ut Christum significet
Quis absonderet se contaret. At contractum Iudei in
iudicio, pro prelucis, &c. in petris montium. Et dicunt
mittentes de petris. Cadite super nos, & affondite nos a
fune peccatis super thronum, dealira Agap. &c.
Apoc. vi. 15, 16. Haec certe origo nominis; plus praecepta
est, quae scriptores Greci. Et ex eadem coherere
impedit, & fundit. aranea conficit. Nazariorum de Novator
pro Novato scribant.

ligne 3. ajoutez

Tomo 2. pag. 203. statim initio fuit situm
 εἰς Ἀκαδημίαν, pro ἐξ Ἀκαδημίας?

D vero Salernum est, manifeste deprehensa
 dictior scriptoris insititia; & atque longe
 vero Platone superior; scilicet utique
christij secundum tertium, quo prius & veteribus
 ignari; Grammaticarumque legum,
 negligentes, Claudianus, Sidonius,
 aliquis, penultimam in hac vose corripien-
 tunt. Refelluntur iij invicti, ^{minimum} hunc ^{quidem} lege ^{ipse}
 profidae, que iubet producere penultimam
 in his verbium ^{lownum} nominibus, quod sunt per ex-
nominibus ^{agorum} decompta: ut Antiochiae ^{per} Antiochae,

Salenia a Saleno, & a Lysimachio Lysi-
machia, & similia sicut cetera: quamobrem legum
 & ab Academo, ^{opus illius anno, unde Academica et non} produc Academiam oportet.
 manifeste.
 Arque ita sane longam fecit clausus Tullius,
 & Tullij Ciceronis librum; in persicantur carmine,
 quod refertur a Plinio integricon, libro xxxi.

pag. 13. anno 9. ante 9. ante 9. ante 9. ante 9.
37. VALENTI. ^H
38. CATHARI. ^H
NOVATIANI. ^H

Chriffield
~~Chriffield~~ Chriffield
alcoconores fa concoctores et
Valeſy ~~Valens~~ primiti grecam originem habentes. Valens
Arabis nominis. Et greci planus et dimidiatus. Habet
septendecim illas, et valens pro prelatis; cum Arabinum est
principiarum. Non est hic certe Ovidius seu Balbus. No-
men illud quod Lame Valens Victor nam a Valense
et Valeſy differeretur, aut Grammatica existens non
finaret. Ut autem Valeſy a vobis h. 2. istud est. Ifford quid
qui veniet in grece. Nam Iyris anno ipsum procedat
Psal. xcvi. 2.

Cathari, nomen ab auctoritate veterum ex grece
grecum deponit. Habet enim grecas habeat, primum
per puerorum latitudinem, 17. 31. 11. 20. fere
per quo

Papuianus, *Indi* *caes.*, *Cat.* *or* *for* *non* *rebus* *per* *filo* *anno* *ca* *717-930-739*.
in *rebus* *per* *non* *rebus* *per* *opus*, *per* *opus* *ex* *rebus* *ad* *rebus*, *de* *rebus*
caes.

Emilia *caes.* *per* *non* *Quintili* *Aeg.* *anno* *parvus* *de* *rebus* *ad* *rebus*, *de* *rebus*
717-532-73734-77 *ad* *ca* *Emilia* *anno* *717-532-73734-77* *de* *717-532-73734*

27 PEYZIAN *AC*

Indi
per *opus* *XII* *Dura*
per *opus* *concentricus*

de *opus*
opus *anno* *717-532-739*
Emilia *de* *opus* *anno* *717-532-739*

de *opus*
anno *717-532-739*

*Fig. 27. ab. Aborigine
in* *opus*, *fig. 28. Indi. Indi
fig. 29. ab. Aborigine
in* *opus*, *fig. 30. Indi. Indi*

81 pag. 13. *Emilia*
37 VALESI *U* *H*
38 CATHARI, *grise* *H*
NOVATIANI *H*

Christi *1880-1881* *Chloris*
concreta primaria *de* *opus* *anno* *717-532-739*
abundans *in* *caes.* *opus* *anno* *717-532-739*
temore *territori.* *opus* *anno* *717-532-739*

Valesi *principiam* *originem* *radent* *a* *Valesi*, *Arabis*
nomine, *si* *epiphano* *extensis*, *hoc* *est*, *Valesi* *de* *opus*
nudis, *et* *erectis* *ipsi* *peculiis*, *cum* *Arabis* *est* *opus*
extensis. *Non* *est* *hunc* *opus* *ordines* *principia* *nomina*
plurimi, *quod* *littere* *Valesi* *dictum*, *nam* *a* *Valente* *de*
Valesi *dictum*, *aut* *Grannatia* *omnino* *nisi* *discepsit*,
est *littera* *Valesi* *ad* *opus* *anno* *717-532-739* *Chloris* *grise*
peculiaris, *qui* *rebus* *anno* *717-532-739* *de* *opus* *anno* *717-532-739*
peculiaris *de* *opus* *anno* *717-532-739* *de* *opus* *anno* *717-532-739*
Cathari, *nomen* *est* *acceptum* *primus* *ex* *Graeco*

Observations.

PLATO NO^ΘEYOMENΟΣ.

a linea a. vidimus. lifex. vidimus.

+

PLATO NO^ΘEYOMENΟΣ.

Observations.

+ Pag. 8. à la marge extérieure: Ce renvoi & ne se trouve point dans le corps de la page: il faut, je crois, le placer tout à la fin du renvoi de la marge intérieure: où il n'aurait pas manqué d'avertissement au bout de l'index.

+ Pag. 12. alin. Pag. 26 à la fin: quippe qui geris colant, & fidora, le fomios. Lifex: quippe qui deos colant dec.

Pag. 34. tout à la fin, ajoutez alin: ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ avec l'etymologie ou l'origine de ce nom, dont l'explication n'est point ici, si nulle part ailleurs.

+ Pag. 36. alin. Pag. 211. Pulcrum . . . l. 3. omnia illius participatione quadam. lifex, participatione quadam

Pag. 100. XLII. dont l'explication du titre, l. 2. ut Ia, le Plato: mettre seulement, ut Plato: Et ligne 3. effacez, verde & Ia supra: conformément aux corrections du Titre XXVII. page 58. on vous remarquera que Ian, ne doit pas être en latin Ia, mais Ian, comme dans l'pline.

Mavaria, quasi ^{autem} adator molesta ac molestris est;
fuit nominis ^{en} numeris sicut antiquis, ^{en} ^{conveniens} et Graecis
strophes & cypare facio, sed & ari'a, indestrit, molar.

Epist. ad Rom. cap. v. lln. 12. In quo non potest fieri, sed scilicet.

Non enim cap. VIII, 3. in quo potest fieri, sed offendo quid informo;

Xadacor; quoniam derivatus deinde posuit ex Hebreo
79. 28: qui reliquit pugnificium, qui conservat pa-
cium et gloriam. Qui conserat primos.

Nomines, inde sic sunt Novatiani; istum nomine
est ex Hebreo 79. 28: et significat, Qui
conserat primos. Ab illo nomine hunc dicitur
dico, praesulensis est in patris monte; et dicunt mon-
tibus de petris. Cetim super nos, & a filio iste nra
facie patens super chronides, est ab ipso Agnus; &c.
App. 2. 57. Hoc etsi origo nominis plaus in causa
est, cur scriptores Greg. & Is. ex eadem cohorti inscrip-
tione, atque annata confici, Nabator de Na-
vator pro Novato scribunt.

Pag. 14. l. 2. qui nra portis reg. ab aliis non solum
Nabator.

l. 5. 15. m. 15. i. 15. a. 15. c. 15. d. 15. e. 15. f. 15. g. 15.

Au Concile de Constance, page 37e 2e édition

De Diploma Imperatorum, pag. 7. ligne 3. Rommagenfit, hac
forma: A.D. sed fideliter valde nobis est ob vocem, CESTER.

Aug. De spiritu & littore, n. 52. alinea. Catholicis, verba de justi-
tiam voluntatis, adeo tam praeprobatis, quam praelacionibus.

Cone. T'Orange, 129 - page 7. alin. Nam coram concilio & dictio
concl. Nunc can. In addition

Cone. addition fol. 51. b. 2. # Ex fol. 10. 6 * et 12

In Brevi. Rom. 12. Iulij, 12^e editio

Fugit Confal. anno 14. cui etiam maledictus, corriget cui jucundus maledicere
1748-911 2 fois. Rompereq; mense coram magistris Regum cui dicitur jucundus;

O^{BS}ERVATION.

PLATO NO^EGYOMENOS.

- + Pag. 3. ligne 2. vidimus, lisez, videmus.
+ Pag. 7. sous la lettre M, ajoutez, Μίλτος 1.
+ Pag. 10. aline. Plato ... voit la fin dans l'Hebreu de ΠΛΑΤΟΥ,
la seconde racine est ΠΠ, à la place de quoj mettez ΔΠ.
+ Pag. 12. alin. Ibid. Per Junonem ... ligne 2. An si Plato Deum
aliquem verum, ajoutez, agnoscet.
+ Pag. 16. alin. Pag. 72. ... ligne dernière, pag. 7. lisez apparem-
ment, pag. 73. ou 74. ou 75. ~~auj~~.
+ Pag. 18. alin. Pag. 110. iii. ... in quo, lisez, in quibus, ou liebus, sibi.
+ Pag. 27. alin. Pag. 266. ligne 1. & alios animantos, lisez, & alios.
+ Pag. 33. au dernier alin. Pag. 273. ligne pen. dointz jui, Lisez,
dointz jui &c.
+ Pag. 41. sous le titre XV. ajoutez l'explication de φιλοσόφους,
ou la raison pourquoi il signifie ici les Juifs. φιλοσόφους ^{en grec} _{en latin}
ajouter ici, sc.
+ Pag. 57. au dernier alin. Pag. 373. ligne ^{ante} penult. fateatur Socrates, ^{en grec} _{en latin}
ajouter ici, sc.
+ Pag. 60. alin. Pag. 245. Mortuus in bellum, Lisez, in bello.
+ Pag. 82. alin. Liber 2. ligne dernière, eadem redire, Lisez, eadem
+ ~~reducere~~ redire, utrumque.
+ Pag. 88. alin. Pag. 967. ligne 2. si essent, ajoutez, corpora, ou
Cetera lisez aussi tost après, inaniorum, (celi;) autieude, inaniorum.
+ Pag. 93. alin. Pag. 100. De singulis corporis, ajoutez, partibus.

PLATON EXPLIQUE.

- + Pag. 12. alin. En second lieu. ... ligne 5. la plus noble nuptie,
ajoutez, des creatures.

NOMINA EX TITVLIS EPISTOLARVM dec.

- + Pag. 6. sous CHRISTVS. lignes 5. que nec Hebreæ dec. Lisez,
que nec Graeca dec.
+ Pag. 26. ligne 1. Hinc est Januarius, ajoutez y le numero, dont la
place est devenue vide.

Observations

Sur... le Index de la Bible latine, et sur
l'Index de la Bible françoise.

Dans l'Index Aug.

Pag. 7. alinea. Rottula ceterum genita propterea, mettes. Resum
ceterorum gentium quinque; comme je l'ai apres.

+ Et au suivant alinea. De quatuor natione secundum la
fin, il e' bien nommee bez. j'affirme tout ce que
je dis au trois legues: car on voit tout le contraire des Scriptur
mes, que je
peux
affirmer, au moins dans celle de ces trois cassees:
fene. prouez,
Isidorus Melchior Declarans, pag. 11. Sedilius Archon-
tius, pag. 14. Colorhoffi Hernleensis, pag. 31.

Pag. 9. Isabellianus, sive Patrissaffani. Origanius. David patrissiam

liberavit tribum Iuda filiis et David Melchior sa patrie,

peccat la tribu de Iuda. De mettys patrissim. David

qui patrissiam liberavit, e tribu Iuda fuit. David qui

delivra sa patrie, etoit dela tribu de Iuda. Car David

delivra en effet aussi bien que Iuda, du pays des Philistins

de toutes les autres ennemis du peuple de Dieu. Mais

outre cela l'explication de patrissim n'a pas fait

forte le peu recevable: n'y ayant aucun exemple de

pater pour patrie dans les noms composés de pater;

solt en latin, soit en grec, comme il n'a point dans patris-

ida, le dans patrische, ou pater ne signifie que pere

de non pas la patrie. L'aimeroit donc mieux de dire patrissim tant entier de l'Hebreu, פָּתְרִישׁוֹן-הַרְבֵּה: qui sera

comme il le rapporte. Je. David 1. pag. xxv. 23. &c.
25. Dixit autem David.... ALIA pars est in Isidorus Melchior,
et remanent ad Isabellus et Sedilius DIVIDENT. Et facio qd. pag. 12.

Pag. 17. sit. Nicolaus Gundinus. Romanus fuit et cognoscendus

pratis. Mettez iug, comme vous l'avez mis page suivante;

fuerit eximia ut cognoscendus sit.

+ Pag. 18. ligne 5. Unde le fut finem loci. Mettez, Unde le Baffi-

lebet fuit et fonda Augustinius, sub finem loci.

Pag. 31. Colorhoffi autem ad id significandum, Ajoutez,

quod diximus.

Dans l'Index Epiph.

Pag. 6. ligne 3. j'affirme, et fu Augustinius: suivant ce que
j'ay remarqué sur cela, pag. 4. de l'Index Aug. Soit au
reste que le sujet de la sentence soit la première place,
soit qu'il soit placé après l'attribut, cela n'empêche pas
à nous avoir que la sentence n'ait pu également être
composée d'abord en Français. Cette différente situation
du sujet de l'attribut ne servant qu'à mieux cacher la
franchise. Ainsi j'affirme tout ceci, depuis Latine vero &c.

Pag. 6. Sententia XII. que efficiunt habeat et XXIV. Pag. 10. Sen-
tentia III. que efficiunt habeat et VI. Sententia X. que
efficiunt habeat et XX. pag. 15. Sententia VIII. que efficiunt
habeat et XXV. S'induit de compte des Horologes, il n'y auroit
d'autre ~~Index~~^{Index} quinque que L. XVI. Horologe. Et ce
contient cependant le manuscrit manifeste quodam t. XXII. Bea-
distinguere les vues des autres; comme nous le dites
nous, malgre au commencement de cet Index, pag. 1. ligne
VIII. que efficiunt habeat et XXXI. Et il faut faire de
grande difference; ou forties XXXVI. sentencias del horologe
spiritus deum a deo, comme dans l'Index Aug. Le ce fut tout
le meilleur; ou du moins, avoir regard au nombre des
Horologes conformes dans les sentencias, le qui est plus quel-
quefois plus grand que le double des sentencias; et cause
que fait autrefois le temps en temps dans les temps de trois
differentes Horologes David une seule sentencia. Le plus
court, feront l'affection dans cet Index a tout les extrait
de l'abord indiqués ces paroles, que efficiunt habeat &c.

Pag. 6. tunc. A remanire. Schiphur. Aut. canonum Leo clam
gratia patitur ut adam. Le lion pas reconnoisse son
partage avec l'homme la proye. Deux chose me font
peine: 1. Les deux gratia se leua pas recon-
noisse, ne mettant trop d'importance le comme on dit
malheureusement. 2. Ce n'est point la du tout la propri-
ete du lion; le cette fedience n'avoit pour objet que
l'action du lion en particulier, qui ne fait pas regle
pour le lion en general: en sorte qu'il faudroit mettre
non pas le lion partage ne malice, de lion partageoit &c.
J'aimeroit donc beaucoup mieux, mettre en pour son-
tance, Milites et adams tales se disident, et le soldats
partagent eas aux le butin, ou le pillage. car Aris-
monte fait manifestement les soldats: fait qu'il
yait ier adune necessite d'avoir recours a l'obrou.

Pag. 20. t. 1. de pag. 1. Dant l'Index Dam.

Pag. 23. Meliostropot.... figurativa futuri masculini pro
feminino; &c. Lisez, figurativa futuri feminini pro
masculino, &c.

+ Pag. 29. Apophysis... tout a la fin de et alioea, diffusse-
+ tuunt, lisez diffusset.

Ante Christi.

+ Pag. 36. Herodianus hic derivatur.... tout a la fin, temo-
nebit, ajoutez, affligentes &c.

+ Pag. 37. ligne 6. cum ante exadificationem &c. Lisez, cum
non ante exadificationem &c.

* pag. 20. nombre 83. Egyptiaci, qui le Schismatiques (alias
 Schismatici) Monophysites. Tout cela ne fait dans
 le pretendu Damascene qu'une seule heresie. Cependant
 vous en Detachez le termino mot que le nom
 particulier le plus propre de cette heresie est
Monophysite, pour le joindre a l'heresie
 suivante, & à Aphthastodoxa. Vous faites ensuite
 pag. 25. une sentence de la premiere partie de
 l'heresie 83. Egyptiaci, qui le Schismatiques; & enfin
 pag. 30. une autre sentence de la Deuxieme de la
 principale partie de l'heresie 83. Monophysite, & de
 l'heresie 84. Aphthastodoxa. Coupez ainsi en
 deux l'heresie 83. — en sorte que les deux parties
 soient placées en deux différentes sections & de
 différentes classes, me paroit une science trop hardie,
 & peu conforme au genre de ces Index, le tout a fait
 hors d'œuvre, au moins que sans exemple. Je m'en
 tiendrois à votre ancienne sentence, qui me paroit
 excellente, & qui renferme l'heresie 83. toute entière
 dans son sujet, de la 84. dans son attribut. Les
 moniales d'Egypte paraissent incontournables. Je
 proteste au reste d'autant plus volontiers ce parti,
 que la sentence que vousitez pag. 25. de ces deux
 sujets morts, Egyptiaci, Schismatiques, le qui est, Judas
 fuit jnter se dissimiles Juifs font diverses entre eux;
 que cette sentence, dit-je, ne me paroit pas assez bien
 fondée: La demeure des Juifs en Egypte n'étant
 pas à mon avis suffisante pour les pouvoirs signifier
 par le terme Egyptiaci. D'autre part l'Egypte malice les
 Juifs faillant de corps de nation toutes fait différent
 de celui des Egyptiennes, qui regardaient toujours les
 Juifs comme étrangers, & les traitaient même en
 esclaves.

49 AROMANITE

G

50 Schisma AUDIANORVM

H

Milites.

videtur prout prestatum.

les Probat

participent extra maxima bataille.

Accipitarii est qd Marcus fuit, miles & hippocampus tempore milites.
 Et postea procedunt p[ro]cessu p[ro]cedunt. Qui ex fonsato
 qui ex predicatoribus. Vide filii sunt 1. Domini, & ex Hebreo 7. 13 vel
 7. 14 vel predictio qui predicatoribus.

+ + +

PLATO
ΝΟΘΕΥΟΜΕΝΟΣ.

PLATONIS nomine Dialogos, & alia opuscula, Epistolaeque
coddissimpiam cohortem, & consilio, ut quæ ipsa de Deo &
Verbo Dei excoegeravit impiæ dogmata, respergitque id scriptis
illis monumentis, que nunc sub magnis Patrum nominibus
circumferuntur, ea de Catholica esse, & lumine ipso naturali
nota fuisse etiam antiqui Philosophi crederantur, in pri-
misque Platoni, non haud fallo nec temere, sed Deo Opt. Max.
favente, jamdudum arbitrii sumus. Cum enim nobil prot-
pus liqueret, de Deo & Verbo Dei tradit a Platone eadem, at-
que ab ipsi fallo nuncupatis Patribus; vel una hoc simili-
tudo indiscreta impietatis certissima fuit argumento, aque
ea que Platoni dicuntur opera, esse supposita recentaque,
quam illa ipsius Deo & Verbo.

Quibus nimis pro Deo Verbo nihil est, nisi Ratio
ipsa formalis & intelligibilis omnium rerum & essentiarum,
quam de Veritate, satundem vocant, quoniam per eam for-
maliter vera sunt ea, & quales eas esse Ratio postulat; quod
Platonicum elegunt, cuius eadem ipsa tribuerunt in Grecia; &
hunc propterter appellavere Divinum; & fecere festa Platonica
principem, que tripla nulla fuit. Nam Epicureos quidem Athe-
niis, ubi Plato visit, fuisse legimus, & Stoicos, Act. xxviii, 13. alios
non legimus; non Platonicos certe, aut Academicos. Sed sic
idecir illi fecerunt, quoniam apud Plinium legorunt, libro viii.
Act. xxxi. fuisse cum sapientia antistitem filio doctorum; &
ut Platonicos habuisse discipulos aquæ credetur, atque
habet Christus Christianos. & ut pars deaenique de Dei natura
eximarentur utique sentire.

Ne quis jactur Platoni operum nimius estimator, vt
sunt nouis, hac ostendat arbitrius ea esse sincera; alique
ea ipsam virum doctrinæ posse foris oblitus est, quod ut Pa-
tron colg a nobis offereat; nunc ipsi cripionibus etiam hic
errot est; proprieatis praestitum titulus Dialogorum, Opusculorum,
& Epistolatum, quo Platoni tribuuntur; notabilibusque per-
sonarum, quo singulis sunt praefixa. Nam cum etit perspicuum
& apertum, tam in titulis ipsis, tum in ipsis nominibus, qua
five selenit astifer aliunde coquilita, five que ipse con-
finzebit, apte disponendis, illud fuisse ipsius consilium; ut

ceteras quasdam iibi sententias includeret; qua Christum servatores, ut erit in iudicio mundo beatis inquitur, quas postulat a Iudeis, teste ac velut enigmatis representaret: sive ab ipso adeo ingeniose efformata figura, ad eum a nobis felicitate reprehescam, ut quid aliud vocet quodcum in istius titulis pectus significant, extricata probabilitate nemo adhuc potuerit, nemo posset: quis tale artificium recentil effe & ingeniose fabrica non statim intelligat? Quod si in alijs etiam monumentis plurimis eadem omnia ad paucum ingenium apparet, ut iam multiplici lucubratione ostendimus; qui non exinde deinde statim atque eandem omnia effe officinam agnoscat!

Cette insinuat Dialogorum & Epistolarum scriptoribus pastum effe titulus singulari super scriptos, nemo prudens inficiabitur; cum eorum constantes quocumque sunt in universo orbe descriptorum Platonis operum exemplaria manu exata representatione, & ab eo, quem Diogenes Laertius nuncupavit, solidem ipsorum describantur veritas ac syllabis.

Ex nominibus autem personarum, quasdam sunt ex bonis pectus scriptoribus, vel ex nummis antiquis; qua visa sunt posse alius de Christo, qualiter dicitur, efficiente sententia apta, si quidem sit copiaceus, deducunturque ex Hebreo 4:10, & cetera. Id vero patet a pseudo Platone similibusque nebulaonibus effe obseratum; quoniam ut posteros fallentes, hac techna opus fuit.

Sic enim isti impia hypotheseos auctores primi ratiocinat sedentur. Si Deus non est nisi rerum ipsa Natura, undeam linguarum tanta est, quantum omnes similes, otta diversitas? Non potest ea certe a Natura esse, cum sint omnes homines ab uno parente Adamo processati. Ergo a peccato multiplex, quod mentes perturbavit, & linguam popescit varietatem. Dicitur qui ad primigeniam Naturae conditionem accesserint, propter nos cognitionem & amorem Rationalis & Veri comparatus a viri prolixi; operet eis, inquietum, restitus in pietatum, atque adeo primigenia lingua loqui, hoc est, Hebreo, taliter ex parte aliqua, & in libris profectum de pietate conscripsit. In suis etiam quibuslibet conscriptionibus necesse est viris probos propheticis spiritu videri subinde afflatos, cum in Adamo generis humani caput non defuerit. Nam cur in Iudea solus, si Deus non est nisi Natura, hafisse primigenia hominum lingua, aut propheticis donis crebatur; non ad alia etiam orbis regiones propagata

hunc dona; aut eorum quodam falsoe sefigia fuerint? Conqui-
guntur ergo, dixero illi, quod Natura donum utrumque in scriptis
summi virorum; acutiores felicitas deprehendunt. Sunt que-
dam nomina, ac propria praestim ex Hebreo sicutate derivanda;
que vel Christum significant, vel Iudeum. Sententia vero ex
Iudeis falsoe fidelis nominibus ex sunt, que Christum
exhibeant in iudicio puniendum: hoc tantum. Nam si quid
dignum est futurum praebeat, illud certe in primis, quod de pie-
tatem alendam pertinet, & est a Iudeis etiam prophetis prenun-
ciatum: siquidem eadem ubique Natura, que Deus est, debet
collegi: ratus, quod propheticus spiritus, sive per se, sive per
Deum (sic enim loquuntur) effaserit. Ergo ubique lingua priu-
genita locutus esse vito aliquo probabile & ingenio singulari
predicis appareat; & tunc Christi Domini mortem, cum regia
eiusdem in supremo iudicio postularem, que duo sunt maxime
fatu necessaria ad confitandam virtutem, valuerat fru-
stine illa incubuit impia cohorti neuerata ex Hebreo sicutate
sententias confidens, que Christum significarent Iudeis puni-
endum.

Regula igitur ac leges, quas sibi praefuerit impia cohort,
sive ad confingenda ex Hebreo, sive ad derivanda ex eo nom-
ina genuina, facilem admodum exsuffit, sedemque apud om-
nes ex ea legione frigatores: haec nescirent:

1. Nomina omnia propria, aliaeque in titulis operum Platonis
posita, sic ex Hebreo sunt derivanda, ut Hebreo pro radice
proponendum exhibenda sint: sed quadrata, aut Chaldaica nulle.

2. Ex litteris consonantibus, quibus vox Graeca confat, nulla
non debet in Hebreis vocibus repetiri: sed puncta seu vocalis
littera subtiliter liganda supponendo que sunt ex: que ligantur in
iso Graeca vocalib. Hieque sunt axes regula hie illa fortius.
Tantum verba Hebreia ex Hebreo collectantur, quo eorum conso-
nantantes littere in Graeca voce se offertunt; servata nihilominus
vocum Hebreorum significatio; iisque in Latina interpretatione
posita vel tali vel tempore, quod de argumentum
postulat, & congruam orationem officiat.

3. Proficiuntur interdum, aut etiam inferuntur littera-
serviles. Ita & vel & Chaldaicum relatum aliquando
permittuntur.

4. In verbis pro radice ponitur Kal, sive masculinum, sive
femininum. In masculino Kal laud he, in finale, de qualibet
littera gutturali, subinde eliditur, sequente alia gutturale.

5. Litera y aliquando sonat ut gh: quemadmodum in
gaza, Gomorrha, similebusque:

6. Litera n per sepe sonat, ut in Eva: hoc est, simplicis
vocis aut appellationis vice fungitur; interdum tamen effec-
tus asperius, ut in Chaim. At n sive denonstratum, sive
relatum, aspera pronunciatuſ interdum, ut e, vel x Graecum.

7. Litera qua pertinet ad metum Latine vel Graeca
vocis exītum, ex Hebreo fuit raro admodum derivante; per-
tinet enim ea ſolummodo ad exhibendam diematis Graec vel
Latini formam. Sola fuit deducenda ex Hebreo ex littera,
qua in omniſ capi nominis illius apparent.

8. In his nominatiōnē tituli operū Platoniſ abſicenda
funt prepositiones, & articuli ſe, coniunctionesque: tantum
confideranda connectenda fūnt verba vel nomina.

Radices poſto ſea vocis Hebreas, ex quibus Graecas La-
tinaveri derivati oportet, tum a ſe juvēc, tum a ſeruibus
litteris ſequimur; vocesque Hebreas Latinis tolidē interpre-
tamur: ut qua cui Latina vocis Hebreæ reffondat, iſſi Latinum
eūcūlū dūdicāt.

Dialogorum de epifoliarum Platoniſ oratione illuc ſequen-
tiut, qui eſt tum in manuſcriptis exemplariib, tum in velut
tiffina editione Ilacuiana, & apud Diogenem (ut vocant)
Loxium. In verbis autem Platoniſ ſententijsque allegandis
editio adhibebit Joannil Serrani, que tribus contiogibus tomis.

Scripsisse verum Platoni opera quodam indubium eſt;
enque vita Horatii fuſſe: quippe qui dicat, libro 2. Satyra III.
verſus 1.

Quorū pertinuit ſcripare Platona Menandro?
hoc eſt Philopham vel Politicien ſcriptorem jungere Comico.
At ſcripſisse cum vetus continent oratione, nec Dialogi inter-
rupta, & verbis ethiciis ac politiciis, arbitramur, quia nomen
ei ſupererint ſagittatio antiſtitit apud Pliniū, et diximus.
Vt ut eſt, nihil plus vero Platoniſ, quam vero Menandri, ad
nos pervenit: ſagittatio eſt, quod ſub vtrique nomine circum-
fettur. Id vero de Platone quidem, priuam ex ſententijs, que
tituli comprehenduntur, denonſtrare cum Deo aggredimur;
deinde ex operis ſubiende nouellis in eodem Dialogo for-
tuſis obſervationibus. Adeo certe accurate ſingula titulo-
rum ſententia, quæ Latine exhibemus, Graeci vocabulis re-
pendent, ut newo cordatus negare poſſet, & industria ſiccas
ſelectas compoſitasque fuſſe, & eo ordinis collocaſas.

Potest titulos explanatos, quadam describimus ex singulis
dialogis, quae inter legendum infra sunt adnotanda: ut ex istis
intelligatur, quam levia sint omnia, quam sequuntur & siccias, quam
inutilia ad conditionem, quam sepe etiam absurda, interdum &
sunt cœssima sunt, quae Platonis oportibus continentur.

INDEX NOMINUM,

qua sunt in titulis operum Platonis.

Cum in pluribus titulis vox una ponitur, in eo qui prius
ex illis hic scribitur querenda vocis illius origo & signifi-
catio est: omissa est enim illa in ceteris, ne fœnus hanc
dicerentur.

A

- Ἄγαθον. 11.
- Ἀδείματος. 9. 29.
- Ἀζάν. 31.
- Ἀθνάσιος. 31. 33.
- Αἰσχύλος. 35.
- Ἀλεξ/δρυος. 24.
- Ἀλκιβιάδης. 11. 13. 14. 22.
- Ἄλλος. 40.
- Ἀμφίκλεος. 31.
- Ἀνατοπήκος. 21. 23. 25. 26.
- Ἄνδριας. 19.
- Ἀνθεμίον. 24.
- Ἄνθεωπος. 13.
- Ἀντέραται. 16.
- Ἀντιφῶν. 9.
- Ἀννυτος. 24.
- Ἀξίοχος. 36.
- Ἀκολλόδωρος. 4. 11.
- Ἀπολογία. 2.
- Ἀρετή. 24. 37.
- Ἀριστόδημος. 11.
- Ἀριστόδορος. 48.
- Ἀριστοφάνης. 11.
- Ἀρίταν. 1.
- Ἀρῆνος. 28.

Ἄριτας. 17. 50.

Ἄτλαντικος. 31.

Ἄυτόχθονα. 31.

B

- Βασιλία. 8.
- Βελιζεδα. 39.

Γ

- Γλάυκων. 9. 11. 29.
- Γοργίας. 23.

Δ

- Διντερος. 14.
- Δημοδόχος. 17. 33.
- Διαπεπτής. 31.
- Δίδαχτον. 37.
- Δίκαιον. 29. 37.
- Διονύσιος. 42. 43. 50.
- Διονυσόδεορος. 21.
- Διοτίμα. 11.
- Δίων. 28. 42. 44. 46.

Ε

- Ἐλάστιππος. 31.
- Ἐλιάτης. 7.
- Ἐνδεκτικος. 22.
- Ἐνδέκα. 4.
- Ἐπινομή. 34.
- Ἐπιτάφιος. 28.

Ἐρασίτερος. 40.
Ἐρατάι. 16.
Ἐρατος. 45.
Ἐριπίχος. 21.
Ἐρμίλας. 45.
Ἐρμηνέα. 5. 27.
Ἐρμοζεύπος. 5.
Ἐρμοχράτης. 30. 31.
Ἐρυξίας. 40.
Ἐρυξίμαχος. 11.
Ἐρως. 11.
Ἐταῖρος. 11. 22. 46.
Ἐπ πράττειν. 42. 43. &c.
Ἐὐδαιμονα. 31.
Ἐὐδίκος. 26.
Ἐυνυαρ. 31.
Ἐυδιδίμος. 21.
Ἐυθύφρον. 1.
Ἐυκλείδης. 6.
Ἐύφιλος. 31.
Ἐχεχράτης. 4.

Z
Ζάναν. 9.

H

Ἡδονή. 10.
Ἥθικός. 2. 3. 4. 10. 11. 15. 16.
28. 31. 41.
Ἡρακλείων. 31.

Θ

Θερατος. 36.
Θράγης. 17.
Θραίτητος. 6. 7.
Θιόδωρος. 6. 7. 9.
Θεσυμαχος. 29.

I

Ἴδιαι. 9.
Ὕδιας. 27.
Ἴππαρχος. 15.
Ἴππιας. 22. 25. 26.

Ἴπποβαλίς. 20.
Ἴπποχράτης. 22.
Ὕων. 27.

K

Καλλίας. 22.
Καλλικλῆς. 23.
χαλόν. 12. 25.
Κέβης. 4.
Κέφαλος. 9. 29.
Κλεινίας. 21. 33. 36.
Κλειτοφῶν. 41.
Κλειτώ. 31.
Κλεόψερτος. 4.
Κόσικος. 45.
χέδης. 35.
Κρατύλος. 5.
Κρέης. 33.
Κριτίας. 18. 22. 30. 31. 40.
Κριτών. 3. 4. 21.
Κτησιππος. 20. 21.

Λ

Λακεδαιμόνιος. 33.
Λαοδαιμας. 49.
Λάχης. 19.
Λευκίππη. 31.
Λορικός. 5. 7. 8. 9. 27.
Λορος. 28.
Λοχρός. 35.
Λυδίμαχος. 19.
Λόδης. 20.

Μ

Μαιευτίκος. 13. 14. 17. 19. 20.
Μερίλλος. 33.
Μελποτας. 19. Μίδιτας. 1.
Μενέζενος. 20. 23.
Μέγαν. 24.
Μητερα. 31.
Μίνως. 32.
Μυνβία. 31.

N

νιώτερος. 8.
Νίκας. 19.
νοθίνεται. 50. *vid.*
νοθεύομενος. 37. *vid.* 38. 39.
νουσοθετία. 33.
νόμος. 32. 33.

Ξ

ζένος. 7. 8. 33.
Ξυνοφάνης. 7.

Ο

δικέος. 46.
δύομάτων δρθέτας. 5.
δύτος. 7.
δύτον. 1.

Π

παῖδες Νίκης. 19.
πάις. 24.
Παρμενίδης. 9.
Παυσανίας. 11.
περιστικός. 1. 6. 24. 27.
Περδίκκας. 45.
Πλάτων. 2. 29. 31. 33. 43. 44.
45. 46. 47. 48. 49. 50.
πλάτος. 23. 40.
ποιητικός. 27.
Πολέμαρχος. 29.
Πολιτεών. 29.
πολιτικός. 8. 32. 33. 34.
Ποσειδῶνα. 31.
πρακτόν. 3.
Πρεδίκος. 22.
προσευχή. 14.
προτερηπήκος. 41.
Πρωταρχός. 22.
Πρεταρχός. 10.
πρότος. 13.
Πυθόδωρος. 9.
Πώλος. 23.

Ρ

Ἐπτασική. 23.

Σ

Σιμίας. 4.
Σιδύφος. 39.
δοφία. 17.
Σοριάς. 7. 22.
εὑμβύλευσθαι. 38.
εὑμπόδιον. 11.
Συραχέτος. 43. 50.
Σωχράτης. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.
9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17.
18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25.
26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 39. 41.

Σωφρόνιος. 2.
εὐφρεσίνη. 13.

Τ

Ταραντίνος. 47. 50.
Τερψίαν. 6.
Τίμαιος. 30. 31. 35.
Τυραννός. 50.

Υ

ὑπηρέτης. 4.

Φ

Φαῖδρος. 11. 12.
φαῖδων. 4.
φίληρος. 10.
φιλία. 20.
φιλοχειρίτης. 15.
φιλοσοφία. 16.
φιλόδοξος. 34.
φύσις. 13. 30.
φυσικός. 30.
φύσιος. 35.

Χ

χαρακτήρ. 27.
Χαιρεψίων. 13. 23.
Χαρμίδης. 18.

Ψ

ψεῦδος. 26.
ψυχή. 35.

PARS PRIMA.

PLATONIS DIALOGI,
qui genuini existimantur.

I.

Titulus.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ. } Christus
ἢ περὶ δόγματος. } Iudeos
πειραζίσθως. } ulissi faciet afflentes se.

Εὐθύφρων, fictum ex Greco nomine est; ex adjectivo neutro εὐθύνειν, rectum; & φρονέειν sapere: unde sunt nomina designia in φάνη: sed ut derivatum ex Hebreo 1:18-19 Π-Πλατονί^ν Christum significat; Qui veniet frumenti iustitiam. ὄδρον hic derivatur similitet ex Π-Πλατονί^ν: ut significet Iudeum, Qui dividit Christum: scilicet quem hominem faciet esse Deum negat: hoc est enim Christum dividere. οὐ τοῦ est, ut in Ιωάννει; & pro Christo ponitur, qui Deus est. Πειραζίσθως quid sit, vel quod sum in hoc titulo, aliorumque trium dialogorum titulis appositum sit, expedire nullus Interpretum potuit; et quod latuit omnibus, factum id nomine esse ex verbo, de eam sententiam compleendam necessario, qua titulo continetur. Est enim α πειράς quidem. sed ut derivatum est Hebreo 1:1259-1131WY-U79 Christum significat, Qui ulissi faciet afflentes se; Iudeos, qui cum occiderunt.

Personae dialogi.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ } Veniet frumenti iustitiam
ΧΑΙ }
ΣΩΚΡΑΤΗΣ } Christus.

Σωκράτης ubique in his titulis, hoc est, quatos & trices, Christus est, Qui eradicabit peccatores: derivato nomine ex Hebreo, ΧΩΡΗ-ΓΡΥ-W. Ita Christum est in Psalmo 1:1, 7. Deus defensit te in finem, evellet te... & radicem tuam do terra viventium.

In hoc primo dialogo, tomij 1. edit. Socratis, Melitum esse accusatorem suum. Socrates dicit, tuus in principio, tum in fine; in Apologia autem Socatis, pag. 18. & 25. etiam Angulum: at Augustum, ^{communem} omnium Horatius, libro 2. satyra IV. verso 3.

M^ΙΛΙΤΟ^Σ fidum nomen est ex Hebreo. ΠΝΩ-ΠΛΩ-Ω: ut Christum significet, qui maledicere veniet: Discede a me maledicti.

Pag. 3. Socrates dixisse festus demonium suum ubique esse docens dictum, novos ab eo deos induit. Socrates ~~hunc~~ Christus est: cuius has voces respiciebat qui hoc scripsit; Ioan. viii. 29. Qui me misit, mecum est. Ioan. xvi. 32. Quia Pater meum est. An novos deos appellat iste, Patrem & Filium? spiritum sanum? An ut de Paulo refertur, Act. xvii. 18. Novotum demoniorum uidetur annunciator esse: quia IESVM te resurrectionem annunciat eis?

Ibidem: Euthyphron, qui etiam ipse Christus est. Me quidem, inquit, cum pro concione de robis divinis aliquis dico, futura pronuntians, tamquam infantem fere prident. De Christo quoque, Ioan. x. 20. Dicebant autem multi ex iis fili, DEMONIVM habet, & INSANIT: quid cum auditib? Vergit Euthyphron; non quod eorum quae illi praesignificaverit, quidam falsum sit compertum: sed nobis omnibus, qui tales sumus, parvabit populus.

Sequitur deinde Sophistica, atque adeo futile disputatio, quid sanctum sit dicendum, quidve profanum.

Pag. 13. Euthyphron gloriatur se rebus divinis pro hominibus intelligere: τάχιστα καλλίστα φύσις εἶδος ἀνθρώπων: & ita producunt de ipso Socrati affectus. Vere ac recte nam & Euthyphron ipse Christus est, ut diximus. At illud interim, καλλίστα ἀνθρώπων, optime hominum, Gallice, le mieux des hommes, Grammatice sit, Grammatice videant: similiisque plurima, que nobis non vident excutere.

Pag. 14. Precibus & sacrificiis erga deos petatit Rempublicam & familias effectus dolet.

Pag. 15. Sanctum definitur, sed quid dicit gratum est: οὐδεν, τὸ τοῦ θεοῦ φίδον, vel θεοφίλοις.

Discendunt denique ambo, Socrates & Euthyphron, questione post trias plures, captiones, & cavillationes, omnino non definita. Et hoc hominius spissus in plurisque suis dialogis ingenium est; ea spicantis ubique fere scilicet, nihil ut certo statui vetum posse credatur.

II.

titulus.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ
Ἄνθρωπία
ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.
in Oraſo.

Christus
ad huc maledicet Iudeos.
Christus
concret et affligentes fe.

Plato similiter ubique pro Christo ponitut; Qui segregabit peccatores, hoc est, Iudeos! Nam congregabuntur ante eum omnes gentes, & separabit eis ab invicem, sicut paffor SEGREGAT eum ab haec. Matth. XXV, 32. Derivatus id nomen de nomine significandum ex Hebreo ΝΥΞΠ ΠΛΑΤΩΝΙ. Cest Platonis nomen plurius dialogi titulu prefigatur, docent comprehensa ex titulo sententia, que carere Christi nomine his profecto non possunt. Latinus nominis Plato, magis quam Grecus Πλάτων, originem ex Hebreo placuisse attingit, ex quibusdam titulis epistolarum intelligitur, quoniam cohorti impia, qua hos libros cedit, nata sub eadem Latino est. Grecum Πλάτων ex Hebreo ΣΙΝ-ΠΛΑΤΩΝΙ Christus similiter est, Qui segregans concret et iniicitatem; hoc est, iurius Iudeos.

Ἀποδοξία hic in titulo sepebitur, ut ex Hebreo derivetur, ΠΛΑΤΩΝΙ-ΠΛΑΤΩΝΙ-ΠΛΑΤΩΝΙ: de Christum significat; Qui adhuc male dicet remonstribus Christum; ac proinde Iudeos, qui molestunt eum cognate suos fe. Et tempore pro Christo ponitut; quoniam de ipso David est.

Socratus. Christus est, et diximus. Idem in Ruthydem, pag. 293. dicitur filius Σωκράτους, filio nomine partim ex Graeco οὐρανού; sed ut integrum ex Hebreo derivatum, ΠΛΑΤΩΝΙ-ΠΛΑΤΩΝΙ, Christum significat; Qui recedens, (hoc est, in eolum se recipiens) affliget opprimentes fe; Iudeos utique, qui cum occiderent. Ut ΠΛΑΤΩΝΙ recedere, Iudic. VIII, 4. ex Vulgato Interpretate, quem illi plurimumque sequuntur. Ex utroque isto igitur nomine existit haec sententia:

Socratus } Christus
Sophroniscus } recedens affliget opprimentes fe.

Dicitur Plato similiter quasi filius Aristonis: nimirum fido patris nomine, acceptoque eo ex nummis antiquis: quoniam ex utroque existit haec sententia:

Plato } Christus
Ariston } concret interficiens fe.

Concret estote peccatores final, Isa. I, 23. Ariston hic derivatur ex Hebreo ΠΛΑΤΩΝΙ-ΠΛΑΤΩΝΙ.

Cur denique hic dialogus ιβίζος appellatur, hanc alia quæ
renda causa est, quam quod derivata vox ex ea ex Hebreo ἡγεμόνι,
completa Latina sententia accommodata aptaque est. Deinde
ea vox in titulis ipsius occurrit; quoniam ad Iudeos ea pertinet,
quibus pro lege Decalogus est.

In hoc dialogo, pag. 19. tom. 1. hanc habet iste sententiam:
ut ut est, siat quod Deus placuerit: óp̄o^s d̄e τὸ τοῦ πεπονισμένου
τοῦ θρόνου πλάνον: hoc est, cuiuscumque dicitur. Et enim Deus huic scriptori,
quid quoquemodo supra hominem est.

Ibidem, Aristophanis comediam laudat, in qua Socrates
inductus predicens se in aere ambulare, aρχοβατεῖν. In
nubibus, verba 225.

Garrulus admodum pseudo Plato & insufflus in hoc dialogo est:
nullum ingenii acumen, nullus orationis flos; sed loquacitas puerilis.

Socrates, pag. 21. Apollinis de se refest oraculum, sicut et ac-
ceptum ex Plinio, libro VII. sec. XXXI. Apollinem Θεὸν τὸν οὐ
Δεὶ λαοῖς vocat. Hinc vobis illa traletius:

'Αὐδήνος ἀπόδοτος Σαραγάτης οὐρανοτάτος.

Sed in hac parte dialogi, quoniam de Christo dicitur, verissime pra-
dicatur. Et Delphi Hierosolyma, sive Templum Hierosolymitanum
est, in quo ex Aera Deus fundebat oracula. Athenaeus, Hie-
solymitanus fuit.

Ibidem, Socrates per canem, in τὸν κύνα jurat: arcana
fervendi ratione, qua cohereti simplicia familiariter est. Per corpo-
ralem - Davidismum: qui cultus Dei est a Mose institutus, a Da-
vide canuimus Psalmorum & Musica auctor.

Pag. 24. Socrates arguit, quod Deus, quod civitas putat,
iste non putat; alia vero demonia nostra: Θεοί, θεῖς in τοῖς
υρητέοις, & υρητέον. Ετερα δὲ οἰαιόνα κανά. Curta ora-
tio, cui verbua decit.

Ibid. Per Iunonem, in τὸν Ηεαν, jurat: per Davidismum
spiritualiter. An si Plato Deum aliquem verum agnosceret;
jurantem per Iunonem inducet Socratem magistrum suum?
aut pag. 25. obsecrantem per Iovem, τερτίον dios; jurantem per
Iovem, pag. 26. per Διό. Sed per Iovem est, per Davidismum spiritualiter.

Pag. 26. Socrates proficitur se Deo esse agnoscere; καὶ
άυτος ἡγεμόνα υρητέον Θεούς, καὶ ἡγεμόνα παρατάσθεον;
proficitur atqueum se negat esse. At si ita est, multi idololatria
ex atheistum numero sunt existentes; quippe qui genios colunt.

Ibidem, negat se solen & lunam Deos non censere: negat
solēm esse lapidem, lunam vero terram esse, ut Anaxagoras &
alii pronunciantur.

Pag. 27. Socrates agnoscerit & deos, & daivovas, & heros.

Pag. 28. In quo quid fuerit ostigne constitutus, in hoc est ei permanendum, etiam cum periculo.

Pag. 31. Sape Socrates fastidabat, quae se fisi quoddam divinum, & demonium: οὐδὲ τι καὶ δαιμονιον.

Pag. 37. Dicendū in catecete, potestis fertis Undecimvirūm: Δεῖτε τῷ αὐτῷ χρήσιμην ἀγράν τοῖς θύραι. Annonscribendum fuit, τὸν θύραι. De his vide titulum Dialogi IV.

Vere sunt hi Dialogi Questiones sive Disputationes Academicæ, in quibus post longas & sophistical concitationes nihil certe statulit aut definitur. Pausa propterea ex illis tunc bona tum reprehendenda donotamus, quia nihil iocuimus toto illo Platonico opere est.

III.

Titulus.

KΡΙΤΩΝ,	Christus
ἢ ΠΣΩΠΗΓΑΣΤΟΣ,	Judaicus
ἢ ΘΙΞΟΣ.	contaret affligentes se.

Kρίτος, sicut nomen est ex Hebreo, Κριτης: ut Christum significet, qui iuratus contaret iniquitatem. Pro πρεσβυτηρος, Lactius habet πρεσβυτηρος, quod idem valit, sed hic derivanda vox ex Hebreo est; ιπωπ-υγιος: ut Iudeum significet, qui uilefuit repellentes se. Est πωπος καλ feminum verbis υγιης.

Non est θιξος hic dialogus, ut titulus profert, si vox ex Graeco intellegitur: cum ob speciem columnæ, ut suadent crux Socratis, ac catecete perpetuo, que posse ei fuerat iudicata, in iustitia magistratus afficit; atque ita quiete sic degat, quandoquidem sic agendum esse Deus demonstrat: επειδη ταῦτα δοξαντικά ὁ θεός ἐφηται: hoc est, ut in humana superiori clausula resunt in corpori, hoc ipsum dialogi est, pag. 54.

Personæ dialogi.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ	Christus
καὶ	
KΡΙΤΩΝ.	iuratus contaret iniquitatem.

Tomo 1. pag. 41. admonitus de subienda morte Socrates, respondet: Bene illud eveniat: quod dixi placuerit, hoc fiat. τυχη ἡ γαλη. εἰ ταῦτα τοῖς θροῖς φίλοι, ταῦτα θέων.

Pag. 46. Socrates jurat per deos, τοὺς θεῶν.

Pag. 43. Non esse curandum, quid multi non esse dicant:
sed quod intelligend de justis & iniquis, qui unius est, & ipsa
Veritas. Οὐαὶ τῷ πάντῳ ἡμῖν ἐτο φευτίτεον, οὐαὶ τοῖς σέσον
οι πολλοὶ οἴησι. Αλλ' οὐαὶ οἱ ἐπαίσιοι περὶ τῶν δικαιων
καὶ ἀδίκων, οὐαὶ, καὶ ἀντὶ οἱ αἰλίθεια.

IV.

Titulus.

ΦΑΙΔΩΝ.	Christus
ἢ περὶ ψυχῆς.	pravaeanteſ affligenſ, (πονικῶν)

Phædon, fictum nomen est ex Hebreo 13-πτγ-πτγ: ut
Christum significat, Qui ore removet iniquitatem: hoc est: Qui
jubebit removers iniquos. Discedite a me, qui operamini iniqui-
tatem, Matth. VIII, 23. Ψυχῆς hic positum est, ut derivetur
ex Hebreo, πτγ-ψυχῆς. Diogenes Laertius addit hōrōs, quam-
vis argumentum dialogi nihil habet quod ad mores pertinet.
Sed voluit id numerum integrum hanc & trimembrem, quam-
posuimus, esse sententiam, non bimembrem tantum.

Personæ dialogi.

ΕΧΕΚΡΑΤΗΣ.	Affligenſ eradicabit peccatores
ΦΑΙΔΩΝ.	Christus.

ΑΠΟΛΛΟΔΑΓΡΟΣ.	Adhuc maledicend removet inimicos suos
ΣΩΚΡΑΤΗΣ.	Christus.

ΚΕΒΗΣ.	Maledicet
ΣΙΜΜΙΑΣ.	Judas
ΚΡΙΤΩΝ.	Christus.

Ο ΤΩΝ ΕΝΔΕΚΑ	Contaret iniquitatem iudeorum
ΥΠΗΡΕΤΗΣ.	Christus.

Εχεκράτης nomen est ex ἔχει τε κράτος. Acceptum illud est,
sed decurstatum, ex Plinio, qui libro X. fest. LXXXIII. Εχεκρά-
της θεοφali meminit. Hic derivatur ex Hebreo 8ΩΠ-πτγ-πτγ:
vnde ex parte & Socrate.

Απολλόδαρος, nomen acceptum ex nomine antiquis &
Plinio: hic derivatur ex Hebreo, 1-πτγ-πτγ-πτγ-πτγ: Adhuc
maledicend Christus removet inimicos suos, cum diuersus est
eis, Discedite a me maledicit.

Κιβης, Cobet, fictum nomen est ex Hebreo Kal feminino
πτγ, maledixit. Hinc est

- Cebet } Kibns } Qui maledicet } Christus est.
 - hebus } Onbāos } abscondentibus fe } Christus est.

Hebus nomine sibi derivato ex Hebreo ΗΠ-ΗΙ: vbi 31 figura-
 tiva littera est futuri feminini pro masculino: ut hebus
 Iudeum significet, Qui abscondet se, in judicio filiet; tunc
 cum dicitur montibus de patrib: Cadite super nos, be ABSCONDITE
 NOS a facie fidentis super thotonum, be ab ira Agen. Apoc. VI,
 16. Et verbo 15. ABSCONDERVNT SE in speluncas, &c.

Siphiās fidum nomen est ex Hebreo ΗΠ-ΗΠ-Ω:
 ut Iudeum significet, Qui occidit Christum. Nam id pro Christo
 ponitur, ut dominus, quippe qui Deus ipse est. Inde est
 apud Læstium, ut appellant,

Simias } Iudeus
 hebus } abscondet se.

O τῶν derivatur ex ΗΠ-ΗΠ: quod est, Conteret
 iniquitatem. Εὐδέλα ponit pro Iudeo, Qui alligabat
 afflentes fe: iuxta illud Psalmi CXLIX. Ad ALLIGANDOS
 reges eorum in compeditus, & nobilis eorum in manu fer-
 fisi. Derivatus pœnico Εὐδέλα ex ΠΡΥ-ΤΥ.

Denique ὄπιούτης derivatur ex Hebreo ΗΠ-ΤΥ-ΤΥ:
 ut Christum significet, Qui adhuc primis contoret. Aut
 dicant, si possunt, Platonicorum operum admiratores, num
 forte neverint ex indubitate alio scriptore Undecimvisos.

Ad hunc Dialogum adferendum Platonis fidum propter
 alia est Epigramma XXIV. inter ea que sunt Callimachus ad-
 tributa.

Εἶπας, πλει χαίρε, κλεόβροτος ὡς μέραιότης,
 ήλατ' ἀφ' ὑψηλῆς τείχους εἰς τάδεν.

Ἄζεις οὐδὲν οἴδαν δαντής χαῖρον, αλλα. Πλάτωνος
 οὐ τὸ πεδίον ψυχῆς θάψει οὐαλεξάρενος.

Phoebe vale, dicens, de rupe Cleombrotus alta
Ambraciota, sygit vivus adire aquam.

Funere nil Dignum passus: columque Platoni

De vita mortalē mortale legit opus.

Ficta de industria ea fabula de Cleombroto est ab improbo
 coetu, ut suabet, etiam apud gentiles, aque atque apud Ju-
 deos, preciosissime figurata voluntaria Christi passionis. Vixit
 est valis Cleombroth nomen donum, quod derivatum ex Hebreo
 ΗΠ-ΤΥ-ΤΥ; Christum significaret, qui comburat
 occidentes fe, cum contoret.

Περὶ φυγῆς hie dialogus inscribitur: versus dixerit,
De omnī, & quolibet alio.

Pag. 57. tom. 1. Socratus venenum bibit in carcere. In
vinculis mortuum eum esse Plinius refert: hoc tantum libro
VII. sec. XXXIV.

Pag. 62. Deo curam de nobis gerete, & nos homines
deorum possessionem esse, Socrates docet: τὸς θεοῖς Εἶναι
τημῶν τὰς ἐπικαλύψεις. καὶ οὐδὲ τὸς ἀνθρώπων τὸν
τοῦ σταύρου τοῖς θεοῖς Εἶναι.

Ibidem. Non prius sibi necem inferendam, quam recepta-
tatem aliquam ὑπὸ θεῶν immiscerit: hoc est, ut aliqua vi hu-
mana major.

Ibidem. Quod paulo ante dicit de diis, nunc propum
de Deo dicit: Deum videlicet nostri curam gerere, nonque
filius possessionem esse: θεοὺς Εἶναι τὸν ἐπικαλύψεον
τημῶν, καὶ οὐδὲ τὴν ἐπικαλύψειν. Ex quo patet, Deum
cum dicit, generatione pro divinitate, qua ^{enam} paret, τοῖς θεοῖς, hoc est, ποτε
ab eo hanc vocem accipit. summa quoddam sapientia ac potestatis,

Pag. 63. Spectat se Socrates post mortem ad deos dominos
τοῦ βαθέοντος φύσιον: παῖς θεοῖς δικότας πάντας ἡγάπεις
τοῖς Εἰν.

Pag. 67. Οὐτι μὴ πᾶσα λαγῆ, nisi cogat summa ne-
cessitas: Graecumne est?

Ibidem. Putos a corporis contagione nos reddere opotest,
donec ab illo nos Deus ipse exsolvet: τοῖς ἀντὸν οὐδὲ τοῖς
τοῦ πολύτιμοι οὐδὲ: ut humana vi maior.

Pag. 72. Mortuum animas esse aliquid: τὸν τοῦ θυσί-
τον φυγὰς Εἶναι πε. Et bonis quidem melius, male
potius esse. Sed esse redditum animatum ad vitam: unde
etiam dicit, reminisci est: pag. 75. preficitur quid sit Equale.

Ibidem: Effatum Anaxagoreum: Omnes res similes esse:
δύος πολτὰ χρήμata.

Pag. 77. Demonstratum esse ait, siue animas res sint
antequam nascantur: nec minus futuros esse est post
mortem, quanto priusquam nascerentur.

Pag. 78. Οὐ τοι τὸ δύν nullam mutationem suscipit:
autὸν τὸ παλὲν, aut τὸ γένον.

Pag. 80. Simillimam divinam animam esse, & immortalem,
& intelligibilem, & uniformem, & indissolubilem, & eodem modo &
circa eadem habentem sapientem: τῷ περὶ Θεοῖς, καὶ πάντας τοῖς,
καὶ νοτίοις, καὶ ποντίοις, καὶ ἀδιαλύτοις, καὶ τὰς ὁσιότατas

καὶ κατὰ τὰ ἔργα ἔχοντι ζωτὸν, δύοισι ταῖς τίνες φυγὴν.

Idem. Ad inferos ibimus statim, si Deus voluerit, εἰς αὐτὸν τὸν θάλαττον, (hoc est, εἰς νηματανήσον μεγάλον κορεγόν.) οὐδὲν διαφέρειν τὸν θάλαττον τὸν λαϊκὸν τὸν φερεῖν μονοντανόν, ad ~~τοντανόν~~ e bonis dicitur: ut ipsi dicit, pag. 63.

Pag. 81. & 82. metempyschophim improborum in bellus docet: proborum autem, in bestial cives, vel in homines similes prioribus.

Pag. 84-85. Cyni morituri canunt. Vide nostra ad Virgilium observationes.

Pag. 92. Disciplinam, sive scientiam, reminiscientiam effe.

Pag. 95. Hac porro Deus cura fuit: ἀλλὰ δὲ τὰ τοῦ ποντοῦ τῷ θεῷ μετέβη: hoc est, θεοῦ προvidence ~~προπετεῖ~~.

Pag. 97. Anaxagora dictum, Mētēm effe que exornat, & est causa omnium: Νῦν τὸν διαχοριῶν καὶ πάνταν ἄτος. Νῦν appellat Rationem formalem, qua sunt singula rationabiliter, sive, que docet res optime effe ut sunt. exempli gratia, (nam ex exemplo Socratis iōi rotitur;) terram effe rotundam, & eam effe in medio. Unde addit p̄dem, pag. 93. Non aberrabat illum, qui dicebat illa a mente compōnī, aliam aliquam de illis causam allatutum, nisi Optimū effe ut illa sint ut sunt. Οὐ γὰρ ἀν ποτε φάντα, φάβοντά τε νόο Νῦν ἀντὰ κακοθεῖσας, ἀλλαντικάντοις ἀτίλας τηνευρεῖν, ή ὅτι βέλτιον ἀντὰ έτος — ξενιζεῖν οὐτε ξενιζεῖν.

Pag. 100. Effe aliiquid pulchrum ipsum nos se, & Bonum, & Magnū, & omnia alia: τίναι τὰ χαλῶν ἀντὸν καθ' ἄντο, καὶ ἀγαθῶν, καὶ μέρα, καὶ τὸ ἄλλα πάντα. Pulchritudine omnia pulchra fieri pulchra: τῶν χαλῶν πάντα τὰ χαλᾶ γίγνεται χαλᾶ... & magnitudine magna magna fieri; & qua majora, majora: qua minorata, parvitate effe minorata: Καὶ μεγάλες ἡραὶ τὰ μεγάλα, μεγάλα καὶ τὰ μεῖζα, μεῖζα: καὶ σμικρότατι τὰ μέλτα, μέλτα.

Pag. 101. Tu vero metuens tuā, ut aiunt, umbrāν: σὺ δὲ διδίδως τὸν (τοὺς θερόμενους) τὸν σαυτὸν σκάν.

Pag. 104. Documentis paribus & imparibus.

Pag. 106. Deus est immortalis, (hoc est, quilibet εἴδη:) ut apud homines, & multo magis apud omnes Deos constat.

Pag. 107. Non effe custam anima negligendam, cum sit immortali, & ad inferos abiuta.

Idem. Telephī dictum apud Eschylum. Fictum; non exstat.

Pag. 108. 109. De terra situ in mebis.

Pag. 110. 111. Fabula prolixa de locis superioribus, in quibus
sunt homines multo quam hic vivaciores.

Pag. 112. 113. De Tartaro. Pag. 113. De Purgatorio. Dam-
nandi sunt in perpetuum, inquit, qui propter magnitudinem
peccatorum infanabiles esse videantur, perpetratim hic aut
multis magnisque sacrilegiis, aut iniustis aut scindibus alijs
facinoribus. Qui vero sanabilibus quidem, magnis tam
peccatis obnoxii fuerint, ut qui aduersus parentes nec rim-
e iram nefarie aliquid commiserint, vel homicidium fecerint,
in tartarium incident, donec possit purgari et quod occiderint,
quosque violenter laetent.

Pag. 114. De fede animatum vocati expostum.

Pag. 116. & 117. Solutum vinculis Societatem dicit pugna
Undecimvittum, iussu — haurire venenum, & obambulare
eo haustris; tum affidisse lecto, coquere situ prolixum cum amicti
produxisse formonem: at mendacem se prodid, contumacem Plinio,
libro VII. sect. XXXIV. EXTRA VINCULA illi sapientissimo ab
Apolline judicato Sociat mori non licuisse.

Pag. 118. Vox ultima Socrati: Εἰ σταυρῷ δεβούμενος gallum:
hoc est, arcana sensa: Iudeis pro spissatis debomus corporalem-
Iudeisnam.

V.

titulus.

ΚΡΑΤΥΡΟΣ,
η περὶ ὀνομάτων
Ὥροτρος.
η περὶ ζευνέιας.
λογίκος.

Christus
affligerent se gentis conteret iniquitatem.
Christus
Iudas
Iudeos
subannabit affligerent se.

Personæ dialogi.

ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ.	Judas
ΚΡΑΤΥΛΟΣ.	Iudas maledicet
ΣΩΚΡΑΤΗΣ.	Christus

Κρατύλος fictum nomen est ex πλάνη πόποι: postea
figurativa futuri femininis, pro masculino, ut sit.

Ὀνομάτων hic derivatus ex γένος πόποι: γένος πόποι.

Ὥροτρος, ex ὥρα πόποι: ut Christum significet,
qui Iudas conteret conterentes se; hoc est, Iudeos qui cum occidunt.

Εργανείας, ex ΠΙ-ΠΛΥΝΤΡΙΟΝ: ut Iudeum significet,
qui occidens afflixit Christum.

Λογικός, ex 1-ΙΩΑΝΝΗ-ΙΩΑΝΝΗ: iusta illud Psalmi 2. Qui ha-
bitat in cælis, poterit eis: & Dominus subannabit eis.

Denique Εργογράφος nomen est acceptum ex Horatio: hic
vero positum pro Iudeo, Qui occidere meditatus affligentem se:
(nomen hoc Iudei ingenium est.) Derivato nomine est Hebreo
ΙΩΑΝΝΗ-ΙΩΑΝΝΗ ΙΩΑΝΝΗ.

Dioquino, Λαέστιν, cum libris Platonis editis, omittit
in ΠΙ-ΠΛΥΝΤΡΙΟΝ εργανείας: quod intelligeret Iudeos, fatis pertinacie
defigunt, etiam eo vocabulo protomissis. Non Codicem MS. sequimus.

Cum in Dialogis pseudo Plato sit infrauersus, & tali⁹ plenissimum;
vero Platon⁹ diffimiles, in quis servitatem producunt clausi⁹ Pli-
nius commendat, libro XI. fed. XVIII. tum vero in isto est diuers⁹
in primis. Nam dum exposit⁹ unde verba sunt dicta, & publice
& contra omnem similitudinem veri facit. Virtus exempli gratia,
dicitur ἀετὸν, quasi ἀεὶ ἔστι, semper fluent. Nominis illius
Ἀπόλλων⁹ quinque originationes affect⁹, alias alijs ineptiost⁹:
quasi sit Ἀπόλλων, pta ἀπόλλων, vel ἀπόλλων, vel ἀπλῶν,
vel ἀεὶ βάλλων, vel ἔμοι πολῶν. Eiusdem ingenij cetera sibi
sunt. At nemo positus existimet ejusmodi originationes sapere
acumen veterum scriptorum: aut tam otiosum fuisse Platonem,
ut inepti⁹ ferio ei licet. Nuga sunt ista eis inepti⁹, quibus
hic dialogus fecerit: ne una quidem ex facientis quas affect⁹,
originatione probabili.

Sophistica disputatio est, unde nomina habeant suam signifi-
cationem: an ex ratione natura, an ex hominum constitutione.
Nihil super ea questione definite concludit, ut sophistarum
mot⁹ est & Academicorum. Id iusta declarat dialog⁹ clausula.

Pag 391. tom⁹ I. ex verso illo Homeric⁹, illud v.

Ὥντες αὐτοὺς καλέσαι σοὶ δί, ἀδόξος δὲ τούτους αὐτοὺς
colligit alia esse nomina, quibus dicitur, alia quibus homines easdem
res appellant: & Ideo iusta recte appellata nominibus ratione
natura congruentibus: οἱ γὰρ διοὶ αὐτὰ καλέσοι πρὸς ὅρθο-
τητα, ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ οὐδέποτε.

Pag 393. Αἴσας & Εχτωρ̄ idem, quia Αἴσας αἴστηται
καὶ Εχτωρ̄, possidet & habet.

Pag 394-395. ut ostendat sua viris nomina sepe conve-
nire, ridiculus affect⁹ origines nominum, Orestis, Agamemnonis,
Atros, Pelopis, Tantal⁹, Cton⁹, Utar⁹, &c.

Pag. 396. Ζῆνα & Δία Δει παταρα significare ait, si
in unum nomen jungantur: συντιθέρεσα εἰς τὸν, πλεῖον τὸν
φύσιν τῷ θεῷ... neque enim est nobis aliisque omnibus, qui
sit magis causa vivendi, quam ille Princeps de Rebus omnibus: οὐ
γάλης τοιούτου εἰτοντος πάσῃ τῷ θεῷ τοιούτου εἰτοντος
μόλις τῷ θεῷ, οὐδὲ οὐκ τῷ καὶ βασιλεὺς τῶν πάντων.
Redit igitur, inquit, evenit sic appellari Deum, ex quod ipse fit,
per quem vivere semper omnibus facit viventibus: οὐ δέ οὐ ζῆν
αὶ πάσι τοῖς γάλον υπάρχει. Divisum vero bifurcatione unum
nomen in duo, Δία & Ζῆνα. Ridicule, inquam ego; quia ex
dia τῷ θεῷ factum sit Δία & Ζῆνα.

Ibidem. Ήσιόδης γραμματοζία.

Pag. 397. Primū quis Gratiam incoluerunt, eodem habuerunt
deos, quos etiamnam modi bathyrī, solēm, lunam, terram, aethra, colum.
Ibidem. Ήσιόδης ^(ut appellat) versu 121.

Αὐταὶ τὸν πειδαν τῷτο θεόν κατὰ μέσον τοῦ θεού τούτου,
οἱ μὲν δαιμονις τοῖντος τοῦ θεού τούτου καλεονται,
Ἐπέλοι, ἀβάντοι, φύλακες θυντῶν αὐθούσιων.

Αριδ Ησιόδου εft: Αυταὶ τὸν πειδαν τῷτο θεόν... κατὰ μέσον τούτου.

Pag. 398. Δαιμονος εft δαιμονον: Ήρως ab Σερος. Pag.

399. Αὐθούσιος εft ψηφωτε & λαβαδον, aliisque nūge similes.

Pag. 402. Ορφεις versu recitat.

Τοξεύοντος παλλιρρόος πέζη γάμον.

Οὐς εα καθηγήτην ὄμορφον τούτον οὐφραν.

Pag. 404. De originatione futuri vocum. Δημητρίος Αἴδη,
Ἀπόλλων, Κλεονᾶ, Αντώνιος, Αγριππίς, Λιοννός, Αρροδίτη, Βε-

Pag. 406. De Αρροδίτης ethmo, inquit, nefas est Hesiodo con-
tradicere: sed concedendum est ei, dictum Aphroditen, dia τὴν
τῷ θεῷ γένετο, quod ex prima sit proposita. Stulta haec
voce originatio est, ut ab Hesiodo ^{εἰπεντερον} dicitur: cuius haec verba
quidem sunt, sed in Theogonia, que suppositio est: versu 195.
τὸν δὲ Αρροδίτην, Αρροδίτεας τῷ θεῷ.

Pag. 411. & legg. De originibus nominum, que virtutes de
vitia, aliisque res significant, similes nūge prissibet, tadij
plene præterea ob probabilitatem.

Pag. 413. Majores nostri, inquit, littera & frequenter uti
confuerunt: nunc vero pro i viuentε vel n. Veluti re-
tusissimi τὴν ἡμέραν dicebant (εἰκάδε) ἡμέραν, aliq. ἡμέραν:
nunc autem ἡμέραν. Et pag. 426. Neque enim littera n uteruntur,

sed et profici temporibus. Si exad sv est hic preferabantur, mendax & expedit boni tempus oratio est: neque enim triplex modus potest esse hujus vocis preferenda; sed geminus dumentur. Quod si exad sv dixit pro Ἑρακλεον; prius quidem dictum ipsum est valde impracticum; deinde & fallaciter; ut suaderet, quia si aliquando cum littera n velut & pronunciaretur, tametsi non antiquissimis quidem temporibus, sed tamen ante Platonem, cuius denuo estate receptus esset mox ille, qui hodieque viget apud Graecos omnes Europa & Asia & Egypti, preferenda vocalis n est. At illud ipsius iugianam canticam arguit moris illius infinitatem in his occidentis regionibus, qui retrahunt esse falsa dicitur, & a paucis dumentur falsi nominis crudelitatis exceptus. ex ea tempore in occidente est; cum nec faustum quidem vnam ex Graecia universa perveniret. Ex numeris prefertiis A & C & C B.H. sed praeceps intellexit, ut alii ostendimus, cepit occasionem pseudo Plato hujus inducendi erroris. Vide quo de numeris illis diximus in Diario Trevolitano.

Pag. 427. n τὸν ἐνικάτον ὁρῶν, scda nominum ratio; an Graecum est?

Pag. 435. Iuxi qui nomina fiant, etiam res ipsas facere.

Pag. 438. Majorem quamdam potestatem esse, quam humana, qua prima nomina rebus judicet.

Pag. 439. Effe aliquid Iosipum Pulorum & Bonum, & unumquidque eorum qua sunt: τὶ Εἰας ἀντὸν καὶ αἴσαβον, καὶ τὸν ἐνικάτον τὸν ὄτρον.

Pag. 440. Quod si tempus est quod cognoscitur, est & id quod cognoscitur: est & Pulorum, est & Bonum; est & unumquidque eorum quo sunt.

Ibidem. Hoc amplius, inquit, consideranda. Sic finit dialogum, nihil definit.

VI.

Titulus.

ΘΕΛΙΤΗΣ, ή πτέριον τηνόμων. τειχίτης.	Christus adhuc faciet contencere Iudeos.
---	--

Θελιτης ficta vox est ex Hebreo θελιτης πνευμα: ut Christum significet, Qui errant veniet contencere: hoc est, Iudeos: nam tempore hi errant corde.

Ἐπιστρέψι Graecum nomen est; sed hic p̄deico possum, quoniam derivatum ex Hebreo θελιτης πνευμα Christum signi-

ficit, Quis adhuc faciet conterere. Ex quo intelligitur, ad compleendam sententiam addi oportuisse vocem Θεατρίτος; que quid hoc loco significet, expeditius aliter non potest. Viri quidem nomen est Θεατρίτος, inter epigrammata Callimachos, sed falso, adscripta, epigr. xii. quod est ab aliquo fraudibus huiusce confacio conditum.

ΘΕΑΤΡΙΤΟΣ χαθαὶν ὅδον. οἱ δὲ τοι πάντες κίσσαι
τὸν τιον οὐχ ἀντανακλασθέντες.
Ἄλλων μὲν κίσσαις ἐπι βούλης θύμονα καίσαιν
φύγουσι, κίσσαις δὲ Ελλάς οὐδὲ βούλας.

Pura Theatetus vita vestigia fringit:

Non hederas p̄dēm fringit, lacche, tuas.

Tempore non longo reliquum nomen: at huius
Ingenium semper Graeca loquetur humus.

Christum vates iste predicit, & a sobrietate commendat, & a sapientia, & a perpetuitate famae. Pseudo Callimachum ipsum, eque aliqui pseudos Platonem, appetit fruuisse Christianum.

Est alter proterea apud Q. Curtium, ut vocant, libro v. cap. v.

Theatetus] Christus

Atheniensis] veniet affigente inteficiens se:

Derivato ad p̄ significandum Atheniensis nomine ex Hebreo וְיַע-הַנְדֵּן תְּאַתֵּן. Theatetus Atheniensis, aliisve, propter Christum, nullus fuit.

Personae dialogi.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ.] Judas

ΤΕΡΨΙΩΝ.] probis afficit meditantes iniquitatem

ΣΙΛΚΡΑΤΗΣ] Christus.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ.] Christus

ΘΕΑΙΤΗΤΟΣ.] ostentans veniet conterere.

Συνδicōns, acceptum viri nomen est ex Herodoto, libro vii. n. c. i. sic derivatur ex Hebreo וְרִפְלֵא-וְרִפְלֵא: ut Iudeum significet, Quis comedere gaudet. Psal. LXXVII, 29. Ut manducaverunt, & saturati sunt nimis: non sunt fraudatq; a desiderio suo.

Tερψιων, fictum nomen est velut ex Graecis τερψις oblationis, sed ut derivatum ex Hebreo וְרִפְלֵא-וְרִפְלֵא: Christum significet, Quis (in iudicio) probis afficit meditantes iniquitatem. Psal. XXXV, 5. Iniquitatem meditatus est in cubili suo. Est וְרִפְלֵא meditari, Psal. CXVIII, 17.

Ορδονας, nomen acceptum est. Plinio, Charisum significat, qui ornatus removet inimicos, hoc est, fiducias: derivato nomine ex ΤΥΡΡΗΝΩ.

Sophistica disputatio hoc est: Quid sit scientia. Varie definitiones affectantur, magna de tadi plena garrulitate.

Pag. 149. tomij 1. Dixa, quanvis ipse non pariat, pastus tamen tutelam fortito nata est: adoxos ἔστι των λόχων εἰληπτικῶν.

Pag. 150. Socrates se dicit esse μαιευτικὸν, obfetricium; que non semel. (Vestij apostulit, inquisitorum.

Pag. 154. Illud euripideum: οὐ μὲν γὰρ γλώσσα λαίχατος οὐδέν τις, οὐ δέ φαντα γένεται λαίχατος. Fictum; non existat.

Pag. 157. Nihil revera esse, sed fieri semper bonum & pulchrum: μη τι τίνειν, ἀλλὰ γνωστά τις αγαθούς καὶ καλούς.

Pag. 176. Deus nusquam ullo modo injustus est; sed quantum fieri potest justissimus. Θεός σάρπη σάρπων ἄδοξος, ἀλλ' οὐ διοτε διαιότατος. Hoc est nullus deorum injustus est; sed quantum per motus & natura leges licet, justissimus.

Pag. 180. Universus, τῷ παντὸς, nomen esse, καίνατον, immobile: θεον καίνατον τελέθε τῷ παντὶ οὐρανοῦ τίνειν. Unum omnia esse: εἴ τε καντά τοῖς, καὶ Κυκλούς αὐτῷ εἴ αὐτῷ, οὐδὲν κανόνας εὐ τῷ καίνεται. Et ipsum unum in seipso confitit (universum:) locum non habens in quo moveatur.

Pag. 195. Garrisum se esse Socrates ipse agnoscit.

Pag. 200. Quarta scientia definitio, Verò opinio cum sententia hoc est, cum explicativa comoda.

Pag. 204. De toto & omni.

Pag. 207. Hesiodus, de curtu:

— ξατὸν δὲ τοῦ δέσμου ἀπάγεις.
Ist in Egoj 15, verfu 456. Hesiodi autem non esse opus illud
alibi ostendimus.

Homerum dum passim iste carpit, aut perpetam accipit, se Platonis deīs sceptorem non esse plane coincidit: profectissimi ubi que de Diis habet Homerus longe secus interpretatur.

Pag. 153. Προβίβατος profecto catenam illam auream,
qua nihil aliud quam Solem Homerus dicit & declarat: quoniam
quandiu quidem circulatio esset & Sol, omnia sunt & falsa
sunt, que de Deis pertinent, & que de hominibus. Nihil dicit in-
sufficiat, nihil alienum magis ab Homero mente potest: ut intel-
ligere est ex nostra Homericā Hesiodis apologia, tit. de Jove.

VII.

Titulus.

ΣΟΦΙΣΤΗΣ,	} Christus	
ἢ ΠΡΩΤΟΣ ὄΝΤΟΣ.		} Judas
ΛΟΥΧΟΣ.		

ΣΟΦΙΣΤΗΣ hic derivatur ex Hebreo πρώτος: ut Christus significet, qui contaret dividenter se, nempe Judas. Nam hi Christum dividunt, qui hominem fatentur esse Deum negant.
 ΟΥΝΤΟΣ hic derivatur ex ἀπόστολος: ut Iudeum significet.
 Qui planget se, sive fortis suam, in iudicio. Apoc. 1, 7. 20
PLANGENTES super eum omnes tribus terra. ΛΟΥΧΟΣ
 jam derivatus derivandum esse ex 1-ΠΣΑ-139. Cuius Λούχος
 hic scribatur, ex tituli sententia iam apparat; cum reiota, si argumentum dialogi spectet, metaphysicus sit.

Personae dialogi.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ.	} Istantes removebit inimicos
ΣΩΚΡΑΤΗΣ.	

ΞΕΝΟΣ ΕΛΕΑΤΗΣ.	} Inimici suis maledicere veniet
ΟΕΑΙΤΗΤΟΣ.	

ΞΕΝΟΣ hic derivatur ex Hebreo, 1-ΧΙΩ: ut significet,
inimici suis: nam ωριουνt Hebreos pro libertate & quaerant.
 Ελεάτης, Derivatum nomen est ex Hebreo, ΠΡΩΤΟΣ-ΠΡΩΤΟΣ: ut fig-
 uificet, maledicere veniet.

Pag. 216. tomij 1. Nostri abducitur, qui non quidem Dei,
 divinus tamen est: sic enim omnes appello Philosopher.

Pag. 222. Queritur quid sit Sophistria: Idque Sophistice certe;
 hoc est, gaudititate maxima questionem magis magisque im-
 plicando.

Pag. 225. De controversia speciebus.

Pag. 231. De varijs Sophistis formis.

Pag. 233. Sophistam opinionem habete, non scientiam.

Pag. 239. Sophistam astute (παρέγγειλ) in labyrinthum
 inexplicabilem se abdet.

Pag. 241. Sophista impostor, praefigiator. Pag. 261. multis
 circumvallatus munimentis &c.

Pag. 242. Τὸ δὲ ταῦτα οὐκέτι Ελεάτηκόν γένος, ὁ λόγος
 ενοργαντεῖ τε καὶ ἔτι πρόδοτες ἀρχηγούς. Quid agit
 nos est Eleaticum genus hominum, a Xenophane, atque aliis,

initium habuit. Eleates, ut diximus, Christus est. Quis male dicere veniet. Eleaticum ergo genus, genus Christianum est; quod a Christo, atque aliis, initium habuit. Nam Xenophanes fictum nomen est ex Graeco ζίνος & φάνης: sed derivandum ex Hebreo, πνύ-ζήνων: ut Christum significet, Quis initio adhuc affligat.

Pag. 245. Τὰν τε ὁν καὶ οὐδον, καὶ τὸν θεον.

Pag. 246. Alij dicunt sola corpora esse, corpus & effigiem, ζειν, idem esse. Alij negant corpus habere esse; sed sola dicunt incorporeta esse; sicut intelligibiles & incorporeas species, θεον, vere esse; veram essentiam esse. Effectum appellant Veritatem immutabilem generatione & generatione.

Pag. 247. Anima ex his est; que sunt. Anima alia est iusta, alia iugesta; alia sapient, alia insipient. Sapientia non est nihil Nihil: neque etiam corpus est. Rursum dicentes, Quod tangi non potest, nihil est. Ille qui dicunt Sapientiam non esse Nihil, neque etiam corpus esse, plus sapient. Ergo quadam ratione incorporeta vera sunt. Ita ille. Nam ita si calice statuendum fuit, ut satificeret, si fieri posset, Catholicis opponentibus, Verbum vel Sapientiam vel Rationem, quam fieri illi Platonici pro Deo colant, cum impia cohortem, qua eos fecerit, nihil esse re ipsa subfissum, extra res ipsas sapientes sine ex ratione conditam.

Pag. 248. Aliud γένεσις, aliud γένεσις est. Γένεσις corporum est, que sensa percipiuntur: γένεσις mente intelligitur. Quis autem credat non proprie motum, vitam, animam, sapientiam, τῷ ταυτίζεις ὄντι, ei quod est omnimodo ens? neque viro, neque sapere illud, sed sine mente immobile esse! Absit! (Ita ille). At hoc est tantum dicere. Ens quod perfide Ens concipiatur habere haec omnia causaliter, quia facit haec omnia habere ut sint.

Pag. 249. Quod si mentem habet, habet & vitam, & animam, & motum. Ergo & quod movetur, & motus ipsa, est inter ea que sunt. Mens vero, Νόος, semper eodem modo & circa idem est, ac proxime sensibilis. Scientia, sapientia & Mens, Νόος, idem est. (Ita ille). Νόον vocalat Rationem formalē, sive Quod ratio populat. Quod oportet esse.

Ibidem. Ergo & quae moventur & que non moventur, sunt τὸ οὐ, & τὸ νῦ.

Pag. 250. Immo postaffis, inquit, τὸ οὐ neque est motus, neque statu, sed quid diversum.

Pag. 254. Philosophus in Ideam entis contemplandam

incumbit; quod est τὸ θεῖον, deitas.

Pag. 257. Pulchrum est iste est quae sunt: τὸ χαλὸν ἐφεύ
ἐγι ταῦ ὄντων.

Pag. 265. Animalia & plantas & alia, an ab aliis quam a
Deo opifice, Θεῷ δημιουρῶν, dicemus fieri! An cum mul-
tit dicemus Naturam. Hac generante, spontaneo ex causa quadam,
de qua sine cogitatione efficiat: τὸν τίνος ἀτίαν ἀντομάτην,
καὶ ἀντὶ Μανόλας φόρον! An cum Ratione & scientia divina,
qua a Deo fit: n̄ μετὰ λόγων καὶ ἐπιστήμων θέλεις τὸ
Θεῷ γνωμένων? (Negat hic a Natura coeca, fortuito &
causa condita esse omnia, sed ex arte divina a Diis esse facta docet.
Ibidem. Πολιτικὴ, arti effectiva, gemina: altera humana,
divina altera.

Pag. 266. Divina est: qua nos & aliis animantibus & elem-
enta, Dei γαννήματα ἀπεισαρθύρια, Dei protes elaborata.
Post hoc, hancum rerum εἴδολα, simulactra, divino artificio,
ταιριον μηχανή, facta. (Ita illa. Effectus rerum dicit esse
a Deo, hoc est, ex ratione & optime sicut oportet: tis ipsa
qua sub sensu cadunt, a Diis compostas esse & factas, ab
Angelis sive Genitis.

VIII.

Titulus.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ,	Χριστός
ἢ περὶ βασιλείας.	Ἰudeος
λογικός.	subfannabit affligeret se.

Dialogus, si species argumentum, rei ipsa ιδίως est: sed ad
explandam Latinam titulis fonteiam, λογικός aptius, esse, quam
ιδίως possit: ut iude liqueat, quiddam aliud huius vocibus,
quam argumenti speciem, indicat.

Πολιτικός hic derivatur ex Hobreο, יְהוּ-תִּנְפַּח-תִּנְפַּח:
ut Christum significet, Qui ore maledicent conterset affligeret se.
Βασίλεια, εξ Ιη-γ-υε: ut Iudeum significet, Qui calumni-
atus est Christum. λογικός vnde sit derivandum, iam diximus.

Postponit dialogi.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.	Χριστός
ΘΕΟΔΩΡΟΣ.	errantem removet inimicos.
ΞΕΝΟΣ.	Inimicos fuit
ΣΩΚΡΑΤΗΣ	Χριστός
ἢ νεώτερος.	affligeret se conterset fratres.

Intellexit artifex Hebreice peritus, posse integrum cum pro articulo hanc vocem, ὁ νιότερος, ex Hebreo πτή-πτη-πτη de rivari, propositamque a nobil fontentiam exhibere. Ceterorum nominum originem jam superius indicavimus.

Sophistica Disputatio est de Politice origine, causa & forma optima.

Tomo 2. pag. 257. Νη τὸν πιστέρον θεὸν Ἀρμενα. Armon hic Christus est. Qui conteret iniquitatem: ex 318. Dicit.

Pag. 260. Quid sit dignitas Regia.

Pag. 263. Dignitas de parte & specie.

Pag. 264. De ἀγελαιοτροφίᾳ, ὑρωτοφρίᾳ, ζησοτροφίᾳ, &c. Ita & ita ad Politicam pertinent!

Pag. 266. Dignissimum suorum probitatem exufat; belopophilicus aquitut.

Pag. 269. Nam esse & secundum eadem & eodem modo sumptu habere, sicut omnium rerum divinissimis convenit. Τὸ ξατά τάρτα καὶ σωκῆτας ἔχει ἀεὶ καὶ ταῦτὸν Εἶναι, τοῖς ταῦτον δειπνάτοις προσήκει μόνοις. Ita illa. Divinissima autem ea sunt, τὸ χαλδὲ, τὸ ἄγαθὸν, τὸ δὲ, effentia rerum & dignitas.

Pag. 270. Longa est fabula de diverso Universi statusib; Satyrus & fab. love.

Pag. 279. & seqq. De varijs attibus.

Pag. 283. Arquitus Socratis, quod per multis & longas ambages Divagatus quid oratio.

Pag. 290. Cratylus Regis fidei aiunt hic gravissima & maxime pietatis antiquitatis religionum facta committit.

Pag. 291. De Monarchia, Democratia, Aristocracia, & Oligarchia.

Pag. 294. De legum utilitate.

Pag. 302. Basilius optimam esse gubernandi formam. De eo prolixe, sed & sophistice, si quam alibi.

IX.

Titulus.

ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ, ἦ περι θεῶν. (λογικός.)	Christus removens iniquitatem, subannabit affigentes se.
---	--

Парменид, fictum nomen est ex Parmenias, quod est in Actis, vi, 5. Hic derivatur ex Hebreo, πτη-πτη-πτη: ut Christus.

tum significat, Quis ore disperdat affliget removentes fe: nempe Iudeos, qui noluerunt eum regnare super se. Hoc ore seu verbo illa, Disperde a me maledicti, disperdet, affliget.

Iδεων est hic ex Hebreo, 118-119. Laetius titulus addit. Λογίας; quamvis dupla dialogus sit, si argumentum speciebus, metaphysicus. Sed videlicet homo acutus, sententiam quidem ex Iudeis huius tantum prioribus vocabulis expresso, Παριστάτης Ἰδεών, Christus removebit iniuriam, hoc est, iniquo: sed posse similitudem ex tribus officiis, qualiter exhibivimus.

Personae dialogi.

ΚΕΦΑΛΟΣ.	Chrifus
ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ.	removebit gentem affligenter fe.
ΑΝΤΙΦΩΝ.	Chrifus
ΓΛΑΥΚΩΝ.	apparet affliget iniuriam.
ΠΥΘΩΔΑΙΡΟΣ.	Dedinerat a se removebit iniucios fros
ΣΩΚΡΑΤΗΣ.	Chrifus.
ΖΗΝΩΝ.	Abominabitur iniuriam.
ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ.	Chrifus.

Κέφαλος, fidum viri nomen est ex κεφάλῃ primum, sed ut derivatum ex Hebreo 1:17-18. Κεφαλή, Chrifum significat, Quis iniurabat maledicentes sibi. Quo sensu usurpatus in Psalmo LVI, 7. Incurvaverunt animam meam.

Αντίμαντος fidum simileter viri nomen est, hic derivandum ex Hebreo, 1:18-19. Αντίμαντος.

Αντίφων, fidum quoque viri nomen est, derivandum hic ex Hebreo, 118-119-20. ut Chrifum significat, Quis affliget adhuc iniuriam, hoc est, iniquo.

Γλαυκον, acceptum viri nomen ex Plinio, libro XXII. sec-XXXV. hic derivatur ex Hebreo, 118-119-120: ut Chrifum significat, Quis apparet, sive cum apparuerit, affliget iniuriam: scilicet in supremo iudicio. Itaque secundum Αντίφων και Γλαυκον est:

Πυθωδαιρος, viri nomen acceptum ex Plinio, libro XXXVI. sec-IV. hic derivatur ex 1-73-119-120.

Ζηνων, quod Philosophi nomen est ex Plinio notissimum, hic derivatur ex Hebreo 118-121: ut Chrifum significat, Quis abominabitur iniuriam. Matth. VII, 23. Disperde a me, qui operamini iniuriam.

De Ideis haec est maxime sophistica & prolixa disputatio.

Tomo III. pag. 127. Aristotelem Plato laudat cum Parmenide, Zenone, & Socente, velut fulgorem Philolephum. Vbi mendax parum se memorem probbit: Nam Aristoteles multo posterior fuit. At id ei latebat, cui demandatum est, ut Platonis nomine tot opuscula esset. Datum est ei columnadae Platonis nomen, & de qua differeret, materia generatio est indicata. Alius certe, praeceptor cum qui notissimus est Aristoteles, profutus est ignoratus. Hunc iste commemoret adhuc, pag. 136.

Pag. 128. An mundus sit unum, an multa.

Pag. 130. Iusti quandam speciem esse ipsam per se, de Pulcri, de Boni, & similium. Axiomatis tamen autem xab' autem, xai xab' xajab' xai πάντων τοι τῶν τοις τοις.

Ibidem. An sunt ideae etiam hominid' xab' iūnōn extra nos: an ignis, & aqua, & pilorum, & luti, & fortium, sit aliqua species? Diversa ab ipsius rebus, & extra eas. Negat Socentes.

Pag. 132. Idea sunt notiones rerum in animali, virtuatae. Non sicutur avanta.

Ibidem. Parmenida vox: Mihij plane videtus, illas deas, velut exemplaria rerum natura sua confipere: τὰ πάντα εἶδε τάχα, ὡσεὶ παραδίγματα τὰ τὰς τῷ φύσι: cetera vero sibi affiniora; & esse similitudines.

Pag. 133. Non per similitudinem cetera sed participant ideas; sed aliud est querendum, qua ratione participent.

Pag. 135. Ad magna ingenia pertinet intelligere, Genus esse rei cuiusque, & effectum ipsam per se ipsam.

Pag. 139. Unum omnia est immobile: xata πάθει ἄραι xivnōt τοῖς & xivnōt.

Pag. 141. Unum nullo modo participio est temporis: τὸ δὲ πονδαρικόν πονδεύον πεπλέχει χρόνον. De Unius natura sequitur sophistica & prolixa disputatio.

Pag. 151. Effe, est effectus participatio, cum tempore presenti: ut sentit, cum protelito; & erit, cum futuro.

Pag. 157. Unius cuiusdam idea, & unius cuiusdam quod totum vocamus, ex omnibus unum perfectum quiddam atque absolutum; cuius pars fuit ipsa pars.

Pag. 166. Conclusio: Unum nec esse, neque non esse, vel utrumque esse. Proh quanta huic Platoni otiositas fuit, & negligendi libido!

X.

Titulus.

ΦΙΛΗΒΟΣ,	Christus
η περὶ Ἰδονῦ.	Judeos
η Βίκος.	contentet affligeret se.

Φιληβος fictum nomen est ex Graeco φίλειν, & ἡβα juventus.
sed ut hic derivatum ex Hebreo, ϕίλος-ηβά: Christum significat,
Qui segregabit abscondentes se: Judeos nimis, qui in iudicio
abscondent se, ut diximus. Ιδονῦ derivandum nomen est ex
ηδύ-ηρπον: ut Iudaum significat, Qui gaudet affligere. Η Βίκος
denique non ipse dialogus dicitur, siquidem est de somno mentis
ac voluntatis bono metaphysica confitatio: sed ad titulum fan-
tasticā scribi η Βίκος oportuit, & ex Hebreo derivari, ut diximus.

Personae dialogi.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.	Christus
ΠΡΩΤΑΡΧΟΣ.	Judeos
ΦΙΛΗΒΟΣ.	segregabit abscondentes se.

Πρώταρχος fictum nomen est ex πρῶτος & ἀρχεῖν: sed
ut derivatum ex Hebreo πρώτος-ηρπον Iudaum significat,
Qui oleifera contentit persequentes se.

Tomo 2. pag. 12. Testatur Deam Voluptatem, Μαρτυρεῖται
υὑν ἀντίν την θεον.

Ibidem. Αὐτῆς τῆς θεοῦ, ἣν ὅδε Αφροδίτης μὲν λέγεται
φησι, τὸ δ' ἀλιθίσατος ἀντῆς ὄνομα, ιδονῦ εἶναι. Dea
Venus, eadem Dea Voluptas.

Pag. 14. Utrum summum Bonum in Voluptate, an potius
in Sapientia collocandum sit.

Pag. 16. Deorum dona Prometheus ministeris hominibus
concessit.

Ibidem. De uno de multis omnia constare. De eo effato
sophisticis ibi & prolixo.

Pag. 18. Sive Deus aliquis, sive homo divinus, ut fama est
in Egypto Theuth quendam fruisse. Ita ille. Fictum nomen est,
quo Christus significatur, Qui errantes contentat: ηη-ηρψι:;
hoc est, Judeos: nam semper hi errant codice. In Egypto, hoc est,
inter Judeos, qui exirete quondam de Egypto. Item auctor
Grammatica, hoc est, scriptura.

Pag. 21. Sophisticis Socratis ratiocinio redactum se ad
incitata Protarchus fatetur.

Pag. 23. Deum alias res infinitas, alias certa fine distinguitur & ostendit. τὸν θεόν τὸ πέρι ἀκτερού δέησας τὸν ὄνταν, τὸ δὲ νέφας.

Pag. 25. Prot. Tu mihi hoc explicabis. Soer. Deus nimirum, liquidem favens aliquis meas pretias exaudiat. Prot. Preicare igitur, & attende.

Pag. 28. Omnes sapientes in eo consenserunt, Nisi esse Regem cali & terra: Nisi spiritus & caro xai ipsi.

Ibidem. Utrum, Protagoro, univetera, & hoc quod vocatur totum, θεον, gubernare dicimus expertem rationis, θεον, temerariamque potestatem, xai εἰς θεον πάντων: an, ut majores nostri dixerunt, silentem & Prudentiam quandam admirabilem ordinare omnia & gubernare? Sic ille, nimirum ut Sant' Evremonialis, in Tractatu de existentia Dei. Cet appelle DESTIN. nature, Intelligence, (Nisi) ou Divinité, ce qui fait le qui gouveme tout iſ bas; n'est-ce pas toujours une sagesse infinie, n'est-ce pas toujours une souveraine suffisance?

Pag. 29. Ignis in universo.

Pag. 33. Neque dolore, neque gaudio deos affici.

Pag. 38. De opinione vera & falsa.

Pag. 53. Voluptatis quidem perpetuum esse generationem quamdam: nullam autem ipsius esse omnino effectiam.

Pag. 55. A ratione abhorrete, voluptatem sumnum bonum putare.

Pag. 58. Cognitionem, que veratur circa τὸ ὄν, xai τὸ ὄντως, xai τὸ δata τὸν τὸν λίγους, longe esse verissimum.

Pag. 63. Voluptatem cum Sapientia jungendam, sed puram & secundum, que cum prudentia & cum omni virtute jungi possit.

Pag. 63. Merit pōen est quod Veritas, vel quod omnium rerum simillimum & verissimum: Nisi δε, h̄tοι τὸν τὸν xai Αληθεια, εἴπιν, ή ταῦτα διαισθανότες xai λαθεῖσταν.

Pag. 66. Veritas Orphoi:

Ἐκτιν δὲ γενεὰ καταπάντες κόρην λαίδην.
Fallit: non exstat.

Pag. 67. Conclusio. Refuerendas esse corporis voluptates.

XI.

Τίτλος.

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ. ἦ τέστι Ερωτος. Η Ήριξ.	Christus Sedes conteret affigentes se.
--	--

Συμπόσιον hic derivatur ex Hebreo γιν-γων-διπ-ω:

et Christum significat. Qui conteret rebellium iniquitatem.
 Εποτος ponitur pro Iudeo. Qui conterit inimicos. Derivato no-
 mino ex ΠΙΠ. γν. Denique ή θεος Dialogus iste prefribitur, ut
 liberi omnes habeant; nequequam sedamalita serrano interrete;
 qui metathoramicus potius, sive Theologicum censuit appellandum
 frusto; habito nimis ratione argumento, quod in ea tractatur,
 non de Amore per se, sed de felicitatis appetitu. Propteram, in-
 quis serranus vocatur ή θεος, ut ex ipso Disputatione apparat.
 Non vidit ille nimis tam, aut aliud, quid in his titulis operum a quicquam
 platonis ή θεος, Λογικος, similiisque significant.

Personae Dialogi.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ.	Christus
ΕΤΑΙΡΟΣ ΑΠΟΛ- ΔΩΔΩΡΟΥ.	veniens iustus, etiam maleficorum removet inimicos suos.
ΓΛΑΥΚΩΝ	Christus
ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ.	iustus facit removere occidentes se.
ΣΩΚΡΑΤΗΣ.	Christus
ΑΓΑΘΩΝ	removebit interficiendos se.
ΦΑΙΔΡΟΣ.	Christus
ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ.	Iudeos.
ΕΡΥΞΙΜΑΧΟΣ.	iustus facit conterere affligentes se.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.	Inimicos facit adhuc affligere
ΔΙΟΤΙΜΑ.	Iudeos
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ.	Christus.

Ἐταῖρος Ἀπολλόδωρος, amicus Apollodori, fatus negligenter
 scribitur, si Graece hoc intelligimus; quasi ipsotus, vel minus
 iste dignus virus sit, qui de nomine appellaretur: qui tamen
 in colloqii confortium cum Socrate, Alcibiade, aliisque spectatibus
 viris admittetur. Sed pro scribi feliciter oportuit, ut effet ex eo
 nomine cum altero Ἀπολλόδωρος sit posito, de quo iam diximus,
 sententia a nobis isti deprehensa. Εταῖρος hic derivatur ex
 ΠΙΠ. γν.

Ἄριστος, viri nomen acceptum ex Plinio, libro xxxiv.
 sec. xix. hic derivatur ex Hebrew יְהוָה-בָּרַךְ-תִּשְׁעַ-הַלֵּם:
 ut Christus significetur, Qui iustus facit removere occidentes
 se; hoc est, Iudeos, qui eum occiderunt. Discedite a me malefici
 in ignem eternum.

Ἄριστος, nomen acceptum ex nummis antiquis, hic deri-

vatur ex Hebreo, γενονται: Qui removet interficiens
se, Iudeos.

Φαίδης, fidum viri nomen est ex adjektivo φαίδης; sed
ut derivatum ex Hebreo γένη-γένης, velut indeclinabile, chris-
tum significat, Qui parentes (Iudeos) contineat, in judicio.

Μαρκονίας, viri nomen acceptum ex numinis antiquis, &
ex Herodoto, libro IV. num. LXXXI. hic derivatum ex Hebreo,
γένη-γένης-γένης: ut Iudeum significet, Qui ore fecit affi-
gere Christum: clamans subinde, Tolle, tolle, crucifige.

Ερυθιαξος, fidum nomen ex Greco est, ἐρύχιος, οὐράνιος,
καθησεος, ινθεος: κακη πρύγη, certamen: sed ut derivatum ex
Hebreo, πρύγη-πρύγη-πρύγη, Christum significat, Qui statim
faciet contenerere affligentes se.

Ἄριστος, nomen poetae priscoe Comedie; hic derivatur
ex πρύγη-πρύγη-πρύγη: ut significet, Qui inimicos faciet
adhue affligere.

Διοτίρια, fidum nomen ex Diotiso Thebano, qui apud
Plinium legitur, libro XXVIII. sed. XXIII. hic derivatur ex Hebreo,
πρύγη-πρύγη-πρύγη: ut Iudeum significet, Qui tegit futorem.
Origo ex facit, ut nomen illud apud Latinos femininum vides
opoteat.

Ἄριζιβάδης, acceptum viri nomen ex Plinio multis locis,
nunc derivatur ex Hebreo, πρύγη-πρύγη-πρύγη: ut Christum signi-
ficet, Qui Christo maledicentes removebit. Nam ηδη pro Christo
ponitur, quippe qui Deus est. Iudei facit, qui Christo maledixerunt.

Sophistica haec disputatio De Amore est.

Tom. 3. pag. 173. Μά τὸν Δία, μετέπομψελι.

Pag. 174. Agamemnonem fecit Homerus insigniter optimum
in re militari: διαρρέοντος αγαθῶν ἀρδεα τὰ πολεμά.

Pag. 178. Magnus Deus est Amor, & apud Deos hominque
mirabilis: Μήτρα Θεός ὁ Ἐρωτός, καὶ θαυματός τὸν αὐθεόνοις
τὸν καὶ θεόν.

Ibidem: Heliode verful de Chao & Tellure, & Amore:

"Η δὲ Ερωτός, οὐ καλλιστος τὸν λαβανάτοις θεοῖσιν, &c.
ex Theogonia Heliode suppedita.

Ibidem. Inter omnes constat Amorem esse antiquissimum
deorum.

Pag. 179. Sape, inquit, jactat robur, πέννας, quibusdam
hercibus inspirasse Deum: hoc Amoris potentia est tribuendum.

Ibidem. Impurissima sunt que sequuntur; nec fere ex
oculis attigimus.

Pag. 130. Geminus Amor: celestis, & Venerabilis. Sic de Venus alia celestis, alia vulgaris.

Pag. 195. Homerius, inquit, Η την δαμην θρονον διεισεσθε. (Falso est: non iam esse hominibus dicit; deam esse non dicit.)

Pag. 199. Amor est aliquis amor.

Pag. 201. Recitat Socrates orationem de Amore, quam a falchia muliere Diotima accepit. (Est ea protulit ignota.)

Pag. 203. Amor Posis & Penia filius: Πόζη καὶ Πενίας ἡρώων δὲ Εγαν.

Pag. 211. Pulchrum definitur, ἀντὸν καλόν αὐτὸν, μηδ' ἄντον προνοεῖται. οὐδὲ δύναται, ἐπειδὴν εἰς τὸν εαυτὸν, σεμνὸν uniforme semper existens: alia autem omnia illius participatione quedam esse pulchra.

Pag. 210. 211. Mirabilis quedam pulchritudo, cuius gratia, Socrates, omnes hancen laboris suscipimus: Quod semper est, nec fit, nec interdit, nec augetur, nec decrebat: οὐδὲ δύναται, καὶ γένεται προνοεῖν, οὐδὲ παραληφθεῖν, οὐδὲ διαχωριθεῖν, οὐδὲ φθίνειν. Est pulchrum in genere.

XII.

Τίτλοι.

ΦΑΙΔΡΟΣ	} Christus
ἢ τις καλός.	comburent exi.

Grati, opinor, dicent, Τις τῇ καλῇ. Sed ut ut est, τὸ καλὸν minima quedam particula eorum est, que tractantur in hoc dialogo: aposta Iohannes dicens, ne nihil esset in corpore, quod titulus responderet: Hic καλός derivatur ex Στι-π-ιτη. Lætitius hunc dialogum refert inscriptum sic frasse:

Φάιδρος,	} Christus
ἢ τις καλός.	Sudore
ἢ θεός.	conteret affligentes se:
ut fore in superioris dialogi titulo.	

Personae dialogi.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ	} Christus
καὶ	

ΦΑΙΔΡΟΣ.	} paventibus conteret:
----------	------------------------

Sudore filient, qui tunc paventibus, cum Christus iudebit vivorum ac mortuorum.

Sophistica haec Disputatio est de Amore, de Pulcro, de Ratione, & Oratione.

Tom. 3. Pag. 227. Pindari dictum; ἀσθλίας ὑπέστερον πεδίου τοιούτων. Ἐκ in Isthm. Ode 1. verfa 2.

Pag. 234. Πέρος Διὸς φίλης, ποτ Σοεν ανιάτια πρόσδεμ.

Pag. 235. Sappho formosa, vel sapientia Anacreon.

Pag. 237. De Amore, prolece: quid pretereo lubent, ne
spurcum aliquid invito legenti se offerat.

Pag. 242. Ut ait Ηγεινος, οὐεινος οὐεινος πεccavero,
αριδοι θομεινοι gloriaν consequat; μή τι παρὰ θεοῖς διπλα-
χιον, τημαν πέρος ἀνθειον αὐτοφα. Fictus scriptor, sibi prote-
rera Athenaeo notul.

Pag. 243. Stephanus carmen: sed fitum.

Pag. 244. Si Sibylam aliquaque vates vollem recuperare.

Pag. 245. Omnis anima est immortalis. Πάντα ψυχὴ ζεβ-
ατος. Nam quod semper moveatur, est immortale: τὸ γὰρ ζεβί-
ντον, ζεβόντον. Solus autem quod σώμα movebit, quia num-
quam a se defigitur, nec movebit orumq[ue] definit. Μόνον δὲ τὸ
κύτον κινεῖ, οὗτον τὸ κυτοπόντον λέγοντας, οὐ ποτε λήγε κινε-
τον. Inanimatum est enim omne corpus quod moveatur
extra seipsum: quod autem moveatur motu interno de seipso, est
animatum. Hujus est natura anima. Quod si sic se habet, non
est aliquid aliud quod seipsum moveat, quam anima; nec esse est
animam ingenitam & immortalem esse. Πάντα γὰρ ζεβα, εἰ μὲν
ζεβούντο κινεῖται, οὐ ψυχον. εἰ δὲ οὐδείς αὐτοῦ ζεβει τούτον
ζεψοντος, εἰς ταῦτα δοντος φύσεος ψυχῆς. εἰ δέ τι τέτο
ζετος γένον, μή ζεβετι τοιούτος αὐτοῦ αὐτοῦ κινεῖται, ή ψυ-
χὴν, εἰς ανάγκας ἀγαντοι τε καὶ ζεβατον ψυχὴν εἴτε οὐ.

Pag. 246. Magnus in celo suppites, primus incedit alatum,
cūtum impellens, omnia gubernans & curans: Οὐ μὲν δὲ μι-
γας οὐρανούντων εργαζεται Λύτος, πληνα δέ οφεια. Ζεβαντον, προτότος
κορυφειται διαχορεύει κατα καὶ πικρα δύσινος. (Fatum
appellat Iovem.) Τῷ δὲ ζεπται ζετατια θεον τε καὶ δαμένων,
κατα ζεδεια μέση κεχωρισται. Huic comes est exercitus deo-
rum ac demonum, iuxta pastel undecim ordinatas.

Pag. 247. Dei cogitatio mente besientia pura se verfan...
intuita. Id quod est. Οὐδὲ διάβολος (hoc est. Dei cuiusque) cogitatio...

Pag. 248. De transmigratione animalium.

Pag. 249. Reminiscencia ex priore vita.

Pag. 252. Homines referunt ex casu inibis reconditis duo
την in Amorem:

Τὸν δὲ τοιούτοις μὲν ζεστα χαλάσσι ποτανόν,

Ζεβατοι δὲ πτέρωτα, διὰ πλεσόφοιτον ἀνάγανται.

Ipsa horum versuum opinio est. Et sunt haec παρανομοια sequentibus

etij. Sequuntur spuria nonnulla, opinor.

Pag. 259. De Musarum arta, & de amore catumdem.

Pag. 262. De Rhetorica, five de arte dicendi, precepta dantur.

Pag. 264. Epigramma media Phrygio inscriptum:

Χαλχον παρθενος ειμι

Fictum: alibi non existat.

Pag. 274. Circa Naevitatem Egypci, quemdam ait fuisse veterum ioy deorum, τον έκει πατασών τινα θεόν, cui axid jis dicata est; damonj voto nomen Θυνθ. (De eo nomine diximus ad dialogum X.) Hunc primum & numerum henumq; computacionem iubuisse, & Geometriam bcc. Erat tunc totius Αιγυπτίων rex Θαυθ. (Fictum nomen, ut significetur Iudeus, Quis abscondet se:) □γ-η.

Pag. 279. Votum in fine: O amice Pan, ceterique dij iudicatos, date mihi ut iustus pulches sim: Το φίλη Πάν τε καὶ ἄλλοι οὗτοι τύποι θεῶν, Νοιτεροὶ μὲν χαλκοὶ γίνεσθαι τάρδοσιν bcc. (Ita dialogus clauditur: Ita autem Πάν pro flatuta rotum; Το πάν, omne.

XIII.

Titulus.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ	Christus
πρώτος,	vilescens contenteret
η περὶ φύσεως	rebelles filii.
ἀνθεώπος.	Christus
μαἰευτικός.	perdere volet affligentes se.

Πρώτος hic determinatur ex ιω-υιώ. φύσεως ex ι-υιώ. Ανθεώπος, ex ιηρ-ητηρίῳ: ut Christum significet, Qui affligentes se contenteret.

Maiestatis, non est obstetricius, ut ridicule vestit. Interpres: nam quid est, amabo, dialogus obstetricius! Sed est ex Hebreo ι-ρι-υ-η-αβητ-η-η-η. Maiestas sic titulum refert.

Αλκιβιάδης,	Christus
η περὶ ανθεώπου	affligenst contenteret
φύσεως.	rebelles filii

μαἰευτικός. Iudeos:

nam & Iudeos Perdere vult affligenentes se: quod est ex Hebreo μαἰευτικός.

Personae dialogi.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ	Christus
καὶ	

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ. Iudeos removebit.

Sophistica disputatio est; Quid nosse cum oporteat, quid Rem-publicam velit capessere.

Tomo 2. pag. 103. Melius in omni arte esse quod magis tale.

Pag. 109. Μά τὸν φίλιον τὸν ἐμόντε χαί δύν, per Deum illum, qui amicitia nostra profet est.

Pag. 117. Et legg. magna disputatio, eaque sophistica, honestum sive justum, et utile, ad idem sit.

Pag. 122. Ζεραφές τε οὐρανός. Nictum nomen, ut Iudeum significet, Qui iuniorum suorum transfigit ex χριστοῦ τοῦ.

Pag. 123. Λαζαρονιού auro distinxit.

Pag. 128. Disputatio, Quid sit concordia.

Pag. 129. Πλοεσδιν δι το γαντό.

Pag. 130. Animum esse hominem. Pag. 131. Qui corpori curant, que sibi sunt curati; sed non seipsum.

Pag. 135. Servile quiddam, improbitas est.

~~θεον~~. Dicendum, Si Deus velit, τὰς θρησκείας; non autem si velit: (Quia virtus non est ex voluntate, sed ex Dei dono: (hoc est, ~~θεον~~ Natura communare.

XIV.

titulus.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ δεύτερος, ἢ πέμπτη προσευχῆς.	Christus Iudas Dispergens affligat.
---	---

Δεύτερος hic derivatus ex υἱο-πατρὶ-τι: ut Iudeum significet, Qui concupisit malum. Προσοχή, ex προτερηθεῖ.
Diogenes Laertius ipsum dialogi hunc suisse titulum ait:

Αλκιβιάδης δεύτερος, ἢ πέμπτη προσευχῆς.	Christus Iudas affligat perdere volet affligentes se.
---	--

Personae dialogi.

ΣΕΣΚΡΑΤΗΣ χαί ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ.	Christus Iudas removerebit.
--	--------------------------------

Sophistica disputatio, Deus rogari non debere, quia neficius quid optimus sit.

Tomo 2. pag. 133. Quarit Socratis, an pulch Alcibiades, Deus ea que petimus vel publice vel privativa, aliquando negare,

aliquando date.

Pag. 141. Archelaus Macedo ab amasio interfecit. (Fabula.)

Pag. 143. Ex Anthologia epigramma, sed verbo aliquo mutato:
Ζεῦ βασιλέων, τὰ μὲν Κόρης δε.

Pag. 144. 145. Utilis scientia Optimis est, τῷ βελτίονος,
quod optimum est: sed quando, kē in quam finem, ~~ταπεινή~~
~~ταπεινήν~~ τοῖς εὐηγγείοις finis extensus sit rebū.

Pag. 147. Οὐνεον vocat τὸν σοφάτατόν τι καὶ θεάτατόν
ποιητήν.

Pag. 148. Atheniensis militavit ad Iovem Amorem, perfidatur, cui
cum dīst tot hospes procurarent, lacerdantij nullas; tamen
hī viderat, illī inferiorē e pugna difederent. Reponsum est a
vate, ī quādū magis dīst placere, quam sacrificia.

Pag. 149. Indignum est, deos ad nostra dona respicere, non
vero ad animum, si prius be justus fit; ut teste te Deut sile te o
vates respondit. pag. 150.

XV.

Titulus.

ΙΠΠΑΡΧΟΣ,	Christus
ἢ φιλοξεδόν.	Judas
ἢ θίκτος.	conteret affigentes se.

Personae dialogi.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ	Christus
καὶ	
ΙΠΠΑΡΧΟΣ.	affigentes se persequetur.

Ιππαρχος, acceptum viri nomen ex Plinio, hic derivatur ex
ρήγ-πόπ: ut Christum significet, Qui affigentes se, sive
operientur se (Judas, ut diximus,) persequetur.

Tomo 2. Sophistica, sed brevis pro ceteris, de lucis Disputa
tio est. Non omne lucrum esse damnandum. Variae lucis definitio
nes traduntur: Omnes impugnantur. Claufula Disputationis est,
Omnes homines esse lucis cupidos, φιλοξεδόν, bonus et malus.

XVI.

Titulus.

ΕΡΑΣΤΑΙ,	fratres dividat
ἢ πιστοὶ φιλοσοφίας.	Judas
ΣΩΚΡΑΤΗΣ.	Christus,
ἢ θίκτος.)	conteret affigentes se.

Ερασται hic derivatur ex πατερ-θεόν. φιλοσοφία, ex

וְשֹׁתֶת-הַלְּבָד: ut Iudaeum significet; Qui sapientem se continevit, hoc est, occidit Christum. Hic deus Laertius in Indice Opum Platonicorum, & Theodosius, lxxviii. XI. pag. 672. habent Υπτεραγάδι; ut sensus sit, Qui affligerent se fratrum dividet: derivata vox ex πατέρων-χρήσι. Ηθικός est a Laertio additum.

Sophistica disputatio, in quo vera posita Philosophia sit.

Tomo I. pag. 133. Solonius dictum; sed fictum:

Γηράσκειο δ' αἰς πολλὰ διδασκόμενος.

XVII.

titulus.

ΘΕΑΓΗΣ,	} Christus
πὶ τοῖς Σοφίας.	} Iudeos
μαντυτικός.	} periret uollet affligerent se.

Οἰάγνος fictum nomen est ex ῥιζή-ηγύρῳ: ut Christum significet; Qui errantem, (hoc est, Iudeos, ut iam dictum est, nam temporē hī errant corde,) removet. Discedite a me maledicti. Σοφία ponitur pro Iudeo, Qui contrivit, hoc est, qui occidit Christum. Laertius habet φιλοσοφias, haud ab aliis sententia, ut ex antediditis liquet.

Personae dialogi.

ΔΗΜΟΔΟΚΟΣ.	} Iudeos
ΣΩΚΡΑΤΗΣ.	} Christus
ΘΕΑΓΗΣ.	} errantem removet.

Δημόδοχος acceptum viri nomen est ex Odyssea Homeris: hic derivatur ex Hebrew, πρυ-πρυ-μυ-γ: ut Iudeum significet, Qui gentes gaudet affligeret.

Sophistica exercitatio est, qua sapientiam docere vult possum effe in ruda ratione vita instruenda, & hominum moderato imperio regendorum.

Tomo I. pag. 124. Agathlus, qui Agamemnonem interfecit. Periander Cypselus F. Corinthi. Achelous Perdix F. nuper in Macedonia. Hippias Pherai F. Bacis de Sibylla, de Amphilytus. Pag. 125. verful Euripides.

Σοφὸς Τίγαννος τῶν σοφῶν εὐνυχίος:

In Antigone, ubi sunt sententia tantum quadam dissoluta.

Ibidem: Anaecon de Callicrata Cyana filia. Fictum carmen.

Pag. 127. Themistocles, & Pericles, & Cimon, & alii, qui in-

republica administranda excelluerunt:

XVIII.

Titles.

ΧΑΡΜΙΔΗΣ,	Christus
ἢ πτερὶ σωφροσύνης.	contenens content affligeret se.

Σωφροσύνη hic derivatur ex ιων-χριστο-θρων. Diogenes Laëtius in Indice Operum Platonis, addit hoc loco, περιγράψεις: quod quidem nemo interpretum vidit quos sum pessinatet, aut quid valeret. Pro eo ponitur, ut diximus, quod est, Vilej facient affligeret se.

Persons dialogi.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ,	Christus
------------------	-----------------

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.	trajectus adhuc iniquitatij.
------------------	-------------------------------------

ΚΡΙΤΙΑΣ.	trajectus contentibus Christum.
-----------------	--

ΧΑΡΜΙΔΗΣ.	Christus.
------------------	------------------

Inter discelectos iactabundisque Philosophos reponuntur et pseudo Aristophane in Nubibus, versu 104. infelix Σωκράτης οντι Χαιρεφῶν. Fidum est nomen istud, ut ex Hebreo ιωαννη-προφήτη derivatum, Christum significat, Qui trajectus adhuc iniquitatij.

Kritias, acceptum viri nomen ex Pliniis, libro xxxiv. fel. xix. De alijs, hic derivatur ex ιω-προ-προπ: ut Christum significet, Qui trajectus contentibus, hoc est, occidentibus Christum. ιω pro Christo ponitur, ut san diximus.

Xalquidns acceptum nomen ex Plauto in Trinummo, hic derivatur ex Hebreo, ιω-προφῆτη: ut Christum significet, Qui perdet removente se; Iudeas qui cum non receperunt.

Sophistica disputatio de temperantia sive modestia; nec tamen certo definitur quid illa sit, post multas le varias disputationes sophisticas, Academicas, nugatorias.

Tom. 2. pag. 153. Critias Calliochri F.

Critias **Christus**

Calliochri combusset opprimentes se malos.

Καλλιαχρός fictum nomen est ex υγ-πρωτ-ιωπ.

Pag. 156. Ex animo in corpus bona & mala effluent. Pag. 157. Itaque necesse est ut animus custetur, ut corpus recte habeat, non solum caput.

Ibidem: Ζαμολοχίδης rex noster, qui Deus est, hoc sicut: Ζαμολησίς Λέτει ο μέτρης βασιλεύς, θεός ον.

Sub isto nomine Christus est. ~~ab aliis, hoc primum ab aliis.~~
Qui detestabatur separantes se: ΧΡΙΣΤΟΥ. Pro littera La-
tina x ponunt Hebrei etiam χριστός.

Pag. 159. Quid sit le quale quid temperantia.

Pag. 163. Diferentem inter τὸ ποιῶν, & τὸ πράτειν, &
τὸ ἐργάζονται.

Pag. 164. Νοσε τε ioffum; &c. Modeste te gerte, poem effe-
γνώσθι σχαυτὸν, & Σωφρόνει.

XIX.

Titulus.

ΛΑΧΗΣ,	Judeos
ἢ τὸ ἀδερφαῖς.	Christus
ματρικαῖς.	perdere volet affigentes se.

Λάχης fiducia viri nomen est ea Hebreo ΠΡΥ-τ: ut Ju-
deum significat; Qui in tribulatione erit. Et enim ΠΡΥ tri-
bulatio, Psal. LIV, 4. Apud Latitium ἀδερφαῖς est pro ἀδερφαῖς,
nullo originis discrimine. Et hic ex Hebreo ΠΥ-τοῦ: ut
Christum significat; Qui ligantes se contenteret: nempe Judeos,
qui comprehendentes factum, & LIGAVERVNT eum, Ioan.
XVIII, 12. Cum denique ματρικαῖς & iuste dialogus inferiba-
tur, nemo potuit vēl sufficere probabilitet. Nunc sententia
tituli, quid illud sit, patefacit.

Personae dialogi.

ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ.	Opprimet gentem affigentem se
ΜΕΛΗΣΙΑΣ.	Christus.

ΝΙΚΙΑΣ.	Pereunt Christus
ΛΑΧΗΣ.	Judeos.

ΠΑΙΔΕΣ ΝΙΚΙΟΥ	Parentes ipsorum Judeos
καὶ ΛΑΧΗΤΟΣ.	in tribulatione contenteret
ΣΩΚΡΑΤΗΣ.	Christus.

Λυσίμαχος, regis Thracie notissimum nomen, hic derivatur
ex ΠΡΥ-ΠΥ-ΛΥΠ.

Melanias, fiducia viri nomen, hic derivatum ex
ΠΥ-ΠΥ-ΠΛΥ-τ: ut Christum significat; Qui maledicet
dividentibus Christum; nempe Judeos, ut dictum est.

Nicias, acceptum viri nomen ex Plinio, libro 2. fest. vii.
& xxxvii. hic derivatus ex ΠΥ-ΠΥ: ut significat; Pereunt
christus.

Ηλίδες ἐft ex Hebreo ωγ-γρημα metuens ignem.
Νοσίς autem pro Iudeo hic est; Qui percutit Christum: ex
πν-πρη.

Λέχτος denique sic derivatur ex πν-πρη-λ.

Sophistica hæc disputationis est de recta liberorum institutione, & de fortitudine; ita ut si disputationis clausula res indefinita & incerta relinquantur.

Toms 2. pag. 189. Qui sunt boni preceptores.

Pag. 190. Quid sit fortitudo.

Pag. 201. Te cras adibo, si Deus velit: οὐδὲ οὐδὲ λει.
Hoc est, si hoc est in fatis: vel, nisi major vil objet.

Pag. 191. Eneam dicit ab Homero laudari ob peritiam fugientis. Καὶ ἀυτὸν τὸν Αἰνάντα κατὰ τότο ἴνεχωρίας,
κατὰ τὸν φόβον ἐπισημανεῖ, καὶ ταῦτα ἀυτὸν τοῖναι μηδέποτε
φόβοιο. Verum iste pseudo Plato Atheniensis, ut volant, Grace
toquentem Homerum non intellexit. Non est μηδέποτε φόβος peri-
tud fugiendi, sed fugandi. Est hic locus, Iliad. θ. versu 103. Sic
Iliad. ι. versu 16. in lucu Graecorum ob Patroculi necem, de-
spicere dicitur;

— τοῖον γὰς πόθον μητέρα φόβοιο:

Egregium bellatorum, terroris inquietandi peritum desiderabant.
Et Iliad. l. 272. equi Ενεα dicuntur, μηδέποτε φόβοιο, από
bello. Denique Iliad. μ. versu 39. Argivū se julta naves suas
continuisse dicuntur. Hectorē metuentes experta virtutis
in fugandis hostiis.

Επορα δειδίτης, κατέχειν μηδέποτε φόβοιο.

An vero haec de Hectorē & Patroculo dicta potueret illis tempo-
ribus vero Platoni latere? An si non potueret, possetdem de
Ενεα aliis dictum credere, μηδέποτε φόβοιο, quam de istis?
Locis plurimis Homeri versus allegat ac describit; adeo ut
perlogisse totum velit videri: nec tamen intelligit.

XX.

Τίτλος.

ΑΥΣΙΣ,	Ιudeos
ἢ περὶ σιδίας.	σεgregabit Christus,
μαρτυρίους.	ποιεῦντες volent affligerent se.

Αύσις fictum nomen est ex Syria; sed hic derivatum ex
Hebreo ωγ-γρημα: ut Iudeum significet; Qui opprimit viros.

φίλια derivatum ex πάτερι. Nam quattus hic dialogus est paucorum appellatus; nullo sensu probabiliti, quamquam a nobis sicut ubique exhibetur.

Personae dialogi.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.	Chrysippus
ΙΠΠΟΘΑΛΗΣ.	ad huc contaret maledicentes fibi.
ΚΤΗΣΙΠΠΟΣ.	Repellere faciet abscondentes se
ΜΕΝΕΞΕΝΟΣ.	Chrysippus Iudeos.
ΑΥΣΙΣ.	

Ιπποθάλης, fictum nomen est ex ιπποθαλη.

Κτησίππος similiter fictum nomen est ex Graeco κτηπός & ἵππος; sed ut et Hebreo derivatur, ιπθηταυ-ιππορ.

Μενέξενος, fictum est nomen ex ψευδε οξείον: sed ut derivatur ex Hebreo ιπαυ-ιπαυ-ιπαυ-ιδ: de Chrysippum significat, Qui affligent se faciet affligeret. Et inter epigrammata Callimachea adscripta quadrageimum postum, ratiū impetrissimi, in editione Graviana; quo in epigrammate Menexenus nefio quis appellatur.

Sophistica haec disputatio est, de vera & falsa amicitia: hoc est: rugatrix, garrula, nihil certi aut utili contentum.

Tome 2. pag. 211. Μὰ Δία, περ τον; arcana scribendi ratione, qua cohorti juniperi familiaris est. Per Iudaisum-Scriptalem est. Νη τον; περ τον; περ corporalem. Davidismum est.

Pag. 215. Mafido quidam hoc dictum tribuerat:

Οι καρποί καρποῖ κατέσι, καὶ αἱδες αἱδεῖ,
καὶ πλαγῶς πλαγῆ.

Ego in ζεροις, verba 25. 26.

Pag. 223. Finis dialogi. Ridiculas ait personas esse hujus dialogi; que non potuerint nos prolixam loquacitatem invenire. Quis sit amicus? οπως δε, οτι ζετιν δ φίλος, οτιοι τε ζετούσια εξιγεῖν.

XXI.

Titulus.

ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ.	Chrysippus
η ζητιγιδος.	iamnis et dividet affligentes se.

Cur ζητιγιδος hic scriptum sit, non alio sensu diei probabilitate potest, quam quia derivandum est vocabulum est ex Hebreo, —

י-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל. Laetius sic titulum refert inscriptum:

Εὐθύδημος.	} Christus
η ζετικός.	} inimicis dividet afflentes fe
Ιατροεπίλεκτος.	} Judas.

Cur ιατροεπίλεκτος infibulatur, adhuc omnis fugit interpretel.
Dominanda vox est ex Hebreo γέρων ἡγεμόνης: ut Iudaum
significet, Qui lugens arripit bucinam. Spectavit artifex
illud Leviticus, cap. XXV, 9. Et clangens BUCINA mens septimo,
Decima die mensis, propitiationis tempore in universa terra vol
tra. Dies illa decima septimi mensis, dies expiationis, dies
tunc fuit. Levit. XXIII, 27. Decimo die mensis hujus (septimi),
dies expiationum erit celeberrimus, & vocabutus sanctus: afflige-
tisque animal vegetal in eo. 82.

Personae dialogi.

ΚΡΙΤΩΝ. } Iustus contenteret iniuriam.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. } Christus.

ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ. } Christus

ΔΙΟΝΥΣΟΔΙΟΡΟΣ. } expellens afflentes fe, faciet
removere iniuriosos frat.

ΚΛΕΙΝΙΑΣ. } Judas

ΚΤΗΣΙΠΠΟΣ. } repellere faciet abscondentes fe.

Εὐθύδημος, filium nomen est ex י-ה-ו-ה-ד-ו-ה-ה: ut Christum significet, Qui contenteret gauderet occidentes fe.

Διavος εἰδώλος, acceptum viri nomen ex Plinio: nunc detinatur ex Hebreo, י-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל י-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל.

Κλεινίας, filium viri nomen est, derivandum ex Hebreo, י-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל: ut Iudaum significet, Qui spernent afflitum Deum, hoc est, Christum.

Tome I. pag. 272. Karo Osor pag. TINA Στυχεύ χαβν-
μένος, Dei aliquipud munere contigit ut fedem, &c.

Pag. 276. Magna quaestio: Qui potest qui discunt? Perit, an imperit? Et hoc falso & prolixe tractatur.

Pag. 279. &c. In quo sit profita felicitatis. Ut bona habeamus, & illis bene utiamur.

Pag. 281. 282. ostendit mentientem vere dicere. Sophista rugax & garrulus sic ratione inatur: Mentalis dicit illud: atque illud est vere: ego mentiens dicit vere.

Pag. 286. in eodem habet argumento. Nemo dicit p quod non est: ergo nemo non dicit vere.

Pag. 291. Αἰσχύλος ἵμψεῖον, ἐν τῷ πεύματι αθηνῶν τῆς πόλεως δε. Ιφέντη Tragedia ἡπτά ἐπὶ θεοῦ. Verga 2.
Οὗτοι φυλάσσει πρέσος ἐν πεύματι πόλεως
Ολακα ναυπόν.

Pag. 295. 296. Omnes homines omnia sicut.

Pag. 298. Ille canis est patet: iste canis est tuus: ergo iste canis est patet tuus. Similes tibi ruga sunt multa.

Pag. 302. Apollo, Suppites, & Minerva animam habent. ^{XVII} ψυχαν, & sunt animalia. ^{XVIII} & ^{XIX}

Ibidem. Alia ruga sophistice, ut Serranus admonet in margin.

Pag. 302. Pindarum citat: Άγιον οὐδεν. Primus is. ^{verbi} est Pindar, ~~qui~~ quem finxit cohors impysoba.

In fine condemnantur sophistae: Philosophia laudatur, & πολιτικὴ πρᾶξις.

XXII.

Titulus.

ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΣ,	Christus
ἢ Σοφίται.	conteret dividentes se
ἐνδεκτικός.	Judas.

Σορίναι δεκτικός unde de Σοφίται supra, tit. VII.

Ἐνδεκτικός ad ipsorum dialogum pertinere statutus interpretol, veritatem dicibile, Ad ostentationem comparatus. Vox est derivanda ex Hebreos. יְהוָה־עַמּוֹ־יְהוָה: ut Iudeum significet, Qui alligare expectabat (hoc est, sperabat, optabat) afflagentes se: iuxta illud Psalmus CXLIX. Ad ALLIGANDOS reges eorum in compeditibus, & nobiles eorum in manicis ferreis.

Personae dialogi.

ΕΤΑΙΡΟΣ.	Conteret fratulus
ΣΩΚΡΑΤΗΣ.	Christus
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ.	Judeos.

ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΣ.	Christus
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ.	Judeos removebit.

ΚΑΛΛΙΑΣ.	Judeos
ΚΡΙΤΙΑΣ.	fratulus conteret Christus.

ΠΡΟΔΙΚΟΣ.	Vlscient removebit afflgentes se
ΙΠΠΙΑΣ.	Christus.

Εταῖρος quis, cuiusque amicus iste dicatur, aut cuius indignus exprimitur, qui vocetur de nomine, penitus incompetuum hactenus

fruit. Sed ita nimis fructuosa potestabat sententia his exhibita:
vocemque eam derivari ex Hebreo 11.11-11.

Πατροχάτης, medie perecelebris nomen, hic derivatur ex
Hebreo 11.11-11.12: ut Iudeum significat, Quia adhuc pro-
genies peccatri. I. 3. Vix gentes peccatrices... feminis nequam,
felix federatis.

Πρωταρχός, fiduciam nomen ex Graeco πρῶτος de ἀρχῇ; ut
derivatum ex Hebreo 11.11-11.11-11.12 Christum significat,
Qui beatorum se (Iudaos) removet: Dilectio a me
maledicti.

Καδίας, acceptum viri nomen est ex Plinio, libro xxxiii.
f. 33. vbi Callias Atheniensis laudatur: sed hic deriva-
tur ex Hebreo, 11.11-11.12: ut Iudeum significat, Qui ~~prosternit~~
Christum.

Πρόδικος, acceptum viri nomen ex Plinio, libro xxix. f. 2.
Derivandum ex 1.18.13-11.12-11.13.

Παπίας, viri nomen acceptum ex Plinio, libro xxxv. f. 2. xi.
hic derivatus ex Hebreo 11.11-11.12: ut Christum significat, Qui
tegit, sive abscondit Deum: vel ex 11.11-11.12: Qui omnium Deum est.

Sophistica hac est, si qua est illa alibi, exercitatio sive
dissertatio, plena infructuosa & futilebus nugis. Nullum in ea
reum ordinem agnoscunt Interpretatio. Et spectat ubique, ut
quideat, nihil certum esse de illa re.

Tome i. pag. 316 οὐδὲ διὰ τὴν εἰσῆλθεν, ut Dei beneficio (hoc
est, munitione alienius) dicam quod accepisse me. A vel caput.

Pag. 320. Fabulam, (ut vocat) de rerum inferiorum
ortu narrat, Hesiodea valde similem. Erat tempus, cum
Dii quidem erant, nondum tamen erant mortali geneta &c.
De Prometheus & Epimetheus.

Pag. 322. Postquam homo factus esset divina fortis par-
ticipet, primum quidem ob illam cum Deo (hoc est, cum Dii)
cognitionem, sicut et animantibus Deos esse censuit; et altaria
statuasque rerum posere instituit.

Pag. 330. Virtutis partium maxima est sapientia.

Pag. 334. Oleum fortis bonum, fortis pessimum.

Pag. 339. Pittacij dictum, χαλκὸν ἐσθὸν ἔπειραν.

Pag. 340. Magna & prolixa concertatio de dicto illo:
Non dixisse Pittacum, Difficile fieri virum bonum; sed, esse.
Ingentis pugna de re nihil.

glidem: Hesiobi vestris, αρχῆς ἐπιγονεύεις οὐδὲ

ἰδεῖτα θῆνας ὅταν δὲ τις ἀντέστη εἰς ἄλλον ἵκανται,
ἔπιδιν δὲ στρατηγὸν πόλεων, χαλεπῶν περὶ τὰς πόλεις ἱκτῦνται.
Ex. 370, verba 289.

Pag. 343. Nomina septem sapientum: Thales Milesius, Pittacus Mitylensis, (mendosi pro Mitylensis) Bias Prienensis, Solon Atticus, Cleobulus Lindius, Myson Cheneus, Myconus ὁ Χνυσός, & septimus Chilo Lacedamonus. Sapi-

Pag. 347. Poëticam similem esse triclinis & psaltrijs & saltatricibus, quas adhibent in convivio homines & plebej; quoniam cibij non possunt inter se de rebus foris diffirenter; non vixi honeste & crudeliter.

Pag. 354. & seqq. tractatur prolixe, quid sit faciūmbore vōloplatibus.

Pag. 358. De differimine inter d̄os & q̄d̄os, aliaeque similes nuga.

XXIII.

Titulus.

ΓΟΡΓΙΑΣ,	Clamans Christus
ἢ περὶ ἐπτοσχῆν.	conteret inimicos affligentes se
ἀνατρέπεις.	Iudas.

Προσωρικὴ hic derivatur ex πρύ-γγ-πτυρ. Cut ἀντρά-
πτος dialogus inferatur, sententia nunc titulū Latina
manifestat. Vnde originem ex Hebreo superioris indicavimus,
titulus.

Personae dialogi.

ΚΑΛΛΙΚΑΗΣ.	Spectantes se comburunt.
ΣΥΛΚΡΑΤΗ.	Christus.
ΧΑΙΡΕΦΩΝ.	Statut. adhuc iniquitatis
ΓΟΡΓΙΑΣ.	ab clamabit Christus
ΠΩΛΟΣ.	maledicent.

Καλλικᾶς, acceptum nomen ex Plinio, libro XXXIV. &
XXXV. ~~Si~~ derivatur ex πήρη-πήρη.

Χαιρέφων unde derivatus, dicitur tit. XVIII.

Γοργίας nomen est acceptum ex Plinio, libro XXXIV. sect. xix.
& ex libro I. Machab. At hic derivatur ex Hebreo, πέρι Deus,
hoc est, Christus: & Ιησοῦς clamato.

Πωλος designat, fiduci viri nomen est ex Hebreo πήρη-πήρη:
quod est Oste maledicere. Discedite a me maledicti.

Sophistica exercitatio est de Rhetorica natura, por-
implicantes interrogaciones, & responsones implicatas.

Tomo 1. pag. 453. Rhetorica non esse proprium perfundere: nam de Arithmetica perfundet.

Pag. 454. Dua persuationis species.

Pag. 457. Medicus etiam perfundet. De ea re prolixo & sophistica.

Pag. 463. Cuius adulatio*n*is pars sit Rhetorica. Rhetorica esse cuiusdam partis ~~Rhetoricae~~ simulacrum, eidem loco.

Pag. 465. Rhetorica artis culinariorum comparatur.

Pag. 471. De Archelag Macedonia regi iniquo. Sicilius ut viri ~~utrum~~ tempore*n*is exponit.

Pag. 470. & iopp. Quis felix, quis miser sit dicendus: usque ad pag. 480.

Pag. 480. De bono usu Rhetorices.

Pag. 484. Pindaros versus εν τῷ φρουτι ἐν τῷ λίγῳ, οὐτι νόος ὁ πάντων βασιλέως γνωτῶν τε καὶ λαβατῶν. Τοις δὲ δηλαζούσι βασιλεῖς τὸ δικαιότατον ὑπερέταχοι. Fingit ipse Pindaricum dictum: non enim existat.

Ibidem: Euripi*d*is versus:

Λαμπροῖς τε ἔγινεν ἔρατος ἐν τέττῳ, χρυσῇ τῷ τοῦ πεδίζεται,

Νέμων τὸ πλῆστον ἱμίας τέττῳ μέρος,

Καὶ αὐτὸς αὐτῷ τυρχάνει βελτίστος ἐν.

Pag. 485. ὁ Σῦνος τὸς τοῦ Ηριόνα, δὲ Ευριπίδης: αριδα
Euripi*d*em. Fidum: non existat istud apud Euripi*d*em.

Pag. 489. Callicles Socratem irridet, ut rugacem; quem non pudet, tanta estate virum. in confundendis vocabulorum distinctionibus inquit: querentem qui sunt φήτιστ, qui ξέριστ. Cetera operata fuisse abundantem otio platonem istum, qui tot libros de rugis scriberet.

Pag. 492. Euripi*d*is versus:

Τίς δ' ὅδεν εἰ τὸ ζῆν μήτε ἐστι καταβαῖνεν,

Τὸ καταβαῖνεν δέ ζῆν;

Fictum videtur.

Pag. 492. Callicles Socrati: Non te pudet, Socrate, sermones ad huiusmodi inopias deducere! (Hoc est, Sophistam vel Academicum agere).

Pag. 496. Dolentem gaudere, cum fitient bibit.

Pag. 503. Quae aduersus vim de injuriam remedia sunt.

(Quid istud autem ad titulum, De Rhetorica! Sic sunt de alia plurima.

Pag. 512. Virtutem esse præsentissimum remedium injuria propaganda.

Pag. 523. De diviso a Kôvqj imperio inter Iovem, Neptunum, & Plutonem, ex Homero. ΠΛΑΤΟΥ οι ζωμελτάς τῶν μαραρών νηών. At Plutonem non dicit Homerus, nec alius bonus scriptor: sed Ηδύς: quae Latinus Ditem.

Pag. 524. Rhadamanthus Apianos, Europas judicat Eacub.

Pag. 525. In inferno peccata sanabilis, λόγοι αμαρτήματα. Alij infanabiles, λαίatos, qui extremam iniquitatem commiserint, poenas patientur sempiternas.

Pag. 526. Qui sancte viscerit, profetim Philosophus, ad beatorum insulas dimittatur.

Pag. 527. Clauſula tam prolixa disputationis: Utrum Rhetorice opum esse, uti & omnis actionis, ut ad iuste agendum omnino referatur.

XXIV.

Titulus.

MΕΝΩΝ,	Christus
πὲ τὸν ἀρτῆν.	Judas
πειρατῶν.	qui patet afflictus est.

Personæ dialogi.

MΕΝΩΝ.	Affliget afflictus est
ΣΩΚΡΑΤΗΣ.	Christus.

ΠΑΙΣ ΜΕΝΩΝΟΣ.	Christus
ΑΝΥΤΟΣ.	affliget afflictus est contaret.

Mînos acceptum viri nomen est ex Plinio, libro VII. fed. LVI. hic derivatur ex Hebreo, ΜΙΝΟΥ-ΜΙΝΟΥ-ΙΩ: ut Christum significat, qui affliget afflictus est. Ultimum πιστοῦ qui patet in Cœvo; quoniam in obliquis casibus non redundat. In ipso dialogo dictus Menon Alcibiades filius; quoniam ex utroque nomine existit
haec sententia:

Μίνων	Christus
Ἀλκιδίηνος	separant removelit occidentes est.

fido isto ad πιστοῦ significandum nomine ex ἀλέξω λεπ̄nos: fed derivando ex Hebreo, Ι-ΜΠ-ΠΙΨ-ΧΗ.

Agostin hic derivatur ex ΠΙΠ-ΠΙΨ: ut Judasum significat, qui inimicos contaret.

Ita Mînos, ferens Menonis, haud alia de causa in colloquium inducitos, quam quia πιστοῦ postulat tituli sententia: alio quia haud docet inducīs forū cum heris loquentem de rebus ad virtutis officia spectantibus. Derivatus autem velut nomen vnu-

ex Hebreo, ἡ-παῦ-παῦ-παῦ-παῦ: et Christum significat, Qui
est contortus contortus affligeretur se.

^{Αὐτος} denique nomen acceptum est ex Horatio, libro 2.
satyras IV. versus 3. ubi ait:

Qualia vincent

Pythagoran, Angstque reus, Doctumque Platona.

Ubi Angst reus, hoc est, qui factus est ab Angst Athenierum ma-
gistratus reus, recte conspicitur Socratis frusse: quippe qui medius
hic est inter Pythagoram, Doctumque Platona. Quo verbo non a
doctrina similitudin signum frusse Socratem Horatius innuit, quia
nihil scriptum reliquit, sed a sapientia. Platonom vero e contra-
rio cum doctum appellat, non hunc certe quem tertius eo verbo
designat; quippe eis scripta ne micam quidem doctrina habeant.
Hic autem ^{Αὐτος} ex Hebreo 2. 21. 22. derivatur: ut illum
significat, Qui affligit contortus est. An vero fuit olim ex amissis
Socratis Angst? aut jungi debuit in dialogo cum Socrate, qui
fuit deum Socratis condemnator?

Tomo 2. pag. 70. Ex Aleovadatum genere Arifippus. Aleovada,
Iudei sunt: ficti nomine ex ΙΙΙ ΙΙ-ΙΙΙ ΙΙ: ut Iudeum significet,
Qui gaudet ad ipsa piaquedine. Deut. XXXII, 15. Incessans est
dilectus, impinguatus, &c.

Pag. 72. Quamvis multa et multiplicatae sint virtutes, unam
tamen quamdam speciem deformam. Eidos habent omnes, nec quam
sunt virtutes, ad quam proxime respiceret debet qui vult definire
quid sit Virtus: Qudo per omnes virtutes diffunditur, pag. 74. quid
in omnibus idem est, pag. 75.

Pag. 81. Animam tuam definete, sive mortis; nunc rursum capite
τάδιν Ηγετός, numquam vero partite. Cum omnia apud inferos
videt, que prius videt, ea in memoriam revocat. Scientiam proinde
esse reminiscionem. Unde puer fit quid sit quadrangulus, si inter-
rogetur, non si docatur: Ergo recordatur tantum, non dicit. Et que
ignorat, in animo ipsius sunt qui ignorat. Quid si in hac vita illa
non videt; ergo in altera priori, pag. 80. Ergo semper est animal.

Pag. 81. Kindare locutus: Dico nam in Heccegoa die. septem
victus vel plures. Fallit: non existant apud Pindatum.

Pag. 87. Virtus est ipsum bonum, à Jacob à uero. Prudentia
est, pag. 89.

Pag. 90. Quis Polycratil opes adeptus est, Apemnius Thebanus.

Pag. 92. Sophistis non posse docere virtutem & sapientiam.
Nec rerum civium petitos esse donec virtutis magister, pag. 92. 93.

Pag. 93. Cleophaeus Thesisto cl. F.

Pag. 94. Periclitus dux filii; Patalus & Xanthippus. Xanthias
sc. Eudoxos.

Pag. 95. Nec natura nobis infinitam esse virtutem, nec docet:
sed omnia praeceps divino munere, divina sorte contingere homini,
pag. 99-100.

Pag. 95. Versus Theognidis in Elegiacis:

Kαὶ πάθε τοῖσι πίνε καὶ ζωτε καὶ μέτα τοῖσιν
Τίς, καὶ ἀνδρε τοῖς τὸν μεγάλην δύναμιν.

Ἐδλῶν δε.

Et versus 23. inter Theognidis sententias.

XXV.

titulus.

ΙΠΠΙΑΣ	Christus confinget iniquitatem; combatur est Iudeos.
μέζων,	
ἢ τις τῷ καλῷ.	

Cum ἀντεπίλυξ δialogus hic scribatur, cum metaphysicus
sit, nemo probabilitate explanabit, qui sententiam a nobis exhibi-
tam negaverit tunc comprehendit. De nomine Ιππίας dictum
est, tit. XXII. De ἀντεπίλυξ, tit. XXI. Μέζων hic derivatur
ex ΣΙΝ-ΥΠ. Psal. CIX, 5. ΧΠΙΩ confingente est.

Sophistica haec & infalsa disputatione de Pulcro est.

Tom. 3. pag. 286. Post longam prefacectionem de Iadicis amba-
get, quæstio instituitur, De Pulcro.

Pag. 287. Soc. Nonne Iustitia iusti sunt quicumque sunt
iusti? Hipp. Respondet, Iustitia. Soc. Hoc ipsum, Iustitia, nonne
est aliquid? Hipp. Certe. Soc. Nonne & sapientes sapientia sapien-
tia sunt, & Boni bona omnia bona sunt? Hipp. Quidem! Soc.
Sunt igitur aliquid Sapientia & Bonitas: nihil enim ex eo est
quod non est aliquid. Hipp. Sunt aliquid certe. Soc. Nonne &
puleta omnia ipso Pulcro sunt pulchra! Hipp. Pulcro utique. Soc.
Ergo Pulchrum est aliquid. Hipp. Est sane. Garrit ipse plurimum,
ut formas adferant abstractas metaphysicas, quæ sunt exemplaria
singulatim; (Opacæ vocant;) quæ quia sunt immutabiles &
incessantes, sunt Deus ipse, ac proinde non sunt nihil, sed aliquid.
Dialogum denum ista concludit, post multas inceptias & sophis-
ticas solitationes, ut statuat, Pulchrum, quid sit, non posse de-
finiri: quemadmodum dialogum primum sive Euthyphronem
eo fine concludit, ut incertum relinquit, quid landum profa-
numve sit. Sic sunt plenique omnes dialogi Platonici; quippe

qui co-spectant, ut suadeant, nihil affirmari certo de villa
re posse.

Ibdem. Varias deinceps sophista responsiones ad qua-
serunt. Quid sit pulchrum, resellit, quis finxit.

Pag. 297. Pulchrum de Bonum Different. Nam Pulchrum est Bonum
causa. Animis pondere se habitantem. Societas hic fatetur.

Pag. 304. In fine Societas infelicem se esse clamat, qui
tempor altero citroque dubitans obserret. Hic finis est Academi-
cum ipsius concertationum.

XXVI.

Titulus.

ΙΠΠΙΑΣ

Ἐλάττων

ἢ περὶ τῆς ψεύδος.

Ἀνατρεπτικός.

Christus
maledicent contestet iniuriam:
persecutantes se removebit
Iudeos.

Ἐλάττων hic est ex Hebreo 11:8-10-11. Ψεύδος ex
πτυ-γα. Minima celeroque pars dialogi de mendacio est.
Ἀνατρεπτικός jam quattuor occurrit, eodem obique. *Per se.*

Personae dialogi.

ΕΥΔΙΚΟΣ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΙΠΠΙΑΣ.

Removebit afflitiones se
qui eradicabit peccatores
christus.

Eudixos, acceptum viri nomen est ex Plinio, libro xxxi. fed.
ix. Hic derivatus ex Εὐδίκη-πτυ-γα. De reliquo jam superius
diximus.

Sophistica exercitatio sive disputatione est; uter proficit
alio, Achilleus an Ulysses; ac deinde de mendacio.

Tomo I. pag. 364. Homerum ait: feruisse Achilleum optimum
vitum, περικοίλας ἀριστον μὲν ἄνδρα, eorum qui ad Trojam
venerant. Falsum est, nisi ἀριστον de eo dixit, qui esset corporis
robore fortissimum.

Valde abundasse beabulum esse otio oportet illum capien-
tia antistitem Platonom, qui tot nugis feripposuit. sed hunc personatum,

Pag. 366. Eodem mendaces diei posse & voraces. De eo
paradozo prolixe.

Pag. 373. Eundem diei posse bonum & malum cuspitem.

Traduntur ista & similia ijs multa, ut nihil certo posse
affirmari de re villa credatur. Ita hic ipse est hujusce dialogi
finis, in eo definit ut fateatur Socrates fieri propositorum
argumentum fuis deque estate: περὶ τὰν τὰς κατα πλανήφει.

Titulus.

I-S-N,	Christus
η περὶ Ηλίαδος,	maledicet removentibus fe.
η περὶ ποιητῶν	Christus
χαρακτῆρος.	iratus faciet primicos fuos.
η περὶ ποιητῶν	Christus
ἐγνένεται.	Judeos
λογιάδος.	subannabit afflgentes fe.

Ηλίαδος hic derivatur ex ηγι-ηλ. Ποιητή pro Christo ponitur; Qui ore contaret afflgentes fe: derivato nomine ex η-ηγι-ηλ-η. Χαρακτήρος similitet hic pro Christo est. Qui iratus faciet primicos fuos: voce derivata ex ηγι-ηρηρηπ. Ποιητή quoque Christus est: ex ηρη-ηπ-η. Denique Εγνένεται pro Judeo est: ut tit. v.

At in Diogene Laetio, & in editione Manutiana, habet dialogus iste hunc titulum:

I-S-N,	Christus
η περὶ Ηλίαδος,	maledicat removentibus fe,
πειρατῶν.	velificat afflgentes fe.

Qui supra λογιάδος, nunc idem est πειρατῶν: quoniam ad compleendam sententiam nihil intereft utrum ponatur ex duobus.

Personae dialogi.

ΣΩΛΚΡΑΤΗΣ	Qui eradicabit peccatores,
I-S-N.	Christus est.

Ist Ion nomen statuarij celeberrimi apud Plinium, libro XXXIV. fest. XIX. At hic Latine accipitur lo, quemadmodum & Plato; ut Christum significet, Qui Deus est: derivato nomine ex Graeco ιω: quod est lo in Iohannis & Iosephi nominibus.

Brevis dialogus est, de interpretatione Hliados Homericis: qui possit & illam optime interpretari:

Tome 1. pag. 530. Longlostatus Homerum se egregie explanasse.

Pag. 533. Poeta τῶν ἐπών, εὐθεοί: μελοποῖοι similiter, hoc est, lyrici.

Pag. 534. Poeta sunt deorum interpretes, corripti ab aliquo eorum, quicumque sit ille, a quo corripiuntur. Si δὲ ποιητᾶς

γένεν ἄλλαν ἐργανεῖς· οἱοὶ τῶν θεῶν, καταχρέψοντι
ότα πάντας κατέχονται.

Pag. 537. Socratus probat multa esse in Homero, quae alijs
melius, quam ipso, intelligent. Nam ubi aurige industriam des-
cribit Homerus, melius aurigam judicaret: & sic de alijs attributis:
ita ut ille Icarhappadus, sive scholiastes, qui se iudicabat Homer-
rum probe intelligere, nihil asserte posset, de quo non aliud ali-
quid melius quam ipso iudicet. Hoc argumentum, his scipul, hoc
clausula hujus sophistici sive Academici dialogi est. O hominem
otiosum, & in rugis digestum!

XXVIII.

Τίτλοι.

MENEΞΕΝΟΣ,	Christus
ἢ ΕΠΙΤΑΓΙΟΣ Λόγος.	ad huc conteret abscondentes se Iudeos.

Quid sit & unde Mvīz̄evos, dicitur ad titulum dialogi xx.
Ἐπιταγιος hic derivatur ex πιπ-πιπ-ην. Abscondentes se Iudeos
in iudicio, ut δικιος. Λόγος ponitur pro Iudeo, Qui desidebat. Lue.
xxii, 35. Et DERIDEBAINT eum principes hui. Derivatur prop-
terea ex Hebrews 3Y7. Diogenes Laertius titulum sic refert
in scriptum:

MVΙΖΕVOS,	Christus
ἢ ΕΠΙΤΑΓΙΟΣ.	ad huc conterent abscondentes se,
ἢ ΒΙΩΣ.	conteret affligentes se.

Personae dialogi.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ	Christus
καὶ	
MENEΞΕΝΟΣ.	affligentes se facit affligere.

Exhortatio est ad amorem patricium. Mortuorum manes intrro-
ducuntur, qui cives ad ipsiū impellant.

Tomo 2. pag. 234. Nominem a Senata adhuc delectum fuisse
fingit; qui de mortuorum laudibus dictus est: se tamen aut
arbitrii oligandum esse Archimem vel Dionem: Αλέξιον πάντα
Fictum Archimē nomen.

Archimē	Persequentes se affligent
Dio	Christus.

Archimē fit ex πιπ-πιπ. Dio ex πιπ-ην: qui Deud est.
Pag. 235. Appasia Rhetorices magistra.

Pag. 236. Oratio funebris, qualon Appasia Milegia composuit.
Fictum nomen, quod Christum significat, Qui removet diuidentes

christum: ιης - ης ον - ηδων: hoc est: Iudeos.

Pag. 239. & legg. Laudantur in primis viri fuisse e Grecia,
qui aduersus Persas pugnaverunt.

Pag. 244. De bellis ciuitatis.

Pag. 245. Mortui in bello, iudicantur per proposicionem
quod parentes admonete, ut suum interitum aqua animo festant.

Pag. 248. In fine. Socrates Menexenum rogat, ne se prudet,
qui Afrasia orationem ipsa iusta recitat, cum illam semel au-
diffit, & memoriis retinuerit. Puerile commentum.

XXIX.

Titulus.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ	Christus
πολιτεῶν,	ore maledicent contrect iniquitatem
ἢ τοῦ Δικαιοῦ.	Iudeorum.

Platonis nomine in titulo non est necesse fuisse, Latina sen-
tentia probit. Politeia est derivata ex ιης - ηπ - πλων - ηδων.
Δικαιος ponitur pro Iudeo, Quis affixit illum: derivato nomine
ex ιηπρυ - ι.

Personae dialogi.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.	Christus
ΓΛΑΥΚΩΝ.	apparatus affliget iniquitatem
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ.	Christus
ΘΡΑΞΥΜΑΧΟΣ.	contrect gentem affligentem se.
ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ.	Removet gentem affligentem se
ΚΕΦΑΛΟΣ.	Christus.

Πολεμαρχος, fictum viri nomen, ut derivatum ex Hebreo, —
πιηυ - ηυ - πλων - ηδων: Christum significat. Quis ore maledicit
genti persequenti se: hoc est: Iudeos: quibus didicimus est. Discedite
a me malefici.

Θραξυμαχος, fictum viri nomen ex Θραῦς & μάχη: ut deriv-
atur ex Hebreo, πιηυ - ηυ - ηυγιη. De reliquis nominibus
iam supradicti agimus.

Liber hi sunt decem de Republica, tomus 2. liber 1. sophistica
disputatione est de Iustitia, quid sit & quid non sit.

Pag. 327. Polemarchus Cephalus F.

Pag. 329. Suficit an sit Veritas, & Reddere unicuique quod
fuerit est.

Pag. 331. Pindarei versus: ἵδεια σάπισ, καὶ ἀγαθὸν γροτέρος
εστιν, φίλος πεντε τονού. Sed fallit: non existat apud Pindarum.

Pag. 333. In�um nihil aliud esse, quam τὸ τὸ ξεῖτρον
εὑφέσον, quod melioris viro conducit.

In his dialogis multum garrit, nihil docet.

Pag. 332. Utrum iusitii feliciora sint quam iusti.

Pag. 334. Σὺ τοῖς Βεβδίδεσι: Bondicida fessa, Iudicaria.
Iudicium enim est, Quis in allegando gaudet: ΠΤΗ - ΙΙΙ· 2: iusta
iudei Psalmy CXLIX. Ad ALLIGANDOS reges eorum in compe-
dibus, & nobilis eorum in manibz ferreis. Apud Hesychium est
Βεβδίς, Αετός, Ορεξιτής, de quo alias.

Ibidem: Ex hoc colloquio nostro, inquit ille qui dialogum
claudit, illud nobis accedit, ut nihil sciamus.

Liber 2. Sophistica Disputatio, quid sit Injustitia, quid Res-
publica.

Pag. 353. fecundum quodcumque iurislatam vitam esse iusta potest.

Pag. 359. Υγιεινη annula & πρωτη πλατανη πρώτη εργα απειθειται,
επίθινη μετρον επειθειται, που πλάσιον θηρια απει-

Pag. 361. Dicitur Ephyg: Vitum ingenuum non videi velle
bonum, sed esse.

Pag. 362. Verus Ephyg: sed suppeditatio.

Bαθέας ἀδεια δια φέρεις κακηίσενον,

Ἐξ οὐ τὰ καλά βλασφήμησατα.

Pag. 364. Hesiodi verbus: Μη τὸν πεντεκάτην δει. Sunt
in Ἑρόis, verba 287. b.c.

Pag. 363. Hesiodi verbus: Ηχεις μέν τε φέρειν βαδάνες δε.
Sunt in Ἑρόis, verba 233. b.c.

Pag. 365. ex Pindaro: Πότερον δίξας τέχοι οὐ προν, ή σολις
ανάτας αναβάς δε. Fallit: non erat illud apud Pindarum, etiam purum.

Ibidem, & pag. 366. Si credimus deos fleti proceribus, donatis,
de sacrificiis, inquit, faciamus iustitiam, & postea deos placabimus
ex rapto; erit nobis interior lucro iustitiae. At poena pendorum
apud inferos. Immo, etiam pro manibus officiales sunt operatio-
nes, & dii excorabiles sunt, ut affirmit maxima civitate, &
deorum felix poeta & propheta. Dicitur contra sacrificium Misere-
pro mortuis. Romanum, Paxim, & alias iudicat magna civitas.

Pag. 369. Quid civilis sit, nō dicit.

Pag. 374. De custodia civilitatis.

Pag. 376. Τὸ φιλοκαθολε & φιλοβορον, p̄dēm.

Pag. 377. Hesiodum acriter criminalut, ob fabulas quas con-
finxit de Celo & Saturno, & de ista qua passus sit Saturnus a
Jove. Haec vero sunt in theogonia, quae recent & suppeditatio est.

Pag. 378. H̄cas δις δισπέττις οὐ τὸ ιένας, καὶ Ηραίτη οἴψας

inno wargos tērī Junonis autem vincula a filio iugata, & Vulcani dejectiones a patre, cum esset mātē verbētatis opem latens, & deorum pugnas, quas Homerus finxit, non oportet in civitatem recipere, neque in figuris fidat, nec sine figuris, (sive allegorīs;) neque enim dignissime hæc potest adoleſcens. Homētum p̄fēdo Plato non intellexit. Juno iugatum vinculum quidem refest Homētus, Iliad. l. 19. a Vulcani iugatum nūquam dicit. Neque dejectiones plus famel Vulcanum statim prōdidit; quamvis p̄d & a Vulcano commemorari fingit, Iliad. l. 2 a Jove, Iliad. l. 5. Neque verbētatem a Jove ludonam, cum opem ei vellet ferre Vulcanus, dixit Homētus, Iliad. l. 590. Nec fr̄ibet vetus Plato, μέλλοντος τῷ πατρὶ τυπούντη ἀρύνει, ποτὲ πάτρος; cum ad Ήφαῖτος pertinet, quod antea dicit. Denique qua fuit illa σφραγίς aliter vobis Plato intelligebat; quo tempore diximus sententia Nestagia Homētus.

Pag. 379. Et bonorum quidem foliis Deus auctor offidicēt: malorum autem aliam proter Deum causam querere decet... Neque Homētij iugūris magne electius poēta admittendum vocatorem est, de diis fr̄ustis peccantibus, ac dicentibus, in Iovis limine duo jacebro dolia plena fortibus, unum bonis, malis alterum: cumque ex his suppedit proīcēt commixtis impeditit alius, alias hinc bene, alias male effe. Cui vero non sic datur, hunc rōfana fame in torta cruciari. Neque voto ad nullendū off Jovem nobis dispensatorum off bonorum atque malorum. Homētij locum respicit ac defensabit, qui legitur Iliad. l. 527. sed non intelligit, aut forte verius non vult intelligi. Non vult enim credi (quod certe foret incredibile) alium Homētum Jovem, alium Platoniū fuisse. Interēt enim iugūs cohortis credi eundem temp̄s, & ab utroque illo profestim scriptore, Jovem fuisse agnūlum. At sc̄ipta Homētij suppedit Fatum off; p̄fēdo Platoniū tū à jābov, quod off causa mali certe non potest. Ea causa off est iugūlendū rēficiendum que Homētum contendat iste tanto conatus; nec admittendas omnino esse in civitate fabulas, quās de Jove habet Homētus, etiamq; allegorice sunt intelligēndae. Nam secundūm Iovis Platonis cultorū, hoc est, tū à jābov, bona dūntaxat meatis laqueatis; de eo nefas off tam fr̄ustis, aut fallos tam pueriliter allegorizare: de Homētico autem, hoc est, de fato, ratione qui potest fatum off, allegorizare nihil vobat, seu potius poēticā ludere. Jovem eum platonicum coli, volunt Platoniū defensab; ut ipsū formaliter Bonum omnis bonj, maxime vero p̄fīctūlū: quod proinde iugūm sit exīpitate, tam mala hominibus, quam bona īmittere.

Jovem autem Homerus Fatum intelligit, quo tam male quam bona ex necessariis quibuscumque clausit evenient: quod optate quidem licet ut faustum nobis fortunatumque sit; neque desiderio etiam sacrificiis ac libationibus significato; sed ita ut aquae mala ab ipso proficiat agnoscantur, ac bona.

Pag. 380. Hac igitur una e legibus ac formulis effo circa deos, n*o* 238: secundum quam loqui oporteat & agere: Non omnium causam Deum esse, sed locorum retum solummodo.

Pag. 383. Vespas. & Iulii, ubi Thotis ait Apollinem fice phoebum iactemisse felium suum.

Liber 3. De Magistratibus five Custodibus civitatis.

Pag. 387. Coorgi & Stiggi & Manum & infatorum & familia nomina sunt delecta; ne custodes Reipublica his nominibus testitj mollescos & effeminatis fiant.

In hoc libro vespul Homericj platos, quam alibi, defecibuntur.

Pag. 390. Commenta Homericia de Matre & Venete Vulcani arte protetib, & familia, negat admittenda. Sed quo ea sunt, narrat: & pag. 391. alia in Homero similiter prospetam reprochabunt.

Pag. 394. An Tragodia & Comœdia in civitatem sunt admittenda. Pag. 395. An & Medicina. Pag. 403. De Gymnastice.

Pag. 407. Dictum Phocylidis: δέν δέν τινα πίος η, αετίνα λότεν.

Pag. 408. De Medicina.

Pag. 412. Seniorum oportet esse imperium, patere juvenes.

Pag. 417. Custodes civitatis neque opibus abundare debent, neque desideriorum fructus.

Liber 4. De univerfa civitatis institutione, ut felix sit.

Pag. 425. Ηράς δένον, per deos: atque ita naffim.

Pag. 427. Civitatem bene constitutam, esse sapientem, formem, temperantem, & iustam. De his deinde virtutibus prolixè disputationes.

Pag. 443. κατὰ δένον τινα, deo aliquo inspirante in hunc sermonem iudicimus.

Pag. 444. Quid iustitia sit.

Liber 5. De virtutibus Reipublica formis.

Pag. 451. Multisibus cum viris oportete esse communiam Reipublicæ administrationem. De eo argumento prolixè differitus.

Pag. 460. De nuptijs in civitate contrahendit; de liberis & communis feminaturum ipsu; de pastibus in ovile deferendis ad nutricies; foeda narrat, fatua, & infana.

Pag. 461. Promiscuum usum feminatum concedit, etiam
potum: quodam praecepto colitus tantum ~~ad~~ vetat, nempe
cum patre, matre, &c.

Pag. 466. Hippocrate illud, Πλάστον τηγανων παντός. Est in
Ecclesiis, versu 40.

Pag. 471. Coptades ne regius vestitatem infestant, arbore-
bus fructibus, adibutus incensis.

Pag. 474. Quibus Philosophis imperandi autoritas sit
tribulanda.

Pag. 480. Philosophus non debet iraqui. Veritatis enim nefas
est iraqui.

Liber 6. De Philosophia utilitate ad regimen Civitatis:
prolixe, & per multas ambages, qual ipse agnoscit, & rogat
exculpari.

Pag. 490. Laut Veritatis.

Pag. 500. Philosophus totum se addicit Divino & Decoro:
θεος δη καὶ κορυφή. Κορυφος ει pro Deo est.

Pag. 505. De Bono. Pag. 506. An scientia sit, an voluptas.

Pag. 507. Sunt multa pulchra, multa bona: sed & ipsum
Pulchrum, ipsum Bonum, αὐτὸς καλὸν, αὐτὸς ἀγαθόν. Hoc ipsi
Doubt est.

Ibidem. Idea intelligentia partipinuntur.

Pag. 508. Scientia & Veritas sua pulchra res: sed non
sunt ipsum Bonum, agathōn: quid scientiam & Veritatem probet.

Pag. 509. Bonum illud iste rebus quo cognoscuntur tribuit
non modo ut cognoscatur, sed etiam ut sint: cum tamen illud
ipsum Bonum non sit essentia, sed figura affectionis dignitate &
viestate longe excelleat. Kαὶ τοῖς γνῶσθαις τοῖνυν
μὴ πένον τὸ γνῶσθαις οὐδὲ τὸ ἀγαθόν πραγέτων, αὐτὰ
τὰ τὸ θεῖα τε καὶ τὰς ἔστιν τὸν τεχνές αὐτοῖς προσ-
έναι. οὐδὲ σολας ὄντος τὸ ἀγαθόν, ἀλλ' εἴτι ἐπικεκρα τῆς
σολας προσβέτι καὶ δυνάμει ὑπερέχοντα.

Liber 7. De ratione recte Philosophia consequenda.

Pag. 517. Εἰ τῷ γνωστῷ τελείωσα οὐ τὸ ἀγαθόν ίδε,
καὶ μόνοις ὅραδαι. In cognoscibilium genere ultima est Boni
idea, & difficultis indej. Si autem vita fuerit, statuendum est am-
nibus omnibus causam eam esse, que recta & pulchra sunt.

Ορθοῖσι δι, οὐδεντια εἶναι εἰς ἡγα πᾶσι παντοῖ πάντων αὐτη
οὐδὲ τε καὶ καλῶν αὕτη. In visibilibus lucem & lucis
dominum (solēm) peperisse: in intelligibilibus, ipsum ut dominum.

probare votitatem & intelligentiam: Εν τοις ἀστοῖς φῶς
καὶ τοῖς τέττα κύριοις τιθέσαι: Εν τοις τάξιν, αὐτὴν
εὐφρία ἀληθειαν καὶ νῦν παραχρένα. Proinde omnes
propter quisque, qui quis vult prouenter agere aliquid sine pa-
blice, sine privatim: καὶ ὅτι δει ταῦτα οἰδεῖς τὸν πειδοντα
τρυφέοντα τραζόντα, ή θία, ή δημοσίᾳ.

Pag. 519. Ergo instituendū homines, ut ad illum Bonum int-
piciant, id est τοῦ Αγαθοῦ.

Pag. 521. Vera Philosophia, vera agnitus ipsius quod est: τὸ
ὕτοις.

Pag. 522. Arithmeticā utilitas.

Pag. 525. De Uno, sive Unitate.

Pag. 526. Geometria utilitas. Pag. 527. Aestronomia. Pag.
530. Musica. Pag. 531. Dialectica.

Liber 8. De vita Republica administratione.

Pag. 543. Repetit, in civitate optime constituta, com-
munes spottete esse milites, communes libertos &c.

Pag. 545. De τιμοχαρίᾳ, ambitiose dominatione: prolixē.

Pag. 546. Isti quidem Divini genito, θεῖος γεννητός,
(mundo) circuitus, quem numerus perfectus complevit ut:

Pag. 550. Αἴσchyli versus. Καὶ οὐτοις οὐδὲ πρὸς πόδες
τιταραγεῖν.

Solidem: de οἰδιαγόρᾳ. Pag. 555. de Democratia. Pag.
562. De tyrannide.

Liber 9. De tyrannide prosequitur dicere.

Pag. 580. Tyrannos esse infelicissimos, sive qui tales
sunt, omnes homines vel deos lateant, sive non lateant: οὐτε
λανθάνονται τοις τοις ὕπτες, οὐτε τε φύη, πάντας ἀθέο-
ντες καὶ θεούς.

Pag. 585. Genera rerum que circa corpus vertantur,
minus veritatem effectionisque participant, quam illa genera,
que ad animi cultum pertinent.

Pag. 587. Rex supradictus tyrannum, ut supradictus xxix.
a Dci.

Liber 10. Poeticam esse e Republica eliminandam, ut
mentium corruptricem.

Pag. 595. Quid sit initatio.

Pag. 599. De Homero. Homeridae, Homerij laudatores.

Solidem: Chersonesum Italia & Sicilia celebrat. Fictum
nomen: Christus est, Deus iusticiæ ligantibus se: ex Hebreo,
הִנֵּה־יְהוָה.

Pag. 607. Συγγενῶν.

Pag. 608. Malum est quod corruptum: Bonum est, quod ferunt de juvat.

Pag. 609. Animum esse immortalem: pag. 611. quisque qui nullo male sine proprio sine alieno intermixatur.

Pag. 612. Deos non latet qualis sit quisque, iustus an iniustus. De premiis & supplicijs.

Pag. 614. De Ere Armenio Pamphyllo fabula; de premiis ac poenit. alterius vita. Ἀπόλογον τὸν ἀδειρὸν περὶ ἀδειρῶν. Ηὗτος τὸς Αρχείος, τὸ πάντα Παμφύλης. Qui cum in prælio occubuerit, decima die integræ reportabat eft: duodecima, dum prope imponebatur, revixit; narravitque ea, quæ apud inferos videbat; de poenit. malorum, & bonorum premiis.

Pag. 617. Parco treb, Necessitatib filios: Lachesis, Clotho, Atropos.

Pag. 618. De varijs mutationibus animatum post annos mille, sum vita genit. fotta vel capi eligentium.

Pag. 621. Epilogus ad hættatorius ab iuffitiam calendaram, siquidem animus est immortalis, ut simus amici & dijst amici.

XXX.

Titulæ.

ΤΙΜΑΙΟΣ.] Qui diffundet
in πολὶ φόρος.] rebellis filij.

Christus eft.

Timaeus Mathematicus a Plinius Cope predicatur; à quo acceptum nomen est Timaeus: hic Divinandum ex Hebreo 11:13-14: ut Christum significet, Qui diffundet. φόρος eft hic ex Hebreo 10:1-13. At Laistius sic titulum refert:

Τιμαῖος.] Christus
in πολὶ φόρος.] rebellis filii
φόροις.] percutiet affligenter fe.

φόρος hic proinde eft ex γένεσι-γένεσι.

Personæ dialogi.

ΣΩΛΚΡΑΤΗΣ.] Christus
ΚΡΙΤΙΑΣ.] profectus Iudeis.

ΤΙΜΑΙΟΣ.] Christus
----------	------------

ΕΡΜΟΚΡΑΤΗΣ.] diffundent eradicabit peccatores.
-------------	-------------------------------------

Kritias eft, ut diximus, Qui profectus conterentibus Christum; hoc eft, Iudeis, qui cum occiderunt;

Ἐρμοκάτης fictum ex Graecis nomen est, ex Ἐρυνή & κατός: quoniam derivari commode potest ex ΑΓΑΤΗ-ΕΡΥΝΗ-ΜΑΡ. תְּמִימָה-מַרְאָה.

Tomo 3. pag. 21. ΑΓΑΤΗ-εια festa: Iudaica festa sunt: Iudeus enim est, Qui adhuc conterit quinque: ۲۷۳-۲۷۴-۲۷۵.

Ibidem: ΚΑΤΩΤΙΣ. Christus est, Qui insuperat absoneribus suis operientibus se, Iudeus fidelis in fiducia.

Ibidem: Minerva Aegyptiis Nisi, Christus est, Qui tentantes contebet: ۲۷۱-۲۷۲.

Pag. 22. Ροθ-διλυνιον, Deulationis & Pyrrha propago.

Ibidem. Φαιθονιτ̄ incendium. De hac fabula vide que in Observationibus ad Ovidium dicimus. Phaethon Solis F. inquit Plato, cum patris cursum junxisset, nec posset per patris viam ducere, & terram combusso & fulmine totus morit, ut Graeci fecerunt. Seneca atcano: Davidis-m-corporalis Iudaicis-p-corporalis filius, cum Iudaicis-m-corporalis Iudaicis-p-junxit, nec posset per Iudaicis-p-corporalis Iudaicis-p fulminata, & Davidis-p-corporalem Iudaicavit, & Davidis-m-corporali Iudaicatus corporaliter Davidizavit: ut Iudeus fecerunt. Non aliud, opinor, propter arcanum respectus primus illius fabula architectus. Longe alio, quod insulæ, transfertur hac fabula a Platoni; tempore ad revolutionem universi post incendium.

Pag. 24. Insula Atlantica. Dicimus de ea in dialogo sequente.

Pag. 27. Divisa Timai. I. De natura universi, incipiendo anno τὸ τέ χρονος πρώτος, desinendo in τὸ τέ τριτον φύσιν.

Ibidem: Cum aliquid quipiam agreditur, Deum invocat, (hoc est, aliquem e deo:) nos ergo de Universo dictui, deo deinde, inquit, invocoemus.

Ibidem: Supponit primo aliud esse τὸ ὅν μὲν τὸ γένος, τὸ δὲ τὸ εἶδος: aliud τὸ γένος τὸ μὲν, τὸ δὲ εἶδος, illud ratione & intelligentia comprehendenditur, & semper idem est; alterum opinionem & sensu rationali exposte opinamus, vere autem cumquam est: δύο τοι δε εἶδος τὸ ὅν.

Pag. 28. Omne calum sine mundus, & νῆ πᾶς ἐγαός ἐν χρόνος. Vox Pliniana, qua fauum plerisque exorditut: Mundum & hoc quid nomine alio calum appellare libuit, &c.

Ibid. Τὸ μὲν τὸ γένος τὸ τριτὸν καὶ πατέρα τὸ δὲ τὸ πατέρος εὐγένεια τὸ γένος καὶ εὐγένεια, τὸς πατέρας πατέρων: Factorum & patterni universi invenire difficile: & cum juvenerit, impossibile est dicere ad omnes.

Pag. 29. Si factus est mundus, & bonus est opifex, ad

exemplar aeternum resipiens. (Hoc est; ad id quod semper est, ad Deum immutabilem regum & effientiarum,) quod ratione comprehenditur, nescis tu doceat, xai φρενίου προσδιπλία, & eodem modo semper se habet, xai xata ταύτη ιχνον. Nempe effientiarum, quibus mundus, sunt immutabiles. Hoc est dicitur, finge cogitatione posse ac debere, conditionem mundi factam esse percutium secundum ipsorum in omnibus suis partibus auroreate representantem. Hoc est, quem alijs mundum intelligibilem vocant.

Ibidem: Quia cum ita sint, necesse est hunc mundum imagininem esse aliquam. Hoc est, cum optulerit sic esse mundum ut est, illa ipsa necessitas sic esset sedi, pœnae pro magno quadam est mundi effientis: mundus intelligibilis, immago mundi sensibilis. Ita & Augustinus mundum genitum designavit.

Ibidem: Quod est τὸ τέλος τὸ διάθετον σοια, hoc τὸ τέλος τῆς τινίας αὐθίστα. Hoc est, antecedens fidem virtutis, sicut effientia antecedit rerum effientiam sive perfectionem.

Ibidem: Qui τὸ τέλος τὸ διάθετον confituit, ὁ θυγάτης, qua causa impulsum hoc fecit Bonitate sola. Quia bonus etat, bene autem iustitia non iustit, pœnitentia familia filii volunt esse OMNIA. Hoc est, Bonum bona: ex bono universali feliciter bona singularia producere. Ut enim Deus, ut volunt, Bonum omnis bonum.

Pag. 30. Iugo volens Deus βραχὺς εἰς διός omnia bona facere, nihil malum, quoad fieri possit, xata διώρειον: ratius νησιῶνqueos ordinem praticare perturbationes, omnia que in motu erant inordinatae (hoc est, chaos) in ordinem adduxit τὴν ὄγον τὸ δράστην παραλίσσον, οὐκ ηὐχιαν ἀριστα, οὐδὲ κινητικῶν πληρωμῶν xai λειτεῖσ, εἰς τὰς άυτὰς ήγειρε τὰ τέλη δεργάς, τηνοδηψυνος τέλεια τὸ τέλος τῶν τέλων.

Ibidem: Ratione namque igitur competit nihil eorum quae videntur πολεμιστας esse eo quod effici ratione prædictum: τὸ γὰρ τὸ τέλος αὐτοῖς τὸ δρᾶστα μετατρέπειν. Ratione autem sive anima effici non posse, νοοῦσιν ψυχος. (Sic negat effici in Deo γὰρ τὸ προπτερο, cum ψυχὴ carote Deum ponat.) Iugo hunc mundum optinet diuī animal anima & mortale prædictum recte factum esse, secundum Dei providentiam. (Hoc est, constat hic mundus magno corpore, & mente deorum, a quibus admittatur).

Pag. 31. Unde est mundus, πονογνῶν δέργας, ad exemplar perfici operi factus est. Nam quod continet omnia animalia, que cognitione comprehenduntur, unum effici optinet: ταύτη ὁ πόλεμος νοοῖ τα τέλα. (At Graeci νοοῖ τα non dicuntur, quacunque possint animo conceipi; & quibus sunt τα ca-

que sub sensu cadunt: sed quia solipsismo, corporis possunt, ut rem efficiat, & vel mere spiritaliter. Hoc est deinde quod ipse hic dicit: Cum Deus non sit nisi Bonum in genero, sicut non possunt esse duo bona. Bonum in genero, fieri ex multis bonis. cum omnis bonus etiam mundus est.

Pag. 32. Hoc cogitans, ratus diavolus & dicit, (metaphorica cogitatione,) Ex igne de terra incipiens confidere universi corpus, illud effectus. & ad hoc copulanda, aquam beatitudinem quintam ex colligavit. Si ex quadrato clavis per hominem.

Pag. 33. Unum totum ex omnibus perfectum, sensu mortali cognoscens, mundum efficit.

Ibidem. Gloriosus, ut omnia contigerant, mundum. Quae perfectissima figura est profecti animalium?

Pag. 34. Ipse enim totius vere semper (deus, creator) Dei sensus, virtus in rebus virtutis, ali deus ipsius est, noster vero noster & superior deus logocesis, de Deo futuro cogitans. (mundum. Deum vocaliter vocans futurum, & obsequus dicit, non prolixus.) Animam vero, in medio eius colligavit, & post totum extenuit. (animam deorum intelligit.)

Ibidem: secundum nova operum, auctor agnoscitur. Deum ipsum beatum genuit mundus, Deus, mundus, genitus.

Ibidem: De jactu, xiiij. agitum, p. 107. Nam xiiij. agit. Butijcar vox, & quatuor, eos dicitur xiiij. agit. agit. & operis, & operis sonoro. Antiquior, iugis anima mundi, quam corpus; quia anima dominatrix erat. Antiquior ergo, anima, deorum felicitate corporibus, quae sola finita.

Pag. 35. Ex individua essentia & eadem modo temporis habente, & ex dividua sine corpore, totius genus, essentia miserit: & aperte & xiiij. ali xiiij. tabula 2x4. ens. & sic: (hoc est, ex essentia rei intelligibili, sine forma,) se substantia mutabiliter diversiter fata est anima mundi. (felicitate deorum anima mundi rectificata).

Ibidem, & pag. 37. Anima mundi, agitos usq. 2x4. & p. 107. & dea xiiij. agnoscat. Vixi, & v. Venit. Hunc locum, sic veritatis pseudo Cicero, libro de Universo, non intelligendis, sive fortassis quid liberet. Animus autem occultorum effugit oblitum; est autem animus ex omnibus rationis contentiōnib[us]que (a quo via Graeca) Tempiteratum futurum & sub intelligentiam cadentium compot & participes.

Pag. 37. Eterna essentia, tamen, alioquin & sic, vere convenit

Solum igitur tuum est quod uerum, scilicet tuum aliam ueritatem dicitur. (Semper ueritatem efficiunt vocat Bonum, Uerum, Puletum. Nec Deum proinde habet aliud nisi metaphysicum.)

Ibidem: Pater qui mundum genuit, & Ierichoas natus:
(at qui Deum uerum norunt, nec Patrem mundi dicunt, sed
Creatorem: nec mundum genitum, sed creatum.) Vbi animad-
vestit simulacrum, & iactu (Pleam) aeternum deorum vi-
num esse & movere, latens & gavisus est. (Tunc agabes pietate
pet philosophosiam dat latitatem ex contemplatione deorum suorum.

Ibidem: Deus huius mundi: tuus natus facio tale, hoc est,
etiam huius mundi aggressus est facere, & dominus, quod potuit
fieri. Non potuit autem aeternum, (hoc est, immutabilem & in-
creatum, ut est Bonum & Verum in genere, ut sunt & return
effici & numeri;) facit ergo perpetuum. Perpetuitas imago
quidam aeternitatis est. Eternia effici conosuit igitur. (Ef-
ficie enim rerum, & numeri, non decurrit frusse, aut forte, sed
efficit. Non dicitur, exempli gratia, Homo fuit, aut erit animal
rationale; sed, est. Bis bina non factum aut erunt quatuor,
sed sunt. Sic & Bonum in genere non fuit aut erit, sed est id
quod est.) Mondo autem convenient, Erat, est, & erit.

Pag. 38. Quod semper eodem modo immutabiliter se habet,
neque antiquius, neque recentius convenient aliquando frusse,
neque factum esse huic, nec rufus futurum: sed semper est.
(Verum, Puletum, Bonum, & quelibet rerum effici).

Ibidem: Tempus cum calo regozivit fuit, sive factum
est: ut & simul dissolvantur, si sunt solvenda aliquando.

Ibidem: Ut tempus giganteus, Sol & luna & astra facta
sunt regozivit. Deinde animantur.

Ibidem: Επει τον γενετον ιδιας της επει ζων,
τοις τε εγειραις τοις ρεοσι, τοιαυτας ταις τοιαυτας
διστοντας δειν ταις τοις οχην. Quot fuit Ratio uidit in
se deas animalium & quales essent, tales & tot cogitavit ope-
rare hoc animal, (hoc est, hunc mundum) complecti. (Non
est igitur maior mundo Divina Mens.) Sunt autem dea qua-
tuor. Una, celeste deorum genus: puma puma, & aviorum quaevis regozivit
de illis ex igne: alterum, ex aere, volucrum: ex aqua, pescium:
denique terrorum & pedester.

Pag. 40. Demones, dii sunt qui in aere: quorum ostium
nolle vel explicare, vires nosferas superat. Pag. 41. Diis qui
palam ostendunt se, & videntur quatenus possunt.

Pag. 41. Omnibus dicitur, qui universum genuit, τὸ πᾶν
 γρυπός: Οὐδὲ θιάν, quorum ego opifex, τὸ οὐρανὸν δημιούργον
 πατέρα τὸ Χριστόν: que per me facta sunt, indissolubilia
 sunt; quia sic volunt; ἀλλα, τούτος γε διδούτος: quamquam omne
 vivendum dissolvi potest: (ut sunt dij ignis vivunt;) τὸ μὲν τὸν
 θεόν πᾶν λατρεῖ. Sed critici vos indissolubiles: quia quidquid
 est ratione vivendum, Malum est velle dissolvere: τὸ γε πάντα καλῶν
 εἴρηται, καὶ τὸν Τύπον, λατρεῖ τὸν Θεόν, κακόν. Triā vero reli-
 quia super sunt genera; que si a me fiant, dicitur abundanter, θεοῖς
 τοντοῖς, &c. Nam qua felicitate sunt a Bono simpliciter, ea
 quoque bona simpliciter sunt; nihil habentia male sine mortali-
 tate; sed indissolubilia sunt, immortalia, incorrupta. At a
 Deo vero que sunt, ea esse etiam mortalia possunt & corrup-
 tibilia; & destrui, quocumque ea sint; omnino possunt.) Ut igitur
 mortalia sint, & universum vere sit universum, convertite vos
 secundum Naturae leges ad opificium animalium, τὸν τὸν
 ζῷον δημιούργον, imitando virtutem meam, quam adhibui
 in generatione vestra, τοῦτον τὸν ιψον γένεσιν, (creationem
 cetera imitari nulla vis creata potest: non est ergo creatus
 a Deo Platonicus mundus, sed formatus tantum, & secundo ge-
 nitus, γρυπάτος,) ut mundus τούτος absolute sit perfecta.
 Ex his vnam, ex parte esto cognatum immortalibus ac divinum,
 ceteris impetrans animalibus: (hominem felicitate.) Parcant
 homines semper Iustitia & vobis, dixi καὶ ταῖς ιψοῖς. Dabo vobis
 femina immortalia; vos pasti immortali mortalem allexite,
 animalia facile & generale, γρυπάτε, & datis alimentis au-
 gete, & pereantia fierum accipite. Hoc dixit; Deinde ad pri-
 ostem reverens coatesem, χρατίζα, in quo & Universi animam
 misit; reliqua fundebat, non immortales, ut sed quod eo-
 dem modo semper se habet, sed secundo loco ac testio pos-
 deat: (Animal hominum, secundo loco felicitate, brutorum, testio.

Ibidem: Qui Universum igitur constituit, fiducibus fin-
 gulis singulis adquisit animalia, & quaff curru regando impulsi;
 Naturam eis Universi ostendit; τὸ πᾶν τὸν γόρην τὸντον;
 leges distavit fati, (rotam futuratur,) & oriturum aliquando
 animal religiosissimum, ζῷον τὸ θεοτροπότον: profectius
 viri nomine.

Pag. 42. Transmigratio animalium & revolutio in alia corpora,
 ut perficiatur a vita. Qui bene vixerint, statim ad altera transmigrantur.

Ibidem: Qui haec autem omnia ordinabat, τὸ μὲν δὲ τὰ τρία
 πάντα diatάξα, in suo ordine permanebat, εἰρευτὴν τὸν τάντον

xata τεονον οντοι: Μινορτος δι, cum autem sic permanet, οι παιδες, (οις εποιησαν) νοσησις την της τετρας ταξιδι, παρεντοι ordinem cogitantes, hunc sequebantur. Itaque accipientes quoniam talem particulam mortalis animalis, αλαβασον αγρων θυτης ζωης, initati sunt Opificem, θυμι οργανον; hominis corpus befenfus formarunt, magis artificio. Prolixius sequitur tractatus De ipsa partium humanarum corporis.

Pag. 47. Hacdenus expposita sunt τα δια την διδημην σεμνησια, quae per Rationem sunt facta: nunc expediamus τα δι ταξιδιανης γνωσην: quae fiunt per necessitatem.

Pag. 48. Nam ex αναγνωσι και της conjunctione facta sunt omnia. Sed της Necessitate, superior, hanc coegerit ut res singula optime fierent. (Hoc est dicens, ex legibus motuum necessitatibus & immutabilibus & Ratione iste sentente, facta esse omnia.)

Ibidem: Consideranda nobis est natura ignis, aqua, aeris, & terre, qualis exstitit ante generationem mundi, προ της θεωρης πρωτοτοκων. (Ante mundum Elementa: hoc est, ante ornatum mundi.)

Ibidem: Dein Seruatorem invocamus, ut servet nos, differten-tes de his rebus, vel cal nosse opertat. (Quicunque e diis huic domo praecipit, haue invocamus.)

Pag. 49. Ex moto & transmutatione elementorum agnoscij materialem primam effubuisse. Pag. 50. Mates est & receptaculum formationis.

Pag. 51. Si opinio vera, ut quidam ponunt, a Ratione non dif- ficit. Et δι της της φιλοται, δοζα αλοδος Νη διαφορο την δια, omnia propria restiffima sunt: (Νη apud ipsum, non mundi, aut animi facultas est: ad Ratiον, & Veritatem ipsa.)

Ibidem. Sed frustra subinde esse aliquam dictum formam rei visusque intelligibilem, Eidos ιδεας νοτον. Ηδη vero nihil nisi Ratio, λογος, est. Ergo antequam de aliqua re pronun- cierimus, videndum est ut cum Ratione coniunctum, per τα αλοδος λογον, an λογον.

Pag. 52. Ergo fateendum est, esse formam quendam ingenitam & incorruptam, ηια τα xata ταβτα ισον ειδος, αγνοντο τα αναλογον, que sola cogitatione νοσητι attingitur. (Formam, Veri, Pulei, Boni.)

Pag. 53. Omnia distinxit Deus formis & numeris; quantum vero posse fuit, pulcherrime & optime ipsa constituit: ηι διαβατον οι xata τα αναλογα τον Θεον αυτα ζωνταναι. (Divini- tatis, que diis opificibus praest.)

Ibidem: Doctrinam de triangulis, & de profunditate corporum, dicit esse ex Ratione cum necessitate conjuncta: xata τον γετ,

avāgans hēxōta dēzōy.

Ibidem. Tās ἔστι τάταν ἀρχὰς ἀνθεύ θεός θεός, καὶ
ἀντελεύθερος φίλος ή: (quoniam quispiam e diis amat.) Elementa ipsa
dicit ex variis generibus confitate triangulorum materia.

Pag. 55. Tertia cubicam esse figuram.

Pag. 56. Partibus exquisit, quas oculi nequeant conspicere, iisque
diffinitibus confitate elementa.

Ibidem: De partium illarum multitudine, & motibus, &
alijs virtutibus, rationabile fuit Deum ea componere ubique,
propterea necessitatibus ultra obediens Naturae cedebat. Kāi δὲ τὸν
ἀναλογῶν πρᾶγμα τε τὰ πλήθη καὶ τὰς κίνητας, καὶ τὰς ἕλλας
δυνάμεις, πανταχοῦ τὸ θεόν, διπλα πρὸς τὰς ἀνάγκας ἑργά
καὶ δέοντας φύσις ὑπειχε... ἐνυπεύθας ταῦτα ἀνάλογον.
C. Solocum est, pro ἑρμηνείᾳ.

Ibidem, & pag. 57. De transmutatione elementorum.

Pag. 58. Nullum est vacuum: sed igitur maxime in omnia
pertinet.

Pag. 58. 60. 61. Quomodo metalla & meteorū gignantur.

Pag. 61. 62. 63. De proprietatibus elementorum: quid calidum,
frigidum, durum, molle, grave, leve, tene, asperum.

Pag. 64. De voluptate & dolore.

Pag. 63. 66. 67. 68. De partibus humani corporis.

Pag. 69. Potuit Deus multa in unum componere, & rufum
ex uno in multa dissolvere. Igitur hoc omnia sic nata, ex necessi-
tate pulcherrimis & optimis opifice in ista qua fibrant affumebant,
cum perfectum Deum gigneret: (Mandatum scilicet;) τὸν αὐτόχθον
καὶ τὸν τελείωταν θεὸν εγένετο.

Ibidem. Ex elementis generavit Deus mundum ab solitum
per se atque perfidum, ut eius causis ad haec ministerit: (secundum dij.)
Χρυσούς μέν ταῖς τοῖς ταῦτα διττάς ὑπερέτροφος: ipse
fabricans in omnibus qua finit quid bene est: τὸ δὲ τὸ τεκτανό-
μονον τὸν θεόν τοῖς γῆραις ἀντός. (A quo enim nisi a
Bono esset, quid Bene est?)

Pag. 69. Deus in singulari rebus operarietq[ue]as profuit. (Hoc est.
Ratio populavit, ut tali modo tales res essent.) Primum fecit elem-
enta: Deinde ex his fecit hunc mundum, unum animal, quod
omnia animalia contineret in se, mortalia & immortalia. Ut
divinorum quidem, Θεών, ipse est opifex, dñus & cōs; mortaliū
veto γένεσιν h[ab]et quod genuit demandavit.

Ibidem. Dixi corporis humani & animam confitivam fabrica-
verunt & mortalem. Kāi τὸν μὲν θεόν δι τὸς γίνεται Ιη-
σούς. τὸν δὲ θνατὸν τὸν γίνεται τοῖς ιατροῖς γραμμάσι;

diis & se genitis demandavat, δημιούργουν προσέταξεν. οἱ δὲ μυρμηκοί, παραλαβόντες ἄρχαντα ψυχῆς αὐθάδατον (divina particula aucta) τὸ μετὰ τοῦ θυντού σῶμα αὐτὸς προϊστός γνωσταν, ὅχρι τε νεκινούμ ἀπαν τὸ σῶμα ἴδομαν. ἔλλο τε δίος ἐν ἑντῷ ψυχῆς προσφρόδομόν το θυντού. θεῖα καὶ ἀναρχαῖα ἐν αὐτῷ παθήσατα ἔχον, πεμπε voluptatem, dolorem, αἰσθασιαν, timorem, &c.

Pag. 71. Hac de causa Deus fecerit speciem constituit, τέτοιος δη θεος ἐπιβλήσας, (hoc est, divinitus, quo diis fabricatoriis bus pfect).

Ibidem. Qui nos fabricaverunt, corpus nostrum fixerunt, memoris mandati Partis.

Pag. 72. & seqq. de ceteris corporis partibus, quam sint apte dispropria; prolixia expositio physica & anatomica.

Pag. 74. Hac igitur corporis nostri plausorator cogitans, ταῦτα ἡγεῖν διανοθεῖσ ὁ ἀρχοπλάτης, καὶ εἴ δις μετι.

Ibidem: ξυρτεσιαβίδην ὁ θεος ὅστι καὶ μύλον, devincens offa & medullam; (καὶ εἴ δις μετι).

Pag. 75. Τὰ δὲ νῦν.... ὁ θεος ἐχάτιν τὸν καρδιᾶς περιθεας. Nervos Deus extrema capitilis partis circumponens.

Pag. 76. De fenerute, motib, morte. De bile, sanguine, putreita, &c.

Pag. 79. Qui homines in feminis, qui in quæ animantia transfeant.

Pag. 92. Mortalia & immortalia animalia accipiens & complectens hic mundus, virginitus, uovozvns, animal visibile, invisibilia continet, imago (Dei) intelligibilis, Deus sensibilis. (At vero Dei nihil magis imago mundus est, quam uas figuratum imago figura est).

Dialogus iste multo majore, quam ceteti; conscriptus artificio est, & ad simplicitatem adserendum factus & aptus totus.

XXXI.

Tribulus.
 ΠΛΑΤΩΝΟΣ.] Christus
 ΚΡΙΤΙΑΣ.] fratres Iudeos.
 Η'ΑΓΑΛΤΙΧΩΣ.] suspicentes se affligens affligit:
 Iudeos scilicet, qui cum occiderunt, suspicentes in ligno, Act. x, 39.
Personae dialogi.

ΤΙΜΑΙΟΣ.] Christus
 ΚΡΙΤΙΑΣ.] iudicatur Iudeis.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.] Christus
 ΕΡΜΟΚΡΑΤΗΣ.] dispensent eradicabit peccatores.

In titulo ΑΤΛΑΝΤΙΚΩΣ derivari debet ex Πλάτωνι, οὐδὲ τις ποτε
ut significet, suspendentes se affligerat affligit. Addit. Laetius
in his, ut sit gemina hoc sententia:

Πλάτωνος } Christus
Κριτίας } trahetur Iudeis.

η ΑΤΛΑΝΤΙΚΩΣ. } Christus
η Οίκως. } conteret affligeret se.

Apparet igitur, cur Platoni nomine ~~τοπίον~~
tuerit.

Dialogus hic est de Deorum otta.

Tomo 3. pag. 106. Hunc Deum (mundum fecit) ota, ut
incolumes conservet et omnes quas defecimus. (Oratio ad Mun-
dum, desiderium est ut sint integra omnia et perpetua.)

Ibidem: De deorum otta dicitur, τις οὖν γενίστως:
Sciavit datus nobis precium.

Pag. 108. Pan et flūsa prius invocanda: maxime vero
Mnemosyne: (Memoria).

Ibidem. Ante annos novies nullum bellum Atheniorium
cum neoliti iapho Atlantidi.

Pag. 109. Dij olim inter se fortissim fuit orbem terrarum.
Vulcano et Minerva Attica obtigit.

Pag. 110. Cecrops, Erechtheus, Erichthonius, Erebichthon,
ante Theorum.

Pag. 112. Δυνατίσσως φθορά.

Pag. 113. Insulam Atlantiam Neptunus fortiter est. De his
scriptis hystorie Egypti: (hoc est, Iudeis, qui ex Egypto olim
egressi. Desribitus hic insula Atlantica, longis tabique plenis-
simis fabularum ambagiis, quas piget hic referre. Plinius,
libro 2. fact. XCII. Atlantiam non insulam, sed partem continentis
fuisse refert ex verso Platone, qui penitus intercidit. In totum,
inquit, mare abfult terra, nimum omnium, ubi Atlanticum
mare est, si Platoni credimus, immenso spatio. Terrarum nomine
continentem intelligit, ut fact. XCII. Ut ex sequentibus exemplis
manifestetur est, continentem ab eo, non insulam, designari. Nec
terram ipsam, quam mare abfult, Plinius dicit aliquando Atlan-
ticam fuisse appellatam: sed mare dicitur, ubi terra fuit,
ab vicinitym montis Atlantidis. Tamen occasione dicti illius
Plinius, sed praece intellecti, circa in zonino fallit. Platoni's
dialogo, Timaeo de Critia, fabula insula Atlantica est.

Scopus insulensis fuit, postea quodammodo, qui haec versi Platoni
monumenta esse crederebat; si que se probaret occasio haec mysteria

professandi in apertam lucem; virum divinum (ut cognominari
voluerunt) Platonem, etiam dum rugas chartis maledicet ut homo;
tamen ut ratione divino afflatum nubine Iudaïsmum-spiritalem
agnovisse ac probaxisse: hoc est, cultum de amore summi Viri;
quod inueni Deum esse, & unum grande esse diligendum voluit:
Iudaïsmusque spiritalem corporis Iudaïsmo, hoc est, exterminat
atribut religionis conjunctum, variis utriusque genitis non
rille Iudaïsmo. Iulula enim Atlantica aliud nihil nisi
~~Iudaïsmus~~ spiritalem est: sic spiritalem Iudaïsmo. Procedit autem corpora-
ritate Iudaïsmus, atque ita de ceteris. Hoc enim vero explica-
tio allegorica facit, ut neget hujus narrationis artifice pectora
hunc esse: κληθήσεις Λόγον e contrario esse affirmet.

Quod autem ait pag. 108. & in Timao, pag. 24. Atlanti-
dem insulam Libya & Afra fruifesse maiorem, nunc vero ex?
concupiscentibus coenam interficeat hanc facile transmeabile,
quod obiect navigationis; hunc perfidum habet. Amplissimam fruif-
spiritualis Iudaïsmi dictionem, sive (ut volunt intellegi) Recta
Rationis; sed intervinientes animi perturbationes, coeno-
rumque voluptatum appetitum, obicem esse maximum, ne quis
vivendi genus Recta Rationis de amissione confortarecum sequan-
tur. Coenam certe quod obiect navigationis in Atlantico mati-
nullum est, nec ullum fuit.

Dialogus iste ἀτελίωτος est.

XXXII.

Titulus.

MINOS, ἦ πέρι νόμου. (ΤΟΛΙΤΙΚΟΣ)	Christus rugiet: ore maledicent contaret affligentes se.
--	--

Mivos, regis Cretensium nomen ex Plini, libro vi. scilicet,
hic derivatur ex χρήσι: ut Christum significet, Quis repro-
babit. Propterea fabula, sed recepta, Minosēm fecere apud
inferos iudicem animatum. Nodus hic derivatur ex Χρήσι
rugite: ob illud Jerem. xxv, 30. Dominus de excelso RUGIET.
Ex Diogene Laëstis est illud verbum πολιτικός: quod unde
per hic derivandum, iam supra dictum, tit. viii.

Sophistica haec Disputatio est. & per brevis, variis proponend
legit definitiones.

Tomo 2. pag. 320. Hebrei versus de Minoë:

Kai πλεῖστον πνεύμονα περιπτίθεντον αὐθόρπων,
Ζηνὸς ἔχον σχάντεον, τῷ καὶ πόλεων βασιλίῳ.

Sed fallit iste; neque enim existat hodie in casu inibidem Herodes adtributus.
Matheus apud legum, seu vestius iudeoatus tantum nec perfectus.

Perseus dialogi.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ] Christus καὶ ΜΙΝΩΣ.	Chriftus
		reprobabit.

XXXIII.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ] Christus τριγενής, γεμένης κατορθῶσις: (πολιτικός.)	Christus
νόμων,		trigeneas,
η πεῖ νομοθετίας.		gemente contortus Iudeos:

Verbum istud πολιτικός est ex Diogene Laertio: non plane quidem necessarium, sed nec frustra additum; aque aliquid pretulit praecedente. Νομοθεσία hic derivatur ex Hebreo, Ιησοῦ πατρὶ θεῷ: ut Christum significet, Qui gementes contortos dividunt Christum, hoc est, Iudeos.

Perseus dialogi.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΞΕΝΟΣ.] Qui contortos affligentes se inimicos fecerunt.
ΚΛΕΙΝΙΑΣ ΚΡΗΣ.	

ΜΕΓΙΑΛΟΣ ΛΑΚΕ-] Qui removentibus se male- dicat, Christus est.
ΔΑΙΜΟΝΙΟΣ.	

Ἀθηναῖος hic derivatur ex Ιησοῦ Ιησοῦ. Εἶναι, ex Ιησοῦ.
κλεινίας Κρῆς, quasi vox una effet quadrisyllaba, & indeclinabilis, derivatur ex ω-ν-γρ-γρ-ω-ν-γρ-γρ. Μεγιάλος secundum
nomen est ex hebreo, Ιησοῦ Ιησοῦ Ιησοῦ: profecto D ut sit ja-
bonarij nomen, sive participio praeponiti. Denique λαζιδαιμονίος
pro Christo nominatur, Qui in afflictione removet gentem affli-
gentem se: derivato nomine ex Ιησοῦ Ιησοῦ Ιησοῦ Ιησοῦ.

Hic fuit liberus duodecim de Legibus, quod laudat Cicero (ut
eximunt) libro 1. de Legibus, num 15. Vixne fugitur, inquit,
ut ille creta cum clinis de Lacedemonio Magilo dicit.

Tome 2. Liber 1. De legum causis &c.

Pag 624. Deit ζευσα λεγει, Iuppiter Athenionibus,
Lacedemonijs Apollo: Cretenibus vero Minos, filius Iovis.

Pag. 630. Theognidis versus:

Τίτανος ἀνὴρ Χεροῦ τε καὶ ἀργός ἀντιρύσσεις
Ἄλιος, εὐ χαλικῆν, Κέρες, Διχοτόμη διχοτομίη.

Sic versus Tit. inter Theognidis sententias.

Pag. 631. Inter divina bona primas tenet Prudentia.

Pag. 641. De compositionibus prolixa disputatio; quam tamen excusat, pag. 645.

Pag. 647. Quemam in bello victoriam comparent?

Pag. 649. Conclusio: Ebitatem in Republica bene morata recipiendam non esse.

Liber 2. In legibus vitandam esse nimiam licentiam, nimiamque severitatem. Gattula disputatio, ac sepe alii digredientur ad eam ut pag. 659. cogatus fateri, se jam tet aut quater eodem statim reponere.

Pag. 654. Inculcandum civibus studiose, eam esse vitam jucundissimam, qua optima est, ex deorum mandatis instituta: in nō Etōi.

Pag. 655. De attributis ad oblectacionem & voluptatem aptis: musica, poetica, pictura, &c.

Pag. 671. De compositione itorum.

Liber 3. Quae prima legum instituendarum origo.

Pag. 675. Οὐεὶς οἱ πεντε διένειστο γένεται. Sicutus prope manifestum est, inquit, eos qui tunc erant, existimasse, eam expeditionem non Teleponnes dumtaxat forte sufficiente publico, sed be Gracis omnibus, si quis barbarorum est in iusta. Uebet. Quemadmodum qui circa Ilium habitabant, tunc confusa potentia Affyriorum qui erant in Nivis, audacter bellum intraverunt Troja. Erat enim adhuc principatus illius speciei reliqua haud exigua. Ut nos magnum regem nunc estimatemus, ita illum qui tunc constitutus erat rerum statum formidabant si qui ea atque erant. Magnum enimvero dannum est postea attulit Troja occiduum. Erat enim pars illorum principatus. Hocenus ille. Eruditus viri fabulosum putant, quod qui circum Trojanam regionem miscerente hic dicuntur fuisse Affyrii foederati vel Priamo: cum p̄ Homerū non dicat, qui ne nomen quidem Affyriorum s̄quam habet; illud certe non protest missus, si vel p̄a vel illa state Affyri noti fuissent in eo tractu, ubi vel Troja fuit, vel ipso ferri potest. Vates eruditus & exornandi poematis studiosus, caput ossium de Trojanis agri incolis, qui essent Affyrii vestigiales, op̄os, om̄illio. Sed Troja fine illi nomine felicit, ut alij ex eodem impio coetu, si deceptor iste

Hierosolymam intelligit: Qui circa Ilium, Iraelites sunt decem tribuum; qui (ut) narratur, libro IV. Reg. cap. XVI, 5.) venerant in Ierusalem ad proclamandum: confess potestia regis Afflictionum ipsius universi, quod se fecerant vestigales, cap. XV. Erat enim decor ad hunc regni Hierosolymitanorum, sive signi iuda, hadd exiguus. Magnum vero ipsi Iraelitis dominum attulit postea Hierosolymorum exadium. Erat enim illa civitas post notissima Iraeliticis principatus. De Hierosolymis, inquam, & Iraelitis dicta vere hoc sunt: de Troja, & his qui circa Ilium fuerunt, in proprio verborum sensu, plane falsa. Vide que de Troja pro Hierosolymis posita a scriptoribus suppositis est dictionis, ad quamvis Virgili (ut vulgo credunt) Elegiam. Et predabant fluvios etiam ipsi, idemque veri Dei hostes, ut quidarent, omnia ubique terrarum tum certis natura ac motuum legibus, tum locorum, quos Angelos dicimus, opera evenire: atque ut Hierosolymam, proxima fuc arsuffe quoque Trojam finirentur: sed quid Homerus certe non prodidit. Et divinum hinc quoque credi Platonom voluerunt, qui sub Troja nomine, non quid Troja, sed quid Hierosolyma contigisset, prout in facilius ipsi litteris prodidit est, enarraret.

Ibidem: Μετα τας ιχνημα προς αυτος η της Τροιας οδοις τοδεντεσον ζηζονται. Εχανημα hic pro domino, non pro criminis, necesse est accipere, aut non coharet oratio. Eius vero placere posset ιχνημα pro domino scribi? Habet Graecus formo in scriptis Platonici elegantie aut produlebat eloquij nihil, auferentia ac pene barbaris glutinum.

Pag. 690. Πλείτων δι εν ξύπναις τοῖς ζεόσι θεαν, καὶ κατέ φύσιν, ὃς ἡ Θεβαῖος θρη ποτὲ Πινδάρος. Non exoptat.

Ibidem: Ηφειδης dictum: ὃς τὸ ήμερον τῷ παντὸς πολλάκις ζῇ πλίον. Non habet Hefiedus πολλάκις. Rationem dicti reddet Plato: quia in diuinum accipere moderatum est: totum accipere, damnosum est.

Pag. 691. Deus, opinor, aliquis de nobis curam gerens: Θεος, θεοι, κανόπερος ήμεν τις, ος τὰ μέλλοντα ήροον, futura proficiens, &c.

Pag. 692. Ephorum potestas Lacedamone.

Pag. 694. De Monarchia apud Persas, Damocles subiectis.

Pag. 698. Democracy apud Atheniensis qualis fuerit.

Pag. 699. Atheniensis cum bello virgerentur, in se ledit, spem profuerat.

Liber 4. De commodiore situ civitatis bee.

Pag. 712. Ephorum Lacedamone potestas tyrannica.

Pag. 713. Τῇ ἀδικίᾳ τῇ τὸν υῖον ἐχόντων δεοντούσι τοις
Οἱδι: Veritatis, que Deus est imperans his qui mentem habent.

Ibidem: Fabula. Saturnus, ὁ Κρόνος, regendis hominibus
non homines, sed diuinis sit ac melioris generis demones profecit.
Fabula autem docet, nullam fore civitatem felicem, in qua non
Deus, sed mortali aliquis dominetur. Itaque iubet ut legem fe-
quamus, & vitam imitemur, que sub Saturno fuit.

Pag. 714. Iustum est, (ut supra in libro de Republica)
τὸ τῷ καὶ πλούτῳ εὐηγέρζον. Quod dictum pure iustorum explicat.

Pag. 715. Deus (est sermo antiquus habet) habens in se om-
nium que sunt principium & finem & media: ὁ μὲν θεὸς
(εἶναι & πάντας λόγος) ἀερί τε καὶ τελετὴν καὶ μέσα
τὸν πόντον ἀπαντών τὸν. Huic comitatus semper Justitia,
τῷ δὲ τῷ ζυντηταῖς διαι, vindex eorum qui deficitur a
lege divina. Pag. 716. Cui Justitia modeste & composta adharet,
qui felix est futurus: qui sapient, a Deo deservitus, & dat profea
poenam. Ergo oportet hominem in se incumbere, ut Deum sequi-
tur. Quanam vero adio, πάτητος πάτητος καὶ πάτητος θεός
Deo placet & Deum sequitur? Simile famili placet, ergo mode-
rata, μή τρισ. Ergo sapient Gō φῶν Deo amicus, famili
enim, δύοντος γένος. Ergo bonum virum decet conversari cum
dīs, & illis sacrificandi; Deum appellat divinitatem, qua
dīs inquit singulis. Vide colligit, Bonum ergo sacrificare dīs;
primo coelstibus, deinde tutelaribus: ut τὸ οὐρανὸν τε καὶ
τὸν τόπον τὸν ταῖς θεοῖς, τὸν θεοῖς θεοῖς: demo-
nibus etiam, hoc est, genīs ornatiss, ac dēnum herōib⁹.

Pag. 723. Operis a se instituti prefationem usque ad finem
hujus libri quarti productam esse ipse admonet; nec dum fe-
de legibus tractasse.

Pag. 724. Quin immo in fine huius dialogi, prefationem
ab sollehdam esse libro sequente prononcet.

Liber 5. De cultu animalium: quibus virtutibus im-
buedi sint de excolandji.

Pag. 732. Sicutare semper viri boni debent, munera qua
Deus dare bonis solet, sibi nunquam esse defutura; quod si
tabojet incederint, Deum leviores eos effecturum, & profectio
mala in melius conmutatutam: bona omnia cum bona fortuna
sibi semper adfutura.

Pag. 734. Hic prefatio definit.

Pag. 735. De civitate purganda, prima lex.

Pag. 735. De cultu deorum, demonum, & herorum, priſos

ritus retinendos esse.

Pag. 73. Secunda lex: Omnia amicorum suoto communia; communes uxores, liberj communes de.

Pag. 740. Civium suoto 5040. tantum habitationes.

Pag. 741. Tertia lex: No cui privato aurum argentumve possidere fas esto.

Liber 6. De Magistratum creatione, & munere.

Pag. 772. De matrimonij. Pag. 776. De servis.

Pag. 777. Versus sapientissimi nostrorum poetarum.

Ημιον γαλ τε νοσ ἀπαιρέσται ἐγνώστα Ζίνς

Καρδεα, οὐ δὲ δη κατὰ δέλιον τημαρ Θλον.

Homerus laudat, Odyss. l. 322. at il lanovaieras habet, pro lanauieras: & αγίος, εν pro λαδεον, εις.

Pag. 719. iherum de nuptiis & usu conjugij.

Liber 7. De libertorum educatione.

Pag. 821. Omnes Graeci montimur de Magnis diis, sole & luna.

Ibidem: sacrificandum tamen illis.

Liber 8. De fatis & Religione.

Pag. 823. Duodecim festa Diis duodecim. Sacra muliebria.

Ibidem: De ludis & exercitationibus publicis prolixe.

Pag. 836. aduersus παιδεραστα.

Pag. 842. De annona campastanda. Pag. 846. De opificio.

Pag. 848. Templo Vesta, Sovit, & Minerva, & aliorum exercienda.

Liber 9. De iudiciis & poenit.

Liber 10. Adversus impietatem.

Pag. 855. Impie de diis loquitur, qui vel negat deos esse, vel curam gestore rerum humanarum, vel facile placari.

Pag. 889. Qui dicunt ignem, aquam, terram, & aerem, animalia quaque & plantal, esse omnia quae sunt τόποι, non per Νόον, (sic est, per rationem, sive ut ostendat esse:) aut per Deum aliquem: οὐ διά νόον, οὐδὲ διά την θεόν, (per aliquem e diis.) Et corpora postea terra, foliis, luna, & astorum, ex istis διά την θεόν γεγονίσαι φύσει καὶ τόποι, οὐδὲ διά την θεόν. (Arte divina deorum coelestia ipsa corpora vult facta ex igne fuisse.

Ibidem: Nichil esse iustum natura.

Pag. 891. Ignem, aquam, terram, & aerem, prima omnium

esse confort, & haec Naturam vocant: ex his autem Animam propriam posterius. Ergo quod est omnis generationis & corruptionis prima causa, hoc aiunt esse posterius: quod est sane absurdum, inquit. Est hoc contra Catholicos, qui celos & elementa, ipsasque plantas & arbores, exstincte confort ante Angelos, quos siue Animam mundi vocat.

Pag. 892. Anima prius est corpore: ergo qua propria sunt anima, priora sunt corpore: ut opinio, curia, mens, arti, lex.

Pag. 893. Ante omnia Deus invocandus, (hoc est, dominus) sive bonus afflatus: quemadmodum in Critica, sub primitum transmittitur invocatio Musarum & Memoriae.

Pag. 893. Multa sunt qua moveantur: pag. 894. motu generationis, corruptionis, &c.

Pag. 895. Motus omnis est ab aliquo, quod seipsum & alia moveat: ergo ab anima. Anima enim est id iuxta xviii, pag. 896. Ergo anima est principium omnium motus eorum, quae sunt & sustentant & erunt. Quod si principium, ergo antiquior. Ergo facta ante corpus. Corpus autem post animam, quippe qua imperat. Anima qua inhabitat in omnibus que mouentur, eadem quoque regit, dicitur. Omnia dicit anima sicut motibus, qua sunt velle, considerare, curare, deliberare, metuere, odire, diligere: pag. 896. 897. (Anima deorum facilius, ut appellatur, non Dei certe).

Pag. 898. Non est prius dicere, altera quam ab Anima, que omnia virtute sit praedita, sive una sit anima, sive plures, haec omnia circumagi. Ergo anima qua in solidi corpore, vel illud circumagit, ut anima qua jacet in nostro corpore nos circumducit undiqueque: vel assumpto extrinsecus corpore Solem impellit: vel ipse sine corpore solidi corpus ducit.

Pag. 899. Ergo animalis qui uno ceteris illis modis sollem regit, Deus est. Et sic de luna dicendum est, ceterisque sideribus. Ergo anima vel anima causa sunt omnium rerum. Ergo sunt dii. Omnia dicti plena. Hacenus ille. Deus ergo probat esse, non Deum, de quo ne verbum quidem fecit. Atque hic finalis illius demonstrationis est.

Pag. 900. Secunda pars Disputationis est: Deus cum ratione recte rerum humanarum. Cognitam habemus naturam cum diis. Pag. 900. Atque nolumus nos ex negligencia vel minimalis res neglegere: ergo non est existendum

hoc vitium cadere in deos. Pag. 901. Nam neque invidia, neque imbecillitas in deos cedit. Pag. 902. Deorum poffeffiones sunt omnia animalia mortalia, θνήτα ζέα, & in hiis mundus univerfus, γενύος ὁδος. Ergo nihil in ea negligenter debent, ne quidem minima: ergo nec homines; quippe qui eis colunt, & quos ipſi diligunt. Nam nec medicus parva negligit, nec architectus: ergo nec Deus: (hoc eft, ergo nec aliquis deorum.) Pag. 903. Absit ut de dijs tam prave, fariamur.

Pag. 903. Si cui cura eft πρὸς τὴν εὐτροφίαν καὶ αγε-
τὴν τῆς ὁλῆς, singulis partibus prefecit Principes & moderatores. Pag. 904. Cum hominum anima subiace corpora mutent, Rez dat illis corpora secundum Fatī legem: & qua minus pra-
vos habent motu, minus mutantur, & in hoc quass plane va-
gantur: alia ad Oraum devoluntur; boni in locum fanticorem
commigrant. Hoc iudicium eft deorum cœlētium, quod nemo
potest effugere.

Pag. 905. Testia pars demonstrationis. Profligatorum
hominum muneribus deos placari non posse. Dū univerſum
mundum, γενύος Θεον, gubernaturi sunt: It sunt boni prin-
cipes. Non posſunt ergo contumpli muneribus. (Nullum hic de
Deo verbum facit.) Quid si quis tibi quaerit, nescire te quid
dicat de dijs, ipſe tibi Deus opem ferat: (hoc eft, aliquis e dijs.)

Pag. 906. Nos deorum & domonum poffeffio sumus: Nos ergo
regunt facientes, nobis auxilium ferunt: ξύμφυοι δὲ οὐκ
θρόνοι τε ἀπα καὶ δαιμones.

Pag. 907. Sacella nemo in privatib[us] adib[us] habet.

Libet XI. De partib[us] five contradicib[us].

Pag. 913. Si quis theſperum abſulebit, Deus novit; Θεὸς
δίδει. Aliquid e dijs, vel Diuinitat que dijs p[ro]p[ter]e.

Libet XII. De publicis contradicib[us], & de facto collegio.

Pag. 917. Solit de Apolliniis, τῇ Ηπέλλωνός τε καὶ Ηλίᾳ
faerib[us] fante. Pontifex Maximus ex his vnuſ quotannis
efto. Pag. 958. De iure & modo ſepulcrorum.

Pag. 965. Vn τὸν ξένιον θρόνο.

Pag. 966. Duo sunt que faciunt ut credantur ea que
dicta sunt de dijs, πρὸς θεῶν. Primum eft, huiusmodi effe an-
tiquissimam ac diuinissimam omnium, quorum motus orum

acciperit, semper non amplius habere efficiam. Alterum est, motus ordinatus, à mente complectente altera de omnia alia quibus existinatur mundus. Tò περὶ τῶν φορῶν ὁσ πάχει τάξις, διτέλει τε καὶ ἔδων ἀλλοιος οὐχεῖταιν πάχει τὸ πάντα διατάξομενός. (Phrasit obscura de soleca, nisi legas διατάξομενός, ut possea, pag. 964. B. 7.

Pag. 967. Sine anima non posset esse motus calorum, si effectus corporis immutatio, οὐ ψυχή δύτη: unde colligitur recte, Rationem esse, que caliditia componit & ordinat: ὁς Νόος εἴναι διατάξομενός πάνθ' ὅσα καὶ γενούνται.

Ibidem: Nemo prius esse potest, quia haec duo credat: Animam ψυχὴν antiquissimam esse omnium quo sint genita, & esse immortalem: ac proutate imperante omnibus corporibus. Pratesca, quod sepe diximus, dictum in astris Rationem esse eorum quo sunt: τοι τε εἰποίοις ἵν τοῖς ἀποροῦσιν τὸν δύτην.

XXXIV.

Titulus.

ΕΠΙΝΟΜΙΣΣ, } Christus

ἢ φιλόσοφος. } segregantibus se contaret.

Hoc est, Iudeos, qui cum recipere noluerunt. Επινομίσσ fictum quoniamque nomen est ex ΙΗΣΟΥ-ΧΡΙΣΤΟΥ: ut Christum significet, Qui adhuc affligit occidentes se. Φιλόσοφος hic derivatur ex ΗΙΩ-ΝΙΚΗ. Laetius titulum hujus dialogi sic refert:

ἘΠΙΝΟΜΙΣΣ, } Christus

ἢ νυκτερίνος } patetius principis affligentes se
σύλλογος, } Iudeos.ἢ φιλόσοφος. } segregantibus se contaret
πολιτικός. } Christus.

Nυκτερίνος hic derivatur ex Ι-ΗΣΟΥ-ΧΡΙΣΤΟΥ. Σύλλογος ex ΖΥΓ-ΛΗ-Β: ut Iudeum significet, Quis Christum deridebat. Luc. xxiii, 35. It deridebant eum principes bcc. De voce πολιτικός dictum est iam superius.

Sophistica exercitatio est de Sapientia, & de illius consequente ratione.

Pag. 977. Οὐρανὸν causam omnium bonorum nobis esse, & Sapientia, φρονήσος.

Ibidem. Sublato ab hominum natura numero, fieri non posset ut quis prudent fiet, aut villem notitatem.

Pag. 980. Sapientia quomodo acquitatus. Primo, patruendo

effe Deos, qui curant omnia, parva & magna: & sunt proponendum inexorabiles, καὶ οὐδὲν ἀπαρτίστοι τὸν πεῖται δίκαιον εἰσι παρόμητα. Dicitur cette ob purissime, ut pleraque omnia.

Pag. 981. Genus divinum affectuum esse ex corpore pulcherrimo & ex anima beatissima optimaque constitutum.

Pag. 982. Causa motus caloris est Deus, (hoc est, Divinitas sine Gestis) quia per animam hoc facit.

Pag. 984. Etherem post ignem ponimus: ex eo autem paramus Attimam officere animalia vim habentia, & vaporv.

Ibidem. Demones, aëreum genitum, quod tertiā de medium regionem obtinet, interpretis fungend officio, inter Deos & homines; pēcato cœlendum & orandum. Prudens si sunt mirabiliter prudentia, nostras facile norunt cogitationes; bonos diligunt, malos odorent: motus enim sentiunt, ut nos, voluptatis & doloris.

Pag. 985. Deus divina fons perfecte compas, hos motus non sentit, tristitia aut voluptatis: sapere autem de nosce omnia fons est. Deus quilibet, qui sapit demones est.

Ibidem. Plenum animalibus sine demonibus celum. (Aer.

Pag. 986. De λόγῳ sic iste prouinciat: Κόσμον τὸν τάξιν. λόγος & πάντων θεότατος δράτος. Mundum constituit visibilēm Ratio omnium divinissima. λόγος nomine, ut cetera cōsiderūt impia, nihil aliud iste intellegit, quare τὸν πᾶν τὸν γενετὴν, sive Iudeam Optimū universaliissimū rerum omnium: Optimū in genere: Quod docet, τὸ περιποτον: Quid oportet, τὸν θεον: vel (quod idem est) Pulchrum in genere, τὸν χαλκὸν: Forma Pulchri universalis, Verum formale omnis vestis, Pulchrum omnis pulcher, Ornatus omnium quo sunt ornata. Verbum ait Plato omnia exognasse, inquit pseudo-Theodosius, ubi allata a nobis proxime verba refert, secundone 2. pag. 499. non Verbi Patrem: hoc est, non τὸν πρῶτον, sive τὸν γενετὴν. Nam ab Inte est tantum esse: sed dicit colummodo, ipso: hoc autem vel illud in specie ab Universali Specie sive Forma formarum omnium est. Denique hoc Verbum est, a quo est quodlibet Pulchre esse. Verbi enim nomen Pulchra, Vero, Bonae, co-habat impia attribuit, τὸν χαλκὸν, τὸν λάδιον, τὸν ἄραβῆ omnium rerum: ex quid illud ipsum Pulchrum, Verum, & Bonum, cum fermenti effect conficiendum, ipsam allegorij videntur, ac perducere, quid verum, quid rectum sit: & est quod Regula vero de re qualibet iudicandi, tum in physicis, tum in moralibus, Geometricis, & Metaphysicis, tum deinde ja ipsis etiam astrofisiis.

Titulus.

TIMAI.2
Τῶ Λοχεῖ
ποτὶ ψυχᾶς
κορματάριοις. quasi conterens erit vulnerantes se.

Λοχεῖ hic positum est, ut derivatum ex Hebreo, γι-ητη, significet, congregans malos, in supremo felicitate judicio. Ψυχᾶς hic derivatum est ex ων-θητη-υωη. Κορματάριοις ex σίνη-προστητη. Denique ψυχᾶς ex ι-γιη.

Breviarium hic liber est, vel prolusio libri alterius, qui Timaeus postea inferatur.

Tomo 3. pag 93. Dualis esse rerum omnium causa, Intelligientiam, & Necessitatem. Intelligentiam, eorum qua sunt secundum Rationem. Necessitatem, eorum qua sunt us secundum corporum viras. Νόον περ τὸν κατὰ λόγον μηδουμένων ἀνάγκας δι, τὸν βίᾳ κατὰ δινάμεις τὸν εὐπάτων. Horum vero duorum, alterum quidem bona esse natura, Deum appellat, principiumque rerum bonarum. Τοτιον δι, τὸν περ τὰς τ' αἰτίας ψυχᾶς εἴπειν, ΘΕΟΝ τι ὄνταντες, διχάντε τὸν ἀληγον. Quae sequuntur autem, & sunt coniuncte, ad Necessitatem referunt. Τα διτοπέντε τε καὶ σύντατα, τις ἀνάγκας παρέπειται. Hoc autem omnia esse, Ideam, materialia, & sensibilia, velut partum eorum. Τα δι σύμπαντα, ηδίαν, οὐλαν, αἰδηπτών τε, εἰον λογον τοτιον. Et illud quidem (nempe Deam) esse ingenitum, & immutabile, & permanent, & quidem natura, intelligibile, & exemplar eorum qua sunt & mutabilitas sunt. Pag. 94. & Deam illud appellari atque intelligi. Materialia esse matrem testis essentia, sive fetus qui exponit ex causis. Alternam eam esse & immobilem, expressam omnis forma & figura, omnes formas recipere, divisibilam esse, & alterius naturae. (Deam formam vocat sive Deam; alterum; materialiam. Νόον & θεον Bonum in genere.

Duo sunt igitur contraria principia: Idea sive forma, τὸ περ τοῖς, quod habet rationem maris & patris: Materia, feminæ & matris. Testis essentia est quod ex his velut fetus nascitur.

Ibidem. Primum igitur Celum fieret, ratione erant Idea & Materia, & Deus Opifex melioris. (Prud ratione Idea, Materia, & Bonum in genere, a quo bona & meliora. Πρῶ

τῶν ἔργων γενέθλας, λόγοι ή ταῦ θέσα τε καὶ ὥδα, καὶ
δὲ Θεὸς δημιουροῦς τοῦ βαττίονος. Cum ergo vellet Deus, quippe
bonus, τοὺς ὄντας ὡς δὲ Θεός, omnia ordinate, τοῖς τάχιν ἀρεσ, ex
materia mundum hunc fecit, τούτοις τὸν κόσμον, unigenitum,
perfictum, anima & ratione præditum, πονογενῆ, τέλεον, ψυχο-
κόν τε καὶ λογοτόνος: Hoc enim melius est: καλός οὐαὶ γὰρ τάδε:
globosum, nam & hoc melius: Deum genitum, Θεὸν γεννατὸν,
numquam corruptendum, nisi a Deo. Si vellet: sed non est boni
patris velle suum fetus pulcherrimum intetire.

Ibidem. Permanet igitur talis incorruptus, ab omni liber-
intervitu, & beatus: optimus, αριστος γεννατὸν, rerum geni-
tagum, ut ad optimam causam facilius, ἐπεὶ δὲ τὸ τοῦ κατίτιου ἀ-
τριον ἐγένετο, que responsum ad illud formandum in Ideam &
intelligibilem efficiunt, λαρογένετος εἰς τὰν θέσαν, καὶ τὸν τὸν
νονταντὸν φοίνικα. (Poëtice fidelis Boni aspectus in Ideam Optimam
mundi & perfecti).

Pag. 95. Mundus complectitur τὰ νονταντὰ νονταντὰ ζῶα, om-
nia genera animalium que concipi possunt: (Non est ideo Graeci
νονταντοί. Propterea fortassis Sennerus in margine hic admonet,
quod νονταντὰ legi' etiam in alio codice δισοντα: sed fallo fortassis;
cette contra mentem pseudo Platoni). Nam & deos & demones
inter ζῶα νονταντὰ complectuntur, que tamen δισοντα non sunt.
Sic in Timaeo, pag. 31. Sacrifit iste νονταντὰ: ex quo vauum utri-
usque operis astificiem efficiat intelligas. Sed Locutum finxit, ut
etiam eadem apud Iteles Philosophia fuisse credatur.

Ibidem: Ex radiisibilibus forma & divisibilis efficiens facta
est Anima mundi. Ut in Timaeo, pag. 35.

Pag. 96. Deum vero eternum meus sola videt omnium horum
principium & generitatem. Θεὸν δὲ θεοντανος γόνος γένος τὸν
ἀνατοντὸν ἀγαπῶ καὶ γενέτορα τετλόν.

Pag. 97. Tempus imago est jacecenti temporis, quod eterni-
tatem, diuina, vocamus.

Ibidem: Terra in medio sita, Deorum sedes, Θεὸν ζῶα,
terminus diei & noctis est... corpus antiquissimum eorum que
sunt in universo.

Pag. 99. Natura alteratrix (dij) opificis vice mortalia
corpora efficit, & animas inducit: quarum alias a sole, alias
a luna, alias a ceteris astris deducbat per quendam deflu-
xum: excepta una, qua est melioris virtutis, quam misericorditer
rationali parti, imaginem sapientie in his qui Bono fato natii,
τοῖς ἐποιεῖται. Nam humana anima pars est rationalis

de intellectualis, pars rationis expert & insipient. Rationalis autem pars est quod melius est; ex effectu est qua idem est; quod praecepit ea altera. Utique circa caput fidem habet: *(Pars) Filla optima, Ratio est & lux Veritatis a summa Veritate defluens.*

Pag. 100. De singulis corporis partibus prolixe, ut in Timao,
a pag. 61. ad 81.

Pag. 102. De corporis & animi morib, ut in Timao, pag. 27. &c.

Pag. 103. De corporis & animi remedij: ut ibidem, pag. 28. &c.

PARS II.

PLATONIS DIALOGI,

qui vulgo spurijs censentur.

Ad conciliandam fidem veritatis legitimique partus prioribus falso dialogis, finuit iosephus artifices ita ex ipso codice quem concinnavit, loquij Criticum, ut vocant, sive confutem aliquem istorum dialogorum; neque hunc iosephum tam suum proferre, quam eruditorum iudicium, qui sua & anterierae dudum state visserint, ac diligenter spurijs a genuinis Platonis dialogos differinمارا. Itaque dialogos, qui spuriuntur, vobis opibusq; ipse inferiuntur. At non esse ipsos ipsos ex eadem officina ac priores, nullo falso Ponere documenta probatur. Septimum certe, sive postremum, qui Κλεοπάτρας inferiuntur, Henricus Stephanus confitit dicit immemoris vobis etiam; cum de Platonicum, inquit, filium redoleat, & a Diogene Laertio genuinus agnoscatur. Tertium autem, qui inferiuntur, πτολεμαῖς τοῖς Διάλογοῖς, ait idem esse dialogi filius compedium, qui Μίνως appellatur, refutatio platonico digressionibus. Primum denique, qui est Ηζέρος Platoni Stobaeus afferit, ubicumque aliud ex eo describit; tametsi Diogenes Laertius, Suidas, Athenaeus, & Harpocration, (ut hos appollare conseruerunt) Ελεῖn Socratis tribuunt; hoc est, Christo. Est enim

Æschines } Opprimet affligerent se
Socratus } Christus.

Derivatur hic Æschines ex πτολεμαῖς τοῖς Διάλογοῖς. Socratus autem Christus est, derivata voce ex Hebreos, πτολεμαῖς τοῖς Διάλογοῖς τοῖς Διάλογοῖς. Qui eradicare veniet affligerent se. Verum quin sint interim tituli falsorum dialogorum isti proficij, quidam artificij atque ingenij, nemo certe, spinor, qui hanc nostram eorumdem interpretationem legent, dubitabit. Animadvertis enim suam cum

prioribus similitudinem arcana locationis ex Hebreois vocibus
repetenda ~~per~~ in nominibus propriis: adeo ut ~~non~~ ^{nec} Dia-
logos ipsi, quod artifex ipse νοθευόμενος vocat, intelligi spe-
ciat velit; sed verbum illud Hebraice accipi ad sententiam de
Christo compleandam.

XXXVI.

1. Titulus.

ΑΞΙΟΧΟΣ, } Christus
in περὶ θαύτης. } affligeret contenteret se.

θαύτης hic est ex Hebreo, 1-πηπ-πιγ-η. De morte tumu-
rūsa, & de iheri mortis metu in hoc dialogo differuntur. Ceterum
quoniam in titulo hic septuaginta dialogi generatio proficiat dicantur
καὶ Πλάτωνος διάλογοι ἀντινομοί τamen ea vox, νοθευό-
μενος, in ipso non abicitur, quoniam redundat ad complemandam
de Christo sententiam, que titulo continetur.

Personæ dialogi.

ΣΥΛΚΡΑΤΗΣ. } Christus
ΚΛΕΙΝΙΑΣ. } Iudas
ΑΞΙΟΧΟΣ. } dividet affligeret se.

Ἄξιοχος, fiducia viri nomen est ex Hebreo, 1-πηπ-ηγη. Di-
videt Christus Iudas in supremo iudicio, partemque eorum
ponet cum hypocritis; illi erit fletus de fratribus dentium, Matth. xxv.

Tomo 3. Pag. 370. Itaque non de mortem, sed ad immorta-
litatem coniugis, Axioche. (Christus est Axiochus. Qui perverfol affligeret)

Pag. 371. Gobryas olim referebat; ex aneis quibusdam ta-
bulis, quas in insulan Delum ex Hyperborois montibus Opis
Περπισ & Ξαρξος detulissent, hunc se intellectissime: Post corporis
dissolutionem animum abiit in locum occultum sec. (Gobrial,
fiducia nomen est ex Hebreo, πη-γη); eiusdem significacionis
ac Gabriel: fortitudo Dei: quo nomine hi Christum volunt in-
telligi; quoniam Christum Paulus appellat, Dei virtutem, 1. Cor. 1.
Similiter ex Hebreo facta sunt nomina.

Περπισ } Christus affligeret
Ξαρξος } ~~affligeret~~ occidentes se.

Περπισ est ex verbo πηπ ut sit Opis. Qui affligerit se, Qui
operit se. Ξαρξος, ex 1-Ξηπ-ηγη.

Iudicem. Regia Platonis Πλάτωνος non minor quam
Iovis aula. (Homesus Platonis non novit, sed Nidus, quem

Latinj Ditem vocant.

Ibidem: Testa occupante medium mundi locum, calum esse globosum: cuius alterum hemisphaerium obtinebant dij calopes; alterum dij inferi: ali⁹ quidem fratres, ali⁹ fratrum liberij.

Ibidem: Minos, Rhadamanthus, &c. Campus Veritatis: πεδίον λαβός.

Ibidem: Quod in vita bonus diemon afflavit, si in regione piotum habitant, ubi Philosophorum schola, theatra poetarum, amoenæ vires, prata, fontes limpidi, &c. Impij vero raptantur a Fatijs in crebrem be CHAOS.

Pag. 372. Finito dialogo redit Socrates in Cynofarges, 25 Kurobaççis, unde fuerat vocatus.

Socrates Christus
Kurobaççis affigentes se facit oculare.

Fictum nomen est ex יְהוָה־יַעֲקֹב. Luc xix, 27. Volumen initium me illud, qui notaverunt me regnare fugio sc̄. XXXVII. et hoc, ne interficie ante me.

2. Titulus.

Πέρι Δικαιογ.] Conteset illas
υοθρύψεος.] Christus.

In isto titulo & conseq̄ente nullum est nomen proprium, quod nisquam alibi dicitur. Ibi vero de industria omnissimam est, ubi vicem nominis proprii praestat illa vox υοθρύψεος, in utroque proinde titulo illo necessaria ad sententiam efficiendam. Δικαιος hic dicitur εξ Ιησου. Νοθρύψεος, εξ Ιησου οντας: ut Christum significet. Qui percutit volunt contenerere affigentes se. Jerem. xxv, 13. Ηντι percutere est, ex Vulgate Interprate.

Sophistica disputatio est, ingenio profus eadem ac dialogorum, qui Platoniq̄ vere confutari est; sed brevis & abrupta in fine.

Tomo 3. pag. 374. Verbus cuiusdam poetae:

Οὐδὲς ἵππον πονήσος, γε δ' ἵππον μάσαρ.

Ibidem: Etiam mentieando prodeesse amico, justum est.

3. Titulus.

Πέρι Αρετᾶς,] Iudeo
εἰ διδαστὸν.] Christus

υοθρύψεος,] percutient volent contenerere affigentes se.

Αρετὰ pro Iudeo ponuntur, Qui inimicos contexit, ut tit. xxiv. εἰ διδαστὸν minus Grace dicuntur: sed ita fecit oportuit, ut

Graeca vox derivatestus ex Hebreo, γιν-ιρ-ητ-η-τ-η: &
Christum significaret, Qui removent repellent iniquitatem, hoc
est, iniquos abominabitur: Dilectite a me qui operamini ini-
quitatem.

Tome 3. Sophistica exercitatio similis priore. Virtutem
autem nec posse doceri, nec natura contingere; sed divina forte-
cedere his qui eam possident: οὐκεὶς ἐτι δίδαστον εἶναι,
ὅτε φύσις ἀρετὴ, αλλὰ θεῖα γοῖς τὰ παραγόμενα εἰτω-
μένοις. Hoc iustum tradit Plato in Menone, tomo 2. pag. 93.
solidem verbit; atque inde multa fane in hunc dialogum sunt
transflata, vel in illum ex isto.

XXXVIII.

4. Titulus.

ΔΗΜΟΔΟΚΟΣ, ἦν πέρι τῆς συμβολίσθεως. νοθεύοντος.	} Judaos et Christus parentes volet conterere affigentes se.
---	---

Anuddoxos unde derivetur, diximus tit. XVII. Συμβολί-
σθεως pro Christo ponitur, Qui gentem variante abscondere se
faciet; in iudicio filiet: Derivata vox Graeca ex Hebreo,
γιν-ιρ-η-τ-η-τ-η. Zach xi, 2. Anima eorum
variavit in me. Nec alibi vox illa γιν-ιρ-η-τ-η reportatur in facies
liberis. Hic dialogus fitne Platonis fetus genuinus, dubitare
se fugit is, qui Clement Alexandrinus appellatur, libro 1. Strom.
pag. 315. Καὶ δὲ τῷ πλάτωνος τῷ σύγχρονῳ; nequit se
fugulans, quid sit hic νοθεύοντος.

Exercitatio Academicia est, quomodo confitum dandum, de
quibus credendum.

Tome 3. pag. 283. Μαζί δίκαιοι δικάονται, περὶ ἀρεποῖν
μοθον ἀρεποῖς.

Absoluta in fine dialogi oratio est:

XXXIX.

5. Titulus.

ΣΙΣΥΦΟΣ, ἦν πέρι τῆς βολίσθεως. βολίσθεως ponitur pro Christo, ut proxime συμβολί- σθεως.	} Judaos Christus parentes qui abscondere se faciet est.
---	--

Personae dialogi.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ	christus
καὶ	
ΣΙΣΥΦΟΣ.	judas
νοθεόμενος.	percutient volet conterere affligeret se.

Σίσυφος, regis Corinthiū nomen apud Homerum, Iliad. l. 153.
hic derivatur ex Hebreo ΙΗΩΝ-Ω: ut Iudeum significet,
Qui removet se a Christo & Evangelio.

Exercitatio sophistica est, de confilio capiendo. Vox ea,
νοθεόμενος, aquæ ad comprehendam de Christo contentiam
necessaria post personalis dialogi fuit, atque in titulo: non de-
buit autem hic posse: propter ea, ut alibi aliter esset, posita
sophia est post personalis dialogi.

XL.

6. Titulus.

ΕΡΥΞΙΑΣ,	Judas
ἢ πέρι πλάτωνος,	leges habebat peccatores
ἐν ἀλλοις,	maledicentes fibi.
ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΣ.	christus.

Ἐρυξιας, fidum nomen est ex Hebreo יְהוָה-פָשָׁע-הַרְפָּא: ut Iudeum significet, Qui statim faciet Christum. Πλάτων hic
est ex διοπτήνων ut Plato. En ἄλλος scriptum est: ut ab
infomem artifice est, ut legentibus suaderet, multa horum dialo-
gorum & variis fuisse Iudum exemplaria: cum ipse tamen alio
specaret; nimis ut ad Hebraeum originem ἄλλος si refutatus,
tempore ad רִנְלָא: significaret, maledicentes ej.

Ἐρασίστρατος, viri nomen est acceptum ex Plinio; ut
derivatum ex Hebreo קְרִיטֵה-חַרְפָּא-פָשָׁע-הַרְפָּא: christum
significet, Qui statim faciet abscondere se peccatores. Abscondent
se in foliaceis bæc. Apoc. VI, 15.

In ipso Dialogo ha loquentes inducuntur personæ hoc ost-
dine:

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.	christus
ΕΡΥΞΙΑΣ.	Judas
ΚΡΙΤΙΑΣ.	profectus contenteribus Christum
ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΣ.	status faciet abscondere se peccatores.

Academica exercitatio est, de divitijs.

Tomo 3. pag. 393. Cum Deos precariſt pro felici succaffer,

de ut bona tibi contingent, tunc nihil aliud precarit, quam
ut bonus te praestans fit, καλὸς καὶ γαλός.

Pag. 400. Carthaginie a fētūtū pecunia ex corio:
Lacibamoni ex ferto.

XL I.

1. Titulus.

ΚΛΕΙΤΟΦΩΝ,	Christus
ἢ προτεσπίκτος,	vlscens arripientes se affliget;
neompe Iudeos, qui comprehendenterunt eum.	Προτεσπίκτος hic
Dervicatur ex προ-τεσπίκτος.	Lætitiae habet, προτε-
πίκτος, οὐδεῖς: ut sensus sit, Vlscens arripientes se affliget;	προτε-
contentet affligentes se.	πίκτος.

Personæ dialogi.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ,	Christus
-----------	----------

ΚΛΕΙΤΟΦΩΝ.	comburent contaret adhuc iniuriam.
------------	------------------------------------

Κλειτοφῶν, fictum viri nomen est ex Hebreo, Ἰησοῦς Χριστός;
ut Christum significet, Qui comburent contaret adhuc iniuriam.

Dialogus est imperfectus, sophistica disputatio, quantum
sermones adhortatoriū ad virtutem conferant.

PARS III.

PLATONIS EPISTOLÆ.

XL II.

1. Titulus.

Δίονυσος,	Christus
-----------	----------

Διονυσίων,	qui affliget dividentes se,
------------	-----------------------------

τὸν περιττὸν.	bene faciet.
---------------	--------------

Δίονυσος, nomen acceptum ex numinis antiquis, sed hic Latine
Dio, ut Iō, & Plato, auxipendum, derivandumque ex Hebreo
est, προ-τεσπίκτος: unde & Iō supra: ut Christum significet, Qui Deus
est. Dionysij Sicilia tyrannij nomen hic detinatur ex Hebreo
τεσπίκτος: ut Christum significet, Qui affliget dividens se.
Dividunt Christum Iudei, qui hominem eum fatentur
esse, Deum negant. Fides ad Dionysium epistola, eo confitio, ut
notas Sicula regi fuisse hic ipse Dialogorum scriptor credatur.

Εὖ πρότερον hic simplicit et de Graecce accipitur; pro eo quod est recte ac juste aliquid facere: non pro salutationalis formula; quippe que Graeca non est.

XLIII.

2. Titulus.

Πλάτων] Christus
Διονυσίος,	
Ἐπί πρότερον.	bono faciet.

Est in hac secunda de Dionysium epistola locum illae celebra-
tissimum: Πέρι τὸν χαρτῶν βασιλία πάντ' ἐσι, καὶ ἐσένε
ἐνεκα πάντα: καὶ ἔχειν ἄπιον ἀκαντῶν τῶν χαλδῶν. Δι-
τέρον δὲ, περὶ τὰ διότερα, καὶ τοῖς περὶ τὰ τελτα.
De eo aliq[ue] abando agimus.

3. Titulus.

Πλάτων] Christus est
Διονυσίος,	

In hoc titulo non additur ἐπί πρότερον, ob initium epistola,
quod est huiusmodi; Πλάτων Διονυσίος καίειν εἰπεῖται.
Tamen in aliquibus libris additur isthie quoque, ἐπί πρότερον.

XLIV.

4. Titulus.

Πλάτων] Segregant peccatores
Διώνυ	
Συραχεύω,	Judaos,
Ἐπί πρότερον.	bono faciet.

Syracusius hic derivatur ex Hebreo, πνυ-πρυ-τυ-ω:
ut Iudaum significet, Qui fratricidio affligere facit.

5. Titulus.

Πλάτων] Christus
Περιττάχει,	
Ἐπί πρότερον.	bono faciet.

Notus est Perdiccas in Macedonia regibus, ex Herodoto. At non aliud evo Platonis Perdiccas cuiquam notus est, ad quem haec scripta epistola sit. Hic derivatur sed nomen ex Hebreo,
πρυ-τυ-ω: ut Christum significet, Qui dividentes se affliget,
ut Dionysius.

XLV.

6. Titulus.

Πλάτων	Segregabit peccatores
Ἐργασία,	Iudicat
καὶ Ἐράσης,	Christus;
καὶ Κορίσχης,	irascens opprimentibus fe-
τὸν πράττειν.	bene faciet.

Ἐφελα nomen acceptum ex Plinio, hic derivatur ex Hebreo
 וְרִים: ut Iudeum significet, Qui occidit Christum. Ερασος
 acceptum virg' nomen ex Actis de episcopis Pauli, hic derivatur ex
 Hebreos וְרַבָּה רַבָּה: ut Christum significet, Qui profectus divi-
 dentibus fe.

Κόρηος fitum masculinum nomen ex graco feminino
 κορώνη puella: ut derivetur ex Hebreo וְרַבָּה וְרַבָּה.

Theodosetus, sermone 2. de Principio, pag. 499. epistolam
 haec dicit frustra scripsit ad Ciceronem tantummodo: ut sit nimis.

Πλάτων } Christus

Κόρηος } irascat opprimentibus fe.

In hac epistola locutus est alter famulus est, in quo disertius
 plato Patrem & Filium significasse dicitur ab antiquis (ut vocant)
 patribus. Nam epistolam suam legi ab ipsis jubet, de qua can-
 fecerit, etiam juro sanguando, ut aquum est; interposito, cum studio
 a illis sedis auctoritate, & cum hujus studij sorore disciplina; test-
 ando Deum rerum omnium Rectorem qua sunt & qua futura sunt:
 ac Rectoris & Principij Patrem Dominum: quem quidem, si revera
 philosophemus, omnes proficie cognoscemus, quantum fas est ho-
 minibus beatid. Kāi τοῦ τῶν πατέρων οἰον ἡγεμόνεια τῶν τε
 ὄντων καὶ τῶν φυλλοτοντων. τῷ τε ἡγεμόνος καὶ διτεῖ τα-
 τικα κόρεος εἰπούντας. οὐ αὐτῶν φύλοος φύρει, εἰσ-
 πειτα πάντες οὐκούσιοι, εἰς δύναμιν ἀνθρώπων εὐδαιμονῶν.
 Nullquam ita philosophatus est Plato in suis dialogis, quemadmo-
 dum in epistola ista, & in secunda. Nullquam Rectoris, inquam,
 & Caeca Patrem Dominum commemoravit. Posterior haec ejus cogi-
 tatio praeedit, ut proficisse scribendo, & Christianam doctrinam de
 patre & verbo attigisse ac pronunciasse Plato crederetur. Quia
 vero magis Rector & Caeca retinuit Verbum, quam Pater, sit: nisi
 Verbum existimat esse, ut impie cohorti placet, Ratio formalis,
 que rem quamque possulat sic esse ut est: Patet vero Dominus,

Est universale praeceps: ex quo velut ex parente prodire omnium rerum optima Ratio fingitur; sive Idea mundi optimam. Hanc quidam Veritatem entem, illum Patrem Veritatis vocant. Hanc Rationem Λόγον appellat Plato in Epinomide, tomo 2. pag. 986. ubi sic ait: Mundum constituit visibilem Ratio omnium divinissima: Κόσμον ἔταξε Λόγος ὁ πάντων θεότητος δράτον. Aliq[ue], Bonum omni boni, Bonum in genere. Ex Anagnora Nōv appellat in Phedone, tomo 1. pag. 97. Nōs ἐγι διακοσμίον καὶ πάντων δίτοις: Ratio est que exornat, & Causa est omnium. Cui dicto Plato subiungit, non alia De causa dicti omnia a Ratione componi, nisi quia Optimum est sic illa ut sint esse. Hunc epistola Platonica locum esse laude dignum, quippe quod Apologetica Propheticaque Doctrina confabat, & veritatem profus ostendat, Theodosius dicit, loco citato, pag. 493. & c scriptoribus Chrysostomus amul esse creditus!

XLVI.

7. &c 8. Titulus.

Πλάτων τοῖς Δίαστοις δικήσοις, καὶ ἐτάχοις, ἐν πράξειν.	Christus Christianus, qui precepta eius servavit, bene faciet.
--	---

Δίστοι, hoc est, Christi domes[ti]cij, Christiani sunt, quos domes[ti]cios D[omi]n[u]s Paulus appellat, Eph. 2. 19. Amici autem suoi Christi vocat eos, qui precepta eius servavit, Ioan. XV. 14. Vos amici mei esis, si feceritis quae ego praecepio vobis. Hi sunt ergo iphi[us] δικήσοι domes[ti]cij, καὶ ἐτάχοι amici, quibus Christus bene faciet, cum dicitur eis est, Venite benedicti Patri[m] mej[us], possidete regnum dei.

Septima epistola, qua est valde proletra, potest inserviri, platonis De rebus suis libet, & de forma Republica a Syracusanis servanda; quod est etiam octava epistola argumentum.

XLVII.

9. Titulus.

Πλάτων Αεχότη τακαντίνας, ἐν πράξειν.	Christus persequens peccatores, iratus affliget afflentes se: bene faciet.
--	---

Ἄρχότας, fictum nomen est ex his duabus radicibus
Hebreis חַרְבָּה-מִצְרָיִם. Tagantivs hic derivatur ex Hebreo,
תְּנַעֲשֵׂה-עַגְלָתָה-מִצְרָיִם.

XLVIII.

10. Titulus.

Πλάτων	Christus
Ἀριστοδόξη,	fratulus facit removere inimicos:
Ἐν πράττειν.	bene faciet.

Ἀριστοδόξης fictum viri nomen ex Graeco, hic derivatur ex Hebreo יְ-מִצְרָיִם-תְּנַעֲשֵׂה-מִצְרָיִם: ut Christum significet, qui dicitur est, Dilectite a me maledicti.

XLIX.

11. Titulus.

Πλάτων	Christus
Λαοδίκαιαντι,	fatigatus removet gemitum afflentem fe:
Ἐν πράττειν.	bene faciet.

Λαοδίκαιαντι, (quod nomen acceptum ex Homero est:) hic derivatur ex Hebreo, תְּנַעֲשֵׂה-מִצְרָיִם-מִצְרָיִם. Fatigatus dicitur Christus, quo sensu Deus apud Isaiaem, cap. 1, 14. Dicit, Fatigatus mihi molesta, laboravi et sustinui sustinens.

L.

12. Titulus.

Πλάτων	Christus
Ἄρχύτη	persequens peccatores,
Ταραντίνω,	fratulus affligit afflentes fe:
Ἐν πράττειν.	Bene faciet vobis vestras.

Nobis vestras hic derivatur ex אֶלְעָזָר-אָבָה-חַדְוָה.

13. Titulus.

Πλάτων	segregans peccatores
Διονυσίος	Christus
Τυραννος	fractetur afflentibus fe
Συραχεῖον,	Iudas:
Ἐν πράττειν	Bene faciet vobis vestras.

Tyranus hic derivatur ex תְּנַעֲשֵׂה-מִצְרָיִם-מִצְרָיִם. His duabus

poteremis epifolis adjectur hoc censura, vobis vestris. Vicit artifex fore, ut pollici credarent, hoc verbo decepti, jam olim in his etiam epifolis expoundent ac dispensendis exercuisse ingenia Criticorum; & sic postior falso partim accusaram ex ea autoritatem esse, ac veterissimam fidem. Tamen Diogenes Lærtius tredecim numerat Platonis epifolas, in quibus sunt quatuor ad Dionysium, ac proinde haec ipsa postrema. Tredecim autem omnino sunt frigida, ob religionem Iudaicam, que Decalogo; & Christianam fidem, quae Trinitate significatur.

DEFINITIONES.

Tomo 3. pag. 411. Deus est animal immortale, sibi sufficiens ad felicitatem. Essentia eterna, natura Boni causa. Οὐδές, ζῶντας τάπατον, αὐτάγεν πρὸς ἐνδικούσιαν. Οὐδός αἴδεις, τῆς τ' αρεβής φύσεως αἴτια. (Prior definitio dicitur: posterior, Deus Platonico, tunc praetulsa.)

Pag. 414. Sancimonia est fuga peccatorum adversus deos: ἀγνόη, ἀλάθεια τῶν πρὸς ταῦτα θραυστημάτων.

Hattonus de Platone.

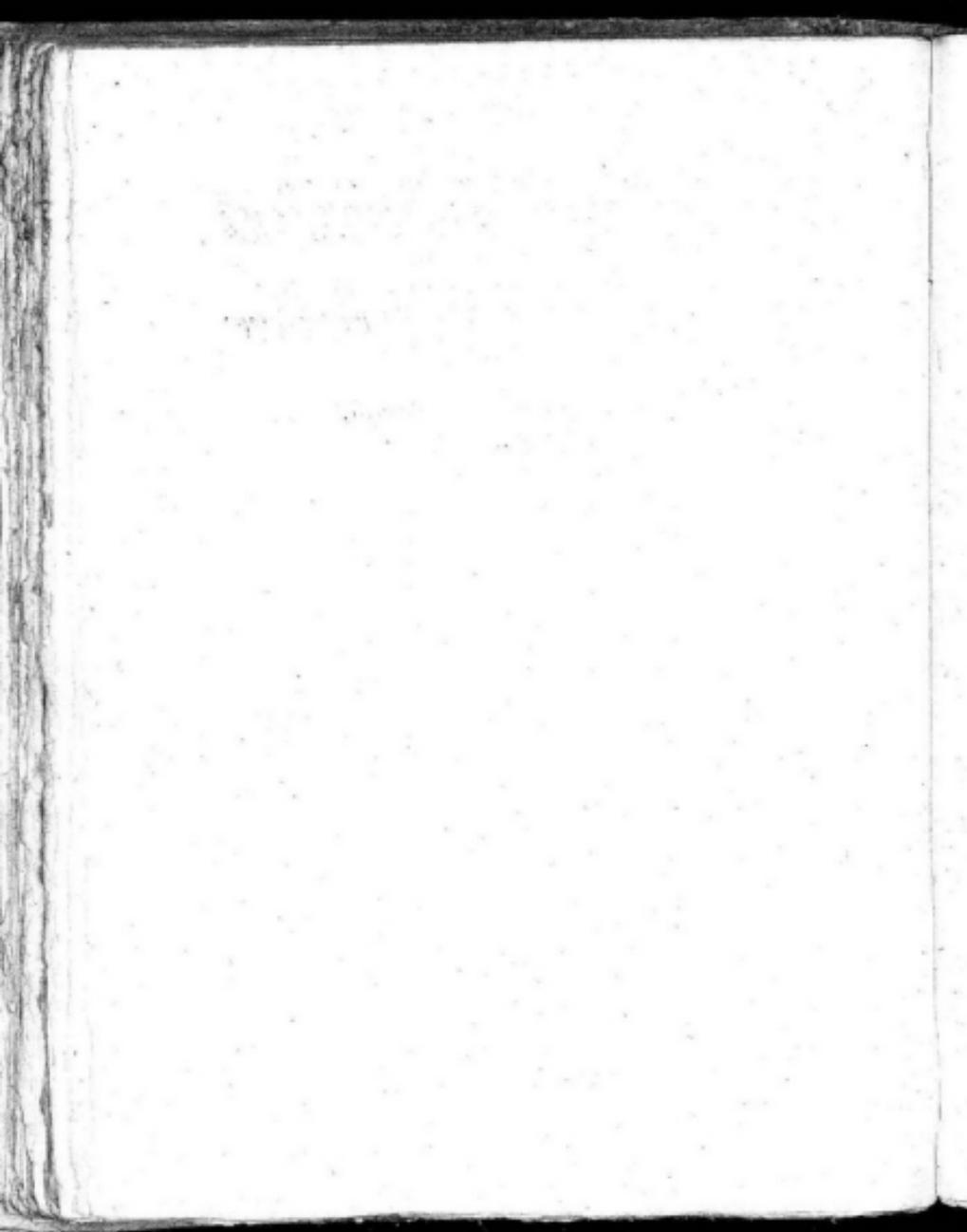
Ut igitur colera omittamus, que colligi ex nostris ipsiis pauculib[us] observationibus possunt; jam dijubicet qui haec legit paulummodo attente, si quidem est aquil[us] ac versi amand; num ha sententia, quod titulus ipsi subesse ostendimus, possint ex ipsiusmodi nominibus erui, si non has ipsam artifex in animo habuit, dum hoc componeret titulos; Delectu vocum habito dilectenter, qua effeat proposito Ponere, nunc ex probatis fontibus accepta, nunc ab ipsomet architedo harum fallaciarum proprio Mattei fidet, ac deinde apte collacata. Quid si quis ex quibuscumque nominibus erui simile quiddam putet posse; faciat it dicti fidem, experimento facto in nominibus propriis, que Plauti Comœdia offerunt. Ludere se operam profecto intelliget.

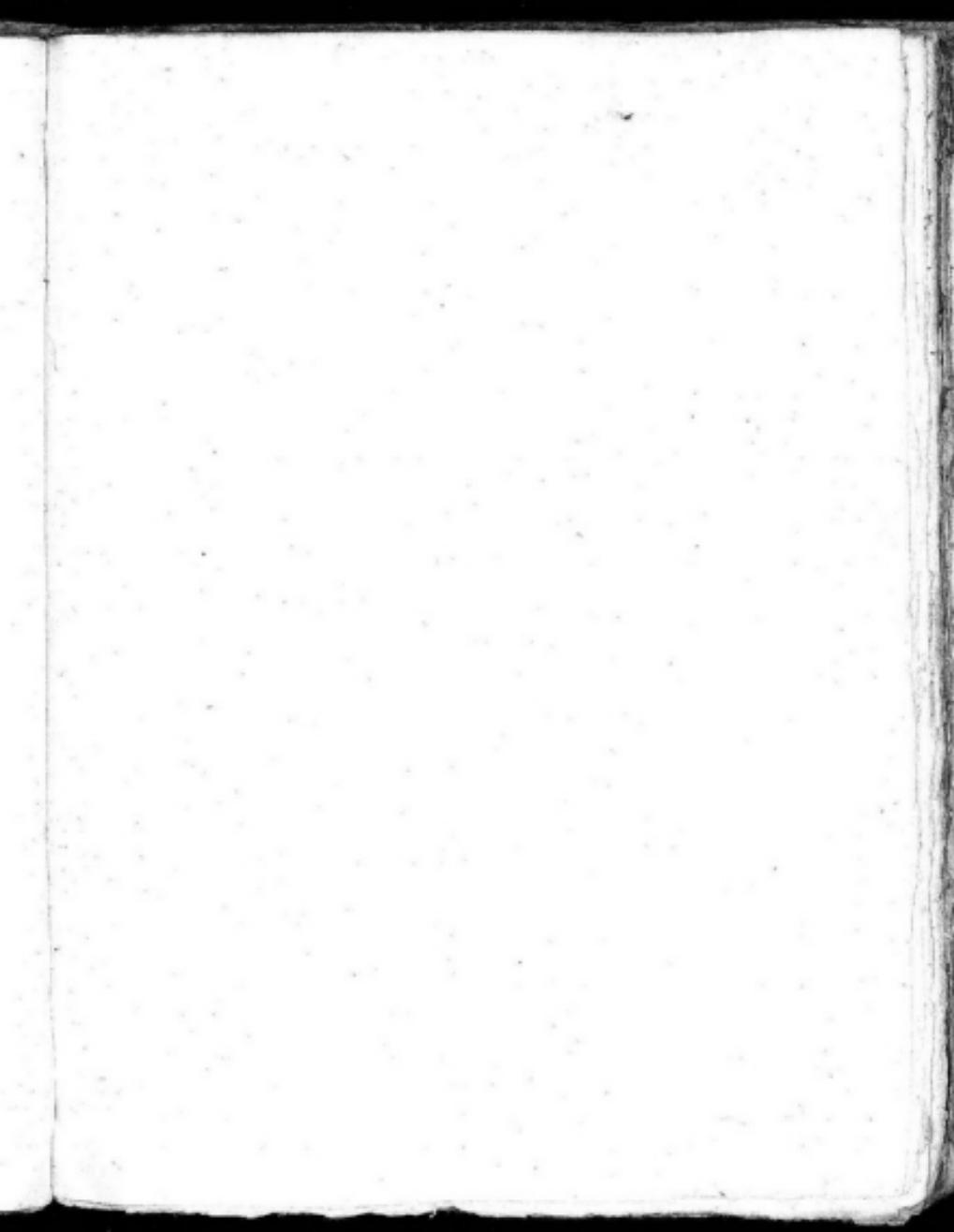
Quis denique Platonis opera esse genuina, & ex ijs Patriis decipit sua de Deo sensa defendant, si nobis es oblique spectare videntur, ut adfruant, scutissimam atque infansim Christianam Religionem esse. Scutissimam quidem in Patribus, qui effant patet ad vitam profundiendam pro Deo & Trinitate Platonica: Nos vero etiam infansiores,

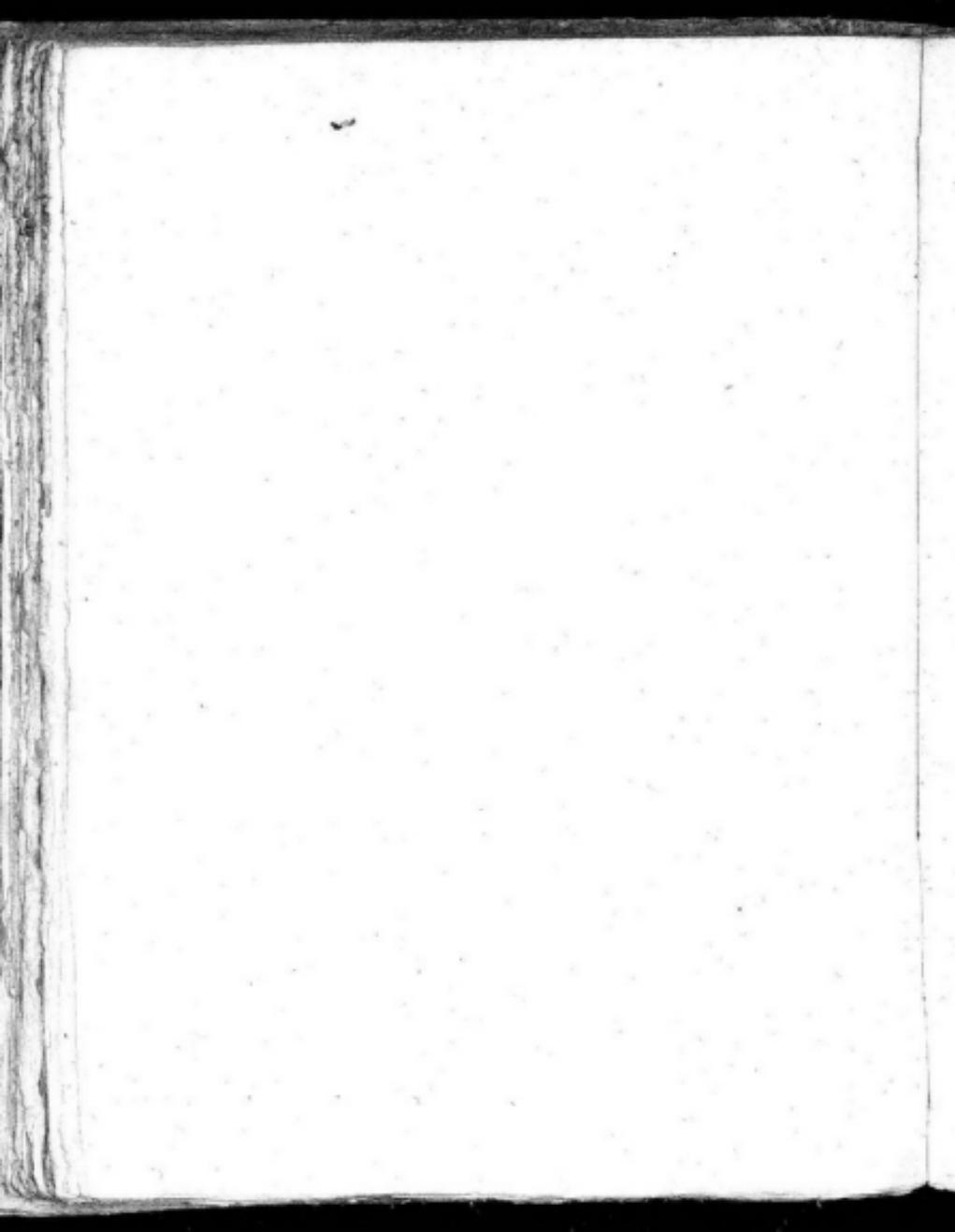
qui pro Deo in tribus sufficiente personis parati sumunt
moris, qua sit diversissima Trinitas ab ea quam Patres
docuerint, a primo ad ultimum, ab Ignatio & Justino ad
Bonaventuram & Thomam, atque etiam citra; hoc est, qua
diversissima a Platonica sit. Nam est istud certe ex illo
consequent. Quis igitur paulummodo suspicifus Catholicus
non fure versatur, ne isti Platonis Operum admiratores
& amatores, non aliud, prater Platonicum τὸ ξαλὸν &
τὸ δὐναmen agnoscant, & agnoscit velint: qui non propo-
gunt Deum ante conspectum suum:

*Quis fitabit mecum adversus
operantes iniuriam!*

Psal. xciii, 16.

OBSERVATIONS.

PLATO NO^EGYMENOS.

Pag. 2. alinea, Sic enim... ligne 3. vidimus, lifez, videmus.

Pag. 6. sous la lettre M, ajoutez, ΜΙΛΙΤΟΣ i.

Pag. 10. alinea, Plato... est la fin dans l'Hebreu de ΠΛΑΤΩΝ,
la seconde racine est ΙΩΝ, à la place de quoi mettez ΙΩΝ.

Pag. 11. alin. Ibid. Perfunctum... ligne 2. An si Plato Deum ali-
quem vatum, j'ay ajouté ici, agnoscet.

Pag. 15. alin. Pag. 72. Ligne dernière, pag. 7. lifez apparemment,
pag. 73. ou 74. ou 75. ou 76.

Pag. 17. alin. Pag. 110. iii. ... in quo, lifez, in quibus, ou bien, ubi.

Pag. 23. alin. Pag. 265. ligne 1. de alias animantes, lifez, de alias be-

Pag. 35. alin. Pag. 279. ligne penult. dointz pas, lifez, dointz pas.

Pag. 37. sous le titre XV. ajoutez l'explication de φιλοσοφίας,
ou la raison pourquoi il signifie ici tel suiff.

Pag. 51. au dernier alin. Pag. 373. Ligne penult. fateatur Socratis,
ajoutez ici, sc.

Pag. 54. alin. Pag. 245. Mortui in bellum, Lifez, in bello.

Pag. 72. alin. Libet 2. ligne dernière, eodem redire, Lifez,
eodem reducere.

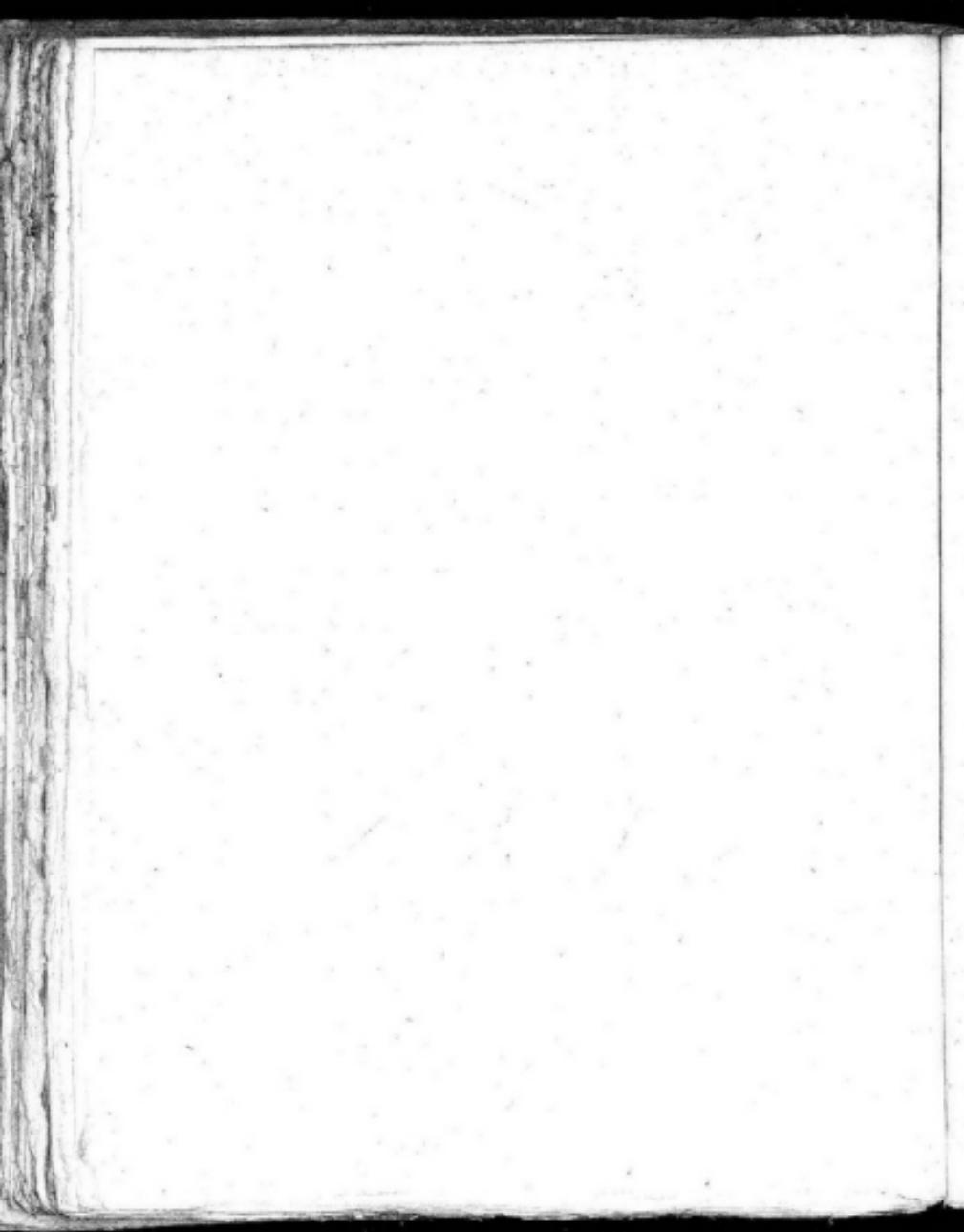
Pag. 73. alin. Pag. 967. ligne 2. si offent, ajoutez, corpora, ou bien
lifez aussi tôt après, jnanimi, (calpi) au lieu de, jnanimis.

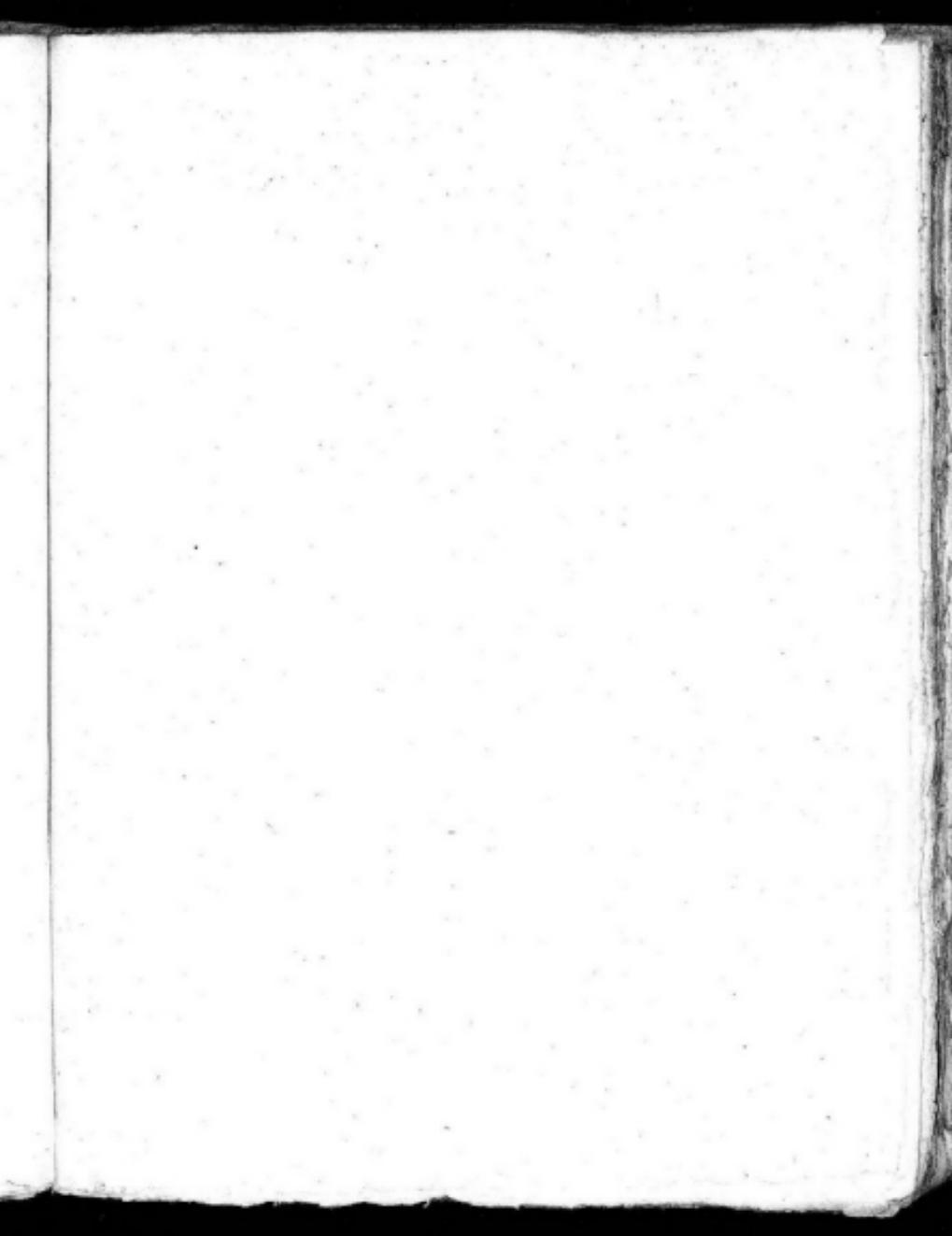
Pag. 82. alin. Pag. 100. De singulari corporis, j'ay ajouté ici,
partibus, qui manquait dans l'autographe.

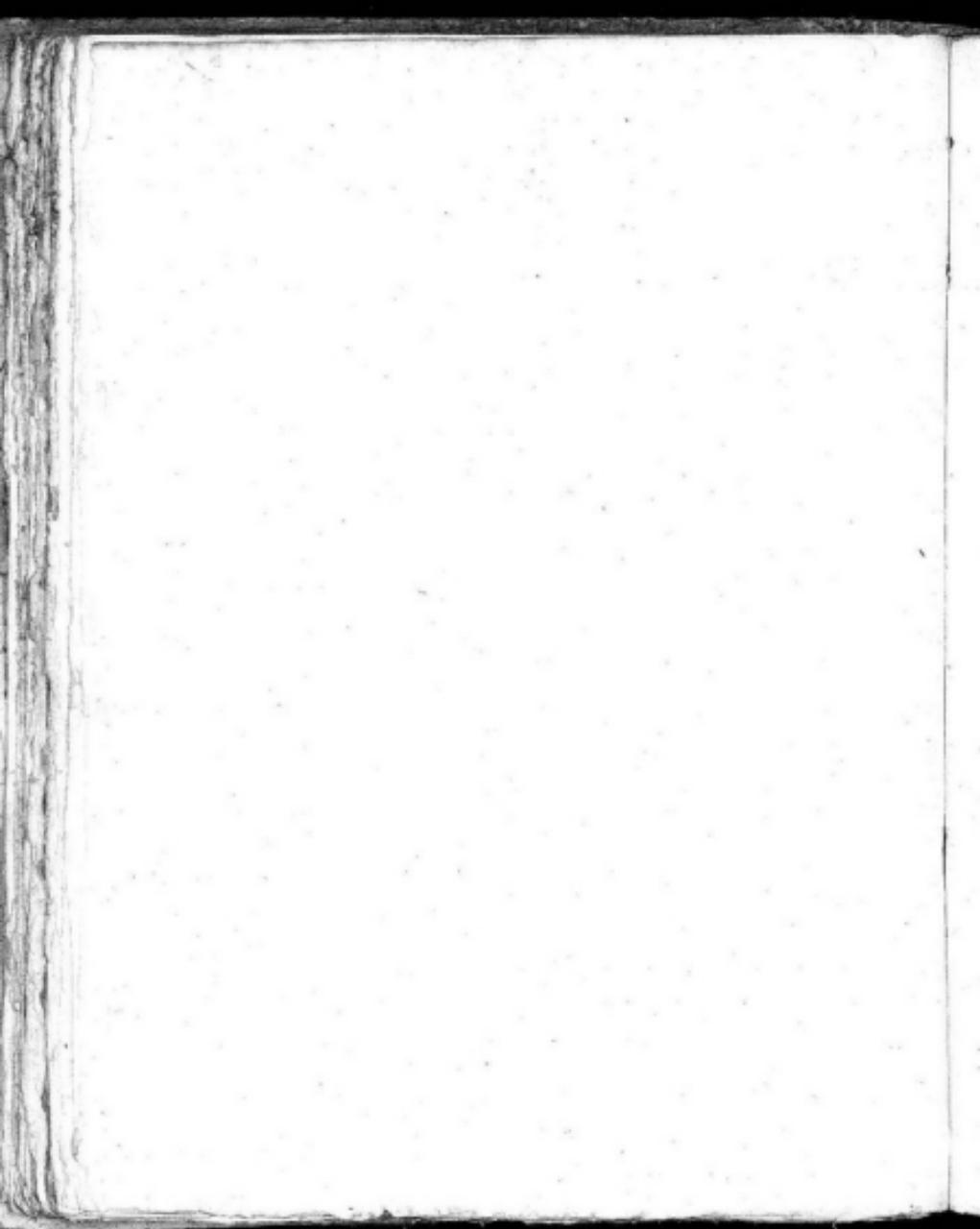
~~PLATON EXPLIQUE.~~

Pag. 12. alin. En second lieu.... ligne 4. la plus noble mesme,
~~ajoutez des creatures.~~

7. Juin, 1719.

+
PLATO NO^E EYOMENO

AB AVCTORE EMENDATVS.

Pag. 1. alin. Quibus... l. 3. vocant, ajoutez, de Rationem Aogov;
 Pag. 2. l. 2. insidet, ajoutez, ex Divit fil rebul, facit profanisque
 potitas; & in facili complures, qua christum bee.

~~Alin.~~ Alin. Ex nominibat... l. 5. ex Hebreo, ajoutez, Gracove
 Alin. Sic enim... l. 3. Edimus, leper, videmus
 Pag. 3. l. 4. ex Hebreo, ajoutez, vel Graco

Avant l'alinea, Regule bee, ajoutez, alinea,

Altius etiam genitil posij in h[ab]it titulis contextualis opportuit;
 ut ne perpetuam de Christo forma suspicione falso insiceret; tum ut
 ab scriptis tib[us], qui Rationem suam pro Deo haberent, nihil
 prodiret nisi ex rationis prescripto prolatum. Eiusmodi contextualis,
 tum de Christo Domino, tum altius argumentis, cum auctoritate Plato
 in contextu operis non possit interpretari, in omnibus dialogorum
 titulis, de sub nominib[us] personarum, ingenio sime apposuit.

Alin. 1. Nomina... l. 2. posita, ajoutez & mettez ainsi:
 alios suppositis cahottis impia scriptis, si ex Hebreo sunt deti-
 vanda, ita praefandum illud est, ut Hebreo &c.

Pag. 4. l. 2. similibusque: ajoutez, Somel ut & quod est
 affice littera gh.

Pag. 5. l. 5. continentur. Ajoutez, Habets enim ista possunt
 pro sufficienti tot tantorumque voluminum summatio.

Pag. 7. a la fin de l'Index, ajoutez cet avertissement:
 Toda nomina jn hoc opere, similibusque appellamus, quecumque
 neque in facil libris occurvant, neque in rursum antiquis, adt
 in scriptore aliquo probato; cuiuscundis sunt hi sic tantum: Homeris,
 Herodotus, Plantus, Virgilius, Horatius, Pliniusque: aut denique v[a]r
 publicis ante annos quadragesint recepta. On bien refossoz cela
 pour le placer plus bas a l'abord que l'indiquerai bientot, & qui
 me paroit plus convenable: l'autre ayant oublie de marquer le
 premier renvoi de cette addition.

Pag. 8. Effacez la fontaine du titre, & mettez celle ej a la place.
 Dans le misme arrangement Christus confidentiel in eo tentabat
 cum legato nrodo Plato Marci Evangelium, cap. 2. 7. vel scriptum
 est: Quo STATIM COGNITO spiritu suo, quia sic cogitarent
 patre se: venit ej in rursum nomina fungere, quod Statim cognoscen-
 tem, atque adeo quod Christum designaret. Finaliter Eu[angel]i pars, quod
 est ab iudeo vel iudeis statim: & q[ua]cunq[ue] cognoscet, intelligi: a quo

Sunt nomina desinencia in pccar. Voluit deinde ipso de Christo hic ex-
primere, quod narrat Joannes in Evangelio, cap. vi, 6. Hoc autem di-
cebat TENTANS EVM, Apostolum Philippium felicit: ipse enim scri-
bat quid esset in homine. Apostolus autem anigmatice de nescientibus,
ut Christum ipsum, designavit; appellans confidenter in eo: quid est
ceteris ex Hebreo 1-11 DNI derivatum. Ne ceteris quid sit, vel
quosdam in hoc titulo, aliorumque trium dialogorum titulus appositorum
sit, expeditus nullus Interpretum potuit; et quid latuit omnibus, faciem
id nomen esse ex verbo de tentacione complandam necessario, que ti-
tulo continetur. Ita igitur hie a nescientibus nesciat, tanto: qua-
quam ad illam tentacionem occultandam, ita fictum fuisse verbale ab
artifice est, itaque collocatum, ut subintelligat Adigos vel diademos credi
volit. Sic in titulis istis omnibus verbala feste omnia remota pro
verbis ipsi, substantiva pro substantiis, pro masculinis feminina, ac vice
versa, ad induxit, ad fraudem tentandam penitentis; Et ut obiectum ipse
opus conciliat venationem. Ficta nomina secundum page precedente, summe-
diatement avant cet article.

Mottez enfin pour sentence, vil a vil des Personnages:
Christus salvandi negotiator habet. Il pour explication:
Socrates in his titulis pro Christo ponitur, tum Qui etadicabat
peccatorum, motivata se pro eo nomine ex Hebreo, 8.11-12. v. w:
vol Qui etadicata veniet, ex 11.12-13. v. w: tum Qui salvandi ne-
gotiator habet, ex Graco 6.11v aperte: ob illud Hebr. VII, 25. Unde
Se salvare in perpetuum potest, &c.

Pag. 9. l. 1. mottez: ex Hebreo 11.11-12. v. d: ut Christus fig-
nificet, Qui maledicentes contorti: nam cum dicturus est Iudeis, Dis-
cedito a me maledicis in ignem atonum: tunc contorti fecerit de
peccatorum simul. Ioh. 1, 28.

Pag. 10. Mottez d'abord vil a vil du Titre: Christi apologia
Christi morel. Il dans l'explication, l. 5. cut Platonis sec. met-
tez: Platonis nomen cuius dialogi titulo profigitur, propter morem,
quoniam id requisitus titulus tentatoria, que Christi nomen sit possit
postulat. Latinis nominis.... nata sub calo Latina est: Christi
Latina primum huius dialogi sunt; deinde in Graecum translati: exceptis
quibusdam vocibus, ut dia. τὸν Χριστόν, quae iussus est suo primigenio
exemplari Latinus peritopos interpretata. Illuzzant les deux lignes,
Gracium 11.12. v. w... Et tout le suivant alinea, Athesozia hic sec.
a la place duquel il faut mottez:

Christi apologia. Christi morel vero dicuntur, ob illud ipsius
dictum de peccato, Quis ex volit arguit me de peccato? Ioh. VIII, 46.
Socrates... l. 3. fide ut integrum, mottez a la place, partim

ex Hebreo p. 24: ut Iudeum significat, Qui sapientes opprimit: puxa illud Christi oculatum, Matth. XXIII, 34. Ecce ego misericordia vestra prophetarum, & sapientiarum ex illis occidetis, b*c.* Ne utique iste iustus nomine operatur hoc sententia, quae Christum designat:

Socratus } Qui etiadicare venit
Sophonisbus } Iudeos.

Dicitur Plato ---- jusqu'à la fin de la page.

Pag. 11. cur denique ... l. 2. mettez: quam quod cum nubulo latore bellat tituli sententiam, pro substantivo non posuit adiectivum h. dixit, ubi legentes minus suspicior, subintelligi credunt doceas, vel dico doceas.

In hoc dialogo ... l. 4. huic scriptori, ajoutez, cum sua cohorta, de a la fin ajoutez, ut caput, & fidetur vobis, vel natura necessitatibus.

Alinea, Ibidem Socratus ... jureat: Hebraizante hic ex ingenio iunq[ue] cohortis nebulaone: neque enim vñ tñv xtra per eanem est, sed vñ tñv xpp, per Zeloten, per emulatores hoc est, per Deum: qui de se ipso dicit, Exod. XXXIV, 14. Dominus zelotes xpp nomen eius: Dominus annulat, xpp.

Alin. Ibid. Per Iunonem ... jureat: offacez, per Davidum spiritalem. Et a la place des deux dernières lignes, mettre così: Sed vñ tñv H̄cav, homini, ut diximus, Hebraizanti, per Christum est: Ιησοῦς-Ιηρωνίμος: Qui interficiens f. utique Iudeos, iurat affligit.

Alin. Pag. 26. a la fin, genios colunt. mettez, deos colunt, & fideta, de génios.

Pag. 12. alin. Pag. 37. Dogend, offacez cette première ligne, & mettrez à la place: Quid attinet me vivere in carcere, potestatis servientem. Undecim virum semper constituta? ... l. 3. offacez, Da hil vide sec. Et mettez: Ita fane ast Grammatica posco: sed sensu arcamus vetat. Socratus hic Socratus & atheneus est. Unde ei dolor, si in carcere oporteat cum offa subiectum permanenti semper potestatis Christi: qui est hic tñis iudea, Ιησοῦς-Ιηρωνίμος: Qui faciet alligari (in fabrico ad combustendum, Matth. XIII, 30.) affligentes f. Iudeos.

Sous le titre III. mettez pour sentence: Iudea erit factum, sive operum Christi. Et pour explication:

Kircas, Latine Crux, sicut nomen est ex Graeco ageris iudeos. Pro Tropi neactis, Lacertus habet nesci neactis, quod idem fere valit. Extra haec opera sunt, quae quicunque in vita gesserit: quo sensu

in symbolo, quod Athanasius adscripsit, dicuntur homines redditus
de factis propriis rationem.

Non est ubi dicitur de malis ajoutez a la fin : Sed in voce ubi dicitur
nebula Hebreorum. Hanc enim hic derivat ex 1. Thes. 5. 11 : ut Christum
significet. Qui contenter affligentes fer.

Personae dialogi. Mettez pour sentence, Christus. Iudeus. erit

Pag. 13. l. 5. ajoutez : Et cum ab initio cohortis Divinal appellatus
est Plato; quod primus e Grecis Deum scriptor prohibebat non aliud esse,
quam Veritatem formaliter secundum omnium, in mortalibus, physis, aliis.
que genetibus omnium; quam in Pulem de Bonum in genere appellat,
iuxta sunt Puleta, Bona, Secunda omnia, dial. IV. XXV. sed de Sapientiam
de Substantia, quid idem est, docet esse aliquid : ne quis seculum opponat;
Deum nihil esse, si nihil prater ipsa sit.

sous le titre. IV. mettez pour sentence : Liberator animatum est
Christus. Reformez ensuite l'explication, de cette sorte :

Φαίδων, Latine Phado, fictum nomen est ex Hebreo V. 7 : libe-
rare : Job. XXXIII, 24. ut Christum hic significet, Liberatorem animatum.
Nam ψυχῆς hic postum est pro plurimi ψυχῶν. Diogenes.... Sed
voluit ille nimis pleniorum hanc & pleniorum, quam postum, esse
sententiam, voce θύροις, ex Hebreo, ut in superiori Dialogo derivata.

Personae dialogi. Separer les noms trois a trois, & mettez
une virgule entre les trois sentences : Habet potestatem liberandi Christus.
Christus (Qui eradicabit peccatores) maledicat Iudeus. Christus
dissipatis undeum ministri ministri trahit.

Exercitans.... Hic derivatur de. mettez : Hic significat, Qui habet
potestatem. Phado, ex V. 7 est, ut dicimus.

A πολλάδωσες.... Adhuc maledicunt de. mettez : ut Christum
significet, Qui adhuc maledicent removet quoniam fuit, cum utique de.

Pag. 14. alin. O τῷ δια. effacez le tout entier, aussi bien que
le suivant. Deutique de. mais a leur place, mettez :

Legit Evangelium Luca pseudo-Plato: in primis hoc Christus
Dominus verba, cap. XXII, 27. Ego autem in medio vestrum sum, sicut
qui minister. Undecim tum Apostoli loquuntur; nam Iudas dicit
erat: sed etiam undecim minister Christus, o τῷ θύρᾳ ὑπόγειον.
Item nihilominus K. εἰ τοῦ, Cito, hoc est, Qui iudicabit, ut dominus.
Origo hoc vota Undecimvites est, de quibus alia alii, sed pauci tamen,
ex cohortis improba sententior probidere.

Après l'épigraphe, effacez Ficta de subiecto, & le rafe, just-
qu'à la fin de la page.

Pag. 17. alin. Pag. 112. Vox ultima de. effacez tout cela, & mettez
a la place :

Pag. 113. Καὶ ἔχαλυφέρεντος (έντεξάδυντο γὰρ) ἐπειρ ὁ Δα
τηλωτῶν ἐφείρετο. Τοῦ Κριτῶν, ὅμοι τῷ Αὐχλητῷ ὡρίδοισιν
ἔδειχτοντα. ἀλλὰ παρόδοτε, καὶ μὴ πρεδίστητε. Καλλὰ τὸν ταῦτα
ἔται, λόγον ὁ Κριτῶν. Tum faciem Dicteonam (Socratis) teorat
enim: Dixit haec verbum ultimum: Cito, Eulapius debemus I
gallum. Debetum vero fidelite, neque quod negligite. Ita fiet, inquit
Crito. Scripta haec ita fuisse Latine, proutquem ea in Graecum
transficeret Graeculus audax, jussu primarij artificis, qui Graecum
neferret. Hebraizat ista in fine huius dialogi, ut pseudo lucidus in
fine libri 2. Acad. quart. 8. libri 14. de Finebus, & alibi. Socrates, ut
diximus, Christus est & de Crito similiter. Christus igitur Christus, fe-
liciat homini Christo Christus Deus dicit: Iudaicam debemus abominari
gentes. Si vero fiet, inquit Crito, hoc est, Christus homo, qui & IHSUS,
five qui iudeos futurab. Diciturus est anima Iudaicis, Discedite a me
maledicti. Eulapius felicit postum hic est, pro Iudaicam: Quia amat
maledicore alium Christum: Derivato nomine ex Hebreo, ΙΗΣΟΥΣ-PWT-ΙΗ.
Gallum deducit ex ΙΗΣΟΥΣ: quod est, abominari gentem. Socratus, si
apparet, gallum-madras. Eulapius vel medico eus iubet, fieri anima
non potest. Et scriptoribus huius cohortis impia nullus fere non sic
Hebraizat, & de Christo Iudaicisque loquitur.

Melior enquit pour l'entente sous le titre V.

Qui possidet materia. verba apta adhibet, & dilucide exponit
se patremen. Et pour les personnages: Psalmon callebat Christus.
melior enquit pour explication: Titulus huius dialogi, enig-
matica expeditio est dicti illius pseudo-Hesychiani, in libro de Acta Po-
etica, verba 40. Cui lecto getontes erit sed, nec facundia deferset hunc,
nec lucidus ordo. Kατύδος fictum nomen est ex ερατος & υδν;
ut significet, Qui possidet materia. Sed il manifestus Gallicus est, Qui possidet la matiere. Reliqua tituli sententiam appositam ex-
primunt: sed ad occultandum arcana, pro verbis sufficiativa po-
nuntur, pro substantiis adjectiva: pro ιερουργία, ιερουργία: pro
θεον, θεοῖς; pro verbo διόγκω, διόγκωτος.

'Epopœiāris musiq̄ nōmen est apud Hesychium, lib. 1. sat. iii. versu
139. Ut quamvis tractat Hermogenes, cantor tamen, atque Optimus ap-
modulatoret. Inde illud accepti pseudo-Plato, ut hic pro musiq̄ ponet.
Materia autem Musiq̄, fuerit olim apud Iudeos, habetque sunt
apud christianos Psalmus Davidicij. Poffidere igitur materiam, five
Κατύδος esse Musiq̄orum, est Psalmus callebat. At hoc certa Christus
callebat. Nam et isti aliquis verbal recitat in Evangelio. Non potuit
& Christo Domino accommodare.

Pag. 13. alin. Diogenet Laertius: l. 2. quod intelligeret hoc.
Mettet: quod eximperaret nomen Λογίτες, prope per se bonum fer-
mocinatorem significat. Non codicem ms. sequimus.

Pag. 20. immédiatement avant le paragraphe alin. après Tercioliano:
ajoutez: & in statu ad Plinium novissimil: lib. iii. sect. ix. & libro iv. sect. xi.

Sous le titre VI. mettez pour sentence la son-explication:

Christus dicit quid sit tantus.

Οἱ τάντοις filium nomen est ex οἷσι διατάντοις, ut Christum sig-
nificat. Qui postulatus est a Deo: voca felicit prophetatum est Ioh.
xvi, 1. omnis Agnum Domine dominaturum testa. Επιγραφη, scintia,
doctrina, eruditio, cogitatio: substantivum nomen pro verbis ζητησαι
particulis. Μεταγραφη, pro verbo πειραζως tentare: vel pro fulgitan-
tive πειραζως tentatio. Legit aucto Plato Apoteles ad Hebreos
enitolum, cap. 2, 18. ubi de Christo dicitur: In eo enim in quo PASSVS
est iusta & TENTATVS, potest est de eis qui tentantur auxiliari. Et
cap. IV, 15. TENTATVM nec omnia pro similitudine. Et cap. V, 5.
DIDICIT ergo illi que PASSVS est obedientiam. Hoc titulus isto Phe-
to Plato contrahit. Quid πειραζως hoc loco bee pag. 21. l. 3.

Pag. 21. Mettez pour sentence aux personnages:

Celebritate fama claritate oblectabatur Socratis.

A Deo donatus nobil est Christus.

Εὐαγγελισ... l. 2. mettez: hic vero penitus pro ἐυαγγελια, gloria,
celebritas nominis: masculinum nomen pro feminino.

Τριγραφ, futurum nomen est ex Graeco τριγραφ oblectatio: a verbo
τριγραφ, oblecto. Prinde substantivum verbale, ut semper feta, pro
verbo penitus.

Σόδωρος, nomen acceptum ex Plinio; hic vero positum pro οἴστ
σόδωρ.

Pag. 23. sous le titre, mettez pour sentence & pour explication:

Rhetorica est art differentiæ.

Σοργης pro Σοργητη penitus, substantivum masculinum pro
feminino. Σοργηται olim Rhetores sunt appellati. Οι τοις participiis
pro indicativo ζητιν. Λογιτες pro Λογιται, quae est proprie Art differentiæ:
cum Λογιται bee.

Les sentences de l'explication des personnages doivent étre ainsi:

Donatus nobil a Deo est Christus.

Hospitil misericordia est pectoris Christus.

Σόδωρος Dei bonum esse, nemo Grammaticus; Christum a Deo nobil
donatum esse, nemo Christianus ignorat. Deinde Evangelium lucas pendo
Plato legit; cap. xix, 5. ubi Zacheus Christus dicit: Hodie in domo tua ageret

me manere. Hoc ipse agitatur; Et Iesus Zacharias fuit, qui Christum exceptit hospitio. Christus autem, ut p[ro]p[ter]e dicitur, verbi t[er]r[or] ad hominem peccatorem dissolvit, misericordia estique illud. Quis propter te dixit: Hob[us] filius domini huius facta est? Et dicit[ur]: hic fiducia nomen est postum ex verbo Graecu[m] οὐδείς μητέρι: patrem ex Hebreo, νῦν peccator: ut sit electus, qui misericordia est peccatoris. Quid potest esse aperte, quoniam ista enigmatis expedita est?

Pag. 24. l. i. initium habuit Metzler enquit: Eleaticum genus, genus hominum est, quod a Christo, atque aliis, initium habuit. Nam Xenophanes fiduciam nomen est ex Graeco Ιησος & γαρν: ut Christum significet, qui per-
cipiens unius est, et Iesu quiescit, discipulis cunctibus in immatum. Sed de al-
liis defendit hoc hominum genus: a Deo utique, qui est summe misericordis
manifestator Dominus, et de Christus.

Pag. 25. Titre VIII. Gobenardi ratio, sive forma Regia, (hoc est:
monachica,) secundum rationem est:

Πολιτικός, adjectivum pro substantivo πολίτεια. Πολιτεῖα,
substantivum pro adiectivo πολιτικός. Λογικός, pro κατὰ λόγον.
Dialogus... & le reste de cot' alinea.

Vil et vil de personages: Christus (Qui potest est salvare)

@ donatus nobis a Deo est. Hoc est Christus nova
quadam ratione.

Legit plido Plato Evangelium Matthei, cap. XXV, 35. ubi dicit Christus
iste, Reip[ublica] etiam, Εἰς τοὺς, Κολλαγεῖτε με: Hoc certe, sed γνωτέος,
nova quadam ratione: sequitur non in se infra, sed in membris fuit. Ubi
sunt qui negant Platonem hanc fruisse Christianum? Ceterorum naminum
originem jam superius indicavimus.

Pag. 26. alio. Tomo 2. ... Ammoni bac. Metzler: Ammona hic Christus
est, Qui conturbat affligit, &c: ex 7139. — 71.

Titre IX. Metzler: Permanet item ut Deus, Verbum sui Christus
In appressione, futurum nomen est ex Parmenide, quod est in Aet[us], cap. VI, 5.
Hic derivatur ex Graeco παρμένιος, permanens; & Latino Dom[us]; ut sit Par-
menides, Qui permanet Dom[us]. Id est, Christus est, accensu mutato, ad
occultandam fraudem, pro ιδ[em] οὐ, quod significat, Ut qui est: ac proinde,
ut Deus. Λογικός, est, ut supra, pro substantivo Λογος; sed hic pro Verbo
Dei Deus ponitur. Soprimit hoc titulo plido Plato, quod legit in epistola
Pauli ad Hebreos, cap. 1. de Verbo & Christo: Ιησούς παρισχεῖται, τὸν αὐτὸν ΠΕ-
ΡΙΑΝΕΙΣ... IDEM IPSE E.S. bac.

Lactinius titulo addidit bac. pag. 27. mai[us] auctio[n] deus
Dominus leges, metzler, Qui permanet Dom[us], ut Deus: sed p[ro]p[ter]e planiorum
ex tribus officiis, qualiter exhibimus. Nam & Lactinius legit Joann[es]
Evangelium.

Postponit dialogi. Metzler: Capit[er] nihil mutuant contra clamat no[n]na.

Spiritus propheticus datus est Christo. Deus nomen permanet.

Kīqados, fidum viri nomen est ex hebreo, & pro substantivo
nominis feminino hic possumus.

Adeipnatos fidum similitudini viri nomen est, ex adiectivo nom-
ine Graec, quod significat Latinus sonat.

Avt̄ p̄s̄v, acceptum ex numeris antiquis viri nomen est,
hic vero derivatum ex verbo Graec ἀντιρόβεν, quod est contra cla-
mato, denegato.

Iλαυασον, acceptum viri nomen ex Plinio, libro xxxii. fact. xxxv.
hic derivatum ex Graec Ηλαύος, Ηλαυκος, quod nocturnam significat.
Ex primis hoc titulus voluit pseudo Plato, quod agit Plinium legit,
libro x. fact. xix. Noduarum contra aves foliis dimicatio. Majore
circumdate multitudine, resupinae pedibus rovignant; collo & aqua-
ja extum, rafra & anguibul totū leguntur: ita capiti nihil in ea
dimicione metuant.

Πυθοδοξος, viri nomen acceptum ex Plinio, libro xxxvi. fact. vii.
hic derivatum ex Πυθος, qui spiritus est, quo affliti praedicunt
futura: & δόγον Donum.

Zīvov, quod Philosophi nomen est ex Plinio notissimum, hic
derivatum ex Zīv, Zīvōs, Jupiter: quod hic pro Deo ponitur.

Pag. 29. Titre X. molles: Amare juvenes voluptatis solent.

Φίλαρη fidum nomen est ex Graec φίλην, amare, & τῆν
juventutem: pro masculino οὐράνης, juvenil. Hoc dicit voluntas est:
substantivum nomen pro adiectivo ηδονικός. Ηδονή denique non
ipse dialogus dicitur; siquidem est de summo mentis ac voluntatis
bono metaphysica consideratio: sed ad complendam occultandamque
tituli sententiam scribi ηδονάς oportuit; hac est adiectivum, ut
diximus, pro substantivo οὐράνος ponit: quod pro ιδεον confusudo,
interdum Graeci dixerunt.

Personae dialogi. Christus principem dilexit adolescentem.
Πρότροχος fidum nomen est ex πρότροπος & πρότροψ: ut
principem significat. Ligerat, ut diximus, contuleratque inter-
se Evangelia pseudo Plato. Nam hic illud exprimit, quod refertur
a Marco de quoddam, cap. x, 21. Σὺν autem iustitiae cum dilexit
eum. Et stat autem il adolescent, & in juventute, Matth. xix, 26.
Denique principi, Luc. xviii, 18. Quis deinde toti judicis non hic
personatum agnoscat Platonem?

Pag. 30. Titre XI. Convivia amari solent.

Συμφόρον convivium est: Εχωτος ponitur pro ιδεον:
substantivum nomen pro verbo, ut initio monitionis. Denique be-
ne 31. l. 3. maij ajoutez au bout: Hic ηδονάς pro ηδονος, quod ιδεον est, ut

in superiori titulo, ponitur.

Personæ dialogi.: Il faut les prendre deux à deux, pour en former ces six sentences: Mujica amica cithara est. Atheniensis populus egregius fuit.

Socratus vir bonus fuit. Hilaritas pollit suorum.

Qui pugnam cohibet, habeat vir optimus.

Qui Deum colet, fortitudine in Domino gaudet.

E træcos Amorbi dicitur, &c le reste, jusqu'à la ligne 7. jij de proposito apud quos mettez: Apollodorus pro Musica genitus, & pro citharicandi arte, masculina substantia pro femininis; quoniam utrumque donum Apollinis Antediluvios ducem confutat a poëtis. E træcos socius est, & iucunde cetera voces faciunt fidibus.

Habent hic ponitur pro Atheniensi: quoniam in eo tracta-
nolue, & dæmons sunt plurima.

Aegipros, viri nomen acceptum ex Plinio, libro XXXIV. pag. XIX.
hic derivatur ex Aegipos & dñps. De Atheniensium claritate vide
Herodotum, lib. I. n. LVI.

Ajabov, nomen acceptum est ex nummili antiqui, hic positum
pro adjetivo azabbi.

Phædros, fictum viri nomen est ex adjetivo phædros: poniturque
deipsum, ut sit in his titulis, pro feminino phædrons, Hilaritas.

Pauðrias, &c sa nouvelle explication, ne paroit point ici dans
l'exemplaire original. Cest apparemment un nom composé de grec & d'hebreu.

Egypagos dec. jusqu'a, cottamen. Cest à la page 32.

Aegiprons... ex acros & qavés, pro qavetas.

Distrina, ... hic derivatur partim ex Hebreo, n° 1: qui Deum
partim ex Graeco, τιρις, colit. Idecirio Distrina scribi hic oportuit.

Alexisbadus... nunc derivatur partim ex Graeco ἀλεξις fortitudine,
virtute, potestate: partim ex Hebreo, נָרְנָה-לְ-לִי: sic Domino gaudet.
Exprime hic voluit pseudo Plato, quod in Sphaera legit, ex editione Vulgata,
lib. 2. cap. VIII. 10. Sanctus Iohannes Domini est: be nolite contumescere: gaudium elemosynæ
Domini fortitudo nostra est. Vel quod in Psalmo XVII. Diligam te, Domine,
fortitudo mea.

Pag. 33. alio. Pag. 211. l. 3. participatione quadam, l'issz apparem-
ment, participatione quadam.

Titre XII. Mettez: Hilaritas bona est.

Graecj, ... titre responderet: Hic est adjetivum phædros, pro
feminino phædrons. Laetius dec. mais ~~enigmo~~ pour
sentence mettez: Hilaritas amari solet.

Posito ibidem, ut in superiori dialogi titulo.

Personæ dialogi. Socratus Hilaris fuit.

ADDENDA ET EMENDANDA.

Pag. 35. Titre XIII. Mettez pour sentence; & pour explication:
Festitudine ac robore gaudente. ~~Principia~~ naturaliter
et homines quatunt.

Axistis sic derivatur, partim ex Graeco ἀλητική, virtute, fortitudine; & βία, robore vittute; partim ex Hebreos 11:11 λαταρία, gaudeo. Πεῖτος primus & principia est: φύσις, substantivum nomen, pro adverbio quoniam, et dative quodcum: ad enigma occultandum,
et diximus.

Mariutizios, non est... sed est adjectivum pro verbo quaritatem.
Læstrial sic titulum refert: Mettez ensuite pour sentence:

Festitudine ac robore gaudente homines naturaliter quatunt.

Personæ... Christus vittate ac potestate cum Deo gaudet.
Respicit, opinor, pseudo Plato, dictum illud de Christo Domino, Luc. XXIV, 19. Qui fuit vir propheta, POTENS in opere & sermone. Et illud Act. X, 33. Quoniam Deus erat cum illo. Aut illud Luc. IV, 36. In potestate & vittate imperat, &c.

Pag. 36. Titre XIV. Vittate ac potestate cum Deo gaudet
qui terram oraverit.

Διότερος hic ponitur, pro adverbio διότις, vel διότις. Προσευχὴ statio est, substantivum nomen pro verbo προσειχται.
Diogenes Læstrial... mettant après cela pour sentence:

Virtute cum Deo gaudete, qui terram oraverit, quatit.

Personæ... Christus vittate cum Deo gaudet.

Pag. 37. Titre XV. ... Iudeus & amare lucrum folat.

φίλος dei amatoris lucri Iudeus est, dicit pseudo Plato
ex Ezechiela, cap. XXII, 27. ubi est se habere. dicit avare ad petenda
lucrum. Ηρίδος positum est, ut in dialogo XI. Ιππαῖος, acceptum
virum nomen ex Minio, hic derivatur ex πηγῇ ηρίδῃ: ut Iudeum signi-
ficat, qui adhuc persequitur: Christum scilicet & Christianos.

Personæ dialogi. Christus adhuc imperat.

Ιππαῖος cum de Christo dicitur, derivatur partim ex Hebreo
3:8: partim ex Graeco ἵππος: ut Christum designet: Qui adhuc
imperat: id quod acceptum est ex numeris auctoribus Regum Franco-
rum, a tempore Divi Ludovici: habent enim illi, Christus vincit,
christus regnat, Christus imperat.

Titre XVI. Amant amatoris sapientia Christum, vel Christi moret.

Ecclesiasticis amatoris sunt; substantivum nomine, ut initio diximus,
propositio vice verbi, οὐδὲν τοι. φίλος & φίλα ponitur pro aliis, vel
quidam sociis: femininum pro masculino. Diogenes Læstrial in

Indice Opusculorum Platonis, & Prodototius, form. XII. pag. 672. habent
Autractas, ab Autreco, ratione: ut sensus sit: Redemant amato-
res sapientia Christus. Hinc est a Laetio additum, quo sensu
diximus in titulo Dialogi secundi.

Pag. 33. Tit. XVII. Metter, Christus sapientem querit.

Dicit explicatione duobus, l. 2. effecit, ut iam dictum est. Et l. 3.
metter: Σοφία, substantivum nomen ponitur pro adjetivo σοφός.
Laetius.... liquet: quippe pro sapientia amatorum.

Personae dialogi sic. sans y rien changes.

Pag. 39. Tit. XVIII. Christus gaudet vir sapientem, ac moderatam.

Xaculus, auxilium nomen ex Platone in Timonem, hic datur
vobis, partim ex Graeco Χαρά, gaudium, tristis: partim ex Hebreo
η γένερα, latentes. Σωζόντων substantivum femininum pro
masculino σωζόντων. Adpedit Laetius, ut passim, πειραγμάτων: quod
interpretat fatentur se nefasti, quid valeat. Et pro verbo πειραγμάτων:
ut sensus sit: Christus gaudet vir sapientem conatus.

Personae... Christus gaudet, dicit: Iudicabit Christus
viri latentes.

Inter discalceatos Jacobus quoque Philosophos reponuntur a
pseudo Ariophane, in libubus, versu 104. infelix Σωζόντων,
και Χαράσσων. Fidum est nomen illud ex χαίρειν gaudere, & φέν
a quā dico ut significat, Qui gaudet, vel gaudet, dicit. Rel-
atricet hic pseudotolato, tum illud Christi dicitur, Matth. vi, 16. Nolite
fieri sicut hypocrites tristes. Alterumque illud per Apollonem, Phil.
IV, 4. Gaudete in Domino semper. Neptis, acceptum viri nomen
ex Plinio, libro XXXIV. fact. XIX. & alibi; hic derivatus, partim ex
Graeco χαρίτων, iudeo: partim ex Hebreo η: quod pro Christo po-
nitur, quoniam Christus ipse est Deus.

Tom. 2... Critical Calligraphie: metter pour sentence:

Iudicabit Christus pulchri obsecans.

Kedaiρός, fidum nomen est ex καθάρος & καίρος.

Pag. 40. 2. Metter: Qui spernentis se fugabit: ωγητοντι:
Iudas utique: quibus dictuens est, Discidebit a me maledicti.

Tit. XIX. Metter: Fortuna viris fortis querit.

Qui utique adversari fecerat, nec prospera nimis exsufflent. Αἴγαν
fidum viri nomen est ex λάγος, feri. Avdacia substantivum femininum
est, pro adjetivo masculino, avdaciæ. Apud Laetium avdaciæ est,
nullus, ut patet, sententia desimina. Titulum vulgi nomine prover-
biū exprimit: fortis fortuna adjuvat. Cur denique.... patofacit
Et pro passim tibi, ut in tit. XIII. XIV. & XVIII.

Personae dialogi Mettei pour sententias:

Coffara fecit psalmi Christi providentia fave cura.

Vnde Christus, aut Vincent Deus fortunam.

Christianorum fortis Christus est.

Auctoritas... ex 2605 sedulx, solutio seu finis bellum: substantivum hic nomen, pro verbo ΛΑΒΩΣ.

Melioritas... ex greco melioris cura, & Hebreo 11: quod, ut dicitur est, hic semper pro Christo positum.

Nicetas... ex greco vixit & Hebreo 11: ut significet, Vicit Christus: quid est acceptum ex nummis aureis regum Francorum, ut diximus, a temporibus Divi Ladislai: nam prius ipse ibi sculpsit, Christus vicit.

Nicetas, pueri Christi viceris, manifeste Christiani sunt: De quibus ipso Christus dixit, Hebr. 2,13. Ecce ego, de pueri mei, quos dedit mihi Deus.

Auctoritas pro Λάχος est: in genitivo positum, tuum ad occultandam sententiam: tum quia Pueri Christi viceris idem Pueri fortis sunt: sequitur fortis ipso sum Christus est.

Pag. 41. Titto XX. Mettei: Litium fatot: Qui dissipaverat amicitiam quod sit.

Λάχος fidum nomen est ex Lydia; sed hic substantivum est positum pro verbo ΛΑΒΩΣ dissipare. Φίδια amicitia est. Nam qualiter hic Dialogus est pars virtutum appellatur; nullo sensu probabile, quam qui a nobis domini vobis quia oportebat. Satot litium, ut somnus de discordia, hic περιφερεῖται deponit. Qui dissipaverat amicitiam, vel dissipata amicitia quod sit.

Pag. 42. Personae dialogi. Christus valde floret.

Dives hospitalitatem solvit, violavit.

Florebant fane, cum hec ipse cedebat, Religio Christiana.

Ἴπποβάδης, fidum nomen est ex ΙΠΠΟ, quod est in compositione, valde: & θάλαττα floreo. Κτηδιππος similitudinum fidum nomen est ex οπτοις, polleffio, & eodem ιππο valde. Μενέζης, fidum ex pēro ή ζήνος, ut fit manens grecogrinus, quod est hospitem eff. Ponitur masculinum nomen pro feminino ξενίᾳ hospitalitati. Λύσις est substantivum nomen, pro verbo λύω solvo, abrugo. Expressit hic pseudo Plato, quod apud Lucam cap. XVI. de Divilte de Lazarus legit: est inter epigrammata... appellatur: ut illud nomen credatur ex verbo Platone, nec alio tamen quam ipso, quem terminus, accipere.

Tomo 2.... per Iovem: de Nō & οὐδὲ, per canem: per

Dicimus ipsum est, ut iam diximus, ad Dialogum 2.

TITRE XXI. Statim plebs litigans querit.

Eνδικός, fictum nomen est ea adversis iubū vel iubōs, statim, ut in Dialogo 1. *Ενδικός*; & ea dūcos plebs. Lætitius. . . . Pag. 43. l. 1. mais il faut mettre ici pour sentence:

statim plebs querens litigante, vel haec avertit.
Cur ἀνταγωνίσθε, aut εἰρήνης hic dialogus inscribatur, hactenus omnes fugit interpretatus. Nunc sed in anello est, de modo p̄fido Platonic. Adjectivum verbale ἀνταγωνίσθε, ponitur pro verbo ἀνταγωνίσω, evetto, subvesto, consumdo.

Personae dialogi. Iudea erit Christus.

statim plebs Baccho seu vino indulget.

Iudeus Diabolus erat.

Διονυσός. . . . ex Διόνυσος Bacchus: de Διόνυσοv donum: & hic ponitur pro eo qui Baccho donatus, hoc est, qui se Baccho donat, qui se vino ingurgitat.

Kai eivias hoc est, Christum. Quantum possidet equorum Iudea, sub Salomonem, aliisque regibus, dicit ex facili libet. Nomina celata iam sunt superius expedita.

Pag. 44. Titre XXII. Prima concio, sive oratio

Rhetoris, ad ostentationem est.

Πρωταγόρας, fictum nomen est ex πρώτη de ἀρχῇ, ut primam concessionem significet.

Σοφία hic Rhetori sunt: ut tit. VII. Σοφία pro Rhetorica.

Ἐνδεκάτης: . . . comparatur. Adjectivum, ut diximus, id est, pro substantivo, ἵδεται, specimen, judicium, ostensio positio in ea arte.

Personae. . . . Amici Christi valde potentes sunt.

Potius Apostolus virtute in Christo gaudebat.

Iudeus judicabit Christum. Advocatus est etiam Christus.

Pag. 45. l. 1. sententia hic exhibita: quam haec p̄fido Plato ex Psalmo CXXXVIII, 17. Mīhi autem nīm̄ honorificā sunt AMICI tuī Dni: nīm̄ confortatūt̄ est principatus eorum. Ob id TITTO. ΧΑΡΤΗS, modīj nō scelobet̄ nōmen, hic derivatur, ex ī πτ̄o quod in compositione significat, valde: de agariis poterit sumere.

Πρωταγόρας, ut supra primam concessionem significat; sic isthie primū concessionatum, qui fuit infra Potius Apostolus, Ad. 2. Hunc p̄fido Plato addit Alcibiadem fuisse; quoniam legit, Ad. 3, 12. Petrum.

Divisus ad populum: viij' Istrālīo; quid mitamini... quia nostra virtute aut potestate fecimus hunc ambulare! Deus Abraham tecum Aleibadam eff. Qui virtute aut potestate in Deo seu Christo gaudet, originatio nominis docet, a nobis allata, ad tit. xi.

Kallias, pag. 45.

P̄odīos, fact. 2. Grace defensorum, patronum, advocationis significat. Hic exprimit pseudo Plato, illud Joannis Agostini, epist. 1. cap. 2. i. Advocatum habemus apud patrem, Iesum Christum iustum.

In p̄fas, ex Hebreo 7:1-2. Et enim quod adhuc, sciam: 7:1 Deus beatus.

Pag. 46. Titto XXIII. Subito Christus de latorem (Paulum) prostravit. Gr̄ias nomen est acceptum ex libro 1. Mach. & ex Plinio; sed hic derivatum patim ex gr̄co γέρως velox: patim ex Hebreo 7:1 Deus vel Christus. Prostration Christi voce Saulum legit pseudo Plato, Act. 1X, 4. cum de latorem ageret de acceptorem Christianorum; quod est Grace Christus. Pro masculino nomine de moe, ut diximus, ponit nomen femininum: be ad latorem θεατρίκος, pro resto θεατρικός. Postquam de Petro aliquid rebulet, tit. superiusq; de Paulo voluit in isto similitudine aliquid dicere. Cur manifestat?

Personae... De optimo nomine Christus gaudendum dixit.

Velocitas Deus operatur.

Kallixtūs, derivatus ex καλλος καλlos, ut pulchram lamen, bonam famam, optimum nomen significat. Septimus voluit hic pseudo Plato, quod in Evangelio Luca legit dictum a Christo, cap. x, 20. Gaudete autem, quod nomina vestra scripta sunt in celis. Χαρέσθω unde derivatus, diximus, tit. XVII.

Πάδος... ex Hebreo 7:3 operari. Spectavit pseudo Plato in hac cuncta sententia, illud Davidicum, Psal. CXLVII, 4. Velocitas currit sermo eius. Et illud Psal. CXLVIII, 5. Ipsa dicit, & facta sunt.

Pag. 48. Tit. XXIV. Christus vittatae explorabit.

Personae... Qui manet, Christus est. Christianus profectus est.

Mivor... hic pro Christo nominat. Qui manet: quia Christus manet in eternum: Ioan. XIII, 34. & de eo diximus est Hebr. 11. Ipsi veribantur, tu autem permanebis. In ipso dialogo... haec sententia:

Christus opitulatos populi suj est.

filio ipso... & dñis: ut sit opitulatos populi suj.

Ita Mivorus, puer vel ferens... sperantibus. Verum hic puer Menonis, ferens Christi, atque ad eos e Christianis est: de quibus Christus ipse dicit, Hebr. 2, 13. Iace ego, & pueri mei, quod dedit mihi Deus.

Pag. 49. Ηγετος.... doctrina habent. An vero fuit.... qui deum Socratem condemnavit? At hic Ηγετος pro Ηγετος est, scilicet verba nomine ea λαύριον perficio, & λαύριον perfectio.

Pag. 50. tit. XXV. Adhuc Christus magnificentius
presentem se evocet, differet.

Personae Dialogi.

ΣΟΚΡΑΤΗΣ Christus homo
ΙΠΠΙΑΣ etiam Deus est.

Cur λαύριον.... tit. XXII. κατη hic derivatur ex Her-
breo 1-17. De λαύριον, tit. XXI. Μέγαν adjectivum
hic ponitur pro adversario μείζων, quod est magnificentius,
amplius, plenus.

Pag. 51. apud Latin. Glossam. Varias hec, ajoutez à linea,
Glossam. Nū τὸν χώραν. Per Domum, ut in Dialogo 2.

Agodd Latin. pag. 297. ajoutez Glossam, sic Δια, per Ioseph.

Titre XXVI. Etiam Deus est pro maledicent interficiensibus fe-
mendatos evocet, differet.

Ἐλάτιον hic est ex Hebreo 3410-11. Sed verius arbitramur, maluisse titulum Latinum ad Hebrewum originem refertur: nempe Hippasus minor: cuius sensus est: Etiam Deus est, Qui affligens inimicos, 13-14-15: mendacos differat, evocet. Minima hec.

Personae... Iusta salvandi potestatem habet qui etiam Deus est.
Ἐπίδικος,... hic ponitur pro adversario ἐπίδικος, iusta: ex
ἐπίδικα, iustitia. De taliquis iam superius diximus.

Pag. 52. tit. XXVII. Mettez cette seule sentence:

Ioniūs (Homarus) / Glāda / fecit / charactere / poētico / exponent /
quid quisque dicerit.]

Iov pro Homero ponitur, qui Iov, hoc est, otto Ioniūs, sive ex
Ionia Asia fuit. Adiectiva deinde ponuntur pro verbis, vel pro
substantiis: ut πατέρα pro ἀπόλοντι: λογαρίας, pro λογαρί,
logocurationis: & substantiis in gunvelas, pro ē gunyis uov.

At in Diogene... hunc titulum:

Homerus Glāda aggressus est.

Qui supra... quoniam aliud alia sententia populat: si erga-
tīcos hic adiectivum est, pro verbo οὐειδῆσι, tento, aggressus.

Personae... Socrates Atheniensis fuit.

Ioniūs ponitur pro Atheniensi: quoniam efficit Atheniensis ex

Ionic genere nō spantiffim; teste Herodoto, libro 1. sive Clio, n.
1. VI. Non est hic Ion viri nomen: nec si est dicitur Latinus. Io de-
bet, ut vettunt Interpretates; sed Ion, ut apud Plinium, libro XXXIV.
sec. IX.

Pag. 53. titlo XXVIII. Quia hospitarii in sepulcris loquuntur?
Hyena est.

Exprimit hic pseudo Plato, qua de hyena legit apud Plinium,
libro VIII. sec. XLIV. Ab uno eo animali sepulcra eripi, inquisitione
expeditum. Sed maxime famonem humanum inter pectorum fabule
affumulata. Alioquin Enitápios Λόγος Latinus inscriptio tumulo
elogium est, quod in hoc dialogo nullum est.

Quid sit Enitápios Mevzerios, dicimus ab titulum dialogi XX.
Ενιτάπιος hic est, non Ἐπί τάποις, in sepulcris. Λόγος publican-
tium pro adjectivo λόγιστος, famonem profert. Diogenes Laëstius
titulum sic inscriptum refert, tunc haud absimili:

Quia hospitarii in sepulcris lolet: } Hyena est.

Personae dialogi. Christus hospit fuit.

Id ipso dixit; Matth. XXV. Hospit exam. Et excoperare eum hospitio
Martha, Lazarus, &c. ali.

A la derniere ligne: Qui removet te malleum, qui contestat
dividunt Christum: πινακίδην πινακίδην: hoc est, subiect: Nam
hi christum dividunt, hominem confundunt, Deum negantur.

Pag. 54. titlo XXIX. Christus vitam inservit iuste.
Platonis nomen prodit. Nobis tēla est vita ratio, sive conver-
tatio. Lazarus ponitur pro adverbio diziatis.

Personae dialogi. Socratus Atheniensis fuit.

Marcianellus audacter pugnat impavidus capite.
Γλαύκων viri nomen, hic ponetur pro nato in patria nocturnum,
τέον γλαύκων: qualis quis defecit Athenis plurimas fuisse? nam inde
proverbium: γλαύκων εἰς Ἀθήνας. Sic iam positum id nomen occur-
rit superius, titulo XI.

Πολύμαχος, fiducia viri nomen, bellum ducum, sive quem Marcianellum
vocabamus, significat.

Pag. 59. alio. Libet 2. . . . administrationis. Riontez iei: Quid
dam de hoc libro laudari vides in epist. VIII. libri X. ad Attic.

Pag. 60. titlo XXX. Iudea pareculit.

Tineat nomen est acceptum ex Plini libris: hic vero deductum
a Trium magistratus, &c. xl: ut sit Triumulos, Iudeas, Qui magis-

tratum gerit. Laetius p̄ titulum refert:

Judeo persecutus percutit.

Homicidii capituli damnatur: ut qui gladio percutit, gladio periret.
φύσις δε φυγῆς εἰς τὸ ἓο τοῦ δεινῶντος εἰς Ηβραῖον γένεται:
quod εἴτε πειθαρίσσει εἴτε αὐτοπλημματίζει.

Personae Dialogi. Socratus judicabit Christum.

Judeo occidendi potestatem habet.

Kontias est; ut diximus, tit. xviii. Judicabit Christus

Ἐρμοχάρτης fictum nomen est; partim ex Hebreis Ιωάννης intet-
fatio, occiso: partim ex verbo Græco ἀρτίω, quid in compositione
exit in καρτης. Septuaginta sic voluit pseude Plato, quid agnos Apo-
tolum legit, Rom. XIII. Omnis anima potestatibus sublimioribus subdit-
ur: Non enim fine causa gladium portat: sed itaque Heroscentes
est; Qui persecutus gladio potestatem habet:

Pag. 61. l. 5. ~~εἰδεις~~ alio. Iudeo: Κυρεώτης ἔοτε, fepul-
chro Iudicetur est: quoniam Iudeus est, Qui punitus contemnit: θνήτος ον.

Alinea, Iudeo. Phæthonis... tout à la fin: post inconditum. Ut
futura refutatio credatur esse quedam tantum ἀποκατάστασις rerum,
in causa naturalibus posita, & Platoni cognita.

Pag. 62. Titre. XXXI. Christus iudicabit ut Deus Iudeo.
Qui cum utique occiderunt, suppenderunt in ligne: Ad. x. 39. Αἰδον-
της ob τὸ διειρanda voz est ex Hebreis, ψαλμοὶ Ιησοῦς-τοῦ-Ιησοῦ: ut
Iudeum significet, Qui suppendit affigunt affigentem se. Abbit Laet-
tius libidines, ut sit hac sententia (pag. 63).

Christus iudicabit ut Deus Iudeo, contemnet affigentes se.
verbis Hebrews, hic intellecto, ut in titulo III.

Personae Dialogi. Judeo iudicabit Christus.

Christus occidendi potestatem habet.

Et, quod amplius est, postquam occiderit, habet potestatem mittere
in gehennam: hoc vero est esse Ἐρμοχάρτην, ut diximus, tit. super-
riore.

Dialogus hic est de Deorum ortu.

Pag. 70. Titre. XXXII. Blasphematus lex (a civibus.)

Mirabilis regis Cretensium nomen est ex Plinio, libro VI. scilicet.
Hic derivatur ex Hebreis Χαροπός: quid ἡσπ. l. II. 5. significat, blas-
phematur. Νόμος lex est. Et Diogene Laertius est illud verbum,
προδριπός, pro προδίπτας.

Personae dialogi. (pag. 71.) Christus blasphematus.

Sugra illud Apostoli, Rom. 2, 24. Nomem enim Dei per vos blasphematus inter gentes, sicut scriptum est:

Sophistica haec disputatio est bcc. pag. 70. &c. 71.

Pag. 71. Titulo XXXIII. Christus loca est eorum qui -
leges imponunt (civitatibus.)

Verbum istud tradidit Iudeo ex Diogene Laertio est: ab eo addi-
tum ad augendam sententiam, ut in superiori titulo. His ponitur
pro substantivo talis πόλεων. Nouum pro singulari vobis est.
Nequos etiam, pro participio vobis πόλευταν.

Personae dialogi. Christus resipit fuit.

Judeus mendax est. Captivus factus sunt Lacedemoniis.

A οντασ hic derivatur ea - πόλις: ut christum significet,
qui contaret affligentes se. Item εἴνεος, quoniam dictum est,
ut iam obseruavimus, Hospe etiam. Kleinas iudeus est, ut di-
cimus, ad tit. XXI. Item Κρίσις, hoc est, mendax, quia Christus com-
petit mendacem teste Apostolo, Tēb. 1, 12. Μίζηλος fictum nomen
est ex Hebreo 11, 13: profixo ιδιον: ut in paul paul, sine partici-
pio perfecto nesse: ut significet, Qui captivus factus est. Expli-
cit pseudo Plato hoc loco, quod narrat Herodotus, libto 1. n. LII.
de Lacedemoniis: vixit eos frustra a Tegeatis, compedibusque
vincit, qual ipsi Tegeatis definitantur.

Pag. 72. Titulo XXXIV. Ad pabulum lupi.

Ἐπινοῖς fictum ignoramus propter nomen est; quoniam est pro
τῷ νοῦν, ad pabulum: ut tit. XXVII. Ἐπιτάqios est pro τῷ
τάqio. Φιλόσοφος hic derivatur partim ex Graeco φίλος, partim
ex Hebreo 9, 14: ut sit per secum lupus φιλόσοφος, Qui amat occul-
tate. Lāctius titulum lupus dialogi sic refert:

Ad pabulum noctu convenienter lupi in civitatis.

Nυχτερίον, nocturnus, adjective pro substantivo νυκτὶ noctu
venit. Σύλλαgos, conveniens, similitas, pro σύλλαgo-rati, convenient.
Πολιτικῶν, pro eis τὰς πόλεις.

Pag. 80. Titulo XXXV. Melior pour sentence:

Judeus calvus animal quasi continuit clamantium est.

Tριάντα, ut diximus, a τριάντα literatis, nominis pro Iudice. Erant
enim Prophetae in regno Iherusalem non divisum decem tribuum a regno
Iuda, infra Iudicium. Λοχέας calvus est, φαλαρίς, Hafichio. Κόρης

est hic ex Hebreos 10:23: quasi contumescere. Φύλος, ex 1:πγ. Pseudo Plato hic illud exprimit, quod de clero narratus, lib. IV. Reg. cap. 2, 23. Cumque ascendat per viam, quorū patrū egrotissimū fūt civitate, be illudobant ei dicentes: Ascende CALVE, ascende CALVE. Qui cum regopis est videt eis, & maledicunt eis in nomine Domini. Propterea fūnt duū rūfū de filio, & denotavent eis eis quadrangula duos pueros. Hoc fuit contumescere, sed est, occidere animalia clamantium eis.

Pag. 83. l. 4. spurius velit; sed illam ipsam vocem ad sententiam pertinere, que titulus continet. Nam ubicumque ponitur, aliud nihil significat, nisi quod Latine Falsus, falsa, falso. Quia ex causa in quisib[us]dam titulū omittitur, ubi felicit[er] sententiam titulo comprehensam perturbaret, evestitit. Nichilominus vero generatio inscribatur. Ηλιάτων διάλογοι υδροφόβοι: cum tituli huius veta sententia sit, Christi dialogi falso attributi.

Titulus XXXVI. Peccator affigit morte.

Nihil verius. Nota vox illa regis Agag: Siccine separat amara morte! ob id omittitur istud verbū verbivox, quod falso significat.

Personae... Christus Iudas peccator affigit:

Agiōtōs fictum videlicet nomen est ex Hebreo πγγ. - W 23. Affigit fane Christus peccator Iudas in supremo iudicio: quibus dictis est, Dispeditate a me malitiae.

Pag. 84. tit. XXXVII. Est ea iustitia falsa.

In isto titulo.... omisimus est, ubi sententiam perturbaret. Diximus hic adjecitum est, pro substantivo. Nobivox vero additus, quoniam est ea vox necessaria ad complendam sententiam.

Sophistica disputatio est, hoc.

3. Titulus. Est & virtutis doctrina falsa;

Ei didactōrē minus Grace dicitur: sed ita scribi oportuit, ad occultandam sententiam: & adjecitum nomen ponit pro substantivo, didactōrē, doctrina.

Pag. 85. XXXVIII. 4. tit. Iudas consilium iniuste falso.

Anuodenos... Συνεβλήθοι est consilium facere. Hic dialogus fitne Platonis hoc.

XXXIX. 5. tit. Iudeorum Senatus.

Baldus dat ponit pro substantivo Baldū, quod est curia, Senatus: quod Συνεδριον quibusdam placuit appellari.

Personae... Christus Iudeorum falso est (pag. 86.)

Messias ille filicet, quem fructu exspectant. Σίνυφος, regis
Corinthi nomen est aquilae Homeros, gladio. ζ. verfu 153. Hic deti-
natur ex γόνῳ: ut Iudeum significat; Qui in fructu concidit, ut
Samuel regem Agag, i. Reg. XV, 33.

Excellitatio sophistica est, de confilio capiendo. Vox ea, vo-
civorous, ad comprehendam de Christo sententiam necessaria post
personal dialogi fuit, at non in titulo. Itaque illuc omissa, hic
posita de industria est.

Pag. 86. XL. 6. Tit. Conserat Christus divites
amantes pralia.

Vocifimum id quidem: quoniambrem non additus hic vocivoro-
vorus, quod significat fallum. Εγείρεις fidem nomen est ex
Hebreo πτ. ηγ. Πλάστη substantivum nomen est, possum
pro adjektivo πλάστης. Εποτερατος virtus nomen est acceptum
ex Plinio: compositum est τερατος flagrante defensione, δι τερατος,
exercitus, militia.

In ipso dialogo vero maius alienum de sententiae, dicitur ut a
vit des quatre noms: Sed idcirco non subtilius titulo haec
nomina, quoniam ex ipsi, sive binis jungantur, sive sumuntur
omnia simul, elleni nulla potest sententia.

Pag. 87. XL. 7. Tit. Christus non exhortatus.

Sic 2. Theff. 2, 15, 16. Apostolus dicit: Ipse autem Dominus nosset
Iesum Christum.... exhortatus corde vestra, ut confirmet in omnibus opere
in sermone bono. Παρεγένετος hic adjektivum est, pro verbo
Παρεγένεται. Laetius habet, παρεγένετος, οὐδὲν: ut parfus
sit: Christi exhortatio ad mores pertinet. Ut verum id quidem:
quoniambrem hic nusquam vocivorous additus.

Personae dialogi: Christus gloriatus splendens:

In Transfiguratione filicet: καυρογένειον fidem fidiceo virtus nomen
est ex τερατος gloriatus: ut φῶν participio verbij φῶν splendens, luceo.

XLII. 1. Tit. Dans l'application du titre, l. 2. ut Io, & Plato,
nietos seulement, ut Plato. Et ligne 3. efface, unde le Io supra:
conformement aux corrections du Titre XXVII.

Pag. 88. L. 3. ajoutez: Simili ingenio scripsit pseudo Plutarchus,
in titulo libelli, Conjugalia praecepta, tomo 2. pag. 132.

Πλάστας Christus

Πολλιανφ segregant affligerent se

και Euρωδιαν

buddos,

τη ποθητων bene faciunt

Vide nostras in Plutarchum observationes: nam ibi illud non semel occurrerit.

XLIV. 5. Tit^e lisez dans la sentence: dividunt afflignantem per...
 scilicet cum dividet eod, & partem eorum ponat cum hypocritis; q[uo]d
 erit flatu & fôrider dantum: Matthæj. XXIV, 51.
 Notul est Prodigium bec. mais a la fin, lisez, Qui dividat affli-
 genter per se agat, ut Dionysius.

Pag. 89. XLV. 6. Tit^e: Mettez pour sentence:

Christus Iudeorum amans parvulos, bene facit.

Reposit hic pseudo Plato Evangelium Matthæj, cap. XIX, 13. Tunc
 oblati sunt ei parvuli, ut manus eis imponeret, & oraret. Dilecti sunt
 autem interrogabant eis. Quid vero sit eis? Sicut parvulos, &
 nolite eis prohibere ad me venire, &c.

E quædas . . . Ecclæs 50 . . . hic ponitur pro 3 ecclæs, amator.

Kōpōtæs . . . quæda. Effacez, ut derivetur bec.

Theodotulus . . . ut sit nimurum: Christus parvulus fuit.

Pag. 90. XLVI. effacez dans la sentence: qui precepta ipsius fecerant.

XLVII. dans la sentence, mettez Iudeos, au lieu de fratres affligentes.

Pag. 91. L. 3. effacez: πηπτι-πι: & mettez à la place, γυγνι: ut Iudeos
 significet, Qui vagina (hoc est, Qui gladio) affigit afflignantem per-

XLIX. Christus Iudeos perdonans, bene faciat.

A nadapart, (quod nomen acceptum ex Homero est;) hic derivatur
 ex Iudeo & dapar: ut Christum significet, Qui populum (Iudeum
 utique) perdonabit.

L. 12. Tit^e Christus persequens peccatores Iudeos

Bene faciet filij alieni.

No[n]bi[er]at hic ponitur, pro participiis vobivocatioribus: quod est Latine,
 filij alieni: de quibus utique dicimus est, Psal. XVIII, 46. Filiij alieni
 mentis sunt mihi.

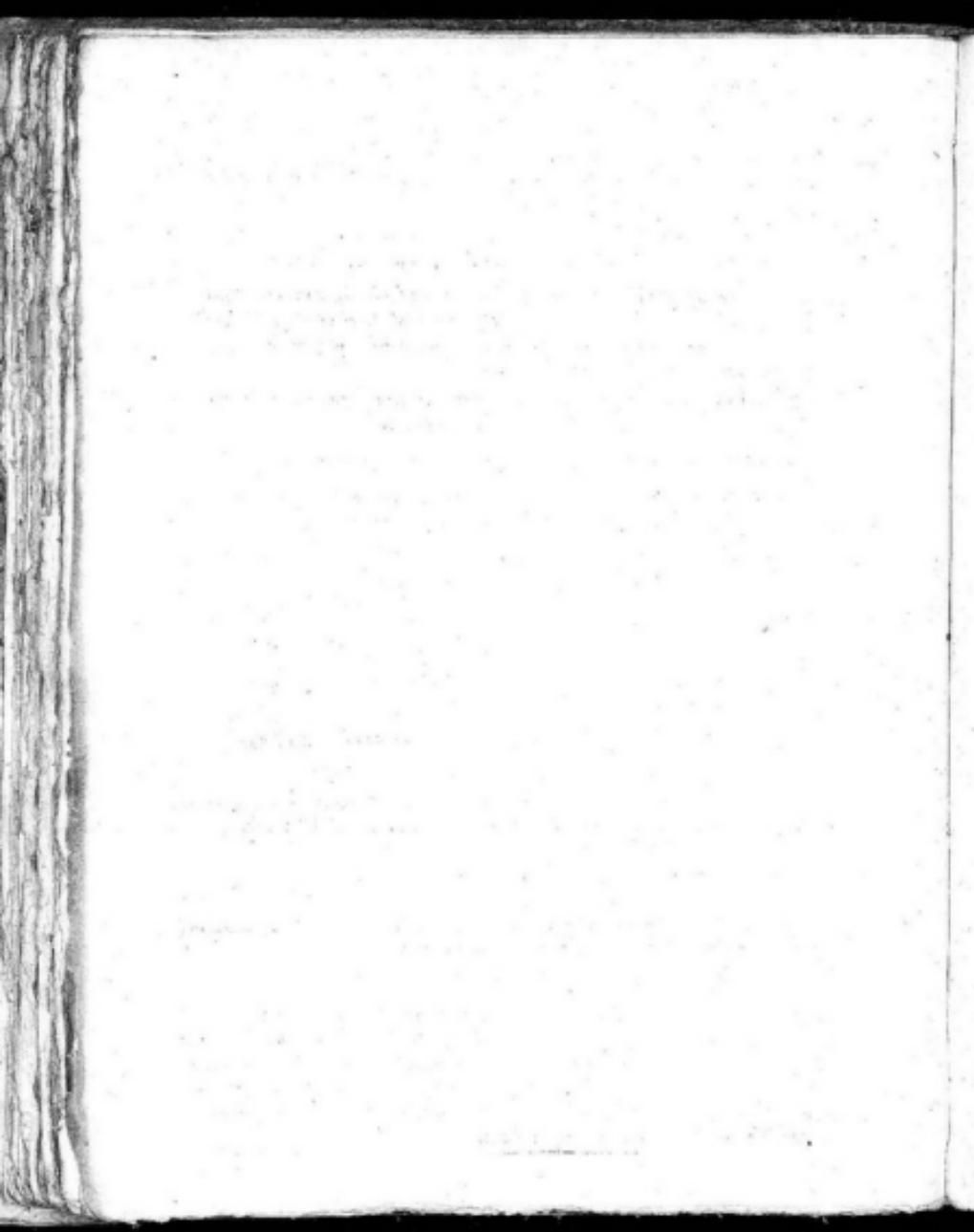
13. Tit^e . . . Bene faciet filij alieni.

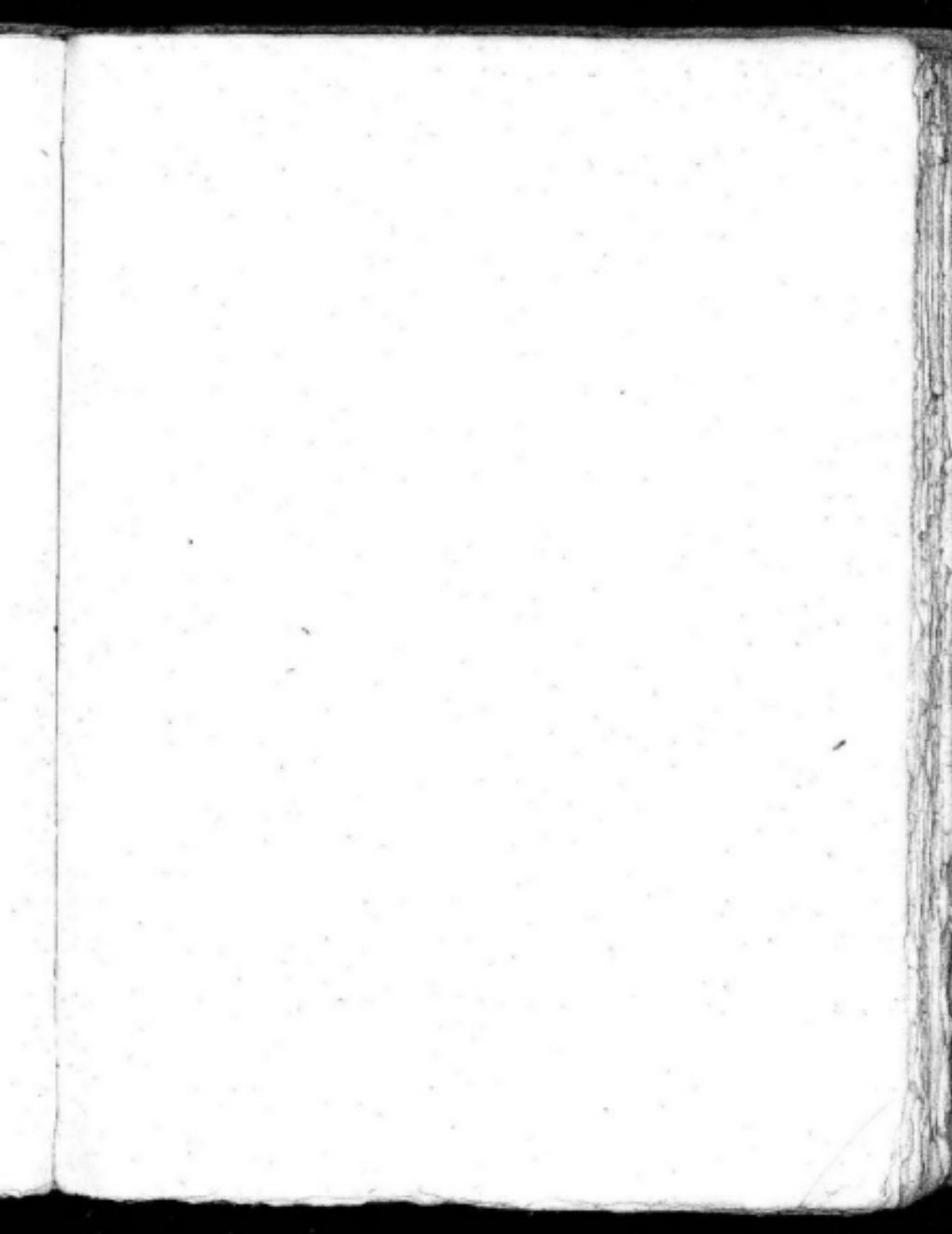
Pag. 92. L. 9. significatus: Nam hæc rationes mysticalæ, quamvis
 futilis, ac frivolas, cohort impia conseruabatur.

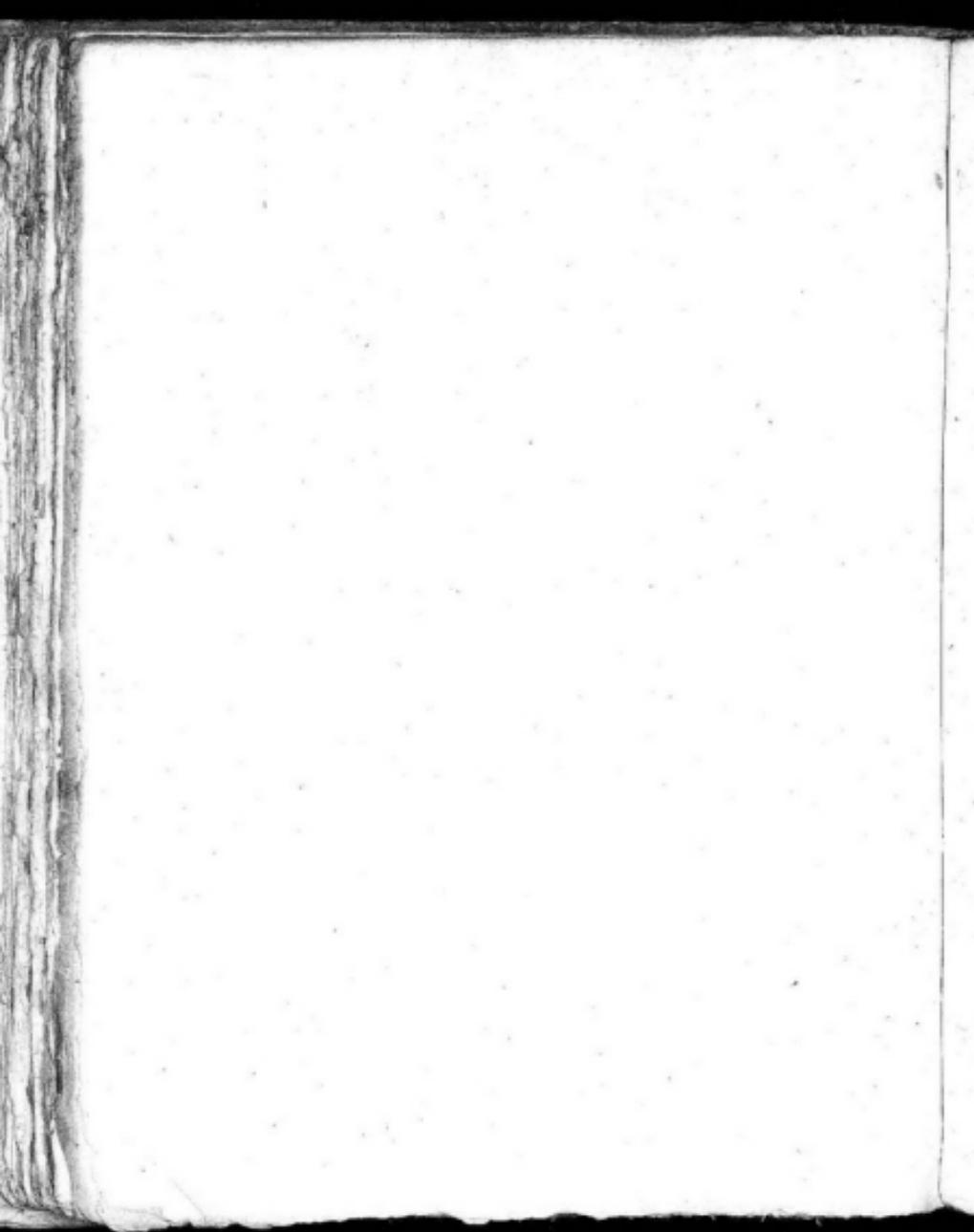
Avertissement.

Pour faire usage des Additions & des Corrections précédentes, il
 faut avoir devant les yeux les endroits indiqués de l'exemplaire: dont
 il faut avoir soin de conserver toute la forme, & de ne rien retrancher
 que ce qu'il se trouvera manifestement contraire aux Corrections, ou
 exprimé d'une autre manière dans les mêmes Corrections ou dans
 les Additions.

19. Fevr. 1723.

INDEX HÆRESVM
EX LIBRO AVGUSTINI, VT VOCANT,
DE HÆRESIBVS,
EXPLANATVS.

Ut plena lux afficeret Operis integræ De Heretib[us], quod Augustini nomine circumfestatur; præmittenda hac Disquisitio est in ipsa heretum nomina; ut plane confusa eadem ab iuria cohorte fuisse, liquido præmonstretur. Cum enim opifices falsorum monumentorum, eodemque heretis fractissima Religionis, plurimas configere heretis sua cogitet hypothesi; que ultra prima quatuor Eusebia facula sicut p[ro]p[ter]a dicentur, quamvis res ipsa nulla esset: ante omnia profecto, quibus illa demum nominibus designarentur, exagitari atque adveniret, opportuit. Quæsta sunt illa tamen nomina ab illis hominibus ex rebus plerique nolivimus; sed quia magno certe attificio occultabantur, ne legentibus fraud appararet. Primum, quicquam, petitum fuit ea nomina ex quadruplici fonte dumtaxat.

I. Ex personis quibusdam insignioribus, qua commemo-
rantur in fabris libris, & ceterum specialibus attributis.

II. Ex nonnullis hominum ordinibus, qui apud nos
sunt noticiæ.

III. Ex rebus gentilium vel moribus gentium non-
nullarum.

IV. Ex plerisque rerum creaturarum generibus.

Deinde iuxta has quatuor classes certe sunt res vel
personæ quoddam insignioris selectæ; de quibus cum aliquid affi-
matetur, gemina heretis nomen illa supradictat et statim: Et
aliterius quidem nomen ea vox, que infra subiecti in ea pro-
positione esset; aliterius ea, que predicatis fuisse, sive attributis.
Fuisse enim illa nomina hoc ratione quæstra, atque eo consilio
falsificata, argumento est; quod in Indice heretula, qui Augustino
tribuitur, illa sunt illa ordinata ac disposita; ut si ea nomina,
a primo ad ultimum, quo sunt loco & ordine ab ipsorum auctore
posita, bina semper accipiuntur; sic illa accepta sententiam
efficiant insignem aliquam, aut sane non gravem p[ro]p[ter]am, ad
enim e quatuor supradictis fontibus referendam.

Ordinatur igitur, ad id de monstrosis, ab ipso illo Hæresum Index, qui sic optimus sicut exhibendus hoc loco est, ut binis hæresib; a binis consequentibus se jungantur.

INDEX HÆRESVM,
EX LIBRO AVGUSTINI,
ut vocant,
DE HÆRESIBVS.

1. Simonianj.	25. Tatianj, vel
Encratita.
2. Menandrianj.	26. Cataphryget.
3. Saturninianj.	27. Popuzianj, alias
Quintillianj.
4. Basilidianj.	28. Attotyrite.
5. Nicolaita.	29. Toffarofcadecatite.
6. Gnosticj.	30. Aleggi.
7. Carpocratianj.	31. Adamianj.
8. Cetinthianj, vel
Metinthianj.	32. Elegoj, &
Sampoj.
9. Nazaraej.	33. Theodotianj.
10. Ebionaj.	34. Melchisedacianj.
11. Valentinianj.	35. Bardesfanista.
12. Secundianj.	36. Noetians.
13. Ptolemaej.	37. Valefij.
14. Marcita.	38. Cathatj, sive
Novatianj.
15. Colosbaffi.	39. Angelicj.
16. Heracleonita.	40. Apolloticj.
17. Ophita.	41. Sabellianj, sive
Patricipalpanj.
18. Cainaj.	42. Origenianj.
19. Sethianj.	43. Alij Origenianj.
20. Archonticj.	44. Paulianj.
21. Cordonianj.	
22. Matreionita.	
23. Apollita.	
24. Sevetianj.	

- 45 Photenianj.
 46 Manichej.
 47 Hesacita.
 48 Meletianj.
 49 Arianij.
 50 Vadianj, sive
Anthropomorphita.
 51 Semiarrianj.
 52 Macedonianj.
 53 Aetianj.
 54 Aetianj, qui & ~~Eu-~~
Euomianj.
 55 Apollinatista.
 56 Antidicomita.
 57 Moffalianj, sive
Euchita.
 58 Metangemonita.
 59 Seleucianj, vel
Hermianj.
 60 Proclanita.
 61 Patricianj.
 62 Afita.
 63 Pappalorynchita.
 64 Aquarij.
 65 Coluthianj.
 66 Florinianj.
 67 De mundi statu differ-
tiantes.
 68 Nudis pedibus ambulantol.
 69 Donatista, sive
Donationist.
 70 Prisillianista.
 71 Cum hominibus non
manducantes.
 72 Rhetorianj.
- 73 Christi Divinitatem passi-
bilem dicentes.
 74 Trifomiam Deum pu-
tantes.
 75 Aquam Deo coelestiam
putantes.
 76 Imaginem Dei non effe-
ctuam putantes.
 77 Innumerabiles mundos
opinantes.
 78 Animalia convoluti in domo-
not, & in quocumque
animalia existimantes.
 79 Liberationem omnium
apud inferos factam.
Christi Defensione cre-
dentes.
 80 Christi de Patre nativi-
tate jussitum compotis
Danielis.
 81 Luciferianj.
 82 Iovinianista.
 83 Arabicij.
 84 Helvidianj.
 85 Paternianj, sive
Venustianj.
 86 Tattullianista.
 87 Abelrita.
 88 Pelagianj, qui &
Celestianj.
- In Appendice adduntur,
- Timotheanj.
- Nestorianj.
- Eutychianj.

Ut hec, quicunque, nomina provenienterunt, quodam primum nonius quæstas fuisse sententias, eo fine ut singula nomina illa, hoc est, singula ea nominum pars submisitarent, que singulis qualitermus laterculis; exceptis vero heretibus, a LXXV. ad LXXX. quoniam ex non simplicibus nominibus proprijs, sed sententijs confant integris. Bina autem sic conjungit nomina heretorum oportere in ipso Indice artificis confuit, vel terna, quoties aliqua heres duplicit nomine designatur: quoniam fastigii sic mollo facilius, que cuius arctuenda effet heres, agnoscere iij, quibus effet vis & perdiditio primigenia, originatiique cognita; & in ipso expositione heretum, ne habe omnia attingent, studioffime praecaventes hoc enim faret fraudem & ingenium cohobis impia patet.

Nunc illa sicut sententia profetamus, ex quibus deducto esse hoc nomina arbitramur; ut apparet, prope eas omnes, immo vero etiam oportere, ad illa que diximus quartum capita revocari; quoniam in ipso Indice habent eadem alium omnino titulum. Nam & ipsa quoque pertinebat ad occultandam fraudem; ut permiscerentur ex nimis, quo fere modo permisimus folia laertia de confundi solent. Nostro autem vestituale testimone, hoc est, Gallico, primum eas sententias exhibebimus, quo illa & ab ipsorum artifice sunt confabata, & possunt a nostris tribus faciliter percipi; eas non interficiat etiam Latine redditus.

I.

EX PERSONIS INSIGNIORIBVS,
qua comemorantur in facili libris,
& curundem specialibus attributis.

Sententia X.

- 1 ADAM déposséit a Dieu, qui accablé de malice
ce prévaricateur.
- 2 DAVID délivra sa patrie, & avoit la tribu de Juda.
- 3 ISAIE marcha nudi pieds.
- 4 S. JEAN BAPTISTE prophétie dans le désert.
- 5 Dieu nous a donné IESVS-CHRIST.
- 6 IESVS-CHRIST a été pauvre.

AUGVSTINO ADTRIBVTVS.

5

- 7 IESVS-CHRIST ferira de coeur qui l'ont bieſt.
- 8 IESVS-CHRIST dans fa colere accablera les Juifs.
- 9 IESVS-CHRIST se vengera en condamnant au feu
ceux qui l'ont tourmenté.
- 10 IESVS-CHRIST séparant ceux qui l'ont rejeté, les
condamnera au feu.

II.

EX NONNVLLIS HOMINVM ORDINIBVS.

Sententia VI.

- 1 Les PRINCES de la terre ont méprisé JESUS-Christ.
- 2 Les PRESTRES portent l'étole.
- 3 Les NOBLES font des violences.
- 4 C'est quand ils sont malades, qu'on purge les MOINES.
- 5 Les SOLDATS sont fuiards, ou détestants.
- 6 Les GENS DE LA CAMPAGNE aiment le lait.

III.

EX REBUS GESTIS VEL MORIBVS
NONNVLLARVM GENTIVM.

Sententia XII.

- 1 Les ROMAINS étoient fort intelligens.
- 2 Les ITALIENS aiment les oignons.
- 3 JESUS-Christ détruirra l'empire des GRECS.
- 4 Les VILLES IMPERIALES font polices de
bonnes loix.
- 5 Les CHRETIENS méprisent les Juifs.
- 6 Les IVIFS emmenoient leurs ennemis captifs.
- 7 Les IVIFS souhaitoient de perdre JESUS-Christ.
- 8 Les IVIFS ont persécuté JESUS-Christ.
- 9 Les IVIFS ont trois fois crucifié JESUS-Christ.
- 10 Les IVIFS en colere étaffent leurs ennemis.
- 11 Les IVIFS rejettent JESUS-Christ.
- 12 Les IVIFS alloient demeurer de ville en ville.

IV.

EX PLERISQUE RERUM CREATARVM

GENERIBVS.

Sententiae XII.

1. Ex calo & aëte.

1. Le SOLEIL brûle.
2. Le TONNERRE tue ceux qui s'enfuient.
2. Ex animalibus terrefribus.
3. Le LION cherchant sa proye dévore aussi les hommes.
4. Les PETITS DU LION sont fort petits.
5. Il y a DES LIONS, mais moins vigoureux que les autres, en Macédoine.

3. Ex piseibus.

6. Le DAVPHIN attend l'homme.
7. La LICORNE est un poisson.
8. Les POVRPRES ont leur fleur.

4. Ex insectis.

9. Les SERPENS revomissent.
5. Ex plantis.

10. La LAITUE SAVAGE vient d'elle même.
11. L'herbe qui rend la voix plus agréable, c'est le LYS D'ETANG.

12. Le IVSQUIAME affouplit, le fait perdre la raison.

Ex illa jam sententiarum leticie apparet, nihil hic capi aut fortune tribendum; sed esse rem totam ferio meditatum, famam artificij atque ingenij, nec minoris dol. Nam primum quidem, ut major esset hominum varietas, non illa ex uno aliquo de eodem, sed ex quatuor diffunditissimis inter se fontibus, ut diximus, fuit repetita. 1. Ex libris factis. 2. Ex diversis hominum ordinibus. 3. Ex nominibus, rebus gestis, ac memoriis notissimorum gentium. 4. Ex plerisque Domum generibus rerum creatarum.

Ex divinis ejusdem litteris Testamenti sunt personae tres selecte inscriptae. Primum quidem, humani generis parentes Adamus. Deinde regum celebrissimus, David; prophetarum, Iosias. 2. libris autem Testamenti novi, Praecursor Dominus Joannes Baptista, et ipse Christus Dominus.

Hominum deinde ordines celestis sunt omnino p. Primum, Principes; deinde sacerdotes: tum nobilitas: postea Monachos, milites, ac domum viri compentes.

Sequentur e gentibus celebratissimis, primum veteres Romanos, deinde Itali. Tunc ex Orientali Imperio Graecis, ex occidentali utram Imperiale. Denique Christiani, & his inimicii Iudei: quibus, quoniam septem dies colunt, septem preterea festantur hic tribuntur.

Resum creatarum genera quinque possumus loco commemorantur, quo ordine digeruntur sicut a scriptore Naturalis Historie Plinius. Nam ille libro quidem secundo, de calo & aere; octavo, de animalibus tetrapribus disputatione, non de pisibus: undecimo, de insectis: duodecima, sequentibusque, de plantis. Atque hoc ipsa certa resum creatarum genera sumus hic etiam locum habent.

Ex quatuor autem his resum classibus, prima exhibet fententias decem: secunda, sed: testis, duodecim, tamenque postrema. Quae efficient fententias omnino quadruplicatae; in quibus quod subiecto tribuitur, (attributum & predicatum vocant;) sed apostolus quiddam, deque scipha ejusmodi est, quod ex proprio ac peculiariter conseruat. Et e binis nominibus, in ipso quidem Indice plaus Augustini, illud quod prius est apostolus vicem subiecti profecit; quod posteriorius est, predicti.

Sententiae igitur, quae altulimus, nunc sunt cum ipsi harmonia nominibus confundenda; ut apparet, quam ingeniose, quam callide testeque, & quam vario discinate, sed tamen studitis notissime, ex illis sententias facta fuerint ea nomina, aut ad easdem exprimentia aliunde quaesita. In nominibus autem quae singulatim aut derivantur ex Hebreo, ha sunt istuc obseruanda Reges, quae sunt simplicissima.

1. Radicali p. se solas vocum Hebraicarum sumi apostolus: posito tamen substantium Kal feminino pro masculino; predictum ja vetibus quiescentibus tamen ha-

2. Radicalibus autem five consonantibus litteris aut nullis, aut ea subseruantur voces, que sunt apte, ut ea nomina Latina esse originis vel Graeca videantur; salvo nihilominus singulatam radicum genuina significacione: radicibusque ita exppositis per verba aut per participationem Latina, ut oratio sit Latina congrua. Littere tamen seruire possunt adjiciuntur, ubi opus est.

3. e litteris radicalibus nulla est multanda aut detra-henda, prout et finale, quod tunc elegitur, cum in compo-sitione ex dubius pluribus ~~radicibus~~ Hebreis radicalibus voca-bulo, subsequenti radicali prior littera est quatuorales, vel iad.

4. Litera Hebreica et interdum tensa effeta, ut in Eva: interdum apposita, ut in Cham.

5. Denique nomina hic derivanda ipsa sunt potius cinque-litterum heteropatatum, quam heretum nomina: non Progilli-anistatum, aut Donatistarum, aut Simonianorum; sed Tric-tilianus, Donatij, Simonis, ac similium: quoniam syllaba base-fum extrema, anf. inv. ief. istea, ita, meri facti exitus vo-cum adjiciunt primigenia nomina, que facta: quotum poti-ferum atque adeo nomine hic jacuenda origo est. Ad illa-que fuit heretum nomina veniamus, & ut ex ipsi predicta exstantut sententia demonstremus.

I.

EX PERSONIS INSIGNIORIBVS,
qua commemorantur in facili libris, &
casu domini specialiter attributis.

Sententie X.

que efficiunt heretet XX.

Numerus, quem singulis nominibus praesignavit, cum denotat-
tum, quem eadem habent in Indice pseudo Augustini. Adjuncta
vero littera H G vel L, idioma premonstrati, ex quo
vox quaque derivanda est, Hebreum, Graecum, vel Latinum.

I.

31 ADAMIANI. L

32 ELCESEI, & H

SAMPSEI. H

Adam
Deo resulit, *parvus*, qui a nubile deinceps ce praevaticatus.
qui contrivit ~~parvorem~~ *parvorem*. qui a nubile deinceps ce praevaticatus.

Elephant fida vox est ex Hebreo 7.22 *Deus: & tu wj* quod
est *rappre*sens, Job 18, 4. ex Vulgato Interpretate. Methodius in
Convivio Virginum, pag. 110. *rov' Edxas* iuv ferippe. Nahum
Elephant propheta, alia ex radice, alia looge significazione dicitur.

Sampseus, fida vox est ex Hebreo, ywj - Djl - W: quod
est, qui contrivit praevaticatum.

2.

41	SABELLIANI, five PATRITASSIANI.	H L H
42	ORIGENIANI.	H G

David
patriam liberavit
tribum Iuda felicit.
Ut enigmatis David designatur, dicitur iste esse, Qui cupiebat
ascendere, ut patriam liberaret: considerante astifice Sabellij
nomen, (quod tunc in animo habuit ob gentem Sabellian, unde
fuerat Honosius Papa III. annos 1216. & Honosius IV. annos
1235. usque ad diem 3. April. 1237.) posse ad hoc significandum
adscripti, derivari ex Hebreo, 11° 29-30. Et David
egregie convenire. Nam iste in libro 2. Reg. fecit Dominum
interrogasse legilut: num aperientur eis? Cap. 2, 1. Igitur posse
hoc considerare David Dominum, dicere: Num ASCENDAM in
unam de civitatibus IUDA? Et ait Dominus ad eum: ASCENDE.
Et cap. V, 19. Et considerat David Dominum, dicere: Si ASCEN-
DAM AD PHILISTHEIM? Et dicit eis in manu mea?
Et dicit Dominus ad David: ASCENDE. Et versus 23. Con-
siderat autem David Dominum: Si ASCENDAM contra Philis-
thos, he tradidit eis in manus meas? Qui respondit: Non ab-
cedas contra eos, sed agita posse terram eorum, &c. Dicit
Sabellius est David. Qui cupiebat ascendere, ut patriam libe-
randam, nempe gentem Iuda: unde Patrignassianus fidum no-
men patrimoni ex latine patria, patrimoni ex Hebreo 11° 30: quod
est liberare: ut Patrignassianus fidem ac Patria Liberator fit.

Origenes autem fidum iugeneris nomen est, pro eo quod
est, ex Iuda genitus, ac proxinde ex tribu Iuda. Est enim com-
posita vox, patrimoni ex Hebreo 11° 30; patrimoni ex Graeco 2° vns.
Itaque Origenes est, leonis genitus. Est autem CATVLVS LEONIS
IUDA, Cod. XLIX, 9. Et iste habeat nominis originem
in Miff. Graecis ferenti sicut nomen Origenis per se, addito spi-
ritu apposito, Dicitur 1750 vns. De fiducia iugiter et per quam ap-
poxit juxta est cum Sabellio Patrignassiano Origenes; cum
David, five Sabellius, Qui desiderabat ascendere ut patriam
liberandam, fidem ex ea certe tribu ducesit genus, de qua di-
ctum est: CATVLVS LEONIS IUDA: ad probam sic mi AD-
SCENDISTI: ac proxinde Origenes fuisse. Fingebit huius no-
minis nata occasio potest videtur ex nomine Origenis feminina,
apud Horatium, libro 1. sat. 2. versus 55.

3.

67 DE MUNDI STATV DISSENTIENTES.

68 NUDIS PEDIBVS AMBVLANTES.

*I*saiaſ
nudis pedibus ambulavit.*I*saie
matcha nudis piediſ.

*D*e mundi statu differentiis, deque nudis pedibus ambulauit, fuit id, *Qui regnum mundi, quæ a facili scriptoribus commemorantur, & Agypti, & Ethiopia, & Iuda, contra eorum de expositationem ac primam, atque ad eos differentiis ab eis, vestitatis ab Affris vaticinatus est, & ob id iussus est a Deo disfalcatus procedere. Et autem illa Iſaias propheta, cui dixit Dominus, cap. xx, 2. *Vade, & solve faciem de lumbib⁹ tuis, & calcamenta tua tolle de pedibus tuis.* Et fecit sic, videntis nudus, & DISCALCERATVS. Et dixit Dominus. *Sicut AMBVLAVIT fons enim Iſaias nudus, & DISCALCERATVS, trium annorum figuram & potentiam est fugit & GYPTVM, & super ETHIOPIAM; sic miserabit rex Affris vnum captivitatem & Agypti, & transmigrationem Ethiopia, quoniam de seru, NUDAM & DISCALCERATAM, discopetit nubibus ad ignoramus Agypti. Et timebunt & confundentur ab Ethiopia greci, & ab Aegypto gloria sua. Et dicit habitator iudea huius (Ierusalem) in die illa: *Eue haec erat spes nostra, ad quod configimur in auxilium, ut libertatem nos a facie regis Affriorum;* & quando effugere poterimus NOS? Et cap. xxii. videntis predictus Histopolitanus agit. *Hoc fecit de statu rive de habilitate regnum mundi ab iussu meo illis regni differentiis.***

*S*criptor illa, quem Simondus Prædefinatum, Primatum alij nuncupavunt, Hebreos nomine priorem heterim, alteram Graeca designavit; eadem tamen sententia:

67 SATANNIANI. H

68 GYMNOTODES. G

*E*st enim Satannius, a quo Satannianus, Iſaias ipse, *Qui processit humiliatus, nudus & disfalcatus ambulans;* sicut et nomine ab ipso significandum, ex Hebreos 11: 39. *W*est. Gymnotodes autem vox Graeca est, qua nudipedes significat: Excalicato Philistæ appellat.

4.

71 CVM HOMINIBVS NON MANDVCANTES. L

72 RHETORIANI. G

Joannes Baptista in deserto
erat predicator.Saint Jean Baptiste
profchoit dans le Desert.

Cum hominibus non manducandis, a quo paritet Cum hominibus non manducantes exorti fuisse finguntur; non aliud quam Joannes Baptista fuit. De quo Christus Dominus, Matth. xii, 18. Venit enim Joannes NEQUE MANDUCANS, neque bibens, cum hominibus felicit; quoniam in deserto se continebat, contubernalium conviviarumque hominum fugato se professus: contra quam Christus Dominus egit, qui uenit manducans & bibens, nimis cum hominibus: ab id homo vorax & potator viuin publicanorum & peccatorum amicus, ab adversariis appellatus.

Rhetorem vero, CITOCA, puto concionatore ponij nemo mirabitur, qui viam Graec nominis Latianeque novorit: nec Rhetorium deinde ex Rhetore, Rhetorianosque fingu. De Joanne autem scriptum est, Matth. iii, 1. Venit IOANNES BAPTISTA PREDICANS IN DESERTO Iudeae. Cuius sententia post illa, Joannes Baptista in deserto, representatur per haec verba, Cum hominibus non manducantibus: alio, Predicans per nomen illud, Rhetorius: a quo nuncupatos fuisse Rhetorianos astifer comminificatur.

5.

33 THEODOTIANI. G

34 MELCHISEDECIANI. H

Deus donavit nobis
ChristumDieu nous a donné
JESUS-Christ.

Heodotus, ΟΞΩΔΟΤΟΣ, a Deus datus, iſſe ap̄ ΧΑΤ' ΙΩΩΝ̄ Christus Dominus: qui de ipſe ipſe ita pronunciavat, Ioan. iii, 16. Sic enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum DARET.

Melchisedec Hebreos fetmone regem iſſum significat, qualis fuit paritet Christus ΧΑΤ' ΙΩΩΝ̄. De eo in primis aperte Zacharias, cap. ix, 9. Jubila filia Iesualem. Ecce REX tuus ueniet tibi IUSTVS.

INDEX HERESVM

6.

9 NAZAREI. H

10 EBIONEI. H

~~Heretici~~Christus
egenus fuit.JESUS-Christ
a esse pauvre.

Nazareus, Christus Dominus est; ob illud Matth. 2, 23.
de ipso: Quoniam NAZAREVS vocabitur. Ebion, unde
Ebionis fuit, Hebreice נזראן pauperem & egenum signifi-
cat. Paulus de Salvatore, 2. Cor. VIII, 9. EGENVS facili est;
cum esset dives. Nam ob tem attributa utique, Nazareus
& Ebionis, heretici de Christo Domino est; quem hominem
tantummodo existimasse si finguntur.

7.

11 VALENTINIANI. H

12 SECUNDIANI. H

Christus

procedebit ligantes se.

JESUS-Christ

se rira de ceux qui l'ont lié.

Valentini nomen est ex Valente; unde beatus Valentinius; hic derivatus ex Hebreo וְלֹא־תַּהֲרֵךְ־לְשָׁנָה ut
Christum significat. Qui cum maledicet, affliget affligeretur se:
Iudeos nescire, quibus in iudicio diuidatur est, Discedite a me
maledicti.

Secundus, a quo Secundians, nomen acceptum ex Plinio
secundo, hic derivatus ex Hebreis vocabus istius, רְבָנָה־פָּנָה ut
sit secundus. Qui procedebit ligantes se: hoc est, Iudeos,
Qui comprehendunt ISRAEL, & LIGAVERUNT EVM,
Ioan. XVIII, 12. At idem ipse, Qui habitat in celis, IRRI-
DEBIT eos; & Dominus SVBANNABIT eos, Psal. 2.
Sic idem Valentinius est, qui & Secundus. Nam idem Qui
cum maledicet, affliget affligeretur se: & quando Qui
procedebit ligantes se.

8.

7 CARPOCRATIANI. H G

8 CERINTHIANI, vel H
MERINTHIANI. HChristus
prosternens affliget
Iudeos.JESUS-Christ
dans sa colere accableta
les Juifs.

Carpocrotus factitium nomen est ex Graeco primum καρπός καρπέων: sed secundum fidem, quod derivatis posset partim ex Hebreo, 1-97II: partim ex Graeco καρπέων: ut Christum significet, Qui fructus pertinetib[us] filiis Dominabitur: Iudicat unigenitum, qui impræceptabant eis, Matth. XXVII, 44.

Ceriatius nomen acceptum ex Horatio est, libro 2. sat. 2. versu 81. sed hic derivatum, velut Graecum Κριούθεος, ex Hebreo קְרִיָּה-תְּרֵבָה: ut Christum significet, Qui fructus affigit: iusta filia Psal. 2. Tunc laqueatur ad eos IN IRA SVA, et in furore suo conturbabit eos.

Merinthius ex eadem origine est: sed prefatio Μ: ut fit in bonis p[ro]p[ri]etate, sine participiis praesentibus קְרִיָּה-תְּרֵבָה: ut Iudeum significet, Qui fructus affigentibus feci: posita, ut hic semper fore, definitione pro re difficulta.

9.

59 SELEVCIANI, vel H

HERMIANI. H

60 PROCLIANITÆ. H

Christus
victor comburit
affigentibus fe.

§ 3445. Christ
se venger en condamnant au feu.
ceux qui l'ont tourmenté.

Selencus de Hesimio, si jungantur similes, et ex Hebreo קְרִיָּה-תְּרֵבָה Derivatur, Christum significant, Qui maledicere expectat occidentibus Christum. Nam illi pro Christo ponuntur, quoniam vere Deus est. Et dictum filii est, Dilexide a me maledicij in ignem aeternum.

Proclianus, Derivatur ex קְרִיָּה-תְּרֵבָה-עֲרָבָה, ut Christum significet, Qui vicitur comburit affigentibus fe.

10.

87 ABELOITÆ H

88 PELAGIANI, qui & H

CELESTIANI. H

Christus
egregiis removente fe
comburete faciet.

§ 3445. Christ
sepouant ceux qui l'ont rejette,
les condamnara au feu.

Abelita, factum nomen est ex Abel, sed addita syllaba oītel, ut Christum significet, Qui multe maledicentes fibi contenteret: derivato nomine ex קְרִיָּה-תְּרֵבָה-אַבְּלִיטָה.

INDEX HÆRESVM.

Pelagi, ex Hebreo derivatum, πλαγια: ut Christum significat, Quis segregabit removet se. Tamen ne legentes aliud isto nomine quam pelagii cogitarent, etiam Pelagium Britonem facere, quoniam illago tota Britannia circumallatur. Deinde Callestius, vel, ut in MSS. multis Latinis scribitur, Celestius: (nam & in Graecis tempore Καλλίστιος est;) unde sic Callestius sunt; fictum nomen est, tamquam primogenium Καλλίστιος Gracum sit, ex Hebreo, πλαγια - πλαγια: ut Christum significat, Quis comburete (quod est pro combusti) faciet. Tunc feliciter cum dictum est est, Dispedite a me maledicti jn ignem astorum.

II.

EX NONNULLIS HOMINVM ORDINIBVS.

Sententie VI.

qua efficiunt heres XII.

I.

19 SETHIANI. H

20 ARCHONTICI. G

Satevere Christum
Principes. *Le Prince de la terre*
ont méprisé Jésus-Christ.

Setianis, fictum hic nomen est ex Hebreo, πλαγια - πλαγια: quid est, prætorum Christum. Nam πλαγια pro Christo ubique ponitur, qui pape quis Deus est:
Archontici, fictum nomen liquet esse ea ἀρχαιον, λεγοντος, quid est, princeps. Spectavit astroplex illud Luca xxiii, 11. Ipse enim autem filium Hesodum cum exercitu suo, huiusmodi seductum vesse alba-

2.

39 ANGELICI. L

40 APOSTOLICI. G

Le Prophétel
potent l'étole.

Sacerdotes
prolam getunt.

Angelici sacerdotes hic appellantur, ob illud Malach. 2,7. Laben enim SACERDOTIS custodiunt scientiam, & legem requirent de ore ejus, quia ANGELVS Domini exercituum est. Haec Epiphanius Angelicos fragit gloriaj solitoj se est. ordini Angelicj, hoc est, sacerdotales; & vita excellentijs praefesse. It quoniam continentiam vident, dicunt a

Pseudo Augustino dicuntur non recipere in suam communio-
nem, hoc est, in suam ordinem, utentes conjugibus.

Apostoli hic sunt, qui atra & obnas, qui a sola sunt,
qui sola distinguuntur. Nam solam faciebat gestare iudeo-
runt, cum factamenta confidirent, vel ministrarent.

3.

61 PATRICIANI. L

62 ASCITÆ. H

Nobilitet agunt.les nobilitsunt des violences.

Patricianis, pro patriciis positi, nobiles sunt, orti ea Pa-
tribus, sive ex nobilibus primigeniis.

Afita, sicut nomen est ex Hebreo 7 v 3: quod est vir
facete, opprimere, calumniari. Spectavit astifa illud Jacobi, cap.
2, 6. Nonne dicitur nos potestram opposimunt vol, & ipsi trahunt
vol ad iudicia? Iude finxit iste Patricianos & Afitas.

4.

37 VALESII. H

38 CATHART, sive G

NOVATIANI. H

Cum confirmantur,perpurganturMonachij. HCest quand ilz font maladesquon puisseles Moines.

Valefij primigeniam originem habent a Vale, Arabico
nomine, si Epiphanius credimus, hoc est, Hebreo & indeclinabi-
lis, ut voluerit iste intelligi, cum Arabicum esse pronunciarunt.
Non est certe hic Odáns seu Bárás nomen illud quod La-
tine Valens dicitur. Nam a Valente per Valefij dicuntur,
atque grammatica omnino non finaret. Et autem w̄n-1
cum confirmatur, cum agrotat. Qui autem non nisi in agri-
tudine perpurgant se medicamenta, Monachij sunt. Vide
Commentarium D. Edmundi Mattenae, in Regulam S. Bene-
dicti, pag. 465. Et quam graviter culpet Monachos, qui profan-
atio, et vocant, medicamenta sumunt. Nam ob rem cum
quasceret astifa, equam Valefij adscriberet heresim, venit
illi in mentem de Christianis Monachis dicere; qui a vene-
torum rotum cupiditate abhorrent, neipso castant, inquit;

utique quis fons dictum est a Christo domino, & propter regnum eorum: sed hebreos fecit; hoc est, eos qui patet solant in eorum contubernalium esse collegium consiliorum, conuentus ad continentiam similitudinum observandam. Hoc modo, inquit ipse in hebreis Valentinus, eximunt deo se debere servire.

Cathari ex Graeco dicuntur verbo καθαρίζω, purgo:
vel καθαρός, purgatus.

Nostri, unde hic sunt Νοστροι, fictum nomen est ex Hebreo, נָסְתָרִים: ut Nostri significat, Qui abscondit se operit se, tempore cuello. Hac etiæ origo nominis illius in causa est, cui scriptores Graeci pro Nostri Nasariorum scribunt; sed ex cohortie eadem impia, de fraudis arcana conficiunt.

5.

13 PTOLEMÆI. G

14 MARCITÆ. H

Milites
sunt fugaces.

Les soldats
sont fuyards.

Ptolemai nomen hic milites significat, ut Graecum πλο-
κυαῖος. Matrid, a quo sunt hic Marcita, derivatus ex
Hebreo פְּלֹקְעִים: ut cum significet, Qui fugit.

6.

83 ARABICI. H

84 HELVIDIANI. H

Vix campostri
laeti gaudent.

Les gens de la campagne
aimant la laiti.

Arabici, derivatum hic nomen est ex Hebreo עֲרָבִים:
quod est campostri regio, Deut. XXXVIII, 1, &c. ex Vulgato
interpretate. Itaque Arabici hic sunt campostri, qui campos-
tria jacolunt.

Sed altera deinde Helvidiani, unde Helvidianus fieri, fit
ex Hebreo עֲרָבִים quod lac significat: & עֲרָבִים gaudent,
latent: que radice ja Basiliidianis similis significatio scru-
rum proxima se offert. Nam ut Basiliidiani sunt, Qui capi-
gaudent; sic si qui latet gaudent, Helvidianus sunt.

III.

EX REBUS GESTIS VEL MORIBVS
NONNVLARVM GENTIVM.

Sententia XII.
qua efficiunt heresies XXIV.

I.

5 NICOLAITE. G.

6 GNOSTICI. G.

Romanj
fuerū vi cognoscendi pradity. *Les Romains*
étoient fort intelligents.

Nicolaus, ex vītos & λαος derivato nomine, hic pro
victore populo accipitrus, qui Romanus fuit. Populus teatrum
vitios, & totius domitor orbis, inquit Plinius, libro xxxvi.
Quantum autem p̄dē consilio valuerit, docet ipse facit scri-
ptor, i. Mach. viii. Et qua dēnum alia laude vel ingenij vel
fortitudinis bellicā non floruit?

2.

3 SATVRNINIANI. L.

4 BASILIDIANI. H.

Itali
caput amant.

Les Italiens
aiment l'oignon.

Saturnia tellus, vnde appellantur hoc loco Saturniniani,
Italia est apud Virgilium, libro 1. Geog. versu 173.

Salve magna piarum frugum, SATVRNIA tellus,
Magna virum.

Basilides, vnde Basilidiani, ficta vox est ex Hebreo 13:27
capo, be 1171 gaudere, latari. Et quoniam littera η not-
scape cum longi dubitataxat spiritu est, ut in 2va nomine, Ædicto
pet 1 vel pet et festibut, Basilius vel Basilidens.
Capit gaudere eliam hac estate Italos ac Romanos, notius
est, quam ut probari olla testimonio spotteat. Litera η
pet 1 Latine exprimitur, ut in Isaiae: fennuncuoso etiam
pet 2: interdum pet geminum ff: ut in Ballaffat, Chal-
daice 1381072. Unde & Basilides scriptit pseudo Au-
gustinus, sub finem libri 2. contra Adversarium legit &
prophetatum, in vetusto codice Remigiano, ut ibi Benedi-
ctini admonent. Quoniam vero capiunt in Egypto multa,

qua specieitate concupisebant, quoniama isti visitabant, dum
ibi degenerant; circa ab Epiphaniis Baptized, hoc est, amant
caputum Iudeus, profectus in Egyptum dicitur, atque ibi mortal
erippe. hic vero notabile dicitur esse, quod in tanta Saturnia
Bellus ubertate, caput maxime delectans facie.

Quem scriptorem predefinatum Simonius appellavit;
alii Primatum vocant; si alio ordine haec nomina collocat;
sed pertenuit, ut astige ipse videt, sententiaturum discrimine:
hoc modo nimis.

3 BASILIDIANI. H } Gaudient caput
4 NICOLAITÆ. G } Romanj.

5 SATVRNINIANI. L } Italiæ sunt
6 GNOSTICI. G } eximia vj cognoscendi prædicti.

Videt, inquam, iste, dum pseuso Augustinum capiebat, posse
permutari titulum horum nominum, recta nihilominus falsa
sententia; quidem quid Italæ tribuerat, sed etiam in Romanos
convenire manifestum est. Et quid pseuso Augustinus neglexit,
fecit iste, ut in utrumque binatis essent nomina diversi? Nam
at. Denique nostram confirmat observationem; ad eamde
nihilciet cladem, De mortibus gentium, utrumque binatum
pertinet.

3.

25 TATIANI, vel H
ENCRATITÆ. G

26 CATAPHRYGES. G

Contaret Christus
imperium Graecorum. 33NT. Christ detruira
l'empire des Grecs.

Tatianus, & Tatianus, (nomen aliquuin acceptum ex
numinis Graeci,) hic derivatus ex Hebreo, 117-311-31: ut
significat, Contaret Christus: figurativa littera futuri fami
nis, posita pro masculina, ut est subinde in facili libris.
It's pro Christo ponitur, ut sapta in Sethianis.

Cum videtur iste ex ottum imperij Tuscatum, & proges
sus aliquist, ac proinde post annum 1300. vatem egit. Nam
primus Tuscatum trajetus in Eutopiam fuit anno 1310. —
Prusa jam capta, & facta caput imperij fuerat circa annum

1303. Encratito, Graecum nomen ab ijsacatea, quod domi

nationem, importium, petaspatem; in hoc titulo significat: alibi, ob hanc etiam ea ex nomine fangi debuit, pro confiditatem accipere.

Cataphryges Donique Graec fuit, qui & olim contra Phryges, xara Φρυγον, sive contra Trojanos, quibus se Phryges aliqui juncerant, & postea contra Tauras tunc Phrygia potebat, bellum gerere.

4.

53 AERIANI.

H

54 AETIANI, qui &

G

EVNOMIANI.

G

Civitates Imperiales Les villes Imperiales sunt optimis constituta legibus. sont polices de bonnes loix.

In Germania nobilissima quedam civitates sunt; quas Imperiales vocant; quem in insignibus Aquila est. Les villes Imperiales ont l'Aigle de l'empire dans leurs armes, ou entier ou divisé. Civitates Hebreicas sunt 797 Aetij: inde Aetianis: Aquila Graec tardis est; inde fidei Aetianis. Aquila autem etiam pro Imperio ponitur, quoniam insignis Imperij est.

Unominius, fictum nomen est ab invocatiis, quod est optimis constitutis iustitudinibus ac legibus. Hoc in Historia Sopori, tomo 2. pag. 39. Les Villes Imperiales reglent chez elles la forme du Gouvernement politique, elles exercent des Magistrats ou des officiers de Justice & de Police: le elles sont DRS. LIX, DES REGLEMENTS, & DES STATUTS, sous la participation de personnes. Imperiales dicitur esse civitates ex non ante XIII. siulum coepit, excepta fortissim Colonia Agrippina; que dicitur Imperialis facta anno 993.

5.

69 DONATISTÆ, sive

L

DONATIANI.

L

70 PRISCILLIANISTÆ. H

Christiani.
sunt Christiani.

Les Chrétiens
qui présent les Juifs.

Cum Donatista a Donatianis, si fera predictus, omnino non disceptant, sicut neque a Calvinianis Calvinistæ; tamen est oportunit nomen istud sic scribi, ut Christiani significarentur, qui sunt Donati Donato; hoc est, qui sunt a Deo Donati Christi,

INDEX HÆRESVM

qui nobil est ipse donatus a Patre. Nam cum illo omnia nobis DONAVIT Pater: Rom. VIII, 32. De Christianis autem Christus ipse dixit, Hebr. 2, 13. Ecce ego, & pueri mei, QVOS DEDIT mihi Deus.

Priscillianus, Dicitur a Priscilla nomen, quod est in Actis, hic derivatum ex Hebreo, 115-170-171: ut Christianum significet, Qui spernit lapidantes Christum, hoc est, sedes, qui tolerant lapides, ut iacent in eum, Ioan. VIII, 59. 117 pto Christo ponitur, ut iam diximus, quoniam vere Deus est.

6.

23 APELLITÆ. L

24 SEVERIANI. H

Judej captivos ducebant primicis. eminenter tamen enemis captiis.

Apellita, sive circumcis, nuncupantur Judej, ex illo vulgato Horatij dicto, Ceterat IUDÆVS APELLA.

Severus, a quo Severianus, hic derivatus ex Hebreo — 17-17 W: ut eum significet, Qui captivum ducit primicum. Spectasse videtur artifex illud Psalmi CXLIX, 8. Ad alligatos regos eorum in compedibus, & nobiles eorum in madidis ferratis.

7.

81 LUCIFERIANI. L H

82 IOVINIANISTÆ. H

Judej cupiebant Christum affligere. souhaitoient de peindre JESUS-Christ.

Lucifer hic ponitur pro Judeo, Qui luce glorificat se: derivato nomine, patrem ex Latino luci, patrem ex Hebreo 189. Spectavit artifex illud Apostoli ad Iudeum, Rom. 2, 19. Si autem tu Judeus cognominaris, . . . & GLORIARIS in Deo, & . . . confidi Te ipsum esse ducum coccorum, LUMEN eorum qui in tenebris sunt, hoc.

Iovianus, fadum nomen ex Iovino & Ioviano, hic derivatus ex Hebreo 115-119-120: ut Judæum significat, Qui cupiebat affligere Deum, hoc est, Christum. Itaque Qui luce glorificabatur, cupiebat quem lucem extingue. En cuius junctus cum Lucifero Iovianus est.

8.

21 CERDONIANI. H G
22 MARCIONITÆ. H

Judæi *les Juifs*
 persecuti sunt Christum ont persecute *JEWS*-Christi

Factum primo Graecum nomen est ex aliis deos K̄c̄d̄ov,
 unde Latinum postea Cerdon factum est: derivatumque
 deinde ex Hebreo 7'II, quod pavere: partim ex Graecis iō,
 quod Deum significat, Qui est: ac recepta etiam Christum.
 Ita K̄c̄d̄ov Iudeus est, Qui pavebat Deum: iusta filii
 Exod. XX, 18. Persecuti ac passus concupiſſerunt procul.

Marcion, unde Marcionita, ī est, Qui persecutus est
 Deum, hoc est; Christum: factus ad id significandum eo nomine
 et hoc Hebrei vocibus, Ἰωάννης 3, profigitur enim verbo
 Ιωάννη littera δι ut fit in benevoli p̄iel, sive participio presentis:
 he est Ἰωάννης, Dominus, ut in Iourne nominis, sed etiam aliusque.
 Itaque qui olim pavebat Deum, quem postea persecutus est
 Deum.

Scriptor ille, quem Simondas Prædictinatum appellavit,
 isto etiam loco ordinem nominum permulcat: sed nihilominus
 falta sententia, que Iudeis conveniat, in hunc modum fulget:

21 MARCIONITÆ. H } Persecuti sunt Christum
 22 APELLITÆ. L } Iudei.

23 CERDONIANI. H G } Iudei
 24 SEVERIANI. H } captivos dicebant primicis.

Ita demonstrat ipse ad metu gentium haec nomina pesti-
 nente. Neque vero omquam recedit ab eo ordine, quem pseudo-
 Augustinus præmonstravit in reconfondit hereticos, præter-
 quam ubi ex nominibus aliter coniugatis, aut simillima om-
 nino, aut nihil minus vera exhibet sententia: id quid semel
 iterumque dumtaxat in tanto heretum numero potuit efficere;
 & in eis columnando sententiatum classe, que metu gentium
 exhibet: quoniam in ceteris classibus nulla possunt esse sub-
 jecta duo, que commune haberent attributum i sed in hac una
 classe dumtaxat, ob similitudinem motum.

9.

85 PATERNIANI, sive L

VENUSTIANI. H

86 TERTULLIANISTÆ. L H

Judas Christum tec*cruicifixerunt*. *aut trahi fisi crucifie* *MWS* Christ.

Paterniani, sive Venustiani, Judas sunt, Qui Deum Patrem colunt, sed deinde hic Paterniani dicuntur: Filium vero dividunt; quippe quem hominem esse fatentur, Deum negant esse. Venustiani, fiducia propterea nomen est ex Hebreo, וְעַמּוֹן: unde Venustus: quid significat, Dux Filium dicit.

Tertullianisti eodem iussu Iudas sunt, Qui tec*Christum suppenderunt*, sive *cruicifixerunt*, sive quidem *stetunque vocibus fisi*, cum *inlematunt*, Ioh. xix, 6. *Crucifige*, *cruicifige eum*. Et verba 15. *Tolle, tolle, crucifige eum*. Tertullianisti, cum *reipha*, verbo 18. *cruicifixerunt eum*. Tertullianum nomen ex nummis antiquis acceptum, derivatus ab eo significandum, patet ex Latino tec*: patim ex Hebreo 11, 33.* Ita quis Patrem colunt, si Filium suppenderunt.

10.

27 PETUZIANI, alias H

QVINTILLIANI. L H

28 ARTOTYRITÆ. H

Judas *iatij contineant priuicis.* *en colage éerapent leutj ennemis.*

Pepuza, unde Pepuziani, fiducia nomen est, quo Iudas significaret, Qui ote seu voce conterit: ut casa crucifigi optere Christum clamavit. Ficta propterea vox est ex Hebreo, וְעַמּוֹן: profita verbo וְעַמּוֹן in kal feminino. Conterendit autem verbo in his titulis atque in facies eliam libet, post simponitus pro eo quod est occidere.

Quintillianus autem, factum ex *Quintillians* Quintilius, quid est in nummis antiquis, vel (ut malunt credi) ex Quintilla; hic derivatur partim ex Latino Qui, partim ex Hebreo, וְעַמּוֹן: profita verbo וְעַמּוֹן in niphah; ut Christum significet, Qui suppenserit fuit: iuxta illud, Act. V, 30. Deus patrum nosserum suspiravit *EWI*, quam et intermixtis, SUSPENTES IN LIGNO. Itaque Pepuziani, alias Quintilliani sunt, Qui alias sive altera voce contrivere Christum, hoc est, qui lingua occidetur cum, clamant, *cruicifige*.

*Astotyrite similiter ex Hebreo est, quamvis ex dubiis
videtur vocibus Graecis ἀρτος & τορος conflata vox: sed
falso sita videtur. Nam si sita esset, scribi oportebat, ἀρτοχα-
ρονται, aut nullum habet sensum ea vox: siquidem e dubiis
nominibus substantiis conjunctis, prius oportet ea genitivo
case intelligi; ut βιβλιον, βιβλιον, βιβλιον esse. Quid igit
autem ἀρτος τορος, nisi sensu fine sensu? Igitur Asto-
tyrite, fiducia quidem nomen ex ἀρτος & τορος, sed ex eo
firmitate deo, quod ex Hebreo רַע-תְּרֵבָה תְּרֵבָה derivatum
vidit artifex significare prope Iudeam, Quis fratrum contemnit
quoniam. Itaque idem Pepuzianus Quintillianus atque
Astotyrite est: Item filicet, Quis voce Christum contrivit, &
Quis fratrum contemnit quoniam.*

11.

29 TESSARESCÆ DECATITÆ. G

30 ALOGI. H

Iudei
Christum removent.

Sed Inuicti
rejectent Iudeos Christi.

Tessarescadecatitæ, sive Quattuordecimansorum nomine
designantur Iudei; propterea quia in facili libet quatuor-
decimam diem ad vesperam iubentur obseruare, ut Pascha-
jani peragant.

Alogi Graece quidem ἀρτοι, sunt rationibus expostos.
Vero *Iudei* præcirca vox ea est, quod ex Hebreo רַע-תְּרֵבָה
derivata, Iudeum significat, Quis Deum, hoc est, qui Christum
removet. Quamquam transpata postea est ad hereticos designan-
dos, qui Arzoy, hoc est, qui Verbum in Trinitate non ag-
noescerent. Sed siud incepit. Neque enim ut ἀρτοι recte dic-
cuntur, sive fine Deo, qui Deum non noverunt; ita vel ἀρτοι
dei possunt, vel anviuunt, qui aut Verbum non agnoscunt,
aut spiritum sanctum.

12.

57 MASSALIANI, sive. H
EVCHITÆ. G

58 METANGISMONITÆ. G ■

Iudei
in variis locis transmigrabant: alioquin dominebatur de ville enville.
Propter quod hic Iudei dicuntur, qui facient ma-
ledicere Christo orantes, sive in suis precibus: Massaliani.

nomine ob p̄d fācto derivatoque ex ΠΑΡΑΙΛΑΝΤΗΣ: nōmpe
prefijo D ante verbum ΠΑΡΑΙΛΑΝΤΗΣ facere, ut sit in bēnōni p̄iel, sive
participio præsentij. Et ea origine dicuntur; vel Maffaliani, et
plerumque: vel, et in aliquibus Maff. codicibus hujus Indicis,
Maffianis, vel, ut apud Primaſium, Maffaliani. Graece autem
ΕΠΑΓΓΕΛΤΑΙ, sunt erant.

Metangimoniata vero fuit & ex verbo Graeco μεταγιμονία,
quod transvalere proprie seu transfeste vafa significat, & ex
nomine p̄sona, quid ab Grace habitatio. Itaque Metangimoni-
nite fuit, qui habende in alia ex alijs loca, ex alijs in aliad
civitatem commigravit: p̄d quod facilitatum a Iudeis lucens in-
dicat, Act. xix, 13. ubi agit de circumventib⁹ Iudeis, qui pro-
inde & vafa simul transforabant. Abhuc ea voce p̄sona fuit,
ex substantivo nomine μεταγιμονίας non Metangimoniata
fuerint, sed Metangisti: quemadmodum ex nomine ΙΩΔΑΙΟΙ
fuerint Ιωδαιi apud Origenem, in Dialogo 2. de rebus in Deum
fide. In pseudonymo Phœtiana, que Prima & Secunda appellat-
latur, apud Zonaram, cap. IV. iohach⁹ qui in alia ex alijs
habende monasteria migravit, unde κακοὶ μεταγιμονίου
familiter nūcupantur.

IV.

EX PLERISQUE
RERVM CREATARVM GENERIBVS.
Sententia XII.

que efficiunt harafet XXIV.

1.
Ex calo & aëre.

45 PHOTINIANI. G

46 MANICHÆI. H

Sol vrit.

Le Soleil brûle.

2. calo certe nobilissimum feligi fidus aportuit. Itaque
occasione hujus sententia, p̄al. cxx, 6. Ex diem 501 non
VRET te, gemina fata hoc harafet est. Nam Photinus,
partevos Lucidus, exat 250 XIV, est Sol. Nam quid Sole
lucidus? Manichæus, sive vtrac, (ut vestit Vulgatus
interpret; quem isti fidosum nominum attificet in Helcianum
vocab. fatinterpretatione fere frequentat;) sive persecutio, fit

ex Hebreo 11:33: quod in sp̄is allato Psalmi versu legitur: pr̄fīxū. D: ut sit in bonis; p̄iel; p̄ice; p̄tētū; p̄fāntū; Zam ob tem iates herofit Massachosetum non q̄a p̄stremis p̄spita haec est, quod Solem adorant. Et quia Christus etiam in Transfiguratione p̄tētū fuit; nam resplendit facies eius sicut Sol, Matth. xvii, 2. p̄dicto Photino herofit attributa de Christo est:

2.

35 BARDESANISTÆ. H

36 NOETIANI. H

Tonitru
fugientēs necat. Le tonnerre
tué ceux qui s'enfuient.

Bardefanus, a quo Bardefanista, fiducia nomen est ex Hebreo, יְהוָה־תְּמִימָה: ut tonitru n̄ sc̄i p̄p̄a t̄z̄os significet: Quod cum taret, facit in uno loco manere: (hoc est enim יְהוָה) Et hec vocis originatio facit, ut si in verbo יְהוָה elidat ת, ob gutturalem flentem, fiat Bardefanus, quod n̄ s̄p̄m est nomine p̄p̄udo Augustino: & Bardefanus, quod Diidorus Tarsensis habet apud Photinum, in Bibl. cod. cxxxi. pag. 662. Bagdād̄es: & Bardafan, apud Procopium, in cap. IV. Genesior. Si autem non elidat ת, erit Bardefanus, ut magis p̄p̄udo Epiphanius placuit. Hebrews vocis originatio vera, quam p̄fētū, offendit nihil interesse, an Barba, Barba, vel Bardi feribat: & an Bardefanus, an Bardefanus.

Noētus, unde Noetianus, acceptum est fiducia p̄p̄o proprium nomen ex adjetivo Graeco νοέτως, quoniam desiderat potest ex Hebreo 11:33: quod est, Vagos seu fugientēs contestate, hoc est, necare, occidere.

3.

Ex animantibus tetrapribus.

49 ARIANI. H

50 VADIANI, p̄ice. H

ANTHROPOMORPHITE. G H

Leo
ad p̄dram
etiam hominem confringit. Le lion
cherchant la proye
devore aussi les hommes.

Ex illa sententia, que habetur Gen. XLIX, 9. CATVLVS LEONIS Iuba: AD P̄DAM filij m̄j ascendit: ex illis, quinque, dubius versus; Catulus leonis; &c. Ad p̄dram; facta

funt haec duo priora nomina, Artianus, Vadianus. Nam catalud leonis, sive leo, est 73-2: unde Vadianus vel quia origo nominis Hebreæ est, & illa quidem est quam proficerunt, etiam Arrianus & Artianus, ut plerique manuscripti Latinij habent; quandoquidem littera rafsi, tamet si ratius, tamen & ipsa dageffers potest; ac propterea geminata.

Vadianus autem fuit ex Hebreo 73-1 quod ad pradam significat. Vadianus etiam appellat Gennadius, libro de Eccl. dogm. cap. IV. In MS. Flotianus libri Augustini De Harapibus, Arrianus dicuntur: quamquam ibidem in Indice fuit Vadianus: altero nomen nomine ex 73 dumtaxat; altero ex 73-1 derivato.

Denique ab Secundino vocatur, unde Anthroponomophita, Graeca sit speciem vox est, sed scilicet hoc adscita, quid ~~est~~ derivata ex potest, partim ex Graeca ab Secundo, partim ex Hebreo 73-12: prefatio 12 ut in bono pie. Et autem qd 73 confringente, opere x, 2. ex Vulgato interposte. De leonibus Plinius, libro viii. fed. XVIII. Polybius & milianus comed. in senecta HOMINEM appellat ab ipso trahit, quoniam ad postquendam fatalis viris non sufficiunt. Et fed. xix. Vbq; leo fuit, IN VIROS potius, quam in feminas fremit.

Scriptor ille, quem Simonius Prædefinatum nuncupavit, cum alioquin in suo heresum Indice fore describat pseudo Augustinum, pro Vadianis tamen hoc loco habet Audianos: sed nullo propterea sententia discrimine. Sunt enim Audianus, qui tradantur: ficto nomine ac derivato ex verbo 73 pradat, cum prefijo relativo 11. Unde vel Audianus scribuntur; vel, ut habet etiam pseudo Epiphanius, abjecto 11, 12. d. avoi. Cujus diverse rationes in eo nomine scribendo causa nulla esse alia potest, quam Hebreæ vocis origo, qua utrovis modo scribi & pronunciari nomen illud placet.

Bafianos pro Vadianis dixit Facundus, libro viii. pag. 358. non aliquo errore, ut eruditij viri existimat; sed ficto nomine ex Hebreo 73-2. facere: quoniam gravem odore halitus leonis esse. Plinius dicit, libro viii. fed. XVIII. & anima leonis viris grave, libro xi. fed. cxv. Itaque ex Facundi sententia legi ostiueris: Arrianus, Bafianus. Leonis halitus facit: Le lion a l'haline puante.

4.

43 ALII ORIGENIANI. H G

44 PAVLIANI. L

Catuli leonum
pupilli sunt.Les petits du lion
sont fort petits.

Alij Origenianis appellantur iij, qui leone quidem genitij etiam ppp sunt: (nam hi quoque derivantur sicut tim ex Hebreo 5' 78 Lee; postim ex Graco 7' 7' vs, ut sit Origenes, catulus leonis:.) Verum hic leo nihil aliud nisi leo est: nec, ut in priore Origeni, Sudam, qui catulus leonis nuncupatus est, animaliter denotat. Mirum interim est, a Christianis parentibus datum filio suo fuisse in Baptismo inauditum prius Origenis nomen: nec minus misum, creditam fuisse propterea ab Origeni-
bus sanis tractum amentiam.

Paulus autem pro pupillo dixerat Latinis veteres, & pau-
lulus. Unde & genti clarissima apud Romanos Pauli cognomen
fuit, ob brevitatem fatusam illius, cui primum est datum. Inde
Paulianus hic fuit pro pupillis.

Plinianum illud, ex Libro VIII. fact. XVII. hoc sententia
exprimit: Aristoteles ergo tradit, leonam primo factu naturae
quinque CAVLOS: informes MINIMAS: que latnes magni-
tudine mufelatum esse possunt: sententia via ingredi posse: nec
nisi bimaculata mōvesc.

5.

51 SEMIARRIANI. L H

52 MACEDONIANI. L

Leones, sed minus fortis,
in Macedonia sunt.Ily a des lions,
mais moins vigoureux, que
les autres, en Macédoine.

Semiastrianis sunt semileones; hoc est, leones minus viribus
poterant, quam ceteri. Spectavit hoc loco aristoxen hotum nomi-
num, illud quod tradit Plinius, libro VIII. fact. XVII. ex Aristo-
tele: In Europa autem inter Acheloum Neopumque annis,
ac proinde in Macedonia, LEONES esse: sed longe viribus
poterant, quos Africa aut Syria gigant.

6.

Ex p̄ficiis.

- 1 SIMONIANI. L
2 MENANDRIANI. G

*Delphinus
hominem exspectat.*

*Le dauphin
attend l'homme.*

Simon Delphini nomen est etiamnum apud Nasbonenses, aliquaque, a finit. naribus. Ille a confutis Dotsum præbusso pueris subinde legitur apud Plinivm. Sode est Menander hic appellatus, a verbis p̄severi, quod est exspectare, & festinare; ut in illo vestra Homericis, līnd. 7.

Οὐαὶ ἀπένειας ἀγνόοιλον Μενίδαον:

de ab ἑνὶς, ἀνδρὸς. Σα causa etiam est, quoniam omnibus harpum fiducib⁹ necesse fuit post Simonem poni Menandrum; ut ex binis felicit nominibus istis eadem ubique sententia exspectaret. Simonem quidem, quoniam p̄d effit notissimum nomen in Actis, donecumque propterea per se, ut nomen fuisse harpiatice credetur, volvare sibi harpiatorem volunt primipilum effit. Id cum neque alia efficeret sibi nomina similia, nec resors p̄pum posset ad ullam e quatuor superius propria classibus, qualiter ab artificiis inventumque est, quomodo Simonis nomen ad quartam classem pertinet, translato eo ad Delphinum, quem vox illa significat.

Hunc alterum agitut Plinij locum, e libro IX. fact. VIII. exhibet ipsa scatellæ; Delphinus non HOMINI tantum amicum animal, sed & musica atti... HOMINEM NON EXPAVESCIT ut alienum.... Pauperis cuiusdam puerum, ex Braciano Putulol s̄a ludum litterarium traxerat, cum mediorans immortalem appellatum cum SIMONIS nomine capiul frumentis panis, quem ob p̄d forebat, alleuisset, missu amore dilexit.... passusque e manu trahebat aperituro dotsum... receptumque Putulol pet magnum dixit in ludum fetebat, simili modo reverent plusibus annis. Similia quadam exempla, tamenq̄ digna que sibi legantur, hoc loco protetrimimul. Mox p̄dem adjicit, fact. IX. Et provinciis Narbonensis & in Neophaenensi agro fragnum latera appellatum, ubi CVM HOMINE DELPHINI sociitate p̄ficiuntur.... Totusque populus e litore quanto potest clamore concitet SIMONEM ad spectaculū eventuum. Celeriter DELPHINI exaudient Defidetia, &c.

Et fest. VII. Nomen SIMONIS omnes modo agnoscunt,
maluntque ita APPELLARI.

7.

63 PASSALORYNCHITÆ. G.

64 AQUARII. L.

Monscerot
piscis est.

La licorne
est un poisson.

Dus monscoſtil dicitur, & effe terreni animalis vulgo exſimilatus, & effe cornu prælongum & præacuteum, e cornis prodicis piceis ingentibus, Galand specie ac magnitudine, in marij præfettim Glaciali, etiamne etatij infantient. Pit-
com vulgaris nomine circa Islandian Narval vocant.

Cornu simile Parifit vidimus in Muso Camonicorum S. Ge-
noveſa, sex pedum, & aliquanto amplius, striatum, defens.
in aumen. Similia videntur in eadem civitate amplius vi-
ginti: at in primis unum oculi fere pedum in Sepulcrum Colle-
gio Parifienſi. De cornu huiusmodi legendum est Charrafius
in Pharmacopea, Pegorarius in Relatione iſula Gotlandie,
Thonali Bartholinus de Unicorno, præfettim cap. xv. de Uni-
cornu septentrionali, Athanasiuſ Kircheruſ in Mundo ſubter-
aneo, aliquo.

Paffalorychites rigitat fat ingenioſe piceis ille nuan-
cipatur, quippe qui palam vice naſi gestare videatur. Eſt enim
robordos palus. Civitas naſa.

Aquariuſ autem, piceis eſt, qui natat in aqua; quemad-
modum ægis volvuntur, que voltant in aere.

8.

65 COLVTHIANI. G.

66 FLORINIANI. L.

Purpurea
florem habent.

Les pourpres
sont leurs fleurs.

Plinianum etiam iſtud eſt, libro ix. fest. LX. Sed PVRPV-
RÆ FLOREM illam tingendis exoptatum vobis, in medijs
HABENT fauibus. Et libro XXXII. fest. XXVII. ubi de mu-
cibus pice purpureis: Muricæ generis fuit, qua vocant Græci
COLVTHIA, alijs corinthia, tubbinata aque, sed minora nullis,
efficaciora etiam. Apud Prædictissimum Simondi, non Flori-
nius fuit, sed Florianus: quod beſdem valet, & originem noni-
nil a flote proprius demonstrat.

9.
Ex infectis.

17 OPHITÆ. G

18 CAIANI. H

Serpentes
revomunt.Les serpents
revomissent.Ophite, ab ὄφει vocabulo Graeco dictum nomen est; unde & Serpentini appellantur Iudei, libro De Vera Religione, cap. v.Caianus fuit ex Hebreo verbo ΠΟΥ υονετε, revomere. Spectavit artifex, ut haec tentacionem conderet, quid quod idem plinius refert, libro x. fact. XLII. Pinguicula SERPENTES ovil: pinguicula quidem draconum arte: aut enim solidi hau- giunt, quis drinco in femet consoluti fringunt intus, atque ita putramissa EXTVSSIUNT. Sicili modo avibus devotatis solidis, contentione plumam excitam REVOMVNT. ubi Parthenopis editio habet, & cetera offa revomunt: alij libri editi, plumas & offa revomunt.

10.

Ex plantis.

47 HIERACITÆ. G

48 MELETIANI. H

Hieracia
sponte nascitur.La laitue fraude
vient d'elle même.Hieraciam vocant, inquit Plinius, libro xx. fact. XXVI. genus lactuca SPONTE NASCENTIS: quod accipitres, i. c. cassii, fralendo eam, fuocoque oculos tingendo, obfusitatem cum confere, difuturunt. Eadem Græci Βρύδας ἡγεία di- citur, alijs HIERACION.... Italis lactuca silvatica, inquit Apuleius, cap. XXX. En unde fuit sunt Hieracita.Meletius est, Quis a Deo venit, voce dicta ex Hebreo, ΠΟΥ ΗΝ Δ: unde de quidam maluorum Meletius & Mel- tinus scribete. Dicitur auctor hic a Deo venire, quod nulle hominum cura, qualis in patribus adhibetur, sed sponte pro- venit, & foliis natura beneficio, quam cohorti simplicia pro Deo habet.

11.

15 COLORBASII. ■ H

16 HERACLEONITÆ. L

Vocem gratam & suavem facit
Nymphea Heraclia.

L'herbe qui rend
la voix plus agreeable,
c'est le lys d'Evang.

Pliniana de hac sententia est, in historia naturali, libro XXVI. fact. LXI. Nymphea HERACLIA, inquit, corpori ales, VOCE Mque dicitur. De ea rufum Rose, libro XXV. fact. XXXVII. Nymphea nata tradidit Nymphe Zelotynia erga Herculem mortua. Quare HERACLEON vocant aliqui, alii shopalon, a radice clava simili. Inde Heracleonite sunt.

Colorbalij autem facilitia vox est ex Hebreo, פָּרַע-עֲרָב-עַשְׁׂעֵד ad id significandum. Nam הַיְפָּרְעָה vocem significat: עֲרָב עַשְׁׂעֵד fua-
vem & gratam: denique ITWY facit.

12

55 APOLLINARISTÆ. L

56 ANTIDICOMARITÆ. G H

Hyscyamus
mentem habet.

Le jufquiane
affouit le fait perdre la raison.

APOLLINARIS herba a Latinis nuncupatur, teste eadem Plinio, libro XXV. fact. XVII. que apud alios alterorum, apud Graecos vero hyscyamus appellatur: a nosteris vulgo hannebane, in officinis jufquiane. De ea pdem loco indicato: Platura viri, inquit; Pro quo caput mentemque infestans: de paulo autem; INSANIAM GIGNIT, capitiisque vestigine. Dictionarium Gallicum D. Cotonelle, ex Academia Gallia: Le jufquiane REND la personne ASSOUPIE, & FAIT PERDRE LA RAISON. Inde Apollinarista conficit, pde meo propterea Aalidicomarita: ficto nomine, partim ex Graeco, aut -dixos, quod est ΑΛΙΔΙΚΟΜΑΡΙΤΑ contraria; partim ex Hebreo ΗΔΩ: quod eloquium orationemque significat: ut sit Antidi-comaritis herba Apollinaris, Quia contraria est orationis, sive loquela: quoniam mentem ita conficit, ut fari homo non possit.

Istaque apud Plinium tria sunt quaesita nomina plantarum, que configundit nominibus vistorum propriis donec efficiunt: Hieracia, ex qua Hieracita: Heracleon, ex quo Hera-

cleanite: Apollinarisit genique, ex qua furent Apollinaristes: quoniam non nesciatis viri nomen nichilomius esse, Apollinaris.

Hunc iuvat autem eadem heres ihesum hic exhibere, quo fuit ordine ab artifice posita: singulis binatis adjecta sententia, ex qua ea nomina prodierunt ut appareret quam rufa se caute fuerint ab eodem supradicta clavis confusa ac permixta, ad fraudem talius occultandam.

- 1 Simonianj.
- 2 Menandrianj.
- 3 Saturninianj.
- 4 Bapstidianj.
- 5 Nicolaista.
- 6 Gnostiqj.
- 7 Corporatiarianj.
- 8 Corinthianj, vel
- Morinthianj.
- 9 Nazaraj.
- 10 Ebionaj.
- 11 Valentianj.
- 12 Secundianj.
- 13 Ptolomaj.
- 14 Marcita.
- 15 Colorbassij.
- 16 Heracleonite.
- 17 Ophite.
- 18 Cainaj.
- 19 Sethianj.
- 20 Archontiqj.
- 21 Cerdonianj.
- 22 Marionite.
- 23 Apellita.
- 24 Scirorianj.
- 25 Tatianj, vel
- Incratita.
- 26 Cataphrygat.

- Le Dauphin
- attend l'homme.
- Les Italiens
- aiment l'oignon.
- Les Romains
- étoient fort fatigant.
- SSNT-Christ
- a off' pauvre.
- SSNT-Christ
- ferira de tout qui l'ont lié.
- Les soldats
- sont fuisants.
- L'herbe qui rend la voix plus
- agréable, cest telq d'éteang.
- Les fétards
- ressemblent.
- Les Princes
- ont méprisé SSNT-Christ.
- Les Juifs
- ont persécute SSNT-Christ.
- Les Juifs
- emmenaient leurs ennemis capisss.
- SSNT-Christ détruire
- l'empire
- des Grecs.

- 27 Pegurianj, alias] Les Swifts
 Quintillianj. } en colere érafent leurs ennemis.
- 28 Astoyorite. } Les Swifts
 rejettent JESU-Christ.
- 29 Toffarefadecatita. } Adam
 30 Alegi. a refusé à Dieu, qui a
 accable demandé ce prédictement.
- 31 Adamianj. } Dieu nous a donné
 32 Elesfaj, &c } JESU-Christ.
- 33 Theodotianj. } Le tonnerre
 34 Melchisdecianj. } tué ceux qui s'enfuient.
- 35 Bardofanifta. } Dans leurs malades
 36 Noëtanj. on purge
 les Moines.
- 37 Valafij. } Les Prelats
 38 Catharj, fise } portent l'école.
- Novatianj.
- 39 Angelicj. } David
 40 Apostolicj. } Délivra sa patrie,
 l'avoir la tribu de Juda.
- 41 Sabellianj, fise } Les petits du lion
 sont fort petits.
- 42 Origenianj. } Le soleil
 Coule,
- 43 Alij Origenianj. } La taupe sauvage
 44 Paulianj. vient d'elle manger.
- 45 Photinianj. } Le lion
 46 Manichoj. } cherchant la proye
 Devore aussi les hommes.
- 47 Hieronite. } Il y a des lions, mais moins vi-
 48 Meletianj. } goureux que les autres,
 en Macédoine.
- 49 Arrianj. } Les Villes
 50 Vadianj, fise } Impériales
 sont politées de bonnes loix.
- Anthropomorphites
- 51 Semiatrianj. }
 52 Macedonianj. }
- 53 Aërianj. }
 54 Kétianj, quis & }
 Eunomianj.

INDEX HÆRESVM

- 55 Apollinariste. }
 56 Antidicomarite. }
 57 Maffaliani, five }
 Zuchita. }
 58 Metangipmonite. }
 59 Seleucianis, vel }
 Hermianis. }
 60 Proclianite.
 61 Patricianis. }
 62 Afrite.
 63 Paphalorynchite. }
 64 Aquatique.
 65 Coluthianis. }
 66 Florinianis.
 67 De mundi statu. }
 Differentiates.
 68 Pindar predictum am- }
 bulantes.
 69 Donatiste, five }
 Donatianis.
 70 Priscillianiste.
 71 Cum hominibus non }
 manducantes.
 72 Rhotoriani.
 73 Luciferianis. }
 74 Sovinianiste.
 75 Arabie. }
 76 Helvidianis.
 77 Paternianis, five }
 Venustianis.
 78 Tertullianiste.
 79 ABELOITE.
 80 Pelagianis, qui le }
 Celestianis.
- Le jughisme
affilait, le fait poudre la raipe.
Les Juifs
vont de meurtre de ville en ville.
JESUS-Christ se vengeront
en condamnant au feu
ceux qui l'ont tourmenté.
Les Nobles
font des violences.
La licorne
est d'un poisson.
Les pourpres
ont leur fleur.
Spaie
marche nus/ pieds.
Les chrétiens
méprisent les Juifs.
S. Jean Baptiste
préchoit dans le désert.
Les Juifs
souhaitoient dépecer JESUS-Christ.
Les gens de la campagne
aiment le lait.
Les Juifs
ont traité Jésus crucifié JESUS-Christ.
JESUS-Christ
épargnant ceux qui l'ont rejeté,
les condamnera au feu.

Nam si quis ad istas heresies adderet velit trad illas pra-
 terea que sunt in Appendice hujus Indicis Descripta hoc or-
 dinare: Timotheanis, Nestorianis, Eutychianis: sensu ea nomina

efficient hand juvenum facie: hunc nimis sum:

<u>Timotheanij.</u>	Quia Deum coluit
<u>Nestoriani.</u>	David
<u>Eutychianij.</u>	felix fuit.

2. Ita enim Timotheus, Quis tipus Christi, Nestorius anigmate dicitur est, Quis est vir eloquens & discretus, Nestoris similis, cuius facultas ab Homero predicitur, Hec dicitur.

¶ Et anno 2100 dicitur quod annis pleris annis pateretur dominus. Cuius ab ore fluit vox malle liquentibus dulcior.

Talis est in Psalmis Davidis facultas: Peccato ipse hic Nestorius est. Eutyches Denique, in TVXPS, felix & beatus est. In hac parvo plenaria pars facie appareat, nihil intercessit, primis annis postremo loco Timotheus ponatur. Quid enim intercessit utrum dicatur, Quia Deum coluit, David felix fuit: an, David felix fuit, quia Deum coluit? Atque ea causa est, quoniam brevis in hac Appendice Timotheanij proponantur Nestorianis & Eutychianis; tamen et in Historia Ecclesiastica Timotheus utrumque subsequitur.

Nunc demum fitur ex ista, quam affectus, nomen ipsum locorum interpretatione, sat' apparat, opinor, que etundem primigenia origo sit, quam sita es sint lapide he jocose: & quidam fit praeferre figuratum ruerint. Neque enim posse fortuito fieri, ut tot, tam bella ac festis, tamque ordinata sententia his nominibus exprimantur, manifestum erit cuiuscumque confidantibus haec tria:

Primum quidem, nihil in his sententiis nisi cuiusquam, sive homini, sive genti, sive orbis, sive animali, aut planta, attribui, nisi quod est peculiare ac proprium sit, veluti nota, qua designatur a ceteris rebus; neque testimonio factarum literarum, aut probati scriptoribus, aut Denique operariis hominum conferatur.

Deinde, si nomina aliter conjungantur, si eo quod primum in Indice locum obtinet, Simochiarorum videlicet expresso nomine, reliqua deinceps bina copulentur, nihil boni sensus, sedum omnino tale & tam natiuum, quam quod representamus, ex illa posse copulatione dico: si sumuntur autem bina haec, ut secundus, quo sunt ordine collocate ab ipsomet artifice, in sententiam admodum venustam, illamque ipsam unice quam adsignamus, coire mirifice nomina universa de singula.

Potremus, nullam causam esse, qua potuerit artificem

horum nominum cogote, ut in ipsa heresum fere binis ex nomina copularet, qua exhibere sententiam possent, qualem exhibuerint; nisi ut hominibus confitetur hujus astificij facilius in memoriam redirent heres; cum una appellata, nullo fore negotio conicerent ex significazione ipsius nominis, que altero ejus heretis copulanda esset; atque ut fraudem magis adberent, cum de ipsius heresibus scriberent, sensum quem habent in isto iudice haec nomine, quam diligenterfime desiderarent.

Iude factum est igitur, aut alia qualunque ex causa, ut nec ordinem heresum, qualis hic constitutus, quiquam mutatit, ex illis faltem qui sibi voluntur in ferebendo accusatores, proter quam ubi vel eadem attributa diabolus diversis subiectis convenient, vel alia similis fantasia explicant. Id quid manifestissimum indicium conserponis est inter illos participes in pecando & dolo feruendo.

Hæc itaque prima origo tot heresum, tot heresiarchatum, tot tragediarum est, quo in Analibut memorantur. Ex his nominibus, in illo quadruplici fonte quebus, tot sunt confite heres, tot fabulae, ratione per annos, ut volunt, quadragesimales generum: non alio confitio, quam ut per speciem est debellandi, obvolutus tenetur velut Catholicae dogmata, quacumque plausa impia Athie, Wiceliffa, Lutherani, Calviniani, Sociniani, Janzeniani, adversus Ecclesiam fractam Romano-Catholicam hodieque propaguant, ab istatu fabulatum astificibus instituti de Doti. Et confita illa quidem fuerunt, postquam per annos amplius fortassis quam ducentos supra milie Ecclesia Catholica perficiisset ac floruerit, in ea quam hodieque retinet fide; nec olim tota eo tempore heresem apertum fructum dogmatum perficit, proter Atheismum, qui hac etiam nostra etate in illis heresibus, que sunt a nobis proxime commemorata, graffatur occulitus:

Exurge Deus, judica causam tuam.

Psal. LXXIII, 12.

Tempus faciendo, Domine: dissipaverunt legem tuam.

Psal. CXVIII, 126.

QUE AB EPIPHANIO, VT VOCANT,
post Christi passionem expositae
memorantur.

Qui sub Epiphaniis nomine scriptor circumfertur, id nomine hæretum LXXII. post Evangelij predicationem capitulum sexaginta postmodum digestum predictum excoigitavimus, pars omnino artificis de ingenio, atque id qui diei solute Augustinus. Quia etiam communibus confitimus pro ambos operi profiteisse, tum ex ipsius profatione, qui Epiphanius vestigia secundum lege profitatus, tum ex utriusque lucubrationis similitudine, in nominibus quidem le ordinis hæretorum, manifeste apparet. Propterea etiam videtur ambo summi filii ea nomina, qua conjuncta hominem unum designarent, cum esset Augustinus Epiphanius ea stata titulus cuiusvis insigniorum regum, REGI ILLUSTRI. Tamen ad hanc confectionem occulandum diffident inter se subinde; sed ipsum nihilominus ingenuis ac acute forvaris legibus ac regulis, in nominibus hæretorum configundendis, vel conjugendis. Ex quo fit ut lucis plenum alteri accedit ex altero. Ergo ex quadruplici similitate illo fonte patitur id, qui Epiphanius dicitur, nomina hæretorum, ex quo be pseudo Augustinus.

- I. Ex personis insignioribus, qua commemorantur in facili libris, & curvandis specialibus attributis.
- II. Ex nonnullis hominum ordinibus, qui apud nos sunt.
- III. Ex rebus gestis vel motibus nonnullarum gentium.
- IV. Ex plurimisque generibus rerum creatarum.

Intra has decimae quatuor classes certe sunt res ac persona selecta, quibus quod attribueretur, uno vel pluribus expressum est nominibus, unde totidem configerentur hæreti. Sic sunt autem ea accipienda nomina, cuiusmodi in titulis hæretorum singulatum. Grace ab ipsomet scriptore exhibentur: neque enim adjectos propria titulos ipsi frustra a librario cedendum est: cum ipsi colligi aut conceipi non possit, nisi ex titulo hæretorum XXXI. prave intellecto. Hac igitur eatum sibi prius, hoc appellatio est, post alia vixinti, qualidem ante Christi adventum posuit, a nobis sibi prius exponendas.

NOMINA HÆRE SVM LXXII.

ex titulis capitum L.X. quibus ab Epiphaniis ut vocant,
singula descriptibuntur ac repelluntur.

- 1 σεριτ, quod e 21.
κατὰ Σιμωνίανῶν.
- 2 κατὰ Μινανδρίανῶν.
- 3 κατὰ Σαταρνίανῶν.
- 4 κατὰ Βασιλείανῶν.
- 5 κατὰ Νικολάγιτῶν.
- 6 κατὰ τῶν Λερομενῶν
Γνωστικῶν.
- 7 κατὰ Καρποκράτων.
- 8 κατὰ Κρινθίανῶν, ἢ τοι
Μηρινθίανῶν.
- 9 κατὰ Ναζωραίων.
- 10 κατὰ Ἐβραιαίων.
- 11 κατὰ Οναλευτίων,
τῶν καὶ Γνωστικῶν.
- 12 κατὰ Σεξβανίανῶν, διὸ
συνήφρον Επιφάνιος,
καὶ Ἰστίδηρος.
- 13 κατὰ Πτολεμαῖτῶν.
- 14 κατὰ Μαρκοβόλων.
- 15 κατὰ Κολοσβαστῶν.
- 16 κατὰ Ἡρακλεονίτῶν.
- 17 κατὰ Ὀφιτῶν.
- 18 κατὰ Καίανῶν.
- 19 κατὰ Σπιθανῶν.
- 20 κατὰ Ἀχρυντικῶν.
- 21 κατὰ Κιρθουνίανῶν.
- 22 κατὰ Μαρκιανίανῶν.
- 23 κατὰ Λεξιανίτῶν.
- 24 κατὰ Ητελλίανῶν.
- 25 κατὰ Σινουριανῶν.
- 26 κατὰ Τατιανῶν.
- 27 κατὰ Ἐρχαριτῶν.
- 28 κατὰ φυριαζῶν, ἢ τ' εὐ
Μοντανίτου καλλιμένων,
ἢ καὶ Τασκοδευτῶν.
- 29 κατὰ Κυνιτιλλίανῶν, ἢ τ' εὐ
Πτηπέζανῶν, καὶ
Πριστιλλίανῶν, διὸ συνέ-
κονται Κετοτιρῖται.
- 30 κατὰ Τιβερισκομβριτῶν.
- 31 κατὰ τῆς ἀριστος μὲν Διχο-
μένων τὸ κατὰ Ιωάννην
ἴναρρειον, καὶ τὸν Ἰπο-
χάλυψιν, πᾶν ἵκαλιστην
Ἀνοικτον.
- 32 κατὰ Ηδαράιον.
- 33 κατὰ Σαμφαίον.
- 34 κατὰ Θεοδοτίανῶν.
- 35 κατὰ Μελχισεδέκανῶν.
- 36 κατὰ Βαριποτανίτῶν.
- 37 κατὰ Νοετιανῶν.
- 38 κατὰ Οναλπόνων.
- 39 κατὰ Καθάρων.
- 40 κατὰ Ἀρρεδίκῶν.
- 41 κατὰ Ηποτοδίκῶν.
- 42 κατὰ Σαβελλίανῶν.
- 43 κατὰ Ωριζενιανῶν τὸν
πρώτων τῶν ἀιχῶν.
- 44 κατὰ Περιρύξ τῷ
Ἄδαμαντιᾳ.
- 45 κατὰ Πάρδη τῷ Σαρο-
σάτσιῳ.
- 46 κατὰ Μανιχαίων.
- 47 κατὰ Περαχίτῶν.
- 48 κατὰ τῷ Μελπίτῃ
οἰχοράτος τῷ Αἰρυπίᾳ.
- 49 κατὰ τῶν Ιρηνομαριτῶν.
- 50 κατὰ τῷ οἰχοράτος τῶν
Αἰνδιανῶν.
- 51 κατὰ φωτενιανῶν.
- 52 κατὰ Μαρκελλίανῶν.

53 χατὰ Ἡμιλαρεῖῶν.

54 χατὰ Πνευματομάχων.

55 χατὰ Ἀρσίων.

56 χατὰ Ἀναραιών.

57 χατὰ Διμοσιγέτων, τῶν

ὑπὸ τίνων κληθέντων,

μὴ τέλοντας τὴν Χριστὸν

ενανθρώπον διαλογεύ-

των.

58 χατὰ Ἀντιδικομοριανῶν.

59 χατὰ Κολλυριδιανῶν,

τῶν τῷ Μαρκῷ προσ-

φερόντων.

60 χατὰ Μασσαλιανῶν,

τῆς συναπόλεωται

καὶ οπατ Μαστιριανῶν, 25

80. Ἐλλήνων ὑπτες,

καὶ Εὐφρητας,

καὶ Σατανιανῶν.

Quas igitur haec nomina, que sunt singulis inclusa la-
terculis, sententias efficiant, & ad quas resum vel personarum
classeis singula referenda sententia sint, ut superius in pseodo-
Augustino fecimus, Deo juvante exhibemus.

I.

EX PERSONIS INSIGNIORIBVS,
que cominorantur in factis libris, &
sacrumē specialibus attributis.

Sententie XII.

- 1 IESVS-CHRIST nous a été donné de Dieu.
- 2 IESVS-CHRIST a été pauvre.
- 3 Les Princes de la terre ont méprisé JESVS-Christ.
- 4 IESVS-CHRIST a détruit les Juifs, qui l'ont chargé d'injures.
- 5 IESVS-CHRIST, lors qu'il paraissait, se riva de ceux qui l'ont lié.
- 6 IESVS-CHRIST a accable de malheurs ceux qui l'ont rejeté.
- 7 IESVS-CHRIST maudira ceux qui l'ont persécuté.
- 8 IESVS-CHRIST dans sa colère écrasera les Juifs ses ennemis.
- 9 DAVID avoit beaucoup de penetrations.
- 10 DAVID defendoit de Juda, le premier de ce nom, & qui commit un inceste.
- 11 ISAIE predigoit toujours bonheur.
- 12 SAINT PAUL respirant le sang, maltraitoit ses fidèles.

II.

EX VARIIS HOMINUM ORDINIBVS,

qui apud nos sunt.

Sententia III.

1. Les PRESTRES portent l'étole.
2. Les SOLDATS s'enfuient vite.
3. Quand on est MALADE, on se purge.

III.

EX REBUS GESTIS VEL MORIBVS

NONNLLARVM GENTIVM.

Sententia X.

1. Les IVIFS aimoient les oignons.
2. Les IVIFS de Jérusalem offroient à Dieu leurs gâteaux en présence des Gentils.
3. Les IVIFS ont persécuté JESUS-Christ.
4. Les IVIFS maudissent croire JESUS-Christ.
5. Les IVIFS refusent au S. Esprit.
6. Les IVIFS, que quelques uns disent être deux partis opposés, ne croient pas l'Incarnation, contre-disent l'Evangile.
7. Les IVIFS ne reçoivent ni l'Evangile de JESUS-Christ, ni tout ce qu'il nous a révélé; aussi tel appelle-t-il des aveugles.
8. Les ROMAINS passoient pour être fort intelligents.
9. Dieu détruira l'empire des GRECS.
10. Les TVRCs opprimeroient, pilleroient, accableroient ces Princes Grecs, qui se défendus des Romains.

IV.

EX PLERISQUE GENERIBVS

RERVM CREATARVM.

Sententia VIII.

Ex aîge.

1. Le TONNERRE tue ceux qui s'enfuient.

Ex animalibus testis tribus.

2 Un jeune LION aime à chasser.

3 Le LION avec reconnaissance partage sa proye.

Ex pescibus.

4 Le DAVPHIN attend l'homme.

Ex volucribus.

5 Il y a des OISEAUX de differentes especes.

Ex insectis.

6 Les SERPENS reconnaissent ce qui leur nuit.

Ex plantis.

7 La LYS D'ÉTANG rend la voix agreeable.

8 La LAITVÉ SAVVAGE vient d'elle même dans un quartier de l'Egypte.

Idem hic apparet manifeste artificium, atque in Indice, qui tribuitur Augustinus. Bina sunt enim vel tria accipientia nomina, ex quo prophetarum sunt ordines ab ipsorum auctoritate: tametq; ad occultandam fraudem haec nominum ratio fuit deinde posuista, ne in eadem illa serie apparerent, quae diversas quatuor classes illas exhibet, unde ea esse evita proxime iudicavimus.

Et ex personis quidem, que in facili libris commemorantur, primum, ut decet, locum obtinet Christus Servator: Deinde et regibus, David: ex Prophetis, Iosias: Denique Paulus ex Apostolis.

Hominum deinde ordines selecti sunt tres: Sacerdotes, Miltites, Egri.

Sunt postea et gentibus nominatissimis huc adfixa quatuor dimicata: Iudei, Romanj, Graeci, Tutej.

Resum denique creaturam genera pro hic appellantur: ex aere quidem, fulmina: deinde bellua, pesci, aves, insecta, plantae.

Ex his autem quatuor classibus prima profect sentential duodecim: tres allegra: testia decem: octo pessima. Sic sunt sententiae omnino tres ac trigesita. Nomina vero herofum sunt septuaginta duo, capitibus sexaginta in Epiphani opero comprehendentes.

Derivandorum ex Hebreo nominum leges ac regulæ, aliæque, hic sunt protius cedem atque in Indice pseud-Augustin;

nece proinde hic repetenda: sed frater quemadmodum fin-
gulit nominibus allata a nobis significatio subfit; breviter
est ostendendum. Apparet profecto nihil minus acuminis
ac diligentie in istis Epiphaniensis ad hibuisse notifico, quam
in suis enigmatis eum, qui dicit volunt Augustinus. Latine
vero primorum sicut ille sententia: quamobrem non
semper, ut in Augustinianis, subjectum primo loco ponitur;
sed interdum, Latius more, attributum proximitate, sive
predicatum.

I.

EX PERSONIS INSIGNIORIBVS,
qua commemorantur in faci libris, &
extundem specialibus attributis.

Sententia XII.

qua efficiunt hereset XXIV.

1.

34 THEODOTIANI. G

35 MELCHISEDECIANI. H.

Datus est nobis a Deo Dieu nous a donné
Christus. JESUS-Christ

Ut in Indice quis Augustinus est attributus.

2.

9 NAZAREI. H

10 EBIONEI. H.

Christus
egaud fuit:

JESUS-Christ
a été pauvre.

Ut in Indice Augustini.

3.

19 SETHIANI. H

20 ARCHONTICI. G

Christum sprevore
Principio.

Les Princes de la terre
ont méprisé JESUS-Christ.

Ut in Indice Augustini.

4.

7 CARPOCRASII. H

8 CERINTHIANI, sive H

MERINTHIANI. H

Improperantibz fibi contrivit
Christus
Iudeos.

*SSNT-Christi
a destruit les Juifs,
qui l'ont charge d'injures.*

Carpocrotal, unde Carpocrotalii sunt aquæ scriptoribus Graecis,
sit ex his vocibus ac litteris, δῆπ-τ-ητην: ut Christum
significet, Quis improperantibz fibi contrivit, nemque Iudeos, qui
improperabant eis, Matth. xxvii, 44. Verbum δῆπ quod legitur
Eph. XLVI, 1. contrarie est, in significacione pisi.

Cerinthius & Merinthius, unde sunt, diximus in Indice
Augustini. Nam de Carpocrotal & Cerinthius in Asia fuisse
dicuntur, eo quod Iudei, qui in ipso hoc titulo designantur,
in Asia certe fuerunt.

5.

12 SECUNDIANI, H
quebus conjugatus est
ETIPHANES, &c G
ISIDORVS. H

*¶ Seridebit ligantes fe,
cum appaserent,
Christus.* *SSNT-Christi,
torturam parofera,
faire de ceux qui l'ont lie!*

Secundus unde sit, diximus in Indice pseudo Augustini.
Huic conjugatus dicitur Epiphaneus, ad indicandum, conjungit
nomen utrumque opotere, ut sententia compleatius. Ego autem
hic Epiphaneus pro participio επι την γραβης, cum appaserent,
Coloff. III, 4. in supremo iudicio feliciter. Siderus hic deri-
vatur ex Hebreo 73-7D: ut Christum significet, Qui
probavit afflictionem inimicorum, qui insultabat inimicis. Certe, Qui
habitat in celis, seridebit eos, & Dominus subannabit eos.
Psal. 2.

6.

32 ADAMÆI. H
33 SAMPSEI. H

Removeatis fe contrivit
Christus. *SSNT-Christi
a accessible de mauux cœurs qui l'ont rejette!*

Adam hic derivatur ex ον-πτυ: ut significet, Remo-
veatis fe contrivit: Iudeos nimis, qui noluerunt eum
regnare fupet fe. Sampseus hic Christus est, Qui contrivit

INDEX NARRESVM

In contoret pravaricatores: Derivata nomine, ut diximus, ex
יְהוָה-מִתְ-w. Sic scriptum est Isp: 1, 28. Contoret fecerit
pravaricatores simul.

7.

51 PHOTINIANI. G

52 MARCELLIANI. H

Christus
persequentiibus se maledicit. maudira eum qui lont persecute!

Photini nomine cur Christus etiam designatur, diximus
in superiori Indice. Marcellus, unde Marcellianus, hic derivatus
ex Hebreo, וְלֹא־פָרַע־וּ: ut significet Christum. Qui
persequentiibus se maledicit: tunc perficit, cum dictum est,
Dilexidite a me maledictos.

8.

29 QUINTILLIANI, five. L. H

PEPUZIANI, & H

PRISCILLIANI, H

quatuor comites

ARTOTYRITE. H

Judas,
Christus,
ita statu contoret inimicos. gnt-Christus dans la colere
d'apres les Sibylles
est enemis.

Quintilla (hanc enim populus est pro Quintillo: quo-
niam Christus est sapientia de Veritate, ut impie credunt volent,
fortunatis) derivatus patrum ex nomenino. Latino Qui, pot-
tim ex verbo וְלֹא־: verbo וְלֹא־ in niphah: ut Christum
significet, Qui suspensus est: quemadmodum dicitur. Act. V, 30.
Quem vol intaretur filii, SUSPENTIDES in ligno.

Popura, unde Popuzianus, est hic ex וְלֹא־ וְלֹא־: ut di-
cimus ad Augustinus Indicem. Itaque Quintillianus Popuzianus.
Judas fuit, Christum qui ore contradicunt, hoc est, intermetuntur.

Priscillianus hic Christus est, Qui spernet lapidantes
Christum: וְלֹא־ הַפְדֵע־ וְלֹא־. Artotyrus, Qui itatus contoret
inimicos; ut sive dictum est.

9.

II VALENTINI, qui de L

GNOSTICI. G

David
etat ingenio petacej.

David
avoit beaucoup de penetration.

Valentini nomen pro robusto ponitur, ut apud Plautum
in Captivis, Prologi verba 64. Valentiorum natus aduersarius.
Et in Truculentis, act. iii. sc. iii. Plat potest qui plus valeat. At
autem Scriptura fuisse Davidem fortissimum robuste, & virum
belligium, 1. Reg. XVI, 18. Fuisse vero euander ingenio poterat,
& multarum rerum intelligentem, scripta eius de gesta omnia
probant: quod est esse gutsy & warlike.

10.

42 SABELLIANI.

43 ORIGENIANI priores, qui & TURPES. H G

<u>David</u> ex Iuda oriundus erat, qui primus illius nominis, & idem precepit fuit.	<u>David</u> <u>descendens de Iuda,</u> <u>le preceps de ce nom,</u> & <u>qui commis un jaceps.</u>
---	--

Originem & significationem vocis utriusque, Sabellij &
Origenis dedimus in Indice pseudo Augustini: nam eadem fore
utroque sententia est. Tantum iste addicit ad Origenis nomen,
illam esse priorem, qui & turpis fuit; uenient Iudaeus illum, Ja-
cobi filium, qui ex nura sua Thamat gemellos suscepit: quod
turpe esse facinus fuit.

11.

60 EVPHEMITÆ, & G

SATANIANI. H

<u>Faustra predicebat</u> <u>Ispes.</u>	<u>faire</u> <u>prédicé toutjors/ bonheur.</u>
--	---

Euphemites, ficta vox est ex Graeco adjectivo εὐφημος,
bona vox dicens. Satanianum ipsum esse Ispaniam, siveptius
vidimus ex Prædictiato five Primatis, in Indice Augustini.
Cum ceteri Prophetae vix aliud quam eventa tristis & cala-
mitates pronunciant, Ispani & contrario vix aliud predicunt,
quam red letas & prosperas. In his adventum Domini, Ecce
Virgo concipiet, &c. Parvulus enim natus est nobil, &c. Christi
predicationem: Populus qui ambulabat in tenebris, vidi lu-
cem magnam, &c. Templo & Urbi restituitionem: Qui dieo
Jerusalem, & edificabit: & Templo, Fundaberit. Sunt alia
similia plura.

12.

45 PAVLV S SAMOSATENVS. L H

46 MANICHAEI. H

Paulus fisiens cadiſ
cadebat.S. Paul refusant le sang
maltraitait les fidèles.

Samosata, unde Samosataeūl, hic detinatur ex Hebreo
10th-10th: quod est, fisiens occidere, sive fisiens cadiſ. Et
autem Manichaui, Cui poteratib; cadiſ, flagellat, ex Hebreo
10th-10. Refutavit artifex illud Act. IX, 1. SAVLV S adhuc
SPIRANS ministrum de CÆDIS in Discipulos Domini. Et
cap. XXII, 19. ubi Paulus de seipſo: Et ego Dixi: Domine poffi faciunt,
quia ego eram consolendum in carcere, & CÆDENS per syna-
gogas eos QUI CREDEBANT IN TE.

II.

EX NONNVLLIS HOMINVM ORDINIBVS

QUI APVD NOS SVNT.

Sententia III.

qua efficiunt heretici VI.

I.

40 ANGELICI. L

41 APOSTOLICI. G

Sacerdotes
Ptolomei gestuant.
vt dictum est in Indice Augustini.
Les Prophéties portent l'étoile.

2.

13 PTOLEMAITÆ. G

14 MARCOSII. H

Milites
fugam auerterant.
Les soldats enfuient avec.
Ptolomaitæ, milites fuit, ut Ptolomei in Indice Augustini.
Marcosii fuit, qui fugientes fessinant: fictio nomine ex
11th-12th-13th-14th.

3.

38 VALESII. H

39 CATHARI. G

Hominis cum agorant
perputrant ſe.
ut in Augustino fete.
Quand on est malade, on fe purge.

III.

EX REBUS GESTIS VEL MORIBUS
NONNVLARVM GENTIVM.

Sententia X.
qua efficiunt hactenus XX.

1.

3. SATVRNILIANI. H
4. BASILIDIANI. H

Judej
capas amabant.

Les Juifs
aimoient les signons.

Saturnulus, unde fuit Saturniliani, Graece ΣΑΤΟCΥTHOS, fictum nomen est ex Hebreis ipsi vocibus, πήγαν-τη-πη-ω: ut Iudaum significet, Cui contineat primicos aperit; ex de- fecto felicit in Terram a Deo filij promissa. Cum Graeci feli- citant ΣΑΤΟCΥTHOV, hadenus nems potuit expedire. Cum Gra- coe hic dico, fabricatores intellego falsorum monumentorum. Nam in nummis antiquis rubrum nissi ΣΑΤΟPNINOS & ΣΑΤΟPNEINOS ferribatur. Saturnulus ab Epiphanio in Syria fuisse dicitur, ubi Iudej certa fave. Et condicimus
ambo fuisse Baptides & Saturnulus; & Baptides in Egyp- tum profectus: he has quidem vere. Baptides enim corde Iudeus est. Quis capas amabat, ut in Indice Augustini dixi- mus. Et nunc quidem ob illam Graecitatem vocata, Num. XI,
5. Recordamus nissimum, quod comedebamus in Egypto gratiis:
in mentem nobis venient cucumeros, be pepones, glosisque, &
CEPE, & alia.

2.

59 COLLYRIDIANI,	L
qui MARIE offerunt,	H
60 MASSALIANI, quibus	H
junguntur MARTYRIANI,	G
ex GRECORVM numero.	G

Judej Hierosolymitanus
offerabant Deo colligidas,
ceteram ipsi gentilibus. Le Juif de Jérusalem
offroient à Dieu leurs gâteaux,
en présence des Gentils.

Colligridians, Judej sunt, qui offerabant colligidas obij ad-
missione confessat, Levit. VII, 12. & VIII, 26. Hj Maria offe-

Cant; hoc est, iusto Deo: derivato ad p̄ significandum eo nomine ex Hebreo 13-πγη-δ. Deum fratum placare, post maxima Iudeica religiositatem fuit. Ita tēta le jugo iuste designantur Iudei Hierosolymitae, quid extra civitatem factam neq̄ Iudei offere Deo colligendis.

Sedem Massaliani sunt, hoc est, Iudei, Qui faciunt male dicere Christo, et ad Iudicium pseudo Augustini diximus.

Ut autem diversatur in titulo oratio Iudei eorum gentilibus, secum ipsi (nam hi quoque erabat; sed in atrio gentilium; dum Iudei erant in atrio Iudaicorum;) pro eo, primum, dixit, Offertentibus ipsi jumentis fructu teſſel Gentiles: ut ex ea voce, teſſel gentiles, aliam conderet heresim Massalianistarum ex Graecorum numero, sive gentilium: quoniam sit παρεργα Graecis: Ελλνοι, Ερενοι, & (et volentes) gentiles. Vide Joan. XII, 20. Erant autem quidam Gentiles, ex his qui ascendebant et adorabant in die festo.

3.

21 CERDONIANI. H G

22 MARCIONITÆ. H

Iudei Christum perfecuti. aut persecute Ιουδαιοι-Christ. Omnes et in Iudice Augustini.

4.

23 LUCIANISTÆ. H

24 APELLEIANI. H

Iudei adhuc maledicunt Christo. maledicent ancorē Ιουδαιοι-Christ. Lucianus, unde Lucianista, penitus pro Iudeo, cui in tribulacione luget: derivato propterea eo nomine ex Hebreo, — πιστος-πιστης-δ.

Apelleiani, vel Apelleiani, (nam utroque modo scribit iste: Απελλαιανοι, & Απελλαιοι,) patres Iudei sunt; Qui adhuc maledicunt Deo, hoc est, Christo: derivato ad p̄ significandum eo nomine ex Hebreo, πιστος-πιστης-ης. Απελλαιοι autem scripsit est, (nisi error liberari est) pro Απελλαιοι, quoniam idem est graecus littera n & i aquid graecos.

5.

53 SEMIARI. H

54 PNEVMATOMACHI. G

Judej *Let Juiff*
Spiritu fante refidunt. *soffient au Saint Esprit.*

Dicitur illud acceptum est ex illa Stephanij voce, Act. viii, 51.
Dura cervice, & incircumcisus cordibus & austibus, vos semper
SPRITV SANCTO RESISTITIS. Unde *Pnevmatomachi*
fuerunt conficti. Idem *Semiarij*, hoc est *Judej*, *Qui audierunt*
proferuntur: facta ex nomine ex Hebreo וְרָבֵעַ עִזּוֹת: ad illud
*significandum, quod de *Judeis* Lucas reportat, Act. viii, 54. AV-*
TIENTES autem haec, DISSCRABANT VR CORDIBVS SVIS.
*Grace autem *Huius* celo, ipsi *Judej* sunt, Qui gentibus grati-*
cuntur; וְרָבֵעַ עִזּוֹת.

6.

57 DIMOCERITA.

G

a quib[us]am ista vocata,
qui perfectam Christi i[n]hu-
manationem non confitentur.

58 ANTIDICOMARIANITÆ. GH

Judej, quos quidam dicunt *Let Juiff, qui on dit*
in duas partes esse divisos, *estre partagés en deux parties,*
qui perfectam Christi Incarna- *ne croyant pas*
tionem non confitentur, *l'Incarnation accomplie,*
Evangeli contradicunt. *contre disent l'Evangile.*

Dimocerita, Judej sunt, quos quidam vere dicunt esse
*divisos in duas partes, si quis clav: alij sunt enim proprie *Judej*,*
alij Samaritanj. In dispergatis.

Antidicomarianita sunt longe alij ab *Antidicomarianitatis*
pseudo Augustino, ut vox ipsa prodicatrix admonet. Neque vero
*cum Apollinaristis jungi *Antidicomarianite*, neque cum*
*Dimoceritam *Antidicomarianitatem* possunt. Fida enim vero illa*
vox est, partim ex Greco ἀντιδικεῖν, contradicare; partim
*ex Hebreo וְרָבֵעַ עִזּוֹת: ut sit *Antidicomarianitas*, Qui con-*
*tradicit verbo Dei, quod est *Evangeliu[m]*. Neque alij squaliter*
**Antidicomarianitas* fuerunt.*

9.

30 TESSARESCÆ DECATITÆ. G

31 Herofit; qui non recipit Joannit H

Evangelium be Apocalypsim: G

quam de ANOETORVM vocat. G

Iudæi.

ne Evangelium Christi, ne recevoient ni l'Evangelie de Jesus Christ,
 ne revalata ab eo, fuisse pient: nij tout ce qu'il nous a revelé:
 quel mente capito vocat: aussi les appelle til des aveugles.

Iam de fracturâ familiâ diximus ad Iudicem Augustinij.
 Sed verò ut Graecus dicatur, xxi. T 266 a. exordiatis tñv,
 quoniam admodum odiosos scripsit iste, pro T 266 a. exordiatis
 xatitv. Perinde quid videtur esse, ac si quis Latine dicat,
 contra Republieam, vel contra fidem iustificandi. Sic tamen
 habet & Theodoretus. Evangelium Joannis hoc loco Evangelium
 Christi est: est enim Joannes Hebreo, Deus misericors. Apo-
 calypsi fonslites ponitur pro omni eo quid Christus revelante
 Iudicauit: est omnia in orationibus, revelatio. Denique invictus
 Iudeus, mente iustus, sive vocat, ob crescit appellat & dicit cocorum.

8.

5 NICOLAITÆ. G

6 ei Arjouevor GNOSTICI. G

Romani

Dicuntur fuisse in multis rebus Les Romains
 intelligentes. affraient pour être fort intelligents.

Ut in Augustinij Iudice: nisi quod addita hic confutatio non
 ea est, tñv Arjouevor, dicuntur fuisse: perinde quia si ut homo
 Graecus pseudepiphanius credetetur, noluerit affirmatate promuo-
 ciare, sed ex fama tantum, Romanos ac si præditos ingenio fuisse.

9.

25 SEVERIANI. H

26 TATIANI. H

27 ENCRATITÆ. G

Gracorum
 contaret Christus
 imperium.

Jesus-Christ
détruis l'empire
des Grecs.

Soverianos, hoc est, impudicos, sive Gracios appellat: derivato
Severi nomine ex Hebreo חַרְבָּה - וְ: ut cum significat,
Qui amat, sive desiderat decudate. De Iacobus alijs nominibus,
egimus ad Indicem Augustini. Tatianum natione Syrum, atque
ex Mesopotamia primum docere coepisse probit Epiphanius. At non
est profecto Sogiacum nomen, aut Gracum, Tatianus, sed Latinum:
nisi cum significat, ut iussie, Continet Christus. Tunc enim Syria-
cum, sive Hebreum est. Quis fuit hic Soverianus? idem apud Da-
mascenum Doxatij fuit, ex eadem fore origine, eadem teste
fuerit. Primus Turcicum trajectus in Europa, fuit anno 1310.
Ecce tunc platinos abductos captivos in Asiam, tunc Chalcondyla,
libro 1. cap. IV. Hinc sive vatem agit, forte ut per ipsos corrueat
Gracorum sapientium. Propterea dicitur et titulum sequentem.

10.

28 PHRYGASTÆ, sive

G

MONTANISTÆ qui dicuntur, aut

L

TASCO DRUGITÆ.

H

Turci
est quis Romanos dicuntur, opprimitant, pillicant, detinunt,
oppresant, spoliabunt, contenterent: Les Turcs
sed Princeps Greci,
quoniam dicti de descendente des Romains.

Phrygastæ, si sunt, quis tunc Phrygiam occupabant, cum
haec scriberentur: Turci nimis, ab anno circiter 1300. Mon-
tanus, ex quo sunt hic facti Montanisti, non hominis teste
phrygil, sed Romanus gentis cognomen est in numero antiqui. S.
Inde autem acceptum factis est, quod ioseph hominem ex Urbe
Roma, in qua septem montes sunt, oriam dum significat, ut &
Montanisti. Romania minor dicta est Peloponnesus faculo
etiam XIII. ea quod multo antea sibi suauissima Balearis Par-
quarum, Constantini, Leonis, Romanis, &ceteris.

Denique Tascodragi, unde sunt facti Tascodragiti, fala-
vix est ex Hebreis iher verbis, תִּיעַתְּתִי וְתִּשְׁעַתְּנִי. In
תִּיעַתְּתִי littera י effutur ut gh: quemadmodum in Phlegor-
icis similibus.

IV.

EX PLERISQUE GENERIBVS
RERVM CREATARVM.

Sententia VIII.

qua efficiunt harcas XVI.

1.

Ex aere.

36 BARDESIANISTÆ. H

37 NOETIANI. H

Tonitru
neat fugient.
Ut in Indice Augustini.

Le tonnerre
tue ceux qui s'enfuent.

2.

Ex animalibus terribilibus.

44 ORIGENES H

ADAMANTIUS. H L

Catulus leonis
predari amat.

Un jeune lion
aimé à chasser.

Unde fit factum nomen. Origenes, iam diximus in Indice
Augustini. Adamantius, facta vox est; partim ex Hebreo 73
preda; ex quo se Adamas cum Arianis, hoc est, cum leone jundit,
et sibi monuit; partim ex participio Latino amans, aman-
tit; ex quo fit nomine ac festivo Adamantius; pro eo quod est,
Qui predam amat.

47 ARIOMANITÆ. H

50 Schismà AVDIANORVM. G H

Leo cum gratia.
partitus predam.

Le lion par reconnaissance
partage avec l'homme sa proie.

Ariomarus, pro Acriparus, factum nomen est, quod de-
rivari ex Hebrew posset, קָרְבָּן: ut significet, Leo cum
gratia: Deinde Αριανος & Audius, particulus seu dividit predam:
797. Spectavit artifer hujus sententia id quod Plinius I
narrat, libro VIII. fact. XXI. de leone, cui cum si ex avidiore
motu dentibus iuhasisset, vnde valde cruciabatur; & illud

adveniens quidam Samius ecelleret; tradunt, inquit, quod ibi
navis in litore steterit, Leonem RETULISSE GRATIAM ven-
erans aggerendo.

3.

Ex pescibus.

- 1 SIMONIANI. L
2 MENANDRIANI. G

Delphinus
hominem expectat.

Le dauphin
attend l'homme.

Ut in Indice Augustini. Nam quid aliud cum Simonis no-
mine conjugi posset, quam Menardi nomen, nemini occurrebat.

4.

Ex volucribus.

- 55 AERIVS. L
56 ANOMÆI. G

Sunt volucres
diversi generi.

Glyphe des oiseaux?
De differentes especies.

Ut in Indice Augustini Aquarius pro pisco, sic isthie
Aenius pro volucere ponitur. Et fingitur idem e Ponto ori-
undus, apud Ponte Ægyptas, ab Epiphanius dicitur in Ana-
cephalooff: ex quod volucres sunt educta ex aquil: fusta
illud Gen. 1, 20. Producant AQUÆ reptile anima viventib,
LEVOTILE super terram sub firmamento cali. Anomæi,
fida vox est ex Graeca æquos, diffimilis, diversus.

5.

Ex insectis.

- 17 OPHITÆ. G
18 CAYANI. H

Serpentes
revomunt.

Les serpents
revomissent ce qui leur-nuit.

Ut in Indice Augustini. Nam quid aliud ipse de serpentis
bus dicaret, non habebat.

6.

Ex plantis.

- 15 COLORBASII. H
16 HERACLEONITÆ. L

Vocem gratam & suauem facit
nymphae heterchia.
Ut in Indice Augustini.

*Le lys d'etang
rend la voix agreeable.*

47 HIERACITE.

G

48 MELETIVS, schisma Egyptium. H

Hieracia
sponte nascitur
in quadam Egypti parte.
Ut in Augustini Indice. Sed addidit ipse pastis Egypti men-
tionem, *Choc est enim iephic οχισα Νιγυνιον;* eo quod
Iudaëtæ iibi primum Pascha manducarunt, *cum lactuicis agr-*
efibas, Exod. XII, 8. Iam ob eusam de Hieraciam & Meletium
finirent Egyptios, & ex quadam Egypti parte Meletium.

Iam cœculisse vel mire obstinatos opotest, si fallimur,
liquido apparere eos, qui non confusissi inter se animadver-
tant nebulos ipesti duos, in configundis heresum nominis-
bus, iſſomque repetandis ex quatuor illis, quas indicamus,
retum claffibus: quamvis eadem postea nomina, dum heresiſ
ipſaſ configuerent, ad alia longe diversa argumenta, alia que
significationes transpulerint, quas altera lucubratione, donante
Altissimo, exhibitus ſumus.

Ne taceas, neque compescaris, Deus.
Quoniam ecce fainici tui sonuerunt,
& qui oberrant te, extulerunt caput.

Pſal. LXXXII, 2, 3.

IOANNI DAMASCENO,

ut vocant,

ADTRIBVTVS.

Post Pseudo Augustinum & pseudo Epiphanius, qui proficiuntur
heretici fingeret, & ordine exhiberet, selectus est fidei pars utriusque
fraude aliquid ingenio isti, cui factum nomen est IOANNIS DAMAS-
CENI, ob hanc utique sententiam, que ex filio utroque nomine
exposita:

<u>Ioannem</u>	} Christus affliget
<u>Damascenum</u>	} Iudeos.

Ioannem hic derivatur ex ΙΩΑΝΝΗ: hec non pro Christo ponitur,
quippe quis Deus est. Damascenus ponitur pro Iudeo, tum quia
olim habitat Damasci, Act. ix. tum vero magis, quoniam
Damascenus est. Qui conterere desiderat afflitiones se: derivato
nomine ex ΙΩΑΝΝΗ ΔΥΝΑΤΟΣ. Et illud teste Iudaicum
ingenium est. Affliget autem Christus in iudicio Iudeos,
quibus dictus est, Discidite a me maledicti.

Cette Graecum hominem, hoc est, cuius scripta primum
Latine exarata transaffertentur in Graecum sermonem, felix
oposuit; quoniam has omnes heretici in Graecia sive in Oriente
natus esse fingi oportuit; unde omnia ea fere omnes habent
Graeca forma. Itaque ex Epiphaniis opere, quem hominem
imitantes Graecum fecerunt, descripsit esse heretici, capitibus
et cinqinta ab illo comprehensis; & hic fulguravit, quod ipse
excogitavit, numero qualius & viginti. Post Maxillianorum
celicidem hereticum, que est apud Epiphanius, capitulo XXX. ea-
demque quinquagesima optima est apud Augustinum; negle-
xit ceteris, quaque Pelagiana; quoniam effab illa, (ut dixisse
orientallos fringuntur) Occidentalium heretici, frequentes fab-
jungit, hoc premisso titulo:

Ha sunt heretici, que utique ad Marcianum
expositi sunt. A Marciano autem de Leone
enata sunt heretici isti.

Decinde initium facit a Nestorianis, quoniam de his nihil
Epiphanius dicerat. Sed Chronologie, quam ipsi ejus fidales
texerunt, Damascenus esse haud fatis positus, non animad-
vertit, longe ante Marcianum ac Leonis tempora Nestorium
(Si fuit aliquis) fuisse collocandum. Non habuisset autem,
quod cum Eutychianis conjungerset, ut sententiam ex utroque

nomine concinnat; nec effent in aliquo heresum Indice nos-
torum, nisi hic apparetur. Utramque ob causam gloriam Nefo-
rianos oportuit Eutychianisq[ue] hic proponi.

Opus de Heretibus Damascenus attributum, unde hoc
heresum nomina describimus, editum multo asciutius quam
prius fuerat, Vir Cl. Joannes Bapt. Cotelensis, ex m.s.
codice Regia Bibliotheca 2336. tom. i. Monum. Ecclesie
Graecæ, pag. 285. Et & in Bibliotheca Cesarea. Sunt ista
igitur in eo opere hoc ordine heretorum:

NOMINA HÆRESVM.

81 Neforiani.	93 Christolycæ.
82 Eutychianisfæ.	94 Macophonian.
83 Egyptiacæ, qui & Schismatæ.	95 Donatian.
(alias Schematici).	96 Ethicoprofoptæ.
Monophysite.	97 Pashmeneuta.
84 Apothankæoceta.	98 Lampetian.
85 Agnœta, & Thomistian.	99 Monotheleta.
86 Barzanughita, qui & Sensidalita.	100 Autoprofoptæ.
87 Hæcta.	101 Imaclita.
88 Gnofermachi.	- Christianocatogoti.
89 Heliotropita.	102 Iconoclastæ.
90 Thinetoffychita.	Thymoleones.
91 Agonyclita.	103 Apostichita, qui &
92 Thebcatagnopæ, qui & Blasphemæ.	Doxatæ.

Ad detegendos jam fontes illatos, ex quibus haec sunt accepta
nomina; primum quidem, ut fecimus in superiore gemino Indice,
bina sunt ea sumenda: quoniam sic et singulis Pinacisq[ue] elici-
etas sententia, que subiecto, ut Logici loquuntur, & predicato
ris attributo confit: e quibus duobus terminis subiectum
propositionis det nomen heresi prioris, posteriusq[ue] predicatum.

In triplici autem fonte dimitataz quæsta haec suisse
nomina deprehendimus. I. ex personis duabus insigneisib[us],
quæ libri p[ro]ceri commemorant; Davide, & Christo Domino.
II. ex moribus nonnullarum gentium. III. ex clementiis.

Sententia ergo quatuor ex prima classe exprimit: ex secunda, novena: unica, ex tertia. Plures siue noluit commis-
serit, virtus laboris difficultate.

Hoc igitur ordine sual ille primum condidit sententias:
quae deinde ordinem, priores invitabat, ad occultandam frau-
dem, in allata heretorum Indice posturbavit; sed ita tamen ut
partia nominum singula judiciora permanerent. Id quod argu-
mento est, sic quoque ab ipsorum artifice consciata fuisse huc
nomina, ex confessis, et hinc que sunt ordine primum invata,
hinc quo possea sunt collocata, eadem sententias representant.
Certe ut si filio gemino Matris. Indice superiori animadvertisimus,
sic etiam in isto, si quis primam heresim, exempli gratia, Ne-
gorianam, exprouxerit, ac reliqua deinde bina acceptit, nihil
ille postea sententia fane vel probabilitate dicet. Tamen vero
nominia quicquid servato quem habent ordine bina acceptit,
& nobisrum affectibus confundetur, it ea ex illis ipsis senten-
tia, quas iudicamus, habuisse ostium haud dubie fatebitur.
Hac postea sententias primum Gallico sermone proponimus, que
prima illa, opinor, exigitate fuerunt; eadem posse Latinae
exhibitus, cum singulari exponemus.

I.

De Davide, &c Christo Domino.

Sententia IV.

- 1 DAVID a toujouſt ſte heureux.
- 2 IESVS-CHRIST feua en colere contre ceux qui l'ont rejette.
- 3 IESVS-CHRIST accableta de mauſe ceux qui le maudiffent.
- 4 IESVS-CHRIST feua poſir les Juifs en les maudiffent.

II.

Ex moribus gentium nonnullarum.

Sententia IX.

- 1 Les IVIFS font divitez. (alies, dignitez.)
- 2 Les IVIFS s'attendent de tuer les nations.
- 3 Les IVIFS brifent nos images.
- 4 Les IVIFS ont condamné JESVS-Christ comme blasphemateur.
- 5 Les IVIFS se battoient entre eux mesmeſ.
- 6 Les ARABES font des avanies aux Chrétiens.
- 7 Les PAYENS croient que JESVS-Christ fait Dieu.
- 8 Les HERETIQUES flétrissent les peuples.
- 9 Les SCHISMATIQUES GRECS font impudiques.

III.

*Ex elementis.**Let CORPS SIMPLES font censez incorruptibles.*

Iam que nomina heresum ex singulis sententijs conficta
fuerint, contemplamur. Eadem parte id performatum est Hebreis,
nominum originibus, atque in superioribus, regula sunt obseruanda.

I.

De Davide, & Christo Domino.

Unica de Davide sententia ponitur; de Christo plures, ut de-
cuit, nempe tres.

*Sententia IV.**qua effinunt hereset VIII.*

I.

81 NESTORIANI. G

82 EVTYCHIANISTÆ. G

*David
felix fuit.*

*David
a eft heureux.*

Neftor (ut Gennadius habet) vel, ut alijs, Nestorius, pro
Davide ponitur; quoniam, id quod Psalmi ab eo conscripsi-
tentur, vir discretus & eloquens fuit, Nestori similes, cuius fa-
cundia, ut superius diximus, ab Homero praedicantur, sicut dicitur.

*Eutychel, unde Eutychianista, ex Graeco εὐτύχης, felix,
vix nomen eft, acceptum ex numeris antiquis.*

2.

95 DONATIANI. H

96 ETHICO PROSCOPTÆ. H G

*Christus
remouentibus fe prefertur. feta en colere contre ceux
qui l'ont rejette!*

*Donatus, a quo Donatianus, Christus ait, Qui iudicata veniet:
derivata nomine ex Hebreo, ΠΝΩΝ-ΣΙΤ.*

*Ethicoproscopæ, fiducia compositum ex Graeco primum,
indiviso & προσκόπων nomina ait: id quod derivari posset partim
ex Hebreo 1-πνω: partim ex Graeco προσκόπειν, quod ait
prophætæ, in argumento Bartæus Aristophanis verbius complicito.
Aliquin etiam collidere ait: Potest etiam derivari ex Hebreo
1-πνω-ΠΝΩ & προσκόπειν, ut significet, Qui veniet affi-
gentibus fe proficit.*

3

89 HELIOTROPIAE. H

90 THNETOPSYCHITÆ. G H

Maledicentes filij contemt
Christus. *JESU Christi*
accablos De manus cent?
qui te maudiſſent.

Heliotropos, unde Heliotropita, hic derivatus ex Hebreo,
 717-31-1-17-2-11: ut Christum significat; Qui maledicentes
 filij contemt: posita littera si figurativa futuri masculini pro
 feminino, et fit.

Thnetopsychos, unde Thnetopsychita, fictum nomen effigie
 patrum ex Graeco θνητος, patrem ex Hebreo, 211-318: ut Christum
 significat; Qui mortales etiam ferre debet. Nam qui habitat in celis,
 residet est: de Dominis subannabit est. Psal. 2.

4.

85 AGNOITÆ. G

THEMISTIANI. G

86 BARSANUPHITÆ, qui & H

SEMI DALITÆ. H

Iudæi *JESU Christi fera petat*
Christus diffidet maledicentibus. *les Juif, en les maudiſſant.*

Agnosita & Themistianus, Iudei sunt, à gnoſtis tñs ðſpi-
 gas, Qui ignorantia vaticinia Prophetatum: defumpta tentantia
 ex illo Pauli dicta, Act. xiii, 17. Qui enim habitabant Jerusalēm,
 & principes erat, hunc IGNORANTES & VOCES PROPHETARVM,
 que per omnia fabbatum leguntur, &c. Iungit sub una heretici, sive
 sub uno titulo, nomina ipsa duo operantur, quoniam Iudei sic
 apte designant. At huic voci Agnositas, si tamen Graeca vox
 ea est, non potest alia videtur, ac potest sibi esse, quam ut cum
 significat, Qui ignorant: a verbo agnōio. Nominis scilicet autem
 & impetrati Ignorantes appellari potuerunt isti, qui Christum
 dicerent aliud ignorare. Sed quid facerent horum nominum
 architecti! Sententia illa, quo hoc nomen suppeditarit, habebit
 debuit Agnositas. Propterea necesse fuit Agnositas vocari
 quodam hereticis, & causam fingi aliquam sibi appellacionis,
 affinem ei vocabulo; quandoquidem nec illud est nec potest
 esse nomen viri proprium. Finzere igitur dies Agnositas, hoc
 est, Ignorantes, quoniam contendebat Christum iudicij diem

ignorare. Quid est tam inepte exegitatum, prolatumque,
quam si e diverso loco ratiōne Catholici appellentib; quo-
niam Christum credunt omnia fide: vel Omnipotentes, quoni-
am omnipotentem eis eundem confitentur.

Obsequis, unde fira Thomistis, Thomistianorumque sunt
nomina, vaticinia sunt, & oacula; ac priuade etiam voces
prophetarum.

Ist nomen Graecum σφιδαδις, unde sibi Semidalites:
sed derivatum sic ex Hebreo ἡλλήστων: ut Christum sig-
nificet, quis diffundet maledicent.

Baſenuphius denique, unde Baſenuphila, sicut vox
est ex Hebreo ἡλλήστων: vel πανηγυρίζειν: ut
Christum significet, quis veniet conterere iugos, vel iugis etiam.
Apud Anabatium Sinaitam, tum in Odysse, cap. VI. pag. 93. &
cap. VIII. pag. 104. tum in Quast. CXVII. Item in Testamento
Theodori Studita, num. IV. & apud Dototheum Abbatem, quem
Theodosius sibi describit, Baſenuphios similiter scribitur. At
ob eam originem, quam protulimus, in epistola Ignatia So-
phronij Hieropolymitanij, Act. XI. Conc. VI. multatis punctis
sunt vocalibus, qua singulis litteris addi possunt, οὐρανοὶ ται, vel ut in Miss. Reg. legitur, οὐρανοὶ ται sunt:
pro verbo καὶ posito relativū II. Iipsum originem est οὐρα-
νοὶ φιος, Ut senuphius, apud Sacerdotum Polypistion, libro I.
epist. VI. & LXXXV. & libro III. epist. CXXIX. Item Αρεβι-
φιος, libro III. epist. CLXXI. & libro IV. epist. LXXVIII. nempe
dempto; quod necessarium non est, verbo καὶ in Baſenuphio.

II.

EX MORIBVS GENTIVM NONNULLARVM.

A Iudeis frumentum dicitur, quibus quinque attribuerunt
sententia, quoniam Pentateuchum colant.

I.

83 EGYPTIACI, qui & L
SCHISMATICI. G

Judei sunt inter se divis. Les Juifs
sunt inter se divis. sont divisés entre eux.

Egyptiaci, non hic Egypti, sed Iudei sunt. Qui exierunt
de Egypto, ubi nati omnes de mortal egerant. Idem soli-
mali, hoc est, scissi inter se, qui ex illis orti: non quoniam
alii Cananæi sunt, alii Talmudisti, sive Rabaniisti: nam

est illa distinctione recentior, quam est etiam pseudo Damascenij; nec forsitan nata ante seculum XV. sed quoniam e Iudeis
alijs Iudeis propriè dicti, alijs Samaritanis tunc erant, cum hoc
heresipim nomine cudentur. Non sine causa autem codex
Regius MS. optimæ nota, num. 2144. habet hoc loco χριστὸς, non χριστικός. Ludebat enim ac ridebat artifex,
vocem hanc alteram priori affinebat in altero codice inferens;
quid intelligeret, etiam ex ea fontantiam Iudeis quoque con-
venientem posse felicitat eligit. Et enim χριστός, forma, extrema
facies, sive speciel. Itaque fuit

Egyptiaci } *Lc. Swift*
Schematici } *le déguisant:*

sub aliena forma latitant, non sunt quod simulant. Et enim
χριστίζει, simulare, simulatorem esse. ut Iudei multij
fuerint a seculo XIII. deficiente.

2.

84 HICETÆ. H

85 GNO SIMACHI. H

Iudei
interfectus se gentes spectant. *S'attendent de tuer les gentils.*

Hiceta, fictum nomen ex Graeco ἵκτην, ut derivatum
ex Hebreo זִנְ־פָּשׁׂעַ Iudeum significet. Qui affligerent se
contentit. Gnosimachus, vox est nullius boni sensus, si Graeca
credatur. Prope derivanda est ex Hebreo, נִזְנְ־דָבָר וְדָבָר: ut
ingenium prodat homini Iudei, Qui interficeret gentes
expellat: ut barbare & verbalem reddatur, quod Gallice di-
citur, Qui s'attend de tuer les nations. In verbo וְדָבָר prior
littera ו effertur ut g: quemadmodum in Gaza, Gomorrha,
& similibus.

3.

102 ICONOCLASTÆ. G

THYMOLEONES. G

Iudei
confringunt facias imagines. *Brisent nos images.*

Iconoclastarum nomen factum esse ex Graeco confessat, &
eo significari, Qui facias imagines confringunt, nemo ignorat.
Thymoleones, fictum nomen est ex Θύμος & λέων. Ab
heresiparcha hoc sumpsisse nomen ait pseudo Damascenus.

ex quo coniuncti cruditi, inter iconoclastas insignem querendam nomine Timoleonem expiravit, qui una cum factotibus suis, abusus imperialia potestate, orthodoxos fastidium Imaginum cultores persecutus sit leonina feritate: atque hinc factum est, ut Detarto parvulus nomine, iconoclasta appellati facerint Thymoleones. Fabula. Nec iconoclasta ante factum xiv. vel xv. aliij fuerunt, prater Iudei: nec Thymoleon aliis est ab iudeo Iuda, sive Iudeo ex illa tribu: cuius dictum est. Gen. XLIX, 9. CA-TVLVS LEONIS IVDA; AD PRE-DAM, filij Iuj, ascendit.
Est enim factum certe Thymoleonem esse, sive eius animus est leoninus. Sic sunt Thymoleones a Thymoleone, hoc est, a Iuda Iudei.

4

91 AGONYCLITÆ.

G

92 THEOCATAGNOSTÆ, qui le BLASPHEMI.

G

Let us callont condamné theo-Christ
comme blasphemant.

Iudei
Christum damnant
blasphemie.

Agonyclites, ἀγονυχλῖται, Iudei sunt est, Qui non fletit genū: fletio eo nomine ad significandum, ex a privative, ἥρν genū, & κλίνω fletio; ex quod Iudei fleti orabant. Luc. XVIII, 11. Thatisent STANS apud se orabat. Et voca 13. et publicanus a longe STANS, dicit. Hinc factum est ἡγε-
λίται nomen, quo Iudei designaretur.

Theocatagnoſta, qui le Blasphemie, accepta, ut diximus, utraque voce velut termino complexo, qui vicem praefat predicati in hac sententia, Iudei sunt, Qui Domum, hoc est, qui Christum damnant blasphemie: fletio nimisum priore nomine ex Oros Deut. & xataγνώσκα, Damne, condemno. His nominib[us] configendis dedit occasionem illud in primis, Matth. XXVI, 63. Hunc principi factordatum fudit vestimenta sua, dicens:
BLASPHEMavit... Ecce nunc ardidiſt BLASPHEMIAM;
quid vobis videtur? At illi respondentibus dixerunt: REVS EST MORTIS. Et Luc. XXIV, 20. Et quomodo cum tradidissent summi factordes le principes vestris IN DIAMINATIONEM MORTIS.

5.

99 MONOTHELETÆ. G

100 AVTO PROSCOPTÆ. G

Let us call

Iudei
iſſi ſibi collidebantur: ſe battoient entre eux mêmes.

Monothelita, μονοθελῖται, id est, Qui non nisi rem unam

vult. Nam Ordinariis est, Quis vult, Quis eligit, Quis proponit ali-
quid; tesse etiam Neophyti: Ordinariis, inquit, non possunt isti: It-
aque novobethanius est, Quis rem unam Dumtaxat vult: quemad-
modum xachobethanius, vel xachobethanius ille est, Quis malum vult,
sive eligit, ac proponit. Id autem si vetum est, ut est prefecto;
ad eam Catholici omnes, aliquae, in Gracia iessa, Gracij fuisse for-
monis ignorari, ut putarent hoc nomine, quod nihil aliud significat,
nisi Qui rem unam Dumtaxat velit, designari apta cum, qui
unican esse in Christo facultatem solent, defendebat. At quam
fuit haec duo Dispersio ac diversa? Prefecto non nisi imprudentibus,
aut Gracij lingue ignorari, aut cursum (et fit) volumina an-
tiqua lexitabitibus, & de ipsis ea profundata opinione de
populari errore judicium fecerint, potius iussu persuaderet. Quis
vero primus fecit Monothelita nomen, ille certe Gracij for-
monis posterior fuit, quam et aliud designari ex vocabulo existi-
mat, nisi Qui rem uniam vult aut eligit. Unde in Squenti
VII. Definitione, qui fuisse ponuntur auctoribus ipsius Karissi,
Sergius, Cyriacus, ceterique, dicuntur esse ab aliis Tunc 2063-
bellas, non habentes voluntatem pietatis. Quocumque dico
manifestius sit, novobethanius esse hunc tantum, qui rem unam
velit: quemadmodum ab aliis vel ab aliis est. Qui non vult.
Sed cum Karissi deinde vollet fingere artifices, quantum obtenu-
Catholica placita impugnat. Nam hic scipio omnia iusti-
modi monumentorum est: exprimavit item, haud fane bonete,
ut patitur eventu, foro et affinitate vocum decupti, profectio
Latinis, arbitratorem, aut etiam pro certo ponentes, patil accom-
modatum nomen illud esse, ad designandum Karissim, que vocem
in Christo voluntatem diceretur agnoscere. Atque defensio eius
voluntatis in Christo si quis esset, qui nullus fuit, diei
falsam Monothelitam debuit, quemadmodum Ubiquitatem Ubiquitatem
Christi proprie attributum dicimus defensores. Verum ad designan-
dum fiduciam, Qui unum vellet esse totius gentil regem, he regum,
diei Monothelitam, Grammatica non finit, sed Novobethan-
tus Dumtaxat. Idecir Monothelitam utrumque coatta est
cohors impia appellare.

Autopropria fida vox est, compositaque ex duas &
triduobus: ut significet, Qui ipsi sibi collidebantur. Bella
ex ebria densitate inter Iuda, de Israel, quoniam vellet uterque
populus regnum unum per eum esse totius gentil, et unum regem
Israel: & esset proprie uterque populus Novobethanius.

6.

101 ISMAELITE.

H

CHRISTIANOCATEGORI. G. Et Arabic
Arabic Christianis tria sunt: font del avui del aux Christian.

Hæretici, cui vocatur Arabes, pernigatum est: quoniam sunt illi nimis ab Iudaïo Abraham filio oriuntur. Sunt autem idem post Mahometicas fata exstremi Mahometanorum, ac propterea Xristianos et paganos, hoc est, Christianorum accusatores: fido vocabulo a Xristianos & paganos: quoniam rex de industria cunct Christiani, qui apud Mahometanos fuerit judicis accusant factis criminationibus.

7.

93 CHRISTOLYTÆ. G

94 ETHNOPHRONES. G

Christians esse Deum negant
Gentiles. Les Gentils
nient que Jésus-Christ fait Dieu.

Xristolycni est, Qui Christum solvit, fido vocabulo ex nomine Xristos de verbo Iesus. Nam qui Christum hominem esse contentur, & Deum negant, si Xristos solvere ab Apostolo Joanne dicuntur, 1. Ioan. xv. 3.

Ethnophrones, εθνοφρόνες sunt, Qui εώς τὰ εἴδη πονεῖσθαι,
Qui ut gentes sapient vel seculant: gentiles illi, qui a patre isti
institutis non recesserunt. Ita sunt Christolycni.

8.

97 PARNERMENEVTAE. G

98 LAMPETIANI. H

Hæretici
populos friducunt. les herétiques
friduisent les peuples.

Parnermeneuta, ιαγουνεντάς, sunt iij, Qui perverse & perperam interpretantur; sive, ut Petrus ait in epistola sua posteriori, cap. iii. 16. qui depravant scripturam. Et sunt iij haud dubie magistri mendacis: que nomine similis istorum appellat dem, cap. 2. i. Sunt autem illi haud libet hæretici.

Lampetiani sunt, Qui populos friducunt: iusta illud Mich. 11. 5. Hæc dicit Dominus super prophetam, qui SEDVUNT PO-
PVLVM MEVUM. De quibus de Christi Dominus, Matth. xxiv. ii. Et multi profetae prophetae furent, & SEDVENT MVLTOS. Fictum Lampeti nomen est de לַמְפִת significandum ex Hebreis spiritus vocibus ac litteris: לַמְפִת-כָּבֵד: ubi כָּבֵד est nota accusativi casus: vel ex לַמְפִת-כָּבֵד: punctis illud vocalibus subiectis, quas placent artifici subiecti, ut ex his litteris consonantibus Lampeti, & inde forma Latina Lampetius fieret. De Lampetio vide & Photium in Bibliotheca, cod. l. li.

9.

103 APOSCHISTÆ, qui de H G

DOXARI. H

Schismatique
Greci
sunt impudicos.

Les schismatiques
Grecs
sont impudiques.

A profchista, ἀποσχίται, vox est fiduc pastum ex Hebreo 13:18:
pastum ex Graeco ΧΙΓΗΣ: ut-eum significet, Qui adhuc se dicit:
Graecum scilicet, qui post Byzantium a Michaeli Palaeologo receptione,
sub annum 1267. iterum se a Romana Ecclesia diffundebant.

Doxariis, fiducum nomen est ex Hebreo 7:7-8:17: ut-eum
significet, Qui gaudet denudate: quid est esse impudicum: voce
decepta ex fidelis litteris. Iustus originalis esse Severum in
Epiphanius Indice diximus. Cum Hebreis careant littera x, pro
ea utuntur littera v vel. v.

III.

EX ELEMENTIS.

33 MONOPHYSITAE.

34 APHTHARTODOCETAE.

Corpora simplicia. Led corps simples
confutatur incorrupta. Sont confuz incorruptionables.

Monophysitatum nomen transferrit ad unius in Christo
natura defensorem, tam est absurdum, ut de Monothelitis diximus;
quam appellari Catholicos Diphytis, quoniam dual affectant.
Quilibet enim est aliud Monotheistus, quam unius naturae res,
simplicia, nec composita: ut sunt clementa quatuor, calix et orbis,
ipsaque fides. Hoc potest expostia corruptionis est esse ac confutari,
hoc est, apud aphtartodoceta esse, physici confutanti.

Hacenit herofum nomina, quia pseudo-Damascenus
ad Epiphanius (ut vocant) opus adfecit: haec est umbrae nomi-
num prima origo: que fidem patris una facit, opinot, voluisse
spirituum fraudum inventores genus humanum ludere. Qua
in re nimium certe hacenit feliciter illi fuere:—

Judica illos, Deus.

Decidant a cogitationibus suis: secundum
multitudinem impiatum eorum expelle eos,
quoniam irritaverunt te, Domine.

Psal. V, 11.

INDEX HÆRESVM

QUE AB EPIPHANIO ET DAMASCENO
(vt vocant)

ANTE CHRISTI PASSIONEM EXSTITISSE MEMORANTVR.

Nihilo minus ingeniosus in configendis herofum nominibus, quod ante passionem Christi collocaret, fuit is quem Epiphanius vocauit, quam in ceteris, qua sunt ab eodem cum pseude Augustino confite, & a nobis superius commemorata. Nimirum illas etiam priores ostentat cum communis; tuor ne qua alia heresi vacaret; tum ut ex illo versu profecisse existimatetur Augustinus, profectio remque dumtaxat lucubrationis ipsius pastorem portionem defensisse, quam conjunctis cum eo operis laborasse. Ego virginis heres ante Domini passionem fabricati confitui, quod ante sexaginta sequentia operis sui capita ponere. Et nomina quidem Samaritanorum, Scibatum, Phariseorum, Saducorum, & Herodianorum, occurrerunt ut in libris facili: ita que haec illa adhibuit, ut vera ac genuina similitudine effe nomina cetera crederentur. Verum et aliud juvenis est, qua cum ipsi apte connectet ista ut sententiam aliquam hanc prævenstantem bina vel terrena conficerent; illa ipsa ex alia quam ex primigenia originatione derivavit: neque illa plenimodo, sed & Graeca ipsa: Sic enimvero facta opus fuit, ad fraudem & sententiam sub his comprehensam nominibus occultandam.

Primum igitur de Christo tantum dicere confituit, & de Iudeis. It de Christo quidem, qualis futurus est vobis iustitiam a Iudeis fibi dilectorum, sententia sententiam confidit; tros, de Iudeis. Sic sunt sententiae deinceps, qua heres hic efficiunt omnes virginis: artificio atque ingenio eadem, ut apparat, quod in superioribus herosnam nominibus deprehendimus.

Ponead a peccato que ea nomina primum ante oculos, quo ex ordine tunc ipsam artifice collocabat in prefatione sui operis, fave in epistola ad Acacium de Paulino, & in Anacephala, & in libello de Herofibus, quem Cotelotius edidit, tomo i. Monum. Ecclesie Graeca, pag. 278. Bina ea tamen vel terrena jungantur, preparabimurque a consequiturib; quamadmodum, ut sententias eis ipsam efficeret, confungi ea voluit auctor tam subtilium commentorum.

NOMINA HÆRESVM.

1 Βαρβαρούς.

2 Σχόλιον.

3 Ἑλληνούς.

4 Υδαιούς.

5 Πυθαρόγεσοι, Τίτ, 8°
Περιπατητικοί.

6 Πλατωνικοί.

7 Στοιχεῖ.

8 Επικερούς.

9 Σαραζῖται.	15 Φαρισᾶῖοι.
10 Γορθῖνοι.	16 Σαδδικᾶῖοι.
11 Σιβυλᾶῖοι. al. Σιβυλοῦῖοι.	17 Ἡμεροβασιλῖοι.
12 Εβδοῦνοι.	18 Οδοποιοί.
13 Δοσιθεῖοι.	19 Ναβαρᾶῖοι.
14 Γερραμπᾶῖοι.	20 Ἡρωδῖανοι.

Ut illa autem nomina vel confingentur, vel aliunde accepta
sic ordinaret fraudul archistarum, in hunc modum qui sequitur
tentatius nivis digestit; quia ut exprimeret, nomina illa vel
finxit vel felicit, & ex Hebreo oratione fere voluit derivari.

I.

De Christo Servatore.

- 1 Ιησοῦς-Christi affigera bientôt ceux qui l'ont abandonné.
- 2 Ιησοῦς-Christi affigera engez les Christi qui enemis.
- 3 Ιησοῦς-Christi reprimandera ceux qui l'ont fait mourir.
- 4 Ιησοῦς-Christi se mettra en colère.
- 5 Ιησοῦς-Christi accablera de maux les pecheurs.
- 6 Ιησοῦς-Christi affigera ceux qui le disissent.
- 7 Ιησοῦς-Christi élouignera ses ennemis qui l'ont tourmenté.

II.

De Iudeis.

- 1 Les IVIES passoient leurs ennemis au fil de l'épée.
- 2 Les IVIES en maudissant ceux qui les affligoient, les faisoient petit.
- 3 Les IVIES ont fait mourir Ιησοῦs-Christi.

Dominorum ex Hebreo nominum leges ac regula hic
sunt servanda eadem, atque in superioribus. Quemadmodum
igitur ex allatis proxime tentatijs pastim deducta sunt,
pastim istam accommodata superiorum herofum nomina, nunc
est ostendendum.

I.

DE CHRISTO SERVATORE.

I.

5 ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΙ, ΤΙΤ' ΒΥ Η
ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΙΚΟΙ. Η

Christus differenter se pastim affigit. affigera bientôt ceux
qui l'ont abandonné.
At quis numquam Pythagorej, si quis fuete, Peripateticj sunt

appellati; cum scilicet Peripateticis nomen ab Aristotele, multis
post Pythagoram facultate, duxisse iuritium vulgo creditur. Pytha-
gorae hic derivantur ex Hebreo, וְעַזְבָּן עֲתָה: ut Chrysostom
significat, Quis statim removet inimicos: dicunt, Dilectio a me
malibet.

Peripateticis similiter hic derivantur ex רְאֵל עִזָּה-תְּעִזָּה:
vbi si figurativa futuri feminini est pro masculino, ut feme in
femina libet. Vox ea sic derivata cum significat, Qui differentes
se statim affligit. Ita sit, ut (quod in titulo dicitur) idem Py-
thagorae ac Peripateticis sint: sive idem Pythagoras ac Peripate-
ticus. At Peripateticis scripta nulli fuerunt. Hoc finxit cohort
jungia, ex illo Actuum loco, cap. xix, 13. Quidam de CIRCUUMEVN-
TIBVS IVDAEIS. Hoc Motangilmonital sive Augustinus, et
vidimus, appellavit. Pythagorae Damasceno Probae p[ro]p[ter]o fuit.

2.

ΦΛΑΤΩΝΙΚΟΙ. H

ΣΤΟΙΚΟΙ. G

ΕΠΙΚΟΥΡΕΙΟΙ. H

Christus
Iudas
ad huc affligit inimicos.

*Script affligere encore.
sed suffit sed encemis.*

Πλατonicois hic pro Christo ponitur, Qui segregans interficiens se (nempe Iudas) affligit: derivate ad Πλατονικοis res ipsa nullot ex istis ante facultum XIV. iam in Titulis Operarum Platonis, ex Actorum cap. XVIII, 18. absque argumentis Damascenos invimus.

Stoicis hic pro Iudeo ponitur, Qui ambulabat in porticu,
scilicet Salomonis: ut de Christo Domino dicitur, Ioan. x, 23.
est enim Τοῦ ποτίκου.

Epicureis denique hic derivatur ex עִזָּה עִזָּה: quod
est, Qui ad huc affligit inimicos.

3.

ΣΑΜΑΡΕΙΤAI. H

ΓΟΡΘΗΝΟΙ. H

Christus
incorporeabilitatem occidentes se. repetitione data cum qui l'ont fait mourir.
Samarites hic derivatus ex סָמָרִים הַמְּצֻבָּה וְ: ut Christus
cum significat, Qui occidentes se statim contenteret
Gothemus, sicut nomen est ex Hebreo istis duobus radi-
cibus, גּוֹתְּהָם: ut Chrysostom significat, Qui incorporeabilitatem occiden-
tes se. Ex Kal feminino גּוֹתְּהָם finxit Damascenus Γοθηνάτος.
At Eusebius, derivata voce ex גּוֹתְּהָם גּוֹתְּהָם: quod significat,

Qui pietatis orationes affligit: (hoc est, Iudeos: nam complicit
in oratione corde:) scriptis, Iudeos vero: unde de Propheta aucto^r etiam,
ut habeat Nicophorus, prohibet ac proficit potest.

4.

II ΣΕΒΟΥΑΙΟΙ. H

12 ΕΣΣΗΝΟΙ. H

Christus
prospectus.

Ιων. Christ
se mettra en colere.

Σεβυαῖος, Sobrium, fictum nomen est ex ΣΩΠ-ΠΩΠ-Ω:
ut Christum significet. Qui abscondit se, seculis primis, a-
quibus se avulset. Apud Damascenum, non Σεβυαῖος, sed Π-
ΒΥΟῖος sunt: non quod corruptum, ut putant, exemplarū ej-
us�iphaniū significat; sed quod id nomen dicitur ex Hebreo
ΠΩΠ-ΠΩΠ-Ω: Christum significet. Qui volet dividere; hoc est,
egregiae malos a bonis: sicut de malo seruo dicitur, Matth.
XXV, 51. DIVIDET eum, namque quis ponet cum hypocritis,
quod erit plenus de peccatis.

Eponus hic sit ex Hebreo ζυγῷ iusta;: non unde Eponus,
qui Plinius commemorat, libro v. fact. XV.

5.

13 ΔΟΣΙΘΕΟΙ. H

14 ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ. H

Christus
conteret peccatores. afflictus vocabula de mala sit peccatores.

Sic dicitur Ioseph. 1, 28. Conteret peccatores be peccatores simuli.
Dosithous, non est hic originis Graeca vocabulum, sed Hebreia:
fit enim uero ex ΣΩΠ-ΩΠ-Ω: ut significet Christum. Qui
conteret peccatores. Damascenus pro Dositheo scripsit Do-
sitheos: ut quis cum Iaphaniū Dosithous ipsos confundat, de-
genina ratione filius vocis scribenda altercaventur inter se
qua dum alteratio fieret, confundat interim interim, aut
nisi unquam versus nomen esse, aut certe alterum; vel certe
tempus in ejusmodi altercatione consumarent, nullam interim
fratrem sufficiant. Ficta ingeniose vox illa est ex Hebreo
ζυγῷ-ΩΠ-Ω: ut Christum significet. Qui conteret interficien-
tes se: sicut Dosithous est. Qui conteret peccatores.

Γραμματius hic derivatus ex ΣΩΠ-ΩΠ-Ω: ut Christ-
um significet. Qui conteret peccatores. Itaque idem est
Dositheos hic, qui de Γραμματius. Aliquin Γραμματēis
Scribe fuit.

6.

17 ΗΜΕΡΟΒΑΠΤΙΣΤΑΙ. H

18 ΟΣΣΗΝΟΙ. H

*Christus
affliget dividentes se.*

*Chryst
affligent ceux qui le divident.*

Hemerobaptista non sunt Iudei, qui se singulis diebus baptizabant, sive lavabant. Neque enim ea vix quae huic vocabulo, ut p̄ significat. Nam si est totum Graec originis, cum ponat, Qui illi die alias baptizat, non qui se omni die baptizat, et mos Iudeorum fuit. Et quod fuitista vox partim ex Hebreo 1-19. וְנִזְבַּח partim ex Galio 3-27, ut Christum significat, Qui conseruans inimicos suos baptizantes seipso, ac proinde Iudeos.

Olaus, fictum nomen est ex Hebreo, וְנִזְבַּח: ut Christum significat, Qui dividentes se affliget. Christum autem dividunt, ut iam specificule diximus, qui hominem eum fatentur, Deum negant esse. Olaus, ut alio legitur, idem Christus est, Qui dividet: separans utique bonos a malis.

7.

19 ΝΑΣΑΡΑΙΟΙ. H

20 ΗΡΩΔΙΑΝΟΙ. H

*Christus
inimicos removebit
affligentes se.*

*Chryst
éloignera les ennemis qui
l'ont tourmenté.*

Nasaraui, Christus est, Qui presentibus se iustificat: fito eo nomine ad p̄ significandum, ex his Hebrewis duabus vocib⁹, וְנִזְבַּח-וְנָא: unde maluit Damascenus Nasaraui ait et fingete. Sed in alio quidem codice M. post Nasarapao ex eadem origine. Non sunt autem Nasaraui isti vel Nazzaraui cum Nazaretis confundendis.

Herodianus hic derivatus est וְנִזְבַּח-רְאֵעַ. Ita idem iste Nasaraui est, qui te Herodianus: Idem Qui presentibus se iustificat: &c, Qui inimicos removebit affligentes se.

II.

DE IUDÆIS.

I.

1 ΒΑΡΒΑΡΙΕΜΟΣ. H

2 ΣΚΥΘΙΖΜΟΣ. H

*In gladio inimicos contrebant
Iudei. Les Juifs
poussient tous ensemble au fil de l'épée.
Battatimus sita vox est, que derivaſſi poſſet ex Hebreo —*

שְׁעָרָה-בָּנָי. Si sic Iudeum significare, Qui in gladio
primus contrebatur: justus illud Psalmus CXLIX. GLADIL accipi-
tetur in manus eorum, ad faciem eam vindictam in nationibus, &c.

Σενεκόπιδος, firma vox et dedicataque ex Hebreo, ΙΩΥ-υρ-ω.
et Iudeus significatur, Qui procedens contrebatur; hoc est, interfici-
cendo. Ita nihil differt Scythicus a Barbaris.

Barbaricus fuit, ne hanc sententiam expeditam, fidul-
est, collocatusque ab Adamo usque ad Noe, primis mundi temporis-
bus. Scythicus, a diluvio de Noe usque ad Sarug, qui fuit nepos
Phaleg: sic appellata superstitiose gentilium filii ab aliis. Sapit
fame impudentem, ac pene fatue: cum ante exadificationem
burri Babylonia, ac nonnulli multo postea, Scythicus nomen-
audierit poterit, aut alij quam ioful Scythie facili tribut. Sed
ne periret artifici tam pulera sententia, sic operatur eum irata.
Nam Barbaricum Slythipnum ubinam posset commodius col-
locare.

2.

ΞΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ. Η

ΑΙΟΥΔΑΙΣΜΟΣ. Η

maledicentes affligentem se contrebant

Iudei.

*Lod Guiff**en maudissant leur**qui les affligeaient. Les faisaient peur.*

Ἐλληνοὶ ex Hebreo si derivat, Iudeum significat, Qui
maldecens affligentem se contrebuit: ΙΩΥ-υρ-ω. Et hinc omnius confitit Iudei Hellenis
significare. Καὶ πρὸς διατάξαντας τοις φίλοις αὐτοῖς
ΙΩΥ-υρ-ω-πέπ. Et hinc omnino confitit Iudei Hellenis
funt: neque alij vixquam fuerit: Qui maldecens filii affli-
gere faciunt: ΠΑΤΡΩΥ-ΠΑΤΡΑ-ΠΑΛΛΑ-Π.

Ιερατοὶ similiter his derivantur ex ΙΩΥ-υρ-ω: ut
Iudeum significat, Qui gaudebat contrebato; sive, contrebant. Pre-
figitur *Ιω*, ut sit in nominibus propriis, Ιησας, Iacob, Iuda, te-
ceteris.

3.

ΙΣ ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ. Η

ΙΣ ΣΑΔΔΟΥΚΑΙΟΙ. Η

Iudei
christum occidunt:*Lod Guiff*
ont fait mourir Jésus-Christ

Non potuerit hi inter hereticos non conferi, quoniam nomina
ijsa produnt facere littera. Invenit autem nullo labore artifices
huius fallaciarum, quemadmodum in unam filos sententiam
connederet; dedicato utique nomine, non ex origine primigenia;
sed Sadduceorum quidem, ex ΙΩΥ-υρ-ω: vel ΙΩΥ-υρ-ω: ut

INDEX HÆRESVM ANTE CHRISTVM.

Iudæum significat, Qui Agnum contrivit: hoc ait, Qui Christum occidit. Pharisæorum autem nomine, ex. 11° 1-19; ut Iudæum quaque significet, Qui ore seu voce occidit. Tunc enim ore occidit, cum clamavit, tolle, tolle, crucifice eum.

Omitto hoc loco dicere, quodiam p̄d fāmūdūm. P. Petavius anteoccupavit, vitiōfīmūm hanc p̄stilicēm heresim effi-
fectūl vīgīnti: quandoquidem neque priores illa facta, Barbari-
num, Scythicum, Sudislausque ille, qui Christi ostium antecip-
sat, p̄t̄s heresit merito recensentur: neque illa propria facta.
Barbarorum aut Scytharum fuit aut: nec Scribe aut Pharisei
fuerū hereticis: nec nūc p̄santīz eiv (et vulgo p̄d verbum acci-
pītūt) peculiare quibusdam, p̄d commune omnibus Iudeis
fuit. Denique iam p̄p̄do Epiphanius proposuit heresit omnes
ante Christum ad quaque rōptore summa p̄sternū fāfīgīa;
ad Barbaricum, Scythicum, Hellenicum, Sudislaum, Samo-
riticum; tria autē genera posteriora sā suā quaque specie
dividat, non debuit deinde inter divisionis partēs, sive inter
species, genera ipsa cōsumētārē. Est enim illud p̄ divisione
vitiōfīmūm. Sed habenda erat videlicet ratiō tum sententiā-
rum, tum omnium qua sit sententiāl continentur: quorum si
vel unum interit, nec vicinariū confundat numerū heresim,
nec sententiātū denegat fātēget. Nam ob rem contra fātēbēdi-
tūs totius peccate hominem coagit bellū Deo iudicandū fātēt:

Qui habitat in calib, irridebit eot;

Eccl Dominus subannabit eot.

Psal. 2, 4.

Observations
sur l'Index des Heretiques.

Pag. 7. alineas, Ex quatuor autem lec. j'effacerois les deux dernières lignes; depuis, Et a binis nominibus lec. Car on voit tout le contraire en diverses sentences; au moins dans celles de ces trois exemplis; favori, pag. 11. Theodosianus Melchisidecianus, pag. 14. Sethianus Archonticus. Et pag. 31. Colosbaïf Hesychionius.

Pag. 9. tit. Sabellianus, five Patripassianus, Origenianus. David patriam liberavit, tribum Iuda filicet: David delivera sa patrie, favorit la tribu de Iuda. Je m'explique plusloin: David qui patriam liberavit, e tribu Iuda fait: David qui delivera sa patrie, étoit de la tribu de Iuda. Car David delivera Israël aussi bien que Iuda, du sous des Philistins & de tous les autres ennemis du peuple de Dieu. Mais autrement l'explication ou la ~~convention~~ patripassianus, me paroît fortée le peu recevable: n'y ayant aucun exemple de patri pour patrie dans les noms composés de patri, soit — grecs, soit Latins; comme il paraît dans patricia, & dans patricchia, ou patris ne signifie que pere, & non pas la patrie. J'aime moins dans noms derrières patripassianus tout entier de l'Hebreu, נסיך-תירוץ-תירוץ. Quis ave predram dixisti, hoc est; Quis iussisti predram dixisti; comme je le ~~crois~~ ^{savoir} de David, 1. Reg. XXX, 24, 25. DIXIT autem David.... EQUA PARS ERIT descendentes de proulium, & remanentis ad fascinab. & SIMILITER DIVIDENT. Et factum est hoc ex die illa, & deinceps constitutum te prefinatum, & quasi LEX quod Israël usque in diem hanc.

Pag. 17. tit. Nicolaïta Gnostici... fuisse ut cognoscendi predicit. Mettez ici, comme vous l'avez mis plus suivante, fuisse cognitio ut cognoscendi predicit.

Pag. 31. Colosbaïf astem ad id significandum, Ajoutez, quod dominus.

Pag. 42. ligne 7. j'effacerois, ut in Augustinianis, suivant ce que j'en remarque cy dessus, — qui il faut effacer à la pag. 7. Soit au reste que le sujet de la sentence ait la première place, soit qu'il soit placé après l'attribut, cela n'empêche pas a mon avis que la sentence n'ait pu également être composée d'abord en françois. Celle différente situation du sujet & de l'attribut ne servant qu'à mieux cacher la faute. Ainsi j'effacerois ici les trois dernières lignes toutes entières, depuis Latine verso primum bcc.

Observations.

Pag. 42. Sententia XII. que efficiunt heresef XXIV. pag. 46.
 Sententia III. que efficiunt heresef VI. pag. 47. Sententia X. que efficiunt heresef XX. pag. 52. Sententia VIII. que efficiunt heresef XVI. Suivant celle maniere de compter, il n'y auront dans cet Index d'Epijphan. que LXVI. heresies. Il en contient néanmoins manifestement jusqu'à LXXII. Bien distingué les vngs des autres, comme tous le dites sont mises à l'entrée du malme Index. pag. 37. ligne 1. h. 2. il nomina heresem LXXII. lcc. Il fait donc de deux choset l'une: ou formeit ici 36. Sentences des 72. heresies plus d'ungs à deux, comme dans l'Index August. de cefferoit le ~~meilleur~~ de beaucoup: ou du moins, avoit égual au nombre des Heresies renfermées dans les sentences, de qui est quelquefois plus grand que le double des sentences, à cause qu'en fait entret de tems en tems les noms de tous differerent. Heresies dans une seule sentence. Mais le plus court, fait d'affact dans cet Index a tous les endroits que j'ay d'abord indiqués, ces mots, que efficiunt heresef lcc. de belles effaces aussi dans l'Index de Damase. pag. 58.

Pag. 52. ARIOMANITA Schismata AYDIANORVM. Les cum gratia partitus prædam. Le lion pas s'connaisance partage avec l'homme sa proye. Deux choset me font ici de la peine: 1. Les cum gratia, Le lion pas s'connaisance, me paroist trop tâcherché, le comme on dit, tiré de trop loin. 2. Ce n'est point le du tout la propriete du lion: de cette sentence n'auront pour objet que l'action d'un lion en particulier, qui ne fait pas regle pour le lion en general: en sorte qu'il faudroit mettre leon pat Le lion partage lcc. mais, Un lion... partagent lcc. J'aimevoit donc beaucoup mieux, mettre ici pour partie, Milites prædam inter se dividunt, Les soldats partagent entre eux le butin, ou le pillage. Cet Ariomanite font manifestement les soldats: font qu'il y ait ici aucune nécessité d'avoir recours à aucune origine Hebreïque.

Pag. 56. num. 83. Egyptiaci, qui & Schismatice, (alios Schismatice) Monophysita. Tout cela ne fait dans le protocole Damase, qu'une seule heresie. Cependant vous en datez le Derniers nom, qui est le plus propre de cette heresie, favoris Monophysite, pour le joindre à l'Heresie suivante, 84 Apollinaris et Socote. Vous faites ensuite pag. 60. une sentence de la premiere partie de l'heresie 83. Egyptiaci, qui & Schismatice: le enfin pag. 65. une autre sentence,

Observations.

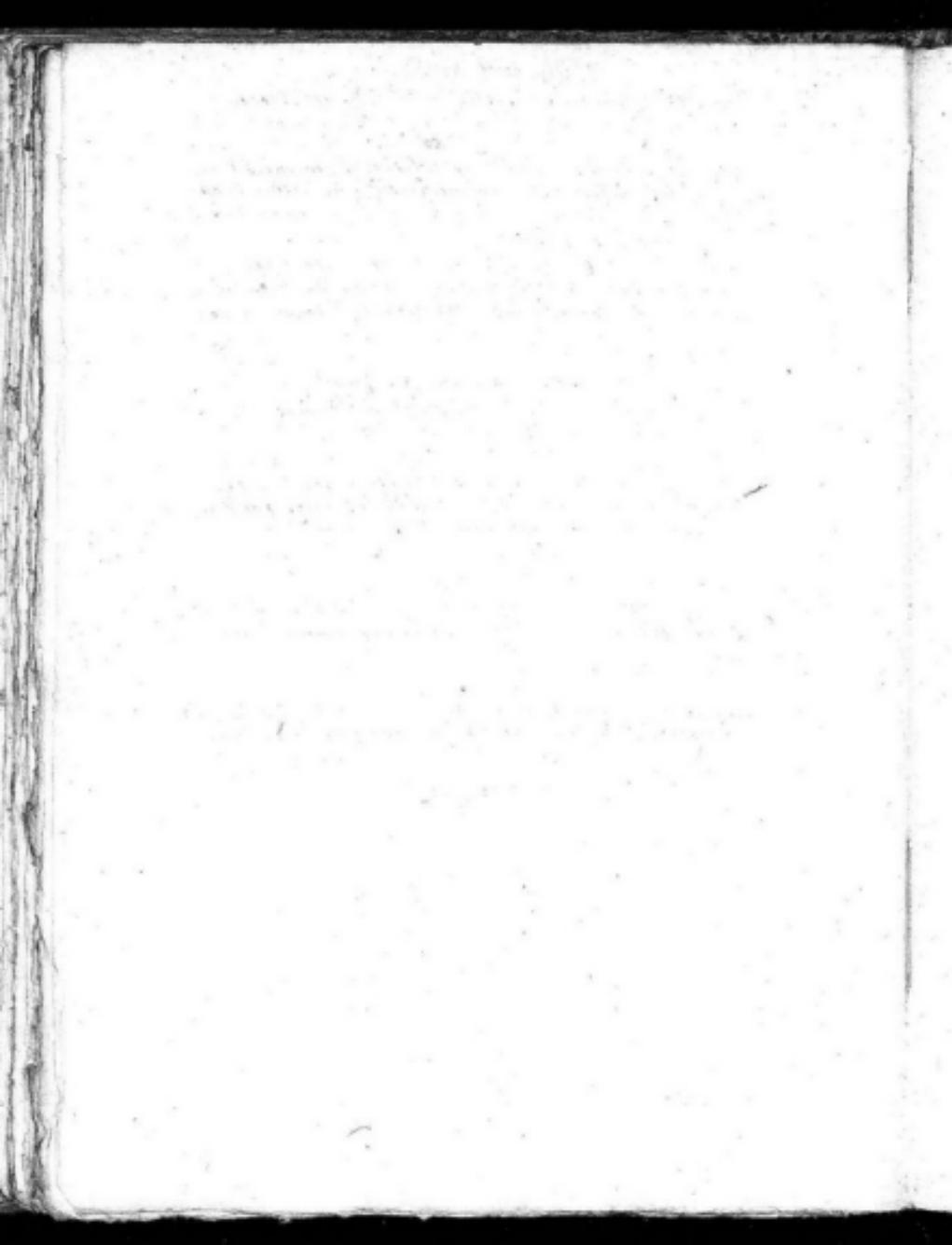
De la dernière le principale partie de l'hérésie 83. Monophysite, la suivant avec l'hérésie 84. Aphtastodocet a. Et couper aussi en deux l'hérésie 83. en sorte que les deux parties soient placées en deux différentes fontaines & de différentes classes; c'est ce qui me paroît une licence trop hardie, & peu conforme au génie de cet Index, & toutefois huit d'ouvrage, aussi bien que fait exemple. Je m'en tiendrois donc à ma propre ancienne sentence, qui me paroît excellente, & qui renferme l'hérésie 83. toute entière dans son sujet, & la 84. dans son attribut: Les momies d'Egypte paroissent jucorsupables. Je prendrois au reste l'autant plus volontiers ce parti, que la sentence que vous tirez pag. 60. de ces deux pâles mots, Egyptiaci, Schismatis; le qui est, Judas fuit inter se divisit, Les Juifs fuit divisiti entre eux; que cette sentence, dit-je, ne me paroît pas assez bien fondée: La Demeure des Juifs en Egypte n'épant pas à mon avis suffisante pour les pouvoir désigner par le terme Egyptiaci. Puis qu'en Egypte même les Juifs faisoient un corps de nation toutefois différent de celui des Egyptiens, qui regardoient toujours les Juifs comme étrangers, & les traitoient même en esclaves.

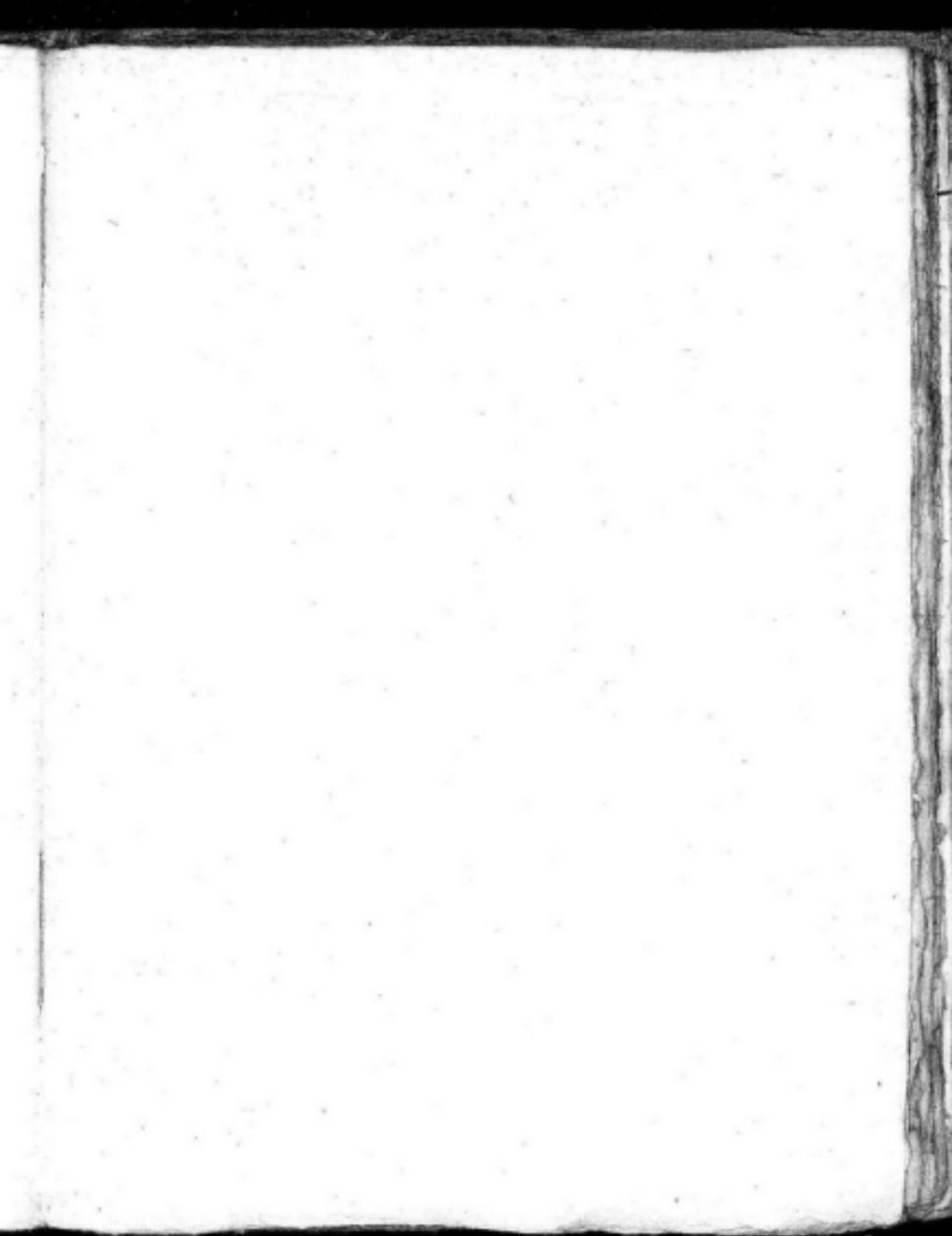
Pag. 59. Meliotropos figurativa futuri masculini pro feminina, &c. Litez, figurativa futuri feminini pro masculino, &c.

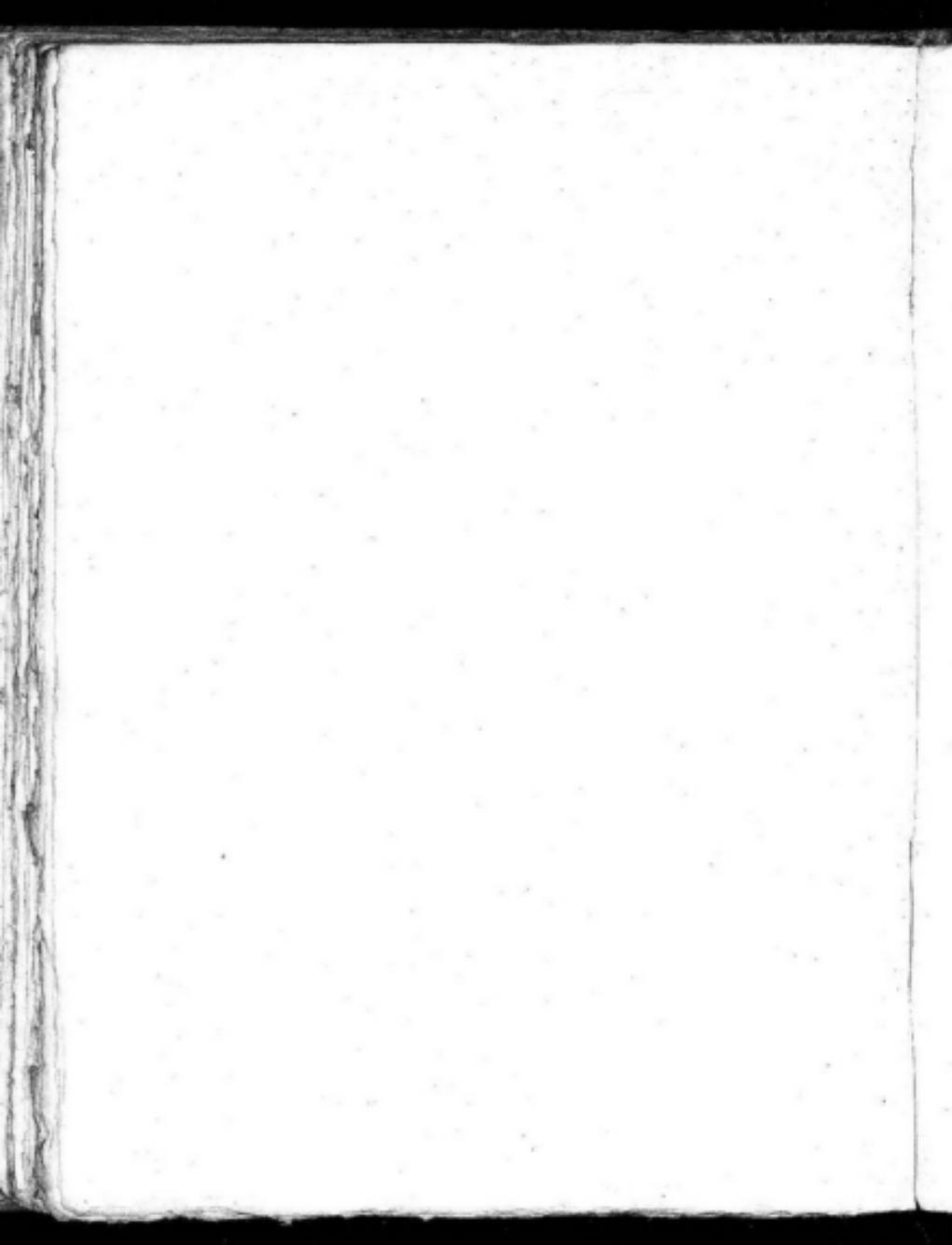
Pag. 63. Apophispa ligne 4. diffunxerunt, litez, diffunxit

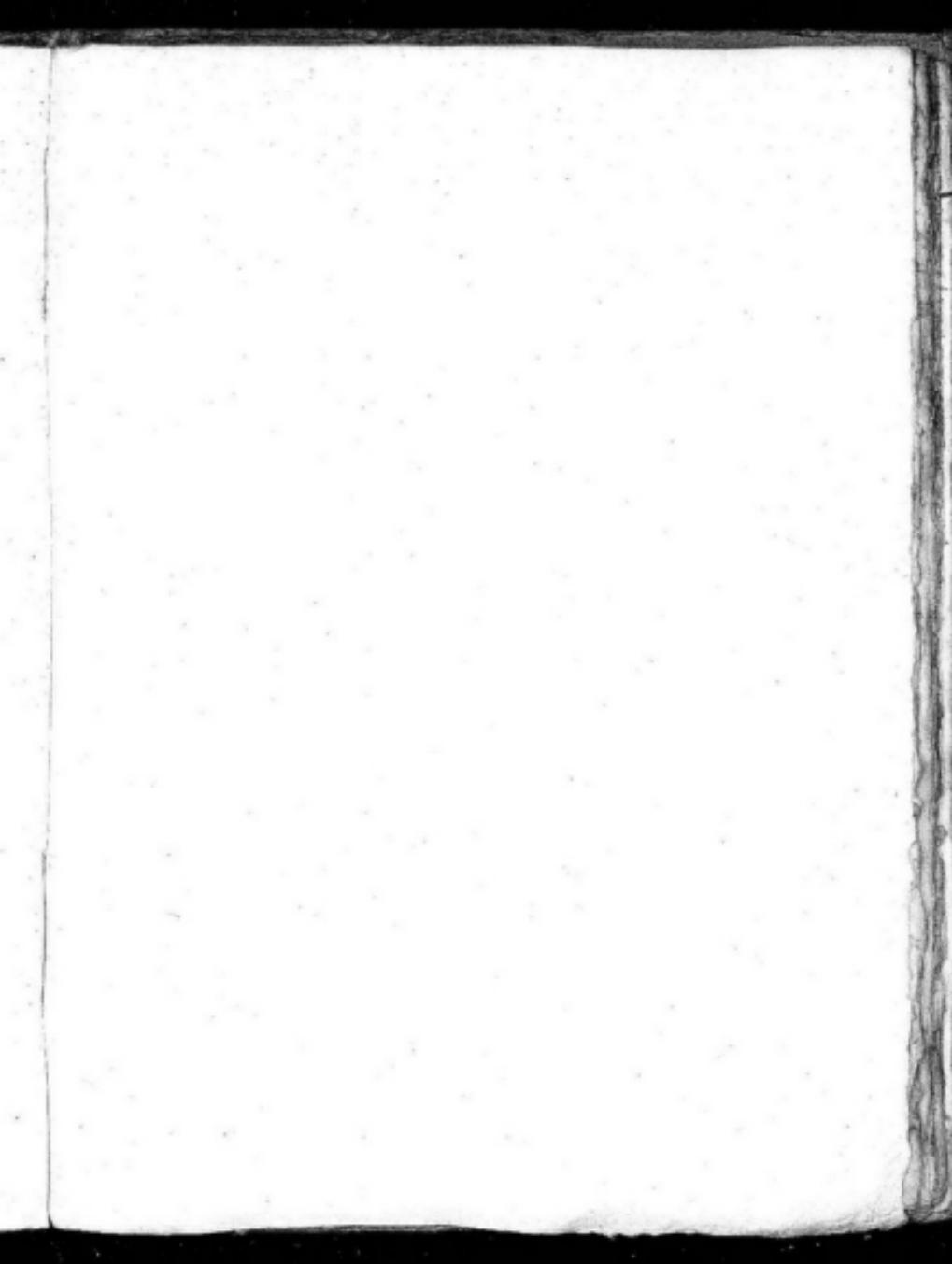
Pag. 71. alinea, Barbaripus ligne 5. cum ante exadificationem &c. Litez, cum non ante exadificationem &c.

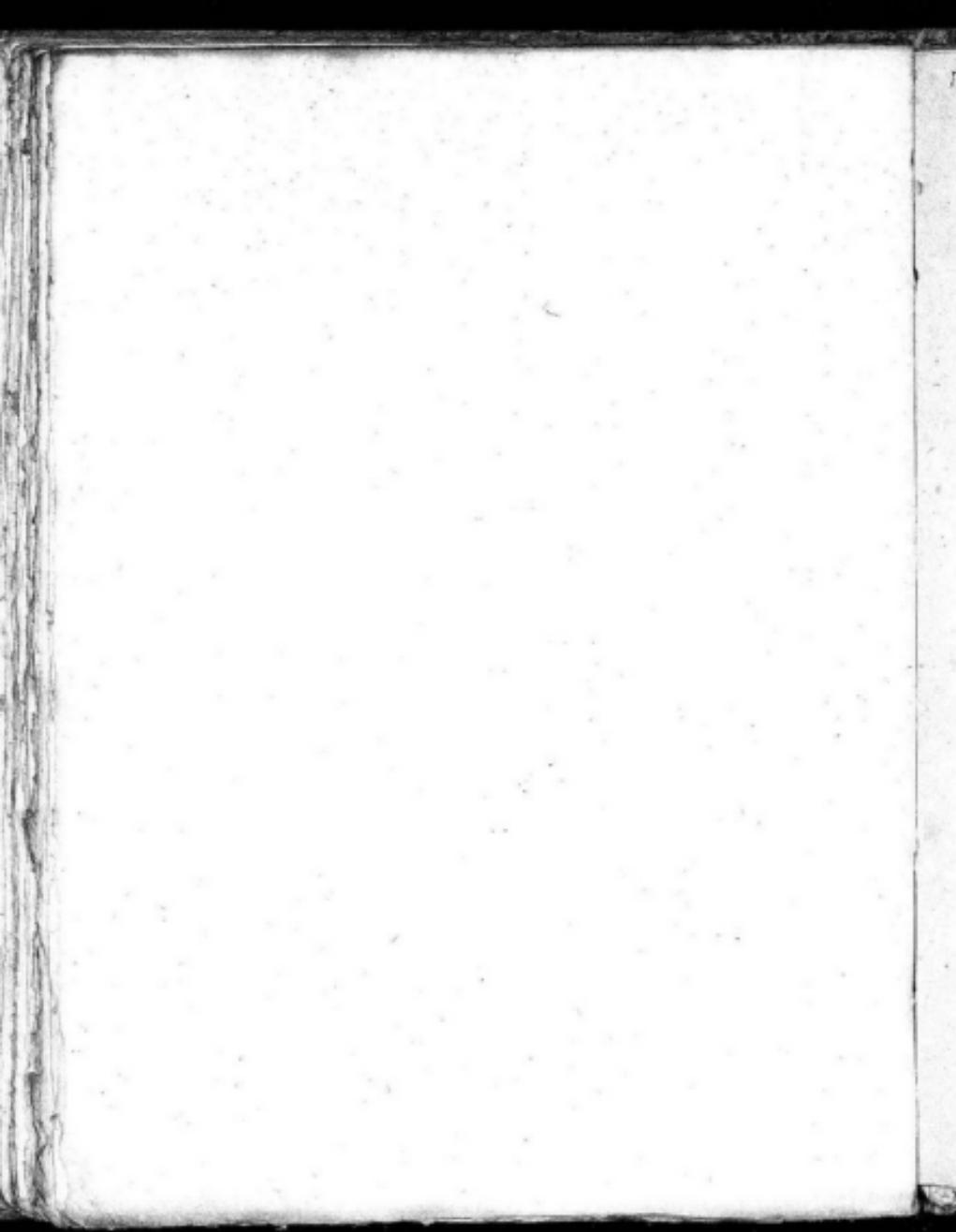
23. Dec. 1717.

NOMINA PROPRIA
qua in titulis Epistolarum
de operum Augustini leguntur,
vnde sint petita, Disquisitio

Cum ingens volumen epistolarum moliorum fuisse potest pseudo-Augustinus, prater alia opera, confingere cum prius oportuit eorum nomina, ad quos fitibet, exque huiusmodi, ut ostentent veritatem. Nam ob rem nomen illud primum respergit Augustini, quod ipse sibi posuit; consideravitque deinde animo secum, quod sed diei de Augusto posset; quod nomen Item est vel affine Augustino; aut de rege, quod ipsum etiam augustum nomen est. Et ist deinde rebus nomina finxit, seu virorum propria seu feminatum, que in titulis epistolarum ponuntur; que cum Augustini nomine ita conjugantur, aut conjungi possent, ut ex ambobus Augustus vel Rex aliquis, vel aliquis calle augustum vel regium intelligeretur. Ea hic omnia diligentem representabimus; ne illis quidem omissemus, que in epistolis Conciliorum Castaginienst. & Milvitarj exhibentur; quippe quarum Item ex architectis ac reliquarum: unde & ille inter Augustini epistolas in omnibus manu scriptis liberis referuntur. Vbi igitur Augustini nomen cum altero confluat, illud intelligi. Vbi vero Galitarianum nomen ipsius alterum est, ut in epistolis x.c. xcii. & xcii. alterum Augustini subintelligi conjunctum ostendat; ac pro Augusto, vel rege, vel rego illud accipi.

Vidit igitur astifer Augusti vel regis nomen septem praefixim: Rebus attributis. 1. Deo & Christo. 2. Augusti tum viro, tum feminis. 3. Dotibus Augustorum, aliisve titulis, qui in eorumdem nominis leguntur. 4. Regibus gentium diversarum. 5. Officiis domus Augustae vel Regie. 6. Rebus ad Regem pertincentibus. 7. Denique metaphorice regem aliquando in vulgo accipit intellescit. Brevius: 2o gemino praefixim fonte repetit astifer nomina eorum, ad quos se leviter fingeret. Primum quidem, ex nominis antiquis, in quibus Augusti vel Augustae nomen, aut BAETIAE EST legitur. Deinde & ex ipso Regis nomine, ut in libris historicis, vel in usu

communi accipitur. Enim vero quoniam augustinum Regis nomen est; sive Rex dicitur aut subintelligatur, sive Augustus, sive Augustinus, nihil omnino inteseatur. Sed priusquam fontes commodissimum, unde sunt singula nomina potita, Index subiecti eiusdem epistolatum est, ut sunt a Lovaniocibus et disposita, quoniam magis obvia haec, quam recent, editio est.

INDEX EPISTOLARVM

AVGVSTINI.

1. Volusiano Augustinus.
2. Augustino Volusianus.
3. Volusiano Augustinus.
4. Augustino Marcellinus.
5. Marcellino Augustinus.
6. Italico Augustinus.
7. Marcellino Augustinus.
8. } Hieronymo Augustinus.
9. } Hieronymo Augustinus.
10. } Hieronymo Augustinus.
11. Augustino Hieronymus.
12. Hieronymo Augustinus.
13. } Augustino Hieronymus.
14. } Augustino Hieronymus.
15. Hieronymo Augustinus.
16. Prostio Augustinus.
17. } Augustino Hieronymus.
18. Hieronymo Augustinus.
19. Longiniano Augustinus.
20. Augustino Longinianus.
21. Longiniano Augustinus.
22. Longiniano Augustinus.
23. Bonifatio Augustinus.
24. Alipio & Augustino
Hieronymus.
25. Augustino Hieronymus.
26. Avitio Augustinus.
27. Marcellino de Asaphieia
Hieronymus.
28. } Avitio Augustinus.
29. } Avitio Augustinus.
30. Augustino Hieronymus.
31. Augustino Paulinus &
Therapia.
32. Paulino Augustinus.
33. Augustino Paulinus &
Therapia.
34. Paulino & Therapia Augus-
tinus.
35. Alipio Paulinus & Therapia.
36. Romaniano Paulinus &
Therapia.
37. Augustino Fetus.
38. } Lato Augustinus.
39. } Lato Augustinus.
40. } Licentij ad Augustinum.
41. } Madatensibus per Floren-
tinum Augustinus.
42. Maximij Madatensis ad
Augustinum.
43. Augustinus ad Maximum.
44. Armentatio & Paulino
Augustinus.
45. } Valentino Augustinus.
46. } Valentino Augustinus.
47. Vincentio Augustinus.
48. Desvratius Augustinus.
49. Bonifatio Augustinus.
50. Augustino Macedoni.

52. Macedonio Augustinus.
 53. Augustino Macedoniis.
 54. Macedonio Augustinus.
 55. Diogenes ad Augustinum.
 56. Augustini ad Diogenam.
 57. Augustini ad Dardanum.
 58. Paulini ad Augustinum.
 59. Paulino Augustinus.
 60. Cecilius Augustinus.
 61. Dulecio Augustinus.
 62. } Calistino Augustinus.
 63. Paulino & Thesafia Augustinus.
 64. Aurelio Augustinus.
 65. Maximo, Alipius & Augustinus.
 66. Augustinus Alipio.
 67. Augustinus Januario.
 68. Resipito Augustinus.
 69. Bonifatius Augustinus.
 70. Augustino Nebridius.
 71. Augustino Nebridius.
 72. Nebridio Augustinus.
 73. Poffidio Augustinus.
 74. Deuterio Augustinus.
 75. Aquilio Augustinus.
 76. Aurelio Augustinus.
 77. Aurelio Alipius & Augustinus.
 78. Helichio Augustinus.
 79. Augustino Helichio.
 80. Helichio Augustinus.
 81. Eudoxio Augustinus.
 82. Largo Augustinus.
 83. Christino Augustinus.
 84. Gaius Augustinus.
 85. Paulus epistole 222.
 86. Cyprianus Augustinus.
 87. Felicitas & Rufina Augustinus.
 88. Augustino Hilarius.
 89. Augustinus Hilaris.
 90. Epistola ad Concilij Carthag.
 91. Innocentij Papa ad Concilij
Carthag.
 92. Concilij Nizzitanij epistola.
 93. Responsum Innocentij Papa.
 94. Hilario Augustinus.
 95. Epiphororum quinque ad
Innocentium.
 96. Receptum Innocentij.
 97. Epistola ad Aurelium de
Augustinum.
 98. Evodius Augustino.
 99. } Eudoxio Augustinus.
 100. } Eudoxio Augustinus.
 101. } Eudoxio Augustinus.
 102. } Quintiliano Augustinus.
 103. Quintiliano Augustinus.
 104. } Sexto Augustinus.
 105. } Sexto Augustinus.
 106. Paulino Alipius & Augustinus.
 107. Augustinus Vitalij.
 108. Seleniana Augustinus.
 109. Regula Monachatum.
 110. Ada Ecclastica in defig-
nando Etacio August-
tinij pueritate.
 111. Cammonitorium Fortunatiano.
 112. Ad Paulinam.
 113. Romanianus Augustinus.
 114. Augustino Nebridius.
 115. } Nebridio Augustinus.
 116. } Nebridio Augustinus.
 117. } Nebridio Augustinus.
 118. } Januatio Augustinus.
 119. } Januatio Augustinus.
 120. Ad Honoratuum.
 121. Augustinus Proba.
 122. Victoriano Augustinus.

123. } Orentio Augustinus.
 124. } Cornelio Augustinus.
 125. Antonino Augustinus.
 126. } Denato Augustinus.
 127. } Olympio Augustinus.
 128. } Cirtenius Augustinus.
 129. Memorio Augustinus.
 130. Florentina Augustinus.
 131. Italica Augustinus.
 132. Pamachio Augustinus.
 133. Severo Augustinus.
 134. Felicis & Hilaris Augustinus.
 135. Cloro de plebi Ecclesia.
 136. Hippomenes.
 137. Augustino Audax.
 138. Audax Augustinus.
 139. Maxima Augustinus.
 140. Ad Demetriadem.
 141. Julianus Alipius de Augustinus.
 142. Anastasio Augustinus.
 143. Sebastiano Augustinus.
 144. Confessio Augustinus.
 145. Proculiano Augustinus.
 146. Valerio Augustinus.
 147. Profuturo Augustinus.
 148. Elpidio Augustinus.
 149. Nobridio Augustinus.
 150. Epistola Concilii Zostenit.
 151. Augustina Publicola.
 152. Publicola Augustinus.
 153. Marciiano Augustinus.
 154. Proba Augustinus.
 155. Optato Augustinus.
 156. Marcellino Augustinus.
 157. Aptinio Augustinus.
 158. } Marcellino Augustinus.
 159. } Palatino Augustinus.
 160. Felicia Augustinus.
 161. Honorato Augustinus.
 162. } Glorio, Elenio, Felicibus,
 163. Grammatico, i.e. Augustinus.
 164. Emerito Augustinus.
 165. Generoso Fortunatus, Ali-
 pius de Augustinus.
 166. Augustinus Bonatissit.
 167. Felto Augustinus.
 168. } Eusebio Augustinus.
 169. } Severino Augustinus.
 170. Adhortatio avitizagros.
 171. Ad Crispinum.
 172. } Ad Pafentium.
 173. } Ad Pafentium.
 174. } Ad Pafentium.
 175. } Ad Pafentium.
 176. Pafentij ad Augustinum.
 177. Ad Pafentium.
 178. Alteratio ad Pafentium.
 179. Proba & Julianus Augustinus.
 180. Honorato Augustinus.
 181. Part est epifole 112.
 182. & sequentes, numero omnino
 decim, Bonifacij de Augusti-
 nus nominibus: sed prout
 est est in confesso.
 183. Soja est epifola CXI.
 184. Eddicia Augustinus.
 200. Aelilio Augustinus.
 201. Augustina Nectarius.
 202. Nectario Augustinus.
 203. Maximina Augustinus.
 204. Donato Augustinus.
 205. Bonifatius Augustinus.
 206. Fabiola Augustinus.
 207. Planuelion Alipius de Au-
 gustinus.
 208. Palatino Augustinus.
 209. Felicia Augustinus.

210. Celosij Augustinus.
 211. Romulo Augustinus.
 212. Pancratio Augustinus.
 213. Hermogeniano Augustinus.
 214. Zenobio Augustinus.
 215. Plabij fua Augustinus.
 216. Paulo Augustinus.
 217. Victorino Augustinus.
 218. Nebaldo Augustinus.
 219. Felicij Augustinus.
 220. Peregrino Alipius de Au-
 gustinus.
 221. Augustino Confentius.
 222. Confentio Augustinus.
 223. Theodoro Augustinus.
 224. Alipio Augustinus.
 225. Albina Augustinus.
 226. Christino Augustinus.
 227. Albina, Piriana, & Ma-
 lanica Augustinus.
 228. Florontino Augustinus.
 229. Cresponio Augustinus.
 230. Fettunato Augustinus.
 231. Genesio Augustinus.
 232. } Benenato Augustinus.
 233. } Benenato Augustinus.
 234. Ruffio Augustinus.
 235. Quintiano Augustinus.
 236. Xantippo Augustinus.
 237. Celosij Augustinus.
 238. Cafforio Alipius & Au-
 gustinus.
 239. Alipio Augustinus.
 240. Severo Augustinus.
 241. Seveto Alipius, Augustinus,
 & Sampiuus.
 242. Novato Augustinus.
 243. Lampadio Augustinus.
 244. Quasius propria prophy-
 tero Manichaeo.
 245. Augustino Neboldius.
 246. } Evidius Augustinus.
 247. } Sapiida Augustinus.
 248. } Augustino Paulinus &
 249. Therapia.
 250. Nobilio Augustinus.
 251. Ioannij Augustinus.
 252. Cetelio Augustinus.
 253. ² Augustino Nectarius.
 254. Nectario Augustinus.
 255. Macrobio Augustinus.
 256. Augustino Valentinus.
 257. Saturnino de Luftralj
 Augustinus.
 258. Augustino Evidius.
 259. Cecilius Augustinus.
 260. Oceano Augustinus.
 261. Callepsio Augustinus.
 262. Dario Augustinus.
 263. Augustino Darius.
 264. Dario Augustinus.
 265. Macrobio Augustinus.
 266. Augustino Maximus &
 Theodosius.
 267. Colonia Suffetaria prin-
 cipibus Augustinus.
 268. } Nebridio Augustinus.
 269. } Valerio Augustinus.
 270. Valerio Augustinus.
 193. edit. nova? Mercatorij
 Augustinus.
 Post epist. 250. edit. nova,
 Claffidano Augustinus.

Nunc unde fuit ex nomine virorum ac feminarum vel accepta singula, vel fisa, vel derivata, cum Augusti vel Regis nomine conjuncta vel coniungenda ostendamus: numero epistola singulis nominibus addito, quemque proxime indicavimus.

DEVVS.

Rex calv Deus, qui de Calepido, Psal. LXVII, 15. Hinc est Augustinus Calepini, epift. 62. 63. 261. (quomodo in bulla data anno 1197 exhibetur Calepinus.) Item Augustinus Olympio, 129. Nam & Olympius pro calo dicitur, & ΟΛΥΜΠΙΟΣ pro calep. Denique Ambivius, 90. sive Ambibius, 91. Qui abscondit se in rubibus. Nabel enim & caligo in circuitu-
bus: Psal. XCVI, 2. be. Qui in rubibus aquabitur domino,
Psal. LXXXVIII, 7. be. Origo ficti nominis est ex Hebreo,
9. בְּעֵבֶר. Ita tribul linguis Rex calv Deus hic pridi-
catur: Latina, Graeca, Hebraica.

CHRISTVS.

Hie nomina sunt quedam Latina, plerique vero ex Hebreo
vel sicut profut, vel tantummodo derivata, secundum leges
ac regulas a nobis per sapientiam alibi expositorum; sed ita ut omnia,
qua sunt huiusmodi, hoc est, que nec Hebraea sunt, nec Latina,
sed ex Hebreo fida vel derivata, Christum exhibant, ut
de Iudeis ultimis se ipse est in supremo iudicio. Nos hic ea
ordine elementorum exhibebimus.

Alipio Augustinus, 67. 224. 239. Alipio & Augustino, 24.

Alipius, 90. 91. be. Non est ex Greco ἀλύπος derivandum no-
men: neque enim Alipius prohibuit, ut soli edidere Benedictini;
sed ut in libris omnibus manuscriptis, & ante ipsos editis,
ubique constanter, Alipius. Itaque fictum nomen est ex He-
breo, אַלְפִיָּה: ut Christum significat, Qui maledicet offendan-
tibus fe. Est enim נְוִי vel נְבִי offendere, ex Vulgato Inter-
prete, IV. Reg. XVII, 9. Unde Alipius cum Augustino, Christus
Rex est. Alipium, quoniam non aliunde quam ex hujus pseu-
do-Augustinis operibus cognitum, in Martirologium Romanum,
die xv. Augusti, primas ac solas inferiū Cardinalis Bayonius.
At Alipium, aut quemvis alium, si commendaret in suis scriptis
aliquis e veris calibus, Carolus Borromaeus, aut Franciscus

Salepus; an hunc eo solo nomine iacet sanctos Roma reportet? Non credo.

Bonifatius Augustinus, 23. 50. 70. 182. 205. Rex Qui iusta veniet, scilicet ad judicium, Christus Rex est. Hec ita Agri, de qua Joannes in Apocalypsi, cap. VI, 16, 17. Derivatur prototetos Bonifati⁹ nomen, (sic enim scribitur in picturis Ecclesie Montis Regalis in Sicilia, factis musivo opere, circa annum 1180. sanctus Bonifatius: item in figiliis Bonifati⁹ VIII. sub cuius fortassis tempore haec sunt confitita episcopis; & in numero argenteo Bonifati⁹ IX. quem habemus, & in plumbis M. ss. De a Graecis omnibus Bonifati⁹; nec Bonifacius Latina originis videtur nomen esse.) derivatur, inquam, ad Christum, ut diximus, significandum, Qui iusta veniet; ex Hebreo, πνην - ηιον - η.

Candorius, 90. 91. subintellaco Augustini, hoc est, & egit nomine, Christus est; Rex Qui ligantibus se irafecit: nempe Iudaic⁹, qui comprehendebant Iesum, & LIGAVERVNT eum, Ioan. XVIII, 12. Fidum illud viri nomen est primum ex Latino candor: quoniam ad Christum significandum derivari potest ex Hebreo, πνην - ηιον - η. Nam et relatum quip, ante guttalem litteram voluisse esse pro littera Latina c in syllaba calceo: pro K Graeco ubique.

Ceratio Augustinus, 253. Rex qui iustus veniet, scilicet ad judicium, Christus est. Vox ea est Graece scribenda Κεστιος, fiduc utique ex Hebreo, πνην - πνην - η.

Confessio Augustinus, 146. 222. &c. Confessio Augustini, 221. Rex Qui interficiunt se affliget, Christus est: fido nomine primum ex verbo confessio; quoniam ut Christum significet, derivari potest ex Hebreo, πνην - ηιον - η.

Croconius Augustinus, 229. Croconius, 91. Croconius, 92. Rex Qui iustus opprimet affligentes se, Christus est. Fidum nomen est ex πνην - πνην - η: unde nihil iuste est, utrum Croconius scribat, an Croconius. Hinc sunt & libri inscripti, Augustini contra Croconium Grammaticum Donatissim⁹: scilicet ut ex his nominibus existat haec sententia:

Augustinus <u>Croconius</u> <u>Grammaticus</u> <u>Donatista.</u>	Christus iustus opprimet affligentes se Scribat Iudeos.
---	--

Augustinus, etiam per se pro Christo ponitur; Qui removere faciet afflgentes se: Derivato nomine ex ἡγιονότητι πατέρων.
De reliquo dicitur postea.

Crisimus Augustinus, 83. Rex Qui iuratus contenterat, Christus est. Nam ipse contenterat precepsos h. peccatores suos, Iohann. 1, 28. Fictum nomen est ex חַנְכָה-פֶּרֶת.

Delphinus, 92. Rex Qui contenterat afflgentes se, Christus est: Derivato nomine ex חַנְכָה-מִלְחָמָה. Et enim מִלְחָמָה contenterat, Iohann. 2, 18. ex Vulgata Interpretate.

Donatipilus Augustinus, Rex Iudeorum, Christus est. Et enim Donatista Iudeus; Derivato nomine ex Hebreo וְיַעֲשֵׂה-הָנָן-תְּזַבְּעֵה: ut eum significet, Qui afflgentes se contenteret facit.

Donato Augustinus, 127. 128. 204. Donatus, 92. Rex Qui afflgentes se contenterat, Christus est. Derivatum Donatus hic nomen est ex Hebreo, וְיַעֲשֵׂה-תְּזַבְּעֵה. Donatianus, 90. 91. Qui afflgent contenterat afflgentes se: וְיַעֲשֵׂה-הָנָן-תְּזַבְּעֵה.

Dulitius Augustinus, 61. Rex Qui incendere veniet; (nam Ignis ante ipsum procedet, Psal. XCVI, 3.) Christus est. Fictum primo nomen est ex adverbio dulciter, quod derivatis posset ex Hebreo, וְיַעֲשֵׂה-תְּזַבְּעֵה. Propterea in libro de oto questionibus ad Dulitium, n. 10. frater eius Lauventius appellatur, quia similem habet nomen illud significacionem, si pariter ex Hebreo derivetur. Et enim Lauventius quoque Christus, Qui in igne affligit; reprobat videlicet, per ipsum iudicij die: וְיַעֲשֵׂה-תְּזַבְּעֵה.

Iudicarius Augustinus, 199. Rex Qui ligantes se affligit; Iudeus Iudicet; ut dictum est. Fictum primo nomen est ex Graeco Iudex: quod derivari fictum inde Iudicarius nomen possit ex Hebreo וְיַעֲשֵׂה-תְּזַבְּעֵה.

Evagrius, 90. 91. De eo diebus inferius.

Fabiola Augustinus, 206. Rex Qui columba maledicit; hoc est, Iudeus; que genti columba seduta non habent cor, opere VII, II. His Christus tunc maledicit, cum dicturus est, Discede a me maledicti. Fabiola, fictum nomen est partim ex dative φαβή, quod est ex φάψ, φαψος, columba; de verbo Hebreo וְיַעֲשֵׂה maledicere.

Fortunatus, 92. ex duobus missis Rex Qui contentet interficiens se; Christus est: filio nomine primum ex fortuna, quod deriveri posset ex Hebreo, 7v-7b.

Fructuspus, 90. 91. acceptum nomen ex 5. Fructuoso Tarragonensi; sed hic derivatum ex Hebreo, 7v-7b: ut Christum Regem significet, Qui vicit faciet dividentes se: hoc est: Iudeos, qui Christum dividunt, ut dicimus.

Gloria Augustinus, 162. 163. Rex Qui apparetur iurat, Christus est: filio nomine primum ex gloria, quod derivari posset ex Hebreo, 7v-7b.

Honoratus Augustinus, 120. 161. 180. Et Honoratus, 92. Et liber de utilitate credendi Et Honoratum: Rex Christus est, quem videmus propter passionem mortis gloria Et MONORE CORONATUM, Hebr. 2. II. vel Qui affigentes inimicos contentet: derivato nomine ex 7v-7b-H14-7.

Innocentius Augustinus, 95. Augustino Innocentius, 97. Innocentius, 92. Rex innocentissimus, impollutus, segregatus a peccatoribus, Hebr. vii, 26. Christus est. Vel, Qui ingemiscens affigit, nomen Iudeos in supremo iudicio: derivato Innocentij nomine ex Hebreo, 7v-7b-H14-7.

97 Innocentij] Ingemiscens affigit
ad Auseilium] inimicis maledicens
Et Augustinum.] Christus.

Lectorius, 92. Rex Qui comburet inimicos, Christus est: filio nomine ex 7v-7b.

Lucius, 92. Rex Qui lux est, Christus est: Erat lux vera, Ioh. 3. At Lucianus, 92. Qui affigentes se affigit; 7v-7b-7.

Madarenibus Augustinus, 42. Rex Iudeorum est, fave eorum Qui gaudent inimicos interficiete: filio nomine ex Hebreo 7v-7b-H14-7. Christus ergo. Titulus integratur sic est:

Madarenibus] Iudeorum
per Florentinum] segregans inimicos affigit affigentes se
Augustinus.] Christus.

Nam iste Florentinus derivatur ex 7v-7b-H14-7v-7b-7.

Malchus, 92. cum Augustini nomine, Rex Regum est; Christus proinde; qui Rex regum, Et Dominus dominantium,

Apoc. xix, 6. Hebreum nomen est Ἡρά Rex

Marcellino Augustinus, 5. 7. 158. 159. Augustinus Marcellinus, 4. Marcellinus, 90. 91. Rex Qui persequentes se male dicent affliget; Christus est. Derivatum propterea nomen ipsud est ex Ἡρά-Ἡρώ-Ῥέι.

Marcellus, 90. 91. Rex Qui persequenterib[us] se maledicet, Christus est. derivato propterea eo nomine ex Ἡρά-Ἡρώ-Ῥέι.

Maurentius, 92. Rex Qui ab igne affliget, Christus est; ut Lautentius: fido eo nomine ex Hebreo Ἡρά-Ἡρώ-Ῥέι.

Novato Augustinus, 242. &c. Novatus, 92. Rex Qui abscondentes se contaret, (Iudaos scilicet, qui in iudicio affondentes se a facie fidentis super thronum Es ab ira Agni, Apoc. vi, 16.) Christus est. fido nomine primum ex participio naturus, quod derivari posset ex Hebreo, Ἡρά-Ἡρώ-Ῥέι: vide Graecū scribunt plerumque Ναβατος & Ναβατός.

Oceano Augustinus, 260. Rex Qui affliget affligentes se, Iudaos scilicet: fidum primo nomen ex voce oceanus, quod derivati ea posset ex Ἡρά-Ἡρώ.

Optato Augustinus, 157. Rex Dafidatrus cunctis gentibus, Agg. 2, 3. Christus est. Inde fidum Optati nomen pro Dafidato: vel acceptum ex nomine Dagoberti inscripto, OPTATUS MONET. sed ubi quod nomen videtur, toledim vocum prima sunt litterae.

Pammachio Augustinus, 134. Rex qui contaret affligentes se: nempe Iudaos, ut caput diximus: Christus est: fido nomine primum ex Graeco παμμαχος: quod derivari posset ex Hebreo Ἡρά-Ἡρώ.

Pancratius Augustinus, 212. Rex qui clamantibus irradiat: Iudaos numerum, in iudicio: Christus est: fido eo nomine ex Ἡρά-Ἡρώ-Ῥέι.

Augustinus contra Patmonianum; Rex Qui ore diffendet affligens affligentes se, nempe Iudaos: Christus est: fido nomine ex Hebreo Ἡρά-Ἡρώ-Ῥέι.

Paulino Augustinus, 34. 59. 63. 106. 250. Augustino Paulino, 31. 92. 33. 58. 249. Paulino Augustinus, 45. 112. Rex Qui ore maledicat affligentes se; nempe Iudaos, Christus est: cum dicturus est utique, Difendite a me maledicti. Derivatum propterea id nomen ex Hebreo, Ἡρά-Ἡρώ-Ῥέι.

Pelorianus, 90. (ex M. Remensi; ubi alij omnes habent,
Pelagianus) Rex (subintollerato felicit nomine Augustini)
 Qui ore maledicet afflagentibus fe: fido nomine ex Hebreo
 תְּבִיעָה-תְּבִיעָה-תְּבִיעָה.

Augustinus contra Pelilianum, Rex Qui ore maledicet
 afflagentibus fe: Christus est: fido nomine ex Petilia gente
 primum, deinde ex Hebreo, תְּבִיעָה-תְּבִיעָה-תְּבִיעָה.

Poffidius Augustinus, 73. Poffidius, 92. Rex Qui contenteret
 removentes fe: hoc est: Iudeos, qui cum non receperunt: Christus
 est: fido nomine ex תְּבִיעָה-תְּבִיעָה.

Poffidius, 92. Qui contenteret removentes afflagentes fe:
 Christus est: fido nomine, unde ex Poffidius, sed adiecta radice
 nostrem: תְּבִיעָה-תְּבִיעָה-תְּבִיעָה. Scribitur etiam Poffidius & Pof-
Donius: & non daghoffato.

Proceffus, 92. Qui spernentibus fe, vol Qui viciens
 iraefcut: Christus est: fido eo nomine ex Latina voce pro-
 ceffus: eo quod derivari posset ex Hebreo תְּבִיעָה-תְּבִיעָה.

Proculiano Augustinus, 147. Rex Qui contenteret maledicent
 afflagentes fe; nempe Iudeos; Christus est: derivato propriea
 eo nomine ex תְּבִיעָה-תְּבִיעָה-תְּבִיעָה. Hinc etiam est Proculius,
 90. 91. 92. Qui contenteret maledicent: ex Hebreo תְּבִיעָה-תְּבִיעָה.

Profuturo Augustinus, 149. Rex Qui viciens adhuc con-
 teret inimicos; nempe Iudeos; Christus est: fido nomine ex
 participio verbi profecto; eo quod derivari posset ex Hebreo,
 תְּבִיעָה-תְּבִיעָה-תְּבִיעָה.

Augustinus ad Proþerum, & Proþer ad Augustinum. Rex
 Qui viciens contenteret inimicos; Christus est: ex adiectivo fictum
 viri nomen, quod derivari posset ex תְּבִיעָה-תְּבִיעָה-תְּבִיעָה.

Publianus, 90. 91. Qui ore precipitabit afflagentes fe:
 cum dicat, Discedite a me maledicti in ignem eternum. Fictum
 ex Publico nomine, quod derivari posset ex Hebreo, תְּבִיעָה-תְּבִיעָה-תְּבִיעָה.
 Est enim וְיַדְעֵת precipitare, ex Vulgato Interpretete, Job X. 8.

Publicola Augustinus, 154. Augustino Publicola, 153. Rex
 Qui ore precipitabit spernentes fe: derivato eo nomine ex
 Hebreo תְּבִיעָה-תְּבִיעָה-תְּבִיעָה.

Rufiniarus, 90. 91. 92. Qui conteneret affligit afflagentes
 fe: Christus est: derivato nomine ex תְּבִיעָה-תְּבִיעָה-תְּבִיעָה.

Sanctius, 241. Rex qui contaret deridentes se, hoc est, Iudeos, qui eum deriverunt, Christus est. Fiducia nomen id est ex πνευματισμῳ.

Augustinus contra Secundinum; Rex Qui subfannans ligantes se affliget; nempe Iudeos, qui ligaverunt eum, ut diximus; Christus est. Derivatur propterea Secundini nomen ex πνευματισμῳ.

Serotinus, 90. 91. Qui iratus contaret afflignantem se; Christus est: fictio ridicula viri be episcopi nomine ex adiectivo fotinus; quod derivari posset ex Hebreo, ηγερθη-

¹³ Serotinus, 90. 91. Qui occidentibus se maledicet; Christus est: derivato propterea ex nomine ex ηχριστο-

Terentius, 92. Qui iraefatur afflignantibus se; Christus est, derivato nomine ex ηχριστο-

Therapia, fictum nomen est ex ηχριστο-πνευματισμῳ: ut significet, Qui iraefatur dividentibus se.

<u>Augustinus</u> <u>Paulinus de Therapia</u> <u>Divident Christum Iudeos</u> , qui hominem esse fatentur, esse <u>cundum</u> οὐκ εἰσιν Deum negant.	<u>Christus</u> <u>maledicent afflignantibus se</u> , <u>iraefatur dividentibus se</u> . <u>Christus</u> , qui hominem esse fatentur, esse <u>Deum</u> negant.
--	--

<u>Augustinus</u> <u>Paulinus</u> <u>de Therapia</u>	<u>Christus</u> <u>maledicent afflignantibus se</u> , <u>iraefatur dividentibus se</u> .
--	--

Timafio Augustinus, (in libro de gestis Pelagi, cap. XXIV.) Rex qui contaret dividentes se, hoc est, Iudeos, ut diximus; Christus est: fictio Timafii nomine ex Hebreo ηχριστο-

Vitalij Augustinus, 107. Rex Qui recalitrantibus maledicit, (Iudeis fecit, de quibus dictum est, Deut. XXXII, 15. Incarceratus est dilectoris, & recalitavit;) Christus est: derivato Vitalis nomine Latino ex ηχριστο-

Xantippo Augustinus, 236. Rex Qui affliget offendentes se; Christus est: fictio eo nomine ex Hebreo ηχριστο-πνευμ-ῳ. Neque est esse nomen Graeca originis, scriptum est confantes Xantippo, non Xanthippo. De verbo ηχριστο- vide que in Alipio diximus.

NOMINA AVGUSTORVM
EX NVMMIS ANTIQVIS.

Ex nummis antiquis defumis nomina multa oportere artifex intellexit; quibus in nummis Augustorum Augustarumque aut Regum nomina leguntur; ut cetera nihil magis esse confusa existimarentur, quam ipsa.

AEMILIANVS AVG. Hinc Aemilianus, epist. 90. 91. —

ALBINVS AVG. Hinc Albinus Augustinus, 225. 227. Can-
didus, 90. 91. Leucius pro Graco Averio, 90. 91.

ANASTASIVS AVG. Hinc est Anastasio Augustinus, 144.

ANTONINVS AVG. Hinc Antonino Augustinus, 126. &
Antoninus, 92. ut pli constantur habent in ff. codices.

AVRELIVS ANT. AVG. Hinc Aurelio Augustinus, 64. 76.
77. Aurelius, 92. 93. At cum Aurelium Augustinum se voluit
artifex appellari; utroque ex nomine voldit hanc frumentationem
explicare:

Aureliuſ] Inimicis maledicet
Augustinus] Christi.

utroque nimirum nomine ex Hebreo lingua derivata: Au-
gustini quidem, unde supradictum jam diximus: Aurelii autem,
ex אַוְרֵלִי יְהוָה: ubi it est demonstrationum.

CAESAR AVGVSTVS. Hinc est Octavianus, 90. 91. Oct-
avius filius de Julia Caesaris filius. Idem propterea etiam
Octavius, 90. 91.

CLAVDINS AVG. Hinc Claudio Augustinus, in epis-
tola praefixa libris contra Julianum.

EUGENIVS AVG. Hinc velut ex Graco Εὐγένιος, Au-
gustinus Benenato, 232. 233. & Augustinus Genero, 163.
231. quis (ut Tobias aiebat, cap. V, 19.) ex magno genere est.

ΓΑΙΟΣ ΚΑΙΖΑΡΙ ΣΕΒΑΣΤΩ. Hinc Gaius Augusti-
nus, 84.

HERACLIVS AVG. & ERA CLIO AVG. Hinc Eracius
Augustini successor, in Actis qua exstant in epist. 110.

JOHANNES AVG. Hinc Ioannus Augustinus, 252.

IULIANVS AVG. Hinc Iulianus Augustinus, 143. 179. &
libri Augustini contra Julianum.

LEO AVG. Hinc Leo, 92.

MAIORIANVS AVG. Hinc Majorianus, 90. 91.

MACRINVS AVG. Hinc Longinianus Augustinus, 21. &
Augustinus Longinianus, 20. 22. quoniam est Graecae maximas
longus.

MARCIANVS AVG. Hinc Marciano Augustinus, 155.

MARINS AVG. Hinc Marienus, 90. 91.

MAXIMINVS AVG. Hinc Maximinus Augustinus, 203.

& libri contra Maximinum Ariannum.

MAG. MAXIMVS AVG. Hinc Maximo Augustinus, 44. 66.

Maximus Augustinus, 43. 266. & Maxima Augustinus, 141.

POSTVMVS AVG. Hinc Postumianus, 90. 91. Sic enim
recte scribitur in Ms. Victorino: alijs mendose habent Posthumianus.

PROBVS AVG. Hinc Proba Augustinus, 122. 156. 179.

QUIETVS AVG. Hinc velut ex Graeco novoxes, quietus,
Helychius Augustinus, 73. 80. Helychius Augustinus, 79.

QVINTILLVS AVG. Inde est, Quintiliano Augustinus,
103.

SEBASTIANVS AVG. Hinc est, Sebastiano Augustinus,
145.

SEVERVS AVG. Hinc Severo Augustinus, 135. 240. 241.
Severus Augustinus, 37. Severus, 90. 91. 92.

VALENTINIANVS AVG. Hinc Valentino Augustinus,
46. 47. Valentinus Augustinus, 256. Valentinus, 92.

VICTOR AVG. Hinc Victor, 90. 92. Vincentius, 90. 91.
Vincentio Augustinus, 48.

VICTORINVS AVG. Hinc Victoriaco Augustinus, 217.

VOLVSIANVS AVG. Hinc Volusiano Augustinus, 1. 3.
Volusianus Augustinus, 2.

NOMINA AVGUSTARVM

EX NUMMIS ANTIQUIS.

ANTONIA AVG. Hinc Antoniuk, 90. 91. 92. ubi tamen
alijs miss. habent Antoninus, ex nummis inscriptis, ANTONINVS
AVG.

CORNELIA SALONINA AVG. Hinc Cornelia Augustinus,
125.

- CRISPINA AVG. Hinc Crispina Augustinus, 172. 173.
 EUDOXIA AVG. Hinc Eudoxia Augustinus, 81.
 FL. MAX. FAVSTA AVG. Hinc Faustus: unde libri inscripti, Contra Faustum.
 FAVSTINA AVG. Hinc Faustinus, 92. Faustinianus,
 90. 91. 92.
 LVCILLA AVG. Hinc Lucillus, 92.
 PAVLA AVG. Hinc Paula Augustinus, 216.
 SABINA AVG. Hinc Sabinus, 92.
 SEVERINA AVG. Hinc Severina Augustinus, 170.
Theodora AVG. Hinc Theodora Augustinus, 223.
Theodosius Augustinus, 266.
 VALERIA AVG. Hinc Valerio Augustinus, 142. 270.
 ZENOBLIA AVG. Hinc Zenobio Augustinus, 214.

INSCRIPTIONES

VETERVM NVMMORVM

sub Augustis petrissorum.

Ex titulis quoque, qui in auctoritate nummorum pagina leguntur, nomina confusa virorum ac feminarum sunt.

ADVENTVS AVG. Hinc Adventus Augustinus, 162. 163.
 filio nomine ex Graeco Αὔντος, adventus.

EMERITA AVGUSTA. Hinc filium nomen est, Emerito Augustinus, 164. Et, Augustini liber de gessis cum Emerito.

FELICITAS AVG. Hinc Felicitas Augustinus, 87. Felicitus Augustinus, 136. 219. Felicia Augustinus, 209. Felicitas Augustinus, 162. 163. Feliz, 90. 91. & Disputatio cum Felice Manichao. Potest hoc nomen postremum esse & ex titulo, PIUS FELIX AVG. ut & Felicia, ea PIA FELIX AVG.

FORTUNA AVG. Hinc Fortunato Augustinus, 230. Fortunatus, 90. 91. Fortunatus, 90. vbi Miss. duo habent; Fortunus. Denique liber Augustini contra Fortunatum.

HILARITAS AVG. Hinc Hilario Augustinus, 89. 94.
Hilarius Augustinus, 88. Hilarino Augustinus, 136. Et libri duo
contra Gaudientium.

LAETITIA AVG. Hinc Lato Augustinus, 38. 39.

LIBERALITAS AVG. Hinc Largo Augustinus, 82.

MINERVA AVG. Hinc ex Graeco Aēs xōn, Iovis filia, qua Minerva est: Dioſcoro Auguſtinus, 56. Dioſcorus Auguſtino, 55. In numeris vero utrum nomen est Dioſcorus; appellat, Dioſcoras.

OPI AVG. Hinc fictum nomen, Auxilio Auguſtinus, 71.

PERMISSV DIVI AVG. Hinc Licentius Auguſtinus, 40. 41. fictum viri nomen. Nisi sit ex formula gallica, De licentia a Rege concepha, Avec Permissio du Roy.

PIETAS AVG. Hinc ex Graeco πειθεία, Enſebio Auguſtinus, 168. 169.

SECURITAS AVG. Hinc Tutus, 90. 91.

SPES AVG. Hinc Sperantius, 92. & ex Graeco ζλπις, ζλπιδος, Eloīdo Auguſtinus, 150. Est & in numeris Graci's, ΕΛΠΙΣ ΣΕΒΑΣΤΗ. Hinc de Fidentius, 90. 91. 92. & Fidentius, 90.

VICTORIA AVG. Hinc Victoriano Auguſtinus, 122.

REGES.

Ethiopia, ubi sunt nigri incole: Hinc a Graeco γέλας, γέλανος, nigri; Melanis Auguſtinus, 227. nigri coloris rex est. le Roy d'Ethiopie. At ex Hebreo etiam Sotivas voluit astifex nomina quadrupl. que in titulo illius epistole continentur:

Albina } Christus
Piniana } ore affliget affligentes se;

Melanis } Provaricantes affliget

Auguſtinus } Christus.

Albina sic derivatur ex ἀλ-βη: ut Christum significet, qui Dei filius. Pinianus, ex πιν-πιν-πιν. Melanis, ex μέλιν-μέλιν. De Auguſtino jam diximus.

Anglia: Hinc primum est Pelagianus, 90. 91. (sic enim confrater habent omnes MSS. excepto uno Remensi, qui in epist. 90. habet Pelrianus, De industria, ut iam diximus.) Hinc & Pelagius Auguſtinus, in libro de Gesta Pelagi, cap. XXVIII. Namque & Dominum matris Britanicis rex Anglia habens voluit, cum & Normanniam obtinetet. Propterea etiam in epist. CVI. Pelagium attributus distinguit geminum: Britonem alterum, Regam Anglia filicet & Britanicis matris; alterum Tarantinum, filicet Regem Neapoleos & matris Tarantini.

Aragonie: Hinc Petrus, 92. quo nomine rex obiit anno

1275. Hinc & epistola de Petrum, five liber 2. de Anima & eius origine. Deinde Augustino Jacobus, (in libro de gestis Pelagi, cap. XXIV.) hoc est, Rex Jacobus; qui regno potitus ab anno 1291. ad annum 1327.

Afia: Hinc Afaticus, sicutum apificij nomen, 92. be a Se-
levio rege, nummisque inscriptis, ΣΕΛΕΥΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ,
Seleucida Augustinus, 108. Et ab Antiocho Nobili, ut appellatur
in libro Machabaeorum, (quod est Graece ΕΠΙΦΑΝΗΣ) Nobilio
Augustinal, 251. Itaque e regione Afia, (ut hie regio appellatur
a Plinio de in sacris libris,) horum nominum inquisitor duos elegit
famofissimos; Seleucum Nicatorem, caput gentis; be Antiochum
Nobilium, qui & illustris.

Babylonis: Hinc Euphrati Augustinus, 251. quoniam qui
Babylonis, id est Euphratis rex fuit; cui annis interfluo impo-
git Babylon fuit. Ex his primis est Namro, Rex venationi
destitutus, et dictus Gen. x. 8, 9, 10. Ipse coepit esse potens in terra;
be erat robustus VENATOR coram Domino. Ob hoc exiuit pro-
verbium; Quasi Remus robustus VENATOR coram Domino.
Fuit autem principium REGNI ejus Babylon. bec. Hinc est
Venantius, 90. 91. Post hunc longo intervallo Nabuchodonosor
fuit, inter ceteros Babylonis reges in scripturis sacris nomi-
natisissimus. Ipse est Restitutus, 90. 91. 92. be Restituto Au-
gustinal, 69. hoc est; Nabuchodonosor rex; qui de se nimis
ipse dixit; Dan. IV, 33. Et in regno meo RESTITUTVS SVM.

Bafan: Hinc est Gigantius, 92. ut quidam legitur in MSS.
Vaticaniis tribus & Gallicaniis septem, pro rege gigante, qui
fuit Og rex Bafan. Deut. III, 11. de fine Gigantum; pietate
vere Gigantius. Monstratus; inquit Moses, tecum ejus ferreas
... novem cubitos habent longitudinis, &c.

Cypri, five qui a domo Lazarinaea fuere ab anno 1191.
vel qui post eam; five antiqui, qui post Alexandrij Magni
statim, e quibus est cuius nimirum inscribitur, ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΕΥΑΓΟΡΟΥ ΚΥΠΡΙΩΝ. Hinc Cyprianus, 90. 91. fabientel-
lato Augustini nomine, Rex Cypri est: Roi de Chypre. Et
Pontius in vita Cypriani, mare Cypriani est. Tamen est
etiam S. cyprianus abbatis Ticiensis; ne quis existimet dicti
a nobis Romanus cyprianus esse filium ac recent. Tantum
dicimus nomen pseudo Augustino aptum esse, quod cum Augus-

NOMINA EX TITVLIS

tias, hoc est, cum regis nomine junceretur:

Istruvia veteris, ut Mezentius & Porfena, quorum Plinius meminit. Hinc Florentina Augustinus, 228. & Florentina Augustinus, 132. hoc est, Istruvia rex, ubi primaria civitas Florentia fuit, cum haec scriberetur, ubi nunc est.

Francorum: 1. Ludovicus VII. Is factam peregrinationem ex voto suffexit anno 1179. ad D. Thomae Cantuarie sed tu-mulum. Inde factum nomen, fitusque titulus, Augustinus Peregri, 226. hoc est, Rex factam obiens peregrinationem.

2. Philippus Augustus, Adeodatus cognomine notissimus. Hinc est Adeodatus, 90. 91. 92.

3. Ludovicus IX. regnare coepit anno duodecimo; sed quod nulli Regum Francorum præter ipsum contingat, cum haec no-mina flagarentur. Cerebant autem illius statim prius apud Romanos prætestant. Inde factum est viri nomen Præ-tatus, 90. 91. quod cum Augustinij nomine conjunctum, præ-tatum regem, hoc est, anthonium duodecim regem, factum Ludovicum significaret.

Gadium impulse: Hinc Augustinus Macrobio, 255. Argan-thonius Gaditanus filius, quem octoginta annis regnasse prope certum est, inquit Plinius, libro VII. fact. XLIX. Factum nomen est ex Graeco γαλόποδιος.

Galilee; Herodus primum tetrarcha, deinde ac Rex: Qui Tempie egit illudens Christum: hoc est, Anaphylchia, 27. Filius nomine ex Ιησοῦ-Χριστῷ. Sed ac hoc Iudeo convenit; propterea titulus epistola integræ hanc habet sententiam:

Martellino } Persequentes se maledicentes affligit
 & Anaphylchia } Iudeos
 Hieronymus. } Christus.

Hieronymus, ut Christum significet, Qui iustus affligentes se contaret, derivatur ex בְּנֵי־עֲזָזָל־חַרְמָן.

Germania, (Roi d'Alemagne; & ut sculo XIII. dicobatur, Roi d'Alemannie;) Hinc Germanianus, 90. 91.

Hungaria, qua olim Pannonia vocabatur: Hinc Panno-nus, 90. 91. sic enim constantes legitur in Mss. Roi de Hongrie.

Italia veteris: Hinc Italica Augustinus, 6, 133. Saturnino Augustinus, 257. & Saturninus, 90. 91. & 92. quoniam est

Italia Virgilio, libro 2. Georg. verfa 173. Saturnia tellus.
Saturninus rex autem Ippic fortassis rex Izander est. Horatio de Plinio memoratus. Ego tamen etiam inter diuos fandus
Saturninus; sed nomen illud hic fungitur cum nomine Augustini, ut Italia regam significat.

Iudaicis universis fratris omnino fuisse reges:

1. Saul, qui Rex erat: unde est, Augustinus Coleti, 210.
 237. ob illud de eo & de Jonatha filio quis dierum a Daud,
2. Reg. 1, 23. SAUL & JONATHAS . . . A QVILIS VELOCIORES.

2. David. Hinc est, Augustinus Orientis, 123. 124. hoc est,
 Rex Propheta, seu Vident. Nam est fistum nomen ex ὁρῶν,
 ὁρῶντος, ὁρῶν, vident. Hinc & Pascens Augustino, 176.
 177. 178. hoc est, Pascit Rex: fido pastoris nomine ex illo,
 1. Reg. XVI, 11. Pascit ovem: & ex eo quod suffulit eum (Daud)
de gregibus ovinum . . . PASCERE Iacob seruum suum. Hinc
 & Crescentius, 92. ob illud de eo, 1. Paralip. XI, 9. Proficiscibatque
David vident de CRESSENS. Idem Lampadio Augustinus, 243.
 de Lampadiis, 92. quia erat ipse LYCERNA Iudaic, 2. Reg.
 XXI, 17. Hinc & Mactobio Augustinus, 265. ob illud 1. Paralip.
 XXIX, 28. Et mortuus est in honestate bona, PLENVS DIERUM.
 Idem est etiam alias Rescriptis, 96. siquidem regno reprobatur,
 unde puluis fuerat ab Alphonso. Idem fides nomine
Inventus, 90. 91. ob illud Psalmus LXXXVIII, 21. INVENTI David
seruum meum. Quamobrem in epist. 91. legitur, Invenito.
 Ideo denique Augustinus ad Simplicianum in libro De questionibus
 ab eo (ut fingit) propositis: hoc est, Rex David: ob
 illud Deus ipsius de eo testimonium, Salomonem allegavit,
 III. Reg. IX, 4. Si ambulaverit coram me, sicut ambulavit
 pater tuus, IN SIMPLICITATE COR DIS, & equitate.

3. Salomon. Hinc Erodius Augustinus, 98. 246. 247. 253.
 de Erodio Augustinus, 99. 100. 101. 102. fido nomine ex Hebreo,
 וְרֹאֵת אֶת כָּל־הָעוֹלָם: ut sit Augustinus de Erodio, Rex quis voluit
 latet: ob illam ipsius de se vocata, Eccl. III, 12. Et cognovit quod
 non esset melius nisi LÆTARI. Idem Capito Augustinus,
 238. quis similiter Capto: nam Capto gaudeat equis, inquit
 Mortuus, libro 2. fat. 1. De Salomone autem dicitur, III. Reg.
 IV, 26. Et habebat Salomon quadraginta milia precepsia equorum
 currilium, & duodecim milia equestrium. Et cap. X, 23.
 Et educebantur equi Salomonis de Egipto & de Cœa, & statuto

proctio perducabant

Israël reges a Iuda diversi: 1. Jeroboam: hic est
Theophilus, go. 91. Rex Qui errare fecit: dicto nomine ex
Hebreo, 17 vij. 11 vij. De eo facit scriptor, tum alibi saper,
tum IV. Reg. XVII, 21. Separavit Jeroboam Israël a domino,
& PECCARE est FECIT peccatum magnum. Unde le Iuda
poterat, (ut dicitur vesp. 19.) ambulabat in ERRORIBVS Israël,
quod operatus fuerat.

2. Achab, ob vineam Nabothi vi raptam famosissimus.
Inde hic est episcopi dictum nomen Ampelius, go. 91. ex Graeco
ἄμπελος: quasi Rex vinear.

3. Osee. Hinc dictum nomen episcopi, Servulus, 92. cui
iunctum Augustini nomen, Regem satrum significat: nempe
cum, de quo facit scriptor, IV. Reg. XV, 3. Osee, regem Israëli
contra hunc ascendit Salmandas rex Affricotum, & factus
est of Osee SERVUS, reddebatque illi tributa.

Iuda Reges, ex quibus plures sunt celebratissimi quinque:

1. Josaphat: ab eo enim est, Nauelionis Augustinus, 207.
Rex Qui naves perfecit filii: dicto ad id significandum ex voca-
bulo Nauelio, partim ex Graeco vāis, partim ex Hebreo 1-17:
ob illud de eo dicitur, III. Reg. XXII, 49. Rex vero Josaphat FE-
CERAT NAVES in mari, que navigarent in Onitis propter
autem. Idem Audax Augustinus, 140. & Augustinus Audax, 139.
ob illud de eo, 2. Paschal. XVII, 6. Cumque sumisset cor eius AV-
DACIAM propter vias Domini: quem fortassis etiam propterea
Adiutorios.

2. Ozias; Hinc Rufficus, go. 91. Ruffianus, go. 91. & Ru-
tico Augustinus, 87. 234. Rex reg rustica deditus: ob illud ni-
mitum, 2. Paschal. XXVI, 10. De ipso: Et quid haberet multa ge-
cota, tam in campis tribub, quam in eorum valetate: vincas
queque habuit & visitatos in montibus & in carmelo. Eant quippe
homo AGRICVLTVRAE DEDITVS.

3. Achaz: Hinc Fafus Augustinus, 167. Rex spoliator: de quo
scriptor facit scriptor prodidit, 2. Paschal. XXVIII, 21. Sicut Achaz,
SPOLIATA domo Domini, & domo regum ac principium, dedit reg
Affricotum munera; & tamen nihil ei profuit. Propterea Fafus
hic est, hoc est spoliator: derivato nomine ex Hebreo 13 vij spoliare.

4. Zedekiah: Hinc Armentarius Augustinus, 45. Rex Qui ha-
bebat greges ovium & ARMENTORVM innumerabilis: ex quo,

Idebuffit ei Dominus fulgentiam multam nimis; 2. Paralip.
XXXII, 29.

5. Sofia: Hinc Augustinus Applingo, 160. Rex Qui pulvri-
zare gaudebat: fido nomine ex 13979V: ob illud quid de
Sofia regis narratus; IV. Reg. XXIII, 4, 6, 15. Et combuffit uafa....
de tulit PVLVEREM eorum in Bethel.... Et effetti facit lucrum
de domo Domini.... De combuffit cum sibi de REDEGIT IN PVL-
VEREM.... Et excellum defractit, atque combuffit, de COMMI-
NVIT IN PVLVEREM. Hoc est profecto esse Applingum, sine
pulverizatione delectari.

Macedonia: Hinc Augustinus Macedonia, 52. 54. & mace-
donius Augustino, 51. 53. fido vix nomine ex nomine provincia,
pro REX Macedonia. Hinc de Megalibus, 90. 91. monitus pro Ale-
xandro Magno, fido nomine ex Greco μέγας. Et Demotriadi
Augustinul, 142. accepto titulo ex numero vetero, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΣ: qui fuit etiam iuxta Macedonia reges celebratissimus.

Mauritanie; ut alio Iuba: inde fictum nomen Sabaeanus
alib: at hic Orifalul est, (sic enim Mff.) 90. 91. ob cippis
Maurorum coines: en to Mote.

Perfatum: Ex fidu Dido celebratissimis in sacris cedibus me-
morantur. Nam hinc est Augustinus Memoria, 131. Rex Cyrus:
quem inter eos, qui memoria gloriam sunt adepti, Plinius in pri-
mum commendat, libro VII. sect. XXIV. Memoria.... cui principia,
hanc facile dicta est... CYRVS REX omnibus in exercitu suo
mitibus nomina recordabit.

Post Cyrus nobilissimum regum Persarum etiam Datus fuit,
ex nomine commendatus in libris facilis, quod Templum Dei Hiero-
polymis iussit adificari, iusta eidem Cyri facti fui. Hinc est,
Datus Augustinus, 262. 264. & Datus Augustino, 263.

Pont, ut Mithridates. Hinc fictum noniem, Pontianus, 92.
ob alij Mff habeat, Pontianus.

Romania, minoris felicit, in Peloponneso: inde est fictum
nomen, Augustinus Romaniano, 113. le Roy de Romania.

Romanorum, ut Romulus: Hinc Augustinus Romulo, 211.
pro REX Romulul. Idem Didymus, 90. 91. & quid est deo He-
braice, Thomas, 90. 91. quia gemellus natus est. At alib junctus
cum Origene de Iuagrio Didymus, hanc efficit sententiam:

Origenes	Iudaic
Eusebius	affidentes se congregabit
Didymus	Christus.

NOMINA EX TITVLIS

Origenel, fidum nomen est quattuor ex Hebreo טְהָרָתּוֹ: postim ex Graeco οὐρανός: quoniam Catulus leonis Iuda, Gen. XLIX, 9.

Iudicel, fidum nomen est ex אֲדֹנָיוּן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: Iudicel, deri-

vatur ex אֲדֹנָיוּן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: ut Christum significet, cuius remova-

ted se contaret.

Inde est etiam Augustinus Cisterciens, 130. pro Rex Qui-
ritium, sive ciuium ex Urbe; quoniam est Hebreica עַמְּךָ כְּנָצְרָה.

Danique fidei est la Romanus, 90. 91.

Servie: Hinc est Orosius Augustino, in Consultatione ad-
versus Priscillianistas: hoc est, Rex Servio Ursus; qui de
Orosius est appellatus: regnauitque ab anno 1238. usque ad an-
num 1320. Protagist eius, quem Orosium vocat Joannes XXIII.
Papa, nummum Siciam inscriptum, VR OSIVS REX. At & ex
Hebreo קְדֻשָּׁה derivatur, nempe ex תְּהָרָתּוֹ: sententia erit:

Orosius } Inimicos dividet
Augustinus } Christus.

Sicilia: Hinc est, Hieronymus Augustinus, 3, 9, 10, 12, 15, 19,
28, 29. & Hieronymus Augustinus, 11, 13, 14, 17, 18, 25, 30. accepto
eo nomine ex nummis inscriptis, ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.
At ex Hebreo derivatum, Christum significat, ut diximus; cui
statutus affligeretur se contaret: sic sibi erat cum Augustino.

Syria, ut Benadad, e regibus Syriae celebratissimus, libro
III. Reg. cap. xx, 12, 16. Benadad BIBEBAT ipse & reges in un-
dercula. . . . Benadad autem BIBEBAT TEMULENTVS in
underculo suo, & reges triginta duo cum eo, qui ad auxilium
eius veniebant. Inde ex Graeco πίνας bibe, fidum nomen est,
Augustinus Piniano, 227. Rex bibens ad temulentiam. Inde
est de Augustinus Sicto, 104, 105. & Sictul, 90, 91. Rex Qui
Bebat, derivato propterea eo nomine ex Hebreo πίνων.
Aliquis iesum est S. Xysti nomen, quis Lemovicibus & aliis
colitur.

Trojan, ut Dardanus e Trojani regibus primus: Hinc est
Augustinus Dardano, 57. hoc est, Rex Dardanus.

Tunetj, (Roi de Tunis:) Hinc Africanus, 90, 91. & By-
zacenus, pastore 90, 91. quoniam Africanam proprie dictum &
Byzacium. Dicit illa occupat.

REX CHRISTIANVS.

Christianus Rex est, qui ad agnitionem veritatis venit;

hoc enim est quod maxime Deus vult. Nam vult, Apostolo teste,
omnes homines salvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire.
 i. Tim. 2. 4. Hinc fictum nomen Quodvultdeus, 90. 91. &c. Au-
 gustinus condicione Quodvultdeus, &c. Quodvultdeus Augustinus;
 in titulis epistolarum, qua sunt prefixa libro De Mortibus;
 hoc est, Rex Christianus. Hinc de Augustinu*s ad Renatum*; qui
 titulus est libri primi De Anima & Iesu origine; Rex Christianus
 est, quippe per baptismum regeneratus. Nam inde primo factum
 est Ronaldu*s* nomen.

Huic opponitur Chilonius, 92. & Christino Augustinu*s*:
 hoc est, Rex ethicus, Qui Christum affigit, spornat eum, &
 legem iussiu*s*. Dicitur utrumque nomen primitum ex Graeco
 Βασιλεύς, prattico ex Hebreo 1:13 affigere.

25

FORMVLÆ REGVM, & OFFICIA

Domus Augusta, sive Regie.

N. De gratia Rex. Hinc fictum nomen, De gratia
Augustinus, 49.

Frete du Roj: Germanus, 90. 91. An Carolus Pulcher,
 anno 1315?

Vice Roj: Rector sub Rege: Secundus, 92. & Dentio
Augustinus, 74. filio nomine ex Graeco Δέντρος; ex quad,
 vel de Sigerio commentarii sunt, is qui ex loco est, Post Regem
 quasi Rex septu*s* secunda tenet. Sic fuit Joseph sub Pharaseo,
 Gen. XL, 40.

Le Roj seant en son Conseil: Hinc Praefidius, 92. & Prae-
fidio Augustinus, 16. pro, Rege Praefide.

Chaplain du Roj: Hinc est, Capulano compreffbytero Augustinus, 86. filio nomine a capula, seu uerba faciobulat, qua
 Capellanus induxit, cum rem diuinam facit, la chapuble.

Organiste du Roj: Hinc est, Cacilius Augustinus, 60. 259.
 Derivato nomine a S. Cecilia, quam organi cantores &
 musici uelut patronam colunt.

Musicien du Roj: Hinc est, Hermogeniano Augustinus, 213.
 Durante nomine ab eximio cantore, cuius meminist Horatius,
 libro 1. Sat. III. versu*s* 129.

Ut quamvis tacet Hermogenes, cantor tamen atque
 Optimus est modulator.

Et lat. IX. ver. 25.

Invidet quod te Hormogenes, ego canto.Istaque Hormogenianus est hic, Hormogenis cantoris familius.Juges Royaux: Inde Suffetana colonie principibus Augustinus, 267. Ficta colonia ea Suffeti est, ex Hebreos 10:10
judicata, vel 10:10 iudex.Capitaine de la garde chez le Roi: Hinc est Januarius,
de Januatio Augustinus, 68. 113. 119. Sanctorum palatij dicuntur,
Ep. XII, 1.Favori du Roi: Iude est fictum nomen Placentius, 92.
hoc est, placens Regi ante aliis.Trompette du Roi: Hinc est Claffiano Augustinus,
post epist. 75. ficto nomine ex classis: Regius tubicen, qui
classicum canit vel inflat Regis nomine.Tout les fuyet du Roi: Hinc est, Plebi fax Augustinus, 216.

RES AD REGEM PERTINENTES.

Le Palais du Roi: Hinc est, Palatino Augustinus, 205. &
Palatinus, 90. 91. filii regis cuiuslibet, ipsius episcopi fictum nomen.La forêt, ou le bois du Roi: le bois de Vincennes: pro
silva Regia, acceptum hic. Silvanus nomen, qui Lenovicibus
solitus. Silvanus, 92. 93.La biche du Roi: Hinc est Meluidius Augustinus, 71. 114.
245. & Meluidio Augustinus, 72. 115. 116. 117. 151. 218. 268. 269.
Fictum vero nomen est, partim ex Graco 13:20, nullus cervinus:
hinnuleum aliqui vocant: partim ex Hebreo 11:11 gaudere,
lataj: sicut Meluidius & Baffides in Martebus. Ita enim
inde Meluidia, vade hic Meluidius, cerva; Quo hinnuleo
sive nullus gaudet: una biche. Furet in nemore. Vicennasum
(le bois de Vincennes) prope Parisis, ex quo cinctum muris
fuit a Philippe Augusto, anno 1181. hinnulei cervorum, Damalis,
de capro silvestris, ut refest Rigordus ad annum Philippi
quartum.La male du Roi: Hinc est, Mellito coëciphopo Augustinus,
200. Mula ex asello de equa gignitur: inde hic fictum nomen
est Aselli. Mula regis David memoratur, 111. Reg. 1, 32, 44.
Famosa etiam apud Cominorum, mula Ludovicus XI.

REGIS NOMEN ACCEPTVM METAPHORICE.

Le Roy des Metciets: Hinc est, Augustinus Mercatoris, 193.
purissima Editionis. Furterius in Dictionario Gallico: On
appelleoit le Roy des Metciets, celas qui avoit l'œil sur les
poids, aunes, & mesures des Marchands. Inspector pondorum
et mensuratum, quibus videntur metcieters.

Le Roy des abeilles: Hinc est Augustino Nectaris, 201. 253.
& Augustinus Nectaris, 202. 204. accepto nomine Nectaris
pro apibus significandis, ob illud Virgilij, libro IV. Georg. vespa
163. — alij purissima mella

Stipant, & dulcij distendunt NECTARE cellas.

Aliibi idem Apianus est. Qui in Limania Arvernia regione
colitur, Saint-Nectore, Latine Nectarius est, ut in manu scripto
legitur, recentioribus quidem, ut sit D. Chastelain, sed ve
tioribus, ut arbitramur.

Quinto de Roy: Hinc est Pentadius, 92. fiducia viri
nomen ex Graecis ΠΕΝΤΑΣ, ΠΕΝΤΑΔΟΣ: & Quintiano Augustinus,
235.

At unde fit, ut nullum hic nomen sit, quod Africam
oleat, omnia sunt Graeca Latineve forma? nullus hic Iuba,
Iugurta, Bogus, Siphae, aut Maffinissa! Habent certe fin
guilo gentes nomina plurima sibi peculiaria; Galli, Hispani,
Itali, Angli, Germani, Poloni, aliquique: cur nullum hic Afrum est?
An si Afer scriptor hic esset, nomina nefis et aut praetermi
teret Africana?

Iuvat hic coronadis loco ipsum adjungere genus scriptoris,
sive pseudo Augustini, quale ipse finxit, tum in libris Confessio
num, tum in libro De Beata vita: quoniam ut illud confi
ceret, nomina temere collegit, que cum Augustini nomine
conficiata Christum regem quoquomodo significarent. Sic
autem factum est, ut nihil absurdius aut incredibilius ea
fetie dies posset, si quidem attente consideretur.

Patricius — Monnica.

(Aurelius Augustinus. — Navigius)

Adeodatus F.

Patricius ex Monnica Aureolium genuisse, nihil minus
absurde dicitur, quam si dicatur Ca. Pompeius ex Severina ge-
nuisse M. Antonium, aut C. Iulium Caesarum. Aurelius ab
Aurelio signi debuit, ut a Iulio Iulus, ab Antonio Antonius,
a Tullio Tullius: aut esse ut a Septimio Severo Piso, & a
M. Aurelii Antonini filia, M. Aurelius Antoninus Severus Pius.
Similiter Aurelii frater, aut Patricij filius esse vel diei quo-
modo Navigius potest? Qui feliciter modo M. Antonij potuit
frater esse Pompeium aut Iulium. Quanto quintoque facula &
consequentibus, Fl. Claudius Constantinus Flavios Claudios
Constantinum, Constantium, & Julianum genuit: Fl. Iulius
Flavios Iulicos Constantium & Constantem: Honorius filiam
Honoriam, Valentianus filium Valentianum, Gratianam
filiam Gratianus, Iustinianus Iustinianorum filium, Heraclius
Heraclium. Qua igitur lege, vel quo more, Patricius genuit
Aureolium Augustinum? Prostribus illegitimum genit filius est.
sed antiquis iudeis que se obulesse nomena, significando Christo
ponens, qualis futurus in iudicio est vultus iugitatum fuitum.

Patricius, Qui ore seu verbo contenterem removentes se:
תְּפִירַת-תְּפִירָה: hoc est, Iudas, qui noluerunt cum regnare
super se.

Monnica, Qui affligentes se affliget: מִנְעָלָה - מִנְעָלָה - ב.

Navigius, Qui abscondentes se (ab ira Agni) removebit:
מִבְּחֹרֶת-בְּחֹרֶת. Dilexite a me maledicti.

INDEX NOMINVM.

*Numeri indicant paginas autographi, in interiore
margin'e a nobis adnotatae.*

A
 Adsodatuſ. 19.
 Aemilianuſ. 14.
 Africanuſ. 24.
 Albia. 14. 17.
 Alipiū. 7.
 Ambibius & Am-
 biviuſ. 6.
 Ampeliuſ. 21.
 Anaphychia. 19.
 Anaphyſt. 14.
 Antoniuſ. 14.
 Antoniuſ. 15.
 Apiaſt. 27.
 Apriliuſ. 22.
 Armentariuſ. 22.
 Apolliuſ. 26.
 Apſticiuſ. 18.
 Audax. 21.
 Auguſtiniuſ. 8.
 Aureliuſ. 14.
 Auxiliuſ. 17.

B
 Benenatuſ. 14.
 Bonifatiuſ. 7.
 Byzacenuſ. 24.

C
 Caſcianuſ. 25.
 Calſtinuſ. 6.
 Candoriuſ. 7.
 Capriuſ. 21.
 Capulanuſ. 25.
 Celer. 20.
 Ceretiuſ. 8.
 Chriſtianuſ. 24.

Chriſtoniuſ. 24.
 Citterſeſ. 23.
 Clafficianuſ. 26.
 Claudiuſ. 14.
 Conſentiuſ. 20.
 Corneliuſ. 16.
 Cteſefiuſ & Crib-
 coniuſ. 8.
 Crifinuſ. 8.
 Crifpiuſ. 16.
 Crifpuliuſ. 22.
 Cyptianuſ. 18.

D
 Dardanuſ. 24.
 Dariuſ. 23.
 Delphinuſ. 8.
 Demetriaſ. 22.
 Deſeratiaſ. 25.
 Deuteriuſ. 25.
 Didymuſ. 23.
 Diſcoruſ. 17.
 Donationuſ &
 Donatbuſ. 9.

Donatifa. 8.
 Dulcitiuſ. 9.

E
 Ecdicia. 9.
 Eleufiuſ. 16.
 Elpidiuſ. 17.
 Emoritiuſ. 16.
 Etcielius. 14.
 Evagriuſ. 9. 23.
 Iudoniuſ. 16.
 Euphrates. 18.
 Evodiuſ. 20.
 Eusebiuſ. 17.

F
 Fabiola. 9.
 Faſpinianuſ. 24.
 Faſſul. 16.
 Felia, Felicitas,
 Felicia. 16.
 Feſtul. 22.
 Fidonianuſ. &
 Fidentiuſ. 17.
 Florentina. 19.
 Florentinus. 18. 19.
 Fortunatuſ. 16.
 Fortunuſ. 9.
 Fructuſul. 9.

G
 Gaiuſ. 14.
 Gaudentiuſ. 16.
 Generoful. 14.
 Germanianuſ. 20.
 Germanuſ. 25.
 Gigantiuſ. 18.
 Gloriuſ. 9.

H
 Hermogenianuſ. 25.
 Helykuſ. 15.
 Hilongauſ. 19. 24.
 Hilariuſ, & Hila-
 riul. 16.
 Honoraſt. 9.

I
 Jacobuſ. 13.
 Januariuſ. 26.
 Innocentiuſ. 10.
 Invenſtiuſ. 20.
 Johanneſ. 15.
 Italicuſ. 20.
 Julianuſ, & Julianus. 15.

L
 Latus. 17.
 Lampadius. 20.
 Larus. 17.
 Laurentius. 9.
 Leo. 15.
 Licentius. 17.
 Litorius. 10.
 Longianus. 15.
 Lucianus. 10.
 Lucilius. 16.
 Lucius. 10.

M
 Macdonius. 22.
 Macrobius. 19. 20.
 Madautensis. 10.
 Majorinus. 15.
 Malchus. 10.
 Maccinius. 10.
 Marcellus. 10.
 Marcius. 15.
 Marius. 15.
 Mauritius. 10.
 Maximinus. 15.
 Maxima, & Maxi-
 mus. 15.
 Melania. 17.
 Memorius. 22.
 Mercator. 27.
 Monica. 23.

N
 Naucelio. 21.
 Navigius. 28.
 Nobilis. 26.
 Nectarius. 27.
 Nobilis. 12.
 Novatus. 10.

O
 Oceanus. 11.
 Octavianus, &c.
 Octavius. 14.

Olympius. 6.
 Optatus. 11.
 Origenes. 23.
 Orentius. 20.
 Orofius. 23.

P
 Palatinus. 26.
 Pamachius. 11.
 Pancratius. 11.
 Paonius. 20.
 Parmenianus. 11.
 Pafentius. 20.

Patricius. 28.
 Paulinus. 11.
 Paulus. 16.
 Pelagianus, &c. Pe-
 lagius. 17.

Pelaianus. 11.
 Pentadius. 27.
 Peregrinus. 19.
 Petilianus. 11.
 Petrus. 12.

Pinianus. 17. 24.
 Placatius. 26.
 Pontianus. 23.
 Pontius. 19.

Poffidius. 11.
 Poffenius. 11.
 Postumianus. 15.
 Praeponius. 25.
 Prostestatus. 19.

Proba. 15.
 Proceffus. 12.
 Proculianus. 12.
 Profuturus. 12.
 Prospex. 12.
 Publicola. 12.
 Publianus. 12.

Q
 Quintilianus. 15.
 Quintianus. 27.
 Quadriplacus. 24.

R
 Renatus. 24.
 Reptulus. 18. 20.
 Romanianus. 23.
 Romulus. 23.
 Rufianus. 12.
 Ruficianus. 21.
 Rufius. 21.

S
 Sabius. 16.
 Samfacius. 12.
 Saturninus. 20.
 Schaffianus. 15.
 Secundinus. 12.
 Secundus. 25.
 Selejanus. 18.
 Setotius. 13.
 Sevilius. 13.
 Serenus. 21.
 Severinus. 16.
 Silvanus. 26.
 Simplicianus. 20.
 Sextus. 24.
 Sphaerius. 17.
 Suffetans. 25.

T
 Tereatius. 13.
 Thaeius. 21.
 Theodorus. 16.
 Therapia. 13.
 Thomas. 23.
 Timafius. 13.
 Tutil. 17.

V
 Valentinus. 15.
 Valerius. 16.
 Venantius. 12.
 Victor. 15.
 Victorianus. 17.
 Videvinus. 15.
 Vincentius. 15.
 Vitalis. 13.
 Volafianus. 15.

X
 Xantippus. 13.

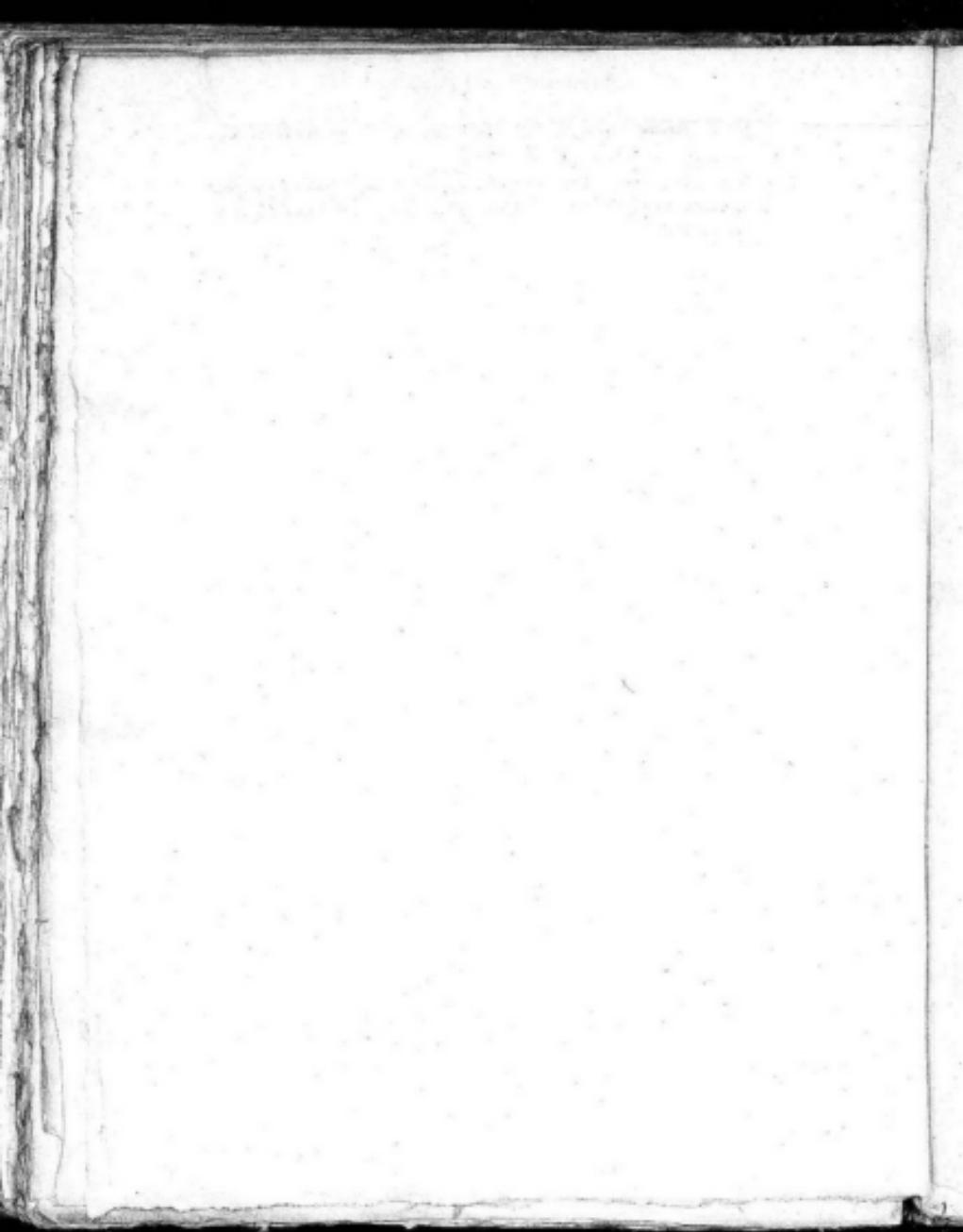
Z
 Zenobius. 16.

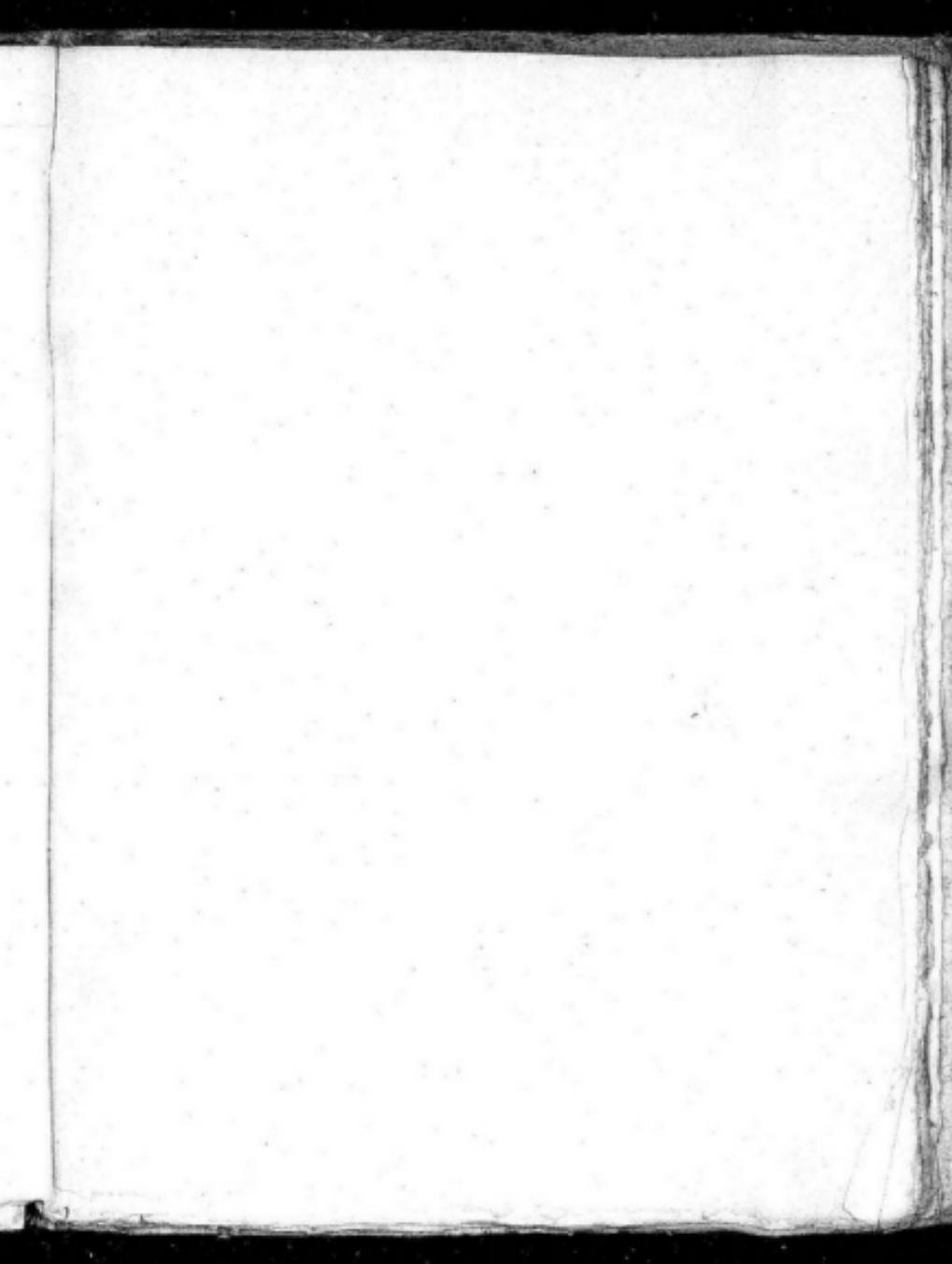
+
OBSERVATIONS.

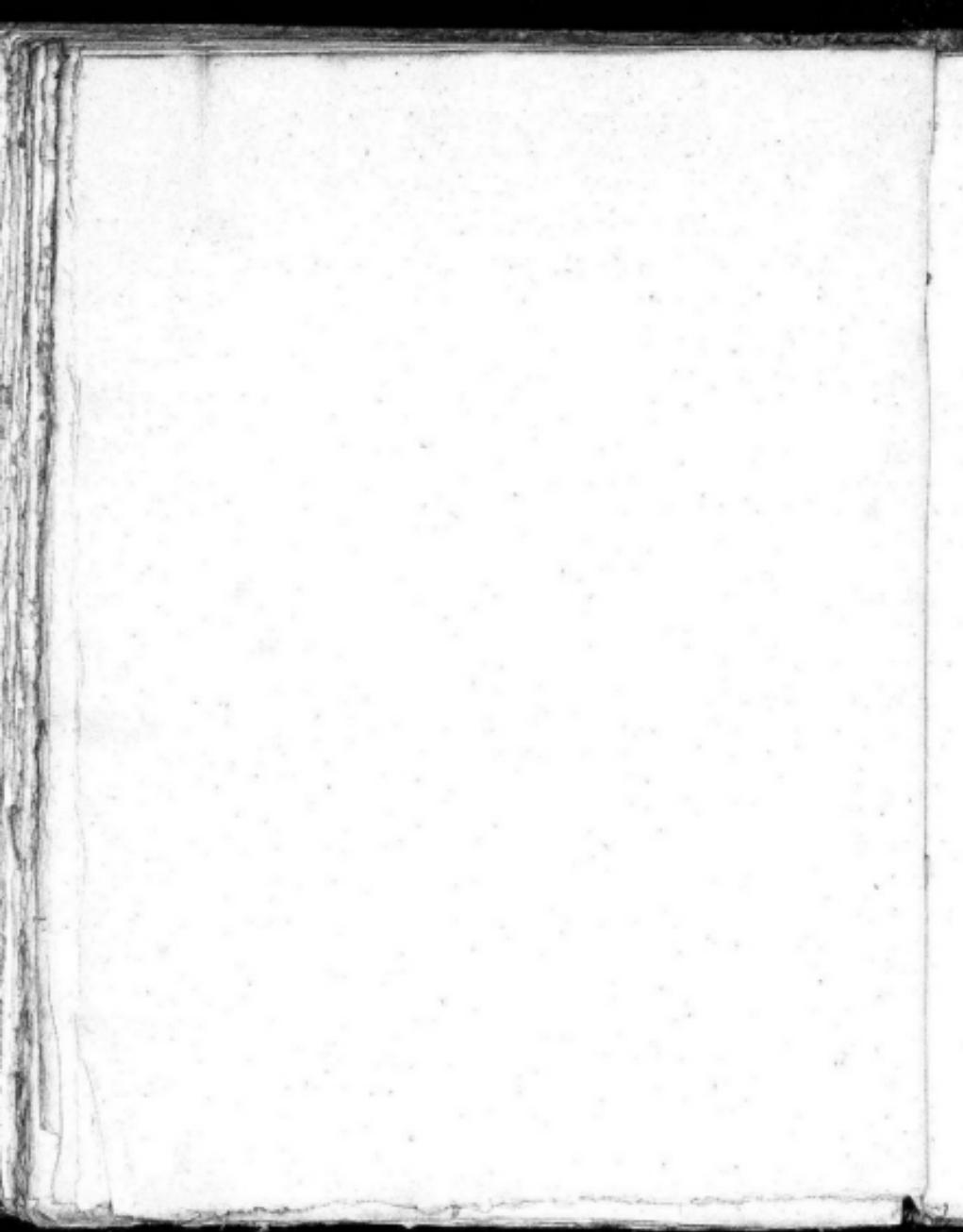
Pag. 6. sont échappés CHRISTVS. ligne 4. que nec Hebreus etc.
Lippe, que nec Græca etc. ^{échappe}

Pag. 24. nombre de l'autent 26. ligne 1. Januarius. ajoutez y son
propre numero, dont la place est réservée vide dans l'auto-
graphe.

12. Juin, 1719.

NOMINA PROPRIA

que in titulis. 2. epistolarum
Augustini leguntur.
Unde post petitam, Disquisitio.

Cum ergent volumen epistolarum molendem suscipiat et
Pseudo-Augustinus, configenda ei prius fuerit eorum nomina,
ad quod feribet, eaque huiusmodi, ut ostentet vetustatem. Nam
ob rem idem illud primum recessit Augustini, quod falso regi
fuerit: confortavitque deinde animo secundum, quod res dñe de Au-
gusto possent, quod nomen idem est vel affine Augustino; aut de
rege, quod solum etiam Augustum nomine est. Ex his deinde rebus
nomina finxit, seu virorum propria seu feminorum, que in ti-
tulis epistolarum posuerit: qua cum Augustini nomine ita conjun-
gerentur, aut conjugi possent, ut ex ambobus Augustus vel Rex
aliquid, vel aliquid certe quoque modo regium intellegatur. En-
tia omnia diligentibus representabimur; ne illis quidem omissis, qua
in epistolis Conciliorum Carthaginensis & Milevitani exhibentur;
quippe quantum idem est arduendum ac reliquias: unde le illa
inter Augustini epistolas, in omnibus manifestatis referuntur.
Ubi igitur Augustini nomen cum altero concipiatur, illi postum
pro Augusto vel rege debet intelligi: Ubi vero solitarium nomen
ipsum alterum est, ut in epistolis xc. xcii. & xcii. alterum Augus-
tini substatim coniunctum ostendat, ac pro Augusto, vel Regi, vel
regio sumi.

Videt igitur astifer Augustij vel Regis nomen festem
prefectio eius, alterius. 1. Deo & Christo. 2. Augusti tum-
viril, tum feminis. 3. Dotibus Augustorum, aliisque titulis, qui ja-
est undem numinis leguntur. 4. Regibus gentium diversarum, in
primisque Francorum. 5. Officiis Domini Augustae vel Regie. 6. Rebus ad Regem pertinentibus. 7. Denique, metaphorice regem
in vulgo recipi intellexit. Brevius: Ex genere prefectum forte
repetit astifer nomina eorum, ad quod se scribere fingeret. Pri-
mum quidem, ex numinis antiquis, in quibus Augustij vel Augustae
nomini, aut BARBARAE II legitur. Deinde. Ex episo Regis
nomine, ut pro libet historiis, vel in ipsa communis accipitur. Enim
vero quoniam Augustum regis nomen est, sive Regis dicatur aut

NOMINA PROPRIA.

subintelligatur; p̄ se Augustinus, p̄ se Augustinus, nihil omnino
intercessit. Sed priusquam fontes coniunctionem, unde sunt singula
nomina petita, inde subsequendus epistolatum est, ut sunt a Leo-
nibus disposita; quoniam magis obvia haec editio est.

INDEX EPISTOLARVM.

AVGVSTINI.

1. Volusianus Augustinus.
2. Augustinus Volusianus.
3. Volusianus Augustinus.
4. Augustino Marcellinus.
5. Marcellino Augustinus.
6. Italica Augustinus.
7. Marcellina Augustinus.
8. } Hieronymo Augustinus.
9. } Hieronymo Augustinus.
10. } Hieronymo Augustinus.
11. Augustino Hieronymus.
12. Hieronymo Augustinus.
13. } Augustino Hieronymus.
14. } Augustino Hieronymus.
15. Hieronymo Augustinus.
16. Trajecto Augustinus.
17. } Augustino Hieronymus.
18. } Augustino Hieronymus.
19. Hieronymo Augustinus.
20. Longianus Augustinus.
21. Augustino Longianus.
22. Longianus Augustinus.
23. Bonifacio Augustinus.
24. Alypius de Augustino.
25. Augustino Hieronymus.
26. avst̄i capos.
27. Marcellino & Hieronymus.
28. } AVST̄I capos.
29. } AVST̄I capos.
30. Augustino Hieronymus.
31. Augustino Paulinus & Therasia.
32. Paulino Augustinus.
33. Augustino Paulinus & Therasia.
34. Paulino & Therasia Augustinus.
35. Alypius, Paulinus & Therasia.
36. Romanus, Paulinus &
Therasia.
37. Augustinus Severus.
38. } Lato Augustinus.
39. } Lato Augustinus.
40. } Liciatij ad Augustinum.
41. } Madatrenibut per Floren-
tinum Augustinus.
42. Maximij Marauronis ad
Augustinum.
43. Augustinj ad Maximum.
44. Armentatio & Paulina Au-
gustinus.
45. Valentino Augustinus.
46. Vincentio Augustinus.
47. Desgratias Augustinus.
48. Bonifacio Augustinus.
49. Augustino Macedonius.
50. Augustino Macedonius.
51. Augustino Macedonius.
52. Thacdonio Augustinus.
53. Augustine Macedonius.
54. Macedonicus Augustinus.
55. Disparij ad Augustinum.
56. Augustinj ad Disparum.
57. Augustinj ad Dardanum.

58. Paulini Augustinum.
 59. Paulino Augustinal.
 60. Caeciliano Augustinal.
 61. Dulestio Augustinulus.
 62. } Caecilius Augustinal.
 63. }
 64. Aurelio Augustinus.
 65. Paulina & Theophila Augu-
 stinas.
 66. Maximo, Alcyon & Augustinus.
 67. Augustinus & Alypius.
 68. Januarius.
 69. Restituto Augustinal.
 70. Bonifacio Augustinal.
 71. Augustinus Nescius.
 72. Nescius Augustinal.
 73. Pofficio Augustinal.
 74. Dacrius Augustinal.
 75. Auxilio Augustinal.
 76. Aurelio Augustinal.
 77. Aurelio Alypius & Augustinus.
 78. Hesychio Augustinal.
 79. Augustino Hesychio.
 80. Hesychio Augustinal.
 81. Iudoxio Augustinal.
 82. Latro Augustinal.
 83. Chilone Augustinal.
 84. Gao Augustinal.
 85. Paul. off. epistola 222.
 86. Capulano Augustinal.
 87. Felicitas & Rustico Augu-
 stinas.
 88. Augustino Hilario.
 89. Augustinus Hilario.
 90. Episcola off. Concilii Carthag.
 91. Innocentij Papa ad Conc. Carr.
 92. Concilij Nolevitanus epistola.
 93. Roffionum Innocentij Papa.
 94. Hilario Augustinal.
 95. Episporum quinque ad
 Innocentium.
 96. Refectionum Innocentij.
 97. Siquidem ad Aurelium & Augu-
 stinos.
 98. Evodius Augustino.
 99. }
 100. } Zvodio Augustinus.
 101. }
 102. }
 103. Quintiliano Augustinal.
 104. } Lictio Augustinal.
 105. }
 106. Paulino Alypius & Augustinus.
 107. Augustinus Vitali.
 108. Teledictio Augustinal.
 109. Regula Monachorum.
 110. Alta Tidofistica in designando
 Eraclio Augustini faciebat.
 111. Commonitorum Fortunatianus.
 112. Ad Paulinam.
 113. Romaniano Augustinal.
 114. Augustino Nescius.
 115. }
 116. } Nobilio Augustinal.
 117. }
 118. } Januatio Augustinal.
 119. }
 120. Ad Honoratum.
 121. Augustinus Proba.
 122. Victoriano Augustinal.
 123. } Orontio Augustinal.
 124. }
 125. Cornelio Augustinal.
 126. Antonino Augustinal.
 127. } Donato Augustinal.
 128. }
 129. Olympio Augustinal.
 130. Cottanophilus Augustinal.
 131. Memoria Augustinalis.
 132. Florentina Augustinalis.
 133. Italica Augustinalis.
 134. Pammachio Augustinalis.
 135. Severo Augustinalis.

NOMINA PROPRIA

136. Filii & Hilaris Augustinius. 176. Pascenatus ad Augustinum.
 137. Cleto & plagi Ecclesia Hisp. 177. Ad Pascenatum.
 138. } ponens.
 139. Augustinius Audax.
 140. Audaci Augustinus.
 141. Maxima Augustinus.
 142. Ad Demetriadem.
 143. Julianus Alcyon & Augustinus.
 144. Anafaso Augustinus.
 145. Sabatius Augustinus.
 146. Confentio Augustinus.
 147. Proculiano Augustinus.
 148. Valerio Augustinus.
 149. Profuturo Augustinus.
 150. Elio Augustinus.
 151. Hebrido Augustinus.
 152. Epifola Conclit. Tertiofil.
 153. Augustino Publicola.
 154. Publicola Augustinus.
 155. Marciano Augustinus.
 156. Proba Augustinus.
 157. Optato Augustinus.
 158. } Marcellino Augustinus.
 159. } Alcyon & Augustinus.
 160. Apringio Augustinus.
 161. Honestate Augustinus.
 162. } Glorio Elvio, Felicibus.
 163. } Grammatico, &c. Augu-
 finus.
 164. Emerito Augustinus.
 165. Genesio Flotanatus.
 Alcyon & Augustinus.
 166. Augustinus Donatil.
 167. Fipa Augustinus.
 168. } Eusebio Augustinus.
 169. } Severtino Augustinus.
 170. Severino Augustinus.
 171. Athorastaro Avetrigangos.
 172. Ad Chriftinum.
 173. }
 174. } Ad Pascenatum.
 175. }
176. Pascenatus ad Augustinum.
 177. Ad Pascenatum.
 178. Alteratio ad Pascenatum.
 179. Proba & Julianus Augustinus.
 180. Honestate Augustinus.
 181. Parte opt epistole 112.
 182. & sequentes, numero omnino
 ferecum, Bonifacij & Augu-
 stini nominibus sed epistola,
 ut in confessu est.
 183. Ista est epistola CXL.
 184. Tetrico Augustinus.
 200. Aellius Augustinus.
 201. Augustino Nestorius.
 202. Nestorius Augustinus.
 203. Maximino Augustinus.
 204. Donato Augustinus.
 205. Bonifacius Augustinus.
 206. Falvola Augustinus.
 207. Nauclerius Alcyon & Augu-
 stini.
 208. Palatino Augustinus.
 209. Felicia Augustinus.
 210. Celos Augustinus.
 211. Romulo Augustinus.
 212. Panthazio Augustinus.
 213. Heridogenians Augustinus.
 214. Tertorio Augustinus.
 215. Pleb' sua Augustinus.
 216. Paulo Augustinus.
 217. Victorino Augustinus.
 218. Hebrido Augustinus.
 219. Felix Augustinus.
 220. Petropina Alcyon & Augustinus.
 221. Augustino Confentius.
 222. Confentio Augustinus.
 223. Theodore Augustinus.
 224. Alcino Augustinus.
 225. Albina Augustinus.
 226. Chriftino Augustinus.
 227. Albina, Tinianus, & Melania
 Augustinus.

EX TITVLIS EPISTOLARVM AVGVSTINI.

228. Florentino Auguſtinus.
 229. Crofponio Auguſtinus.
 230. Fortunato Auguſtinus.
 231. Genesio Auguſtinus.
 232. } Bonenato Auguſtinus.
 233. } Ruffico Auguſtinus.
 234. Quintiano Auguſtinus.
 235. Xantippe Auguſtinus.
 236. Celeſt Auguſtinus.
 237. Celsus Auguſtinus.
 238. Alphio Auguſtinus.
 239. Secero Auguſtinus.
 240. Ioveto Alphius, Auguſtinus,
 & Samucus.
 241. Novato Auguſtinus.
 242. Lampadio Auguſtinus.
 243. Quaffio proposita prophyteo
 Marichae.
 244. Augustino Nebridius.
 245. Augustino Calebitius.
 246. } Erodius Auguſtinus.
 247. } Auguſtinus.
 248. Sopida Auguſtinus.
 193. nobis nova: Metatarij. Post epift. 250. ebit nova:
 Auguſtinus. Claffianus Auguſtinus.

Nunc unde ſint ea nomina vitorum ac feminarum vel accepta ſingula, vel fiſta, vel derivata, cum Auguſti vel regi nominis coniuncta, vel coniungenda, offendamus: numero epifole ſingulis nominibus addito, qualem proxime predicavimus.

DEVS.

Rex cali eft, qui de calebiti, Pſal. LXVII. &c. Hic eft Auguſtinus Calebitio, epift. 62. 63. 261. Item Auguſtinus Olympio,
 129. Nam de Olympio pro calo dicitur, de ΟΛΥΜΠΙΟΣ, pro calo
 Item Ambivio, 90. live Ambibit, 91. Qui coabit et iuxtabibit:
 unde fulget Deus maiestatis gloria, de confingit Dominus
 cedat Libani, Pſal. XXVIII. Origo filii nominis eft ex Hebreo,
 19. 1. D. Ita tribus linguis Dei: Rex cali predicator, La-
 tina, Graeca, Hebreica.

CHRISTVS.

Hic nomina sunt quedam Latina, plerique vero ex Hebreo vel ficta portant, vel tantummodo dedicata, secundum leges ac regulas a nobis perspice alibi expostas: sed ita ut omnia que sunt huiusmodi, hoc est, que nec Hebreo sunt, nec Latina, sed ex Hebreo ficta vel dedicata, Christum exhibent, ut de Iudeis vultus Christi est in supremo iudicio. Non hic ea ordine elementorum exhibemus.

Anaphchia, 27. subintellige, ut diximus, profigandum Augustinus nomen: ut sit, Rex Qui affligit adhuc desiderantes Christum, hoc est, iudicat; Christus ipse est. Fictum propter ea quod nomina est ex Hebreo, 11: p. 117. q. 28 - 29. Unde et nos Christo posuit, quoniam est etiam ipse Deus. An maleficis genetis sunt, ficta nomina, que Christo tribuerunt, an feminis, nihil inter se offert artificis voluerunt; quoniam ipse est, inquit, Dei Sapientia.

Augustinus, Canticos, 25. Rex Qui iustus erit, filius ad iudicium Christum est. Vox ea est gratiae perleada REGITOS: fida utique ex Hebreo, 11: 18 - 11: 11.

Augustinus Christi, 83. Rex Qui contort occidentis est, nomine Iudeis; Christus est. Conseruavit sceleros & peccatores suos: fons, 1, 28. Ficta vox est ea 11: 11 - 11: 17.

Augustinus Consentio, 146. 222. & Consentio Augustinus, 221. Rex Qui congregabit affligruntur: fictio nomine ex Hebreo, 11: 25. Respondeat haec subie artifex illud Proph. XXV, 21. Et CONGREGABO VOS, & succidam vos in igne futuri mei.

Augustinus Crotonius, 229. Crotonius, 92. Crotonius, 92. Rex Qui iustus opprimit affligruntur: Christus est. Fictum nomen ex 11: 19 - p. 117. unde nihil inter se, utrum Crotonius prohibatur, an Crotonius. Hinc sunt leiboi contra Crotonium de iudicioria inscripti, ne quis ibi Christum suscipietur: cum tamen scripta fictum nomen sit, ut ibi quoque Augustini & Crotonis juncta nomen. Regem Christum significant.

Dolphiensis, 92. iunge Augustini nomina; Rex erit, Qui faciat & affligeret: Christus iugiter. Succidatur autem dicitur, quibus adiret vitam, filius alienus.

Augustinus Donato, 127. 128. Donatus, 92. Rex Qui iudicare vobis est: Christus est. Designatum sancti Donati nomen ex Hebreo hic est, 11: 18 - 11: 17.

Augustinus Dulitius, 61. Rex qui inuidet veniet; (nam ignis ante ipsum procedet; Psal. XCVI, 3.) Christus est. fictum nomen ex adverbio dulitare, quod derivari posset ex Hebreo 11, 38 - 12, 7. Propterea ita sicut de ovo quoniam ibidem ad Dulitulum, 10, 10. frater eius Laurentius appellatur, quia similem habet nomen illud significacionem, si pariter ex Hebreo derivetur. Ita enim Laurentius quoque Christus. Qui in igne affliget; reprobat videlicet; die judicij supponit; 11, 13 y - 113 - 7.

Augustinus Honoratus, 120. 161. 173. & Honoratus, 92. Rex Christus est; quem videamus propter passionem mortis gloria & HONORE CORONATVM, Hebr. 2, 11.

Augustinus Innocentius, 95. Augustinus Innocentius, 97. Innocentius, 92. Rex innocent, impollutus, regnatur a peccatoribus, Hebr. VIII, 26. Christus est.

Augustinus Lampadius, 243. Lampadius, 92. Rex qui occidentes se ore seu voce removet; Christus est, qui dispergit eph. Iudaiis, Dispergit a me maledicti. Fictum nomen ex Lampade, quod derivari posset ex Hebreo, 11, 33 - 11, 34 - 11, 35 - 7. ubi nota est accusativus casus.

Lucius, 92. Rex cui luc est, Christus est. Etat luc et verba, Ioan. 1.

Augustinus Madaurensibus, 42. Rex eorum qui repulerunt lucem, Christus est; Rex Iudeorum, Qui dilexerunt mandatis tenebras quam lucem. Fictum est nomen Madaure, ex 11, 38 - 11, 39 - 10.

Malchus, 92. cum Augustinus nomine, Rex regum est, Christus proxinde; qui Rex regum & Dominus dominantium; Apoc. XIX, 16. Hebreum nomen est 7, 51 rex.

Augustinus Marcellinus, 5. 7. 153. 159. Augustinus Marcellinus, 4. Marcellinus, 90. 91. Rex Qui persequenter Christum affliget; Christus est. Derivatum propter ea nomen ipsud est ex 11, 23 - 12, 12 - 13 - 14. Nam hoc pro Christo ponitur, quoniam est etiam ipse Deus.

Marcellus, 90. 91. Rex Qui persequenter se faciunt; Christus est; derivato propter ea nomen ex 11, 23 - 12, 12 - 13 - 14.

Maurentius, 92. Rex Qui exuuntur se affliget. (hoc est, iudeos, qui exuerunt eum clamante, Malch. XXVII, 31.) Christus est: filio propter ea nomen ex 11, 23 y - 113 y - 10.

NOMINA PROPIA.

Novatus, 92. Rex Qui abponentes se contaret; (Iudeos
filicet; qui in iudicio abponent se a facie sedentis super
thronum, & ab ira sua Agit, Apoc. vi, 16.) Christus est: filio no-
mine ex participatione novatus, quod derivatis posset ex Hebreo
iii, 17: unde Graec ex eadem coadjuerat Nasaros,
se Navatos.

Augustinus Oceanus, 260. Rex Qui expectantes se affi-
getis; (hoc est, Iudeos, qui adhuc expectant Messiam;) Christus
est: facta propterea virg nomine ex substantivo oceanus, quod
derivatis posset ex יָם כָּהֵן.

Augustinus Optatus, 157. Rex Desideratus cunctis gentibus,
Agg. 2, 8. Christus est. Inde fictum Optati nomen est pro Desiderato.

Augustinus Pamphilio, 134. Rex Qui ore seu voce con-
terat expectantes se, (hoc est, Iudeos, ut dictum est;) Christus est:
ficto virg nomine ex Graec πάμφαλος, quod derivatis posset ex
פְּמַפְּלָאָתָה. Tunc contaret filicet vox, qua dicturus
est eis, Discedite a me maledicti.

Pelaianus, 90. (ex M. S. Remenfi; ubi alii omnes habent,
Pelagianus;) Rex Qui segregabit affigentes se; Christus est,
cuncto nomine ex Hebreo. פְּלָגִיאָנָה.

Augustinus Poffidus, 73. Poffidus, 92. Rex Qui contaret
removentes se, (hoc est, Iudeos, qui cum rapuerunt;) Christus
est. Fictum nomen est ex פְּפַסְּדָה.

Paffoniatus, 92. Rex Qui contaret removens affigentes se;
(nempe cum dicat, Discedite a me;) Christus est. Fictum nomen
est ex פְּפַסְּדָה. Scissibus & Poffidus & Paffoniatus,
non dagheffato.

Proceffus, 92. Rex Qui representibus se ita fecerit: Christus
est: facta ex nomine ex lativa voce proceffus, ex quod derivatis
posset ex Hebreo ad significandum: filicet ex בְּרַכְתָּה.

Augustinus Proculiano, 147. Rex Qui contarent sucedet
christum affigentes. Christus est: derivata propter ea nom-
ine ex בְּרַכְתָּה-נִזְבְּחָנָה. Nam נִזְבְּחָנָה Christus ponitur,
ut iam dictum est, quoniam est etiam ipse Deus. Hinc etiam
est Proculius, 90. 91. 92. Qui contarent se sucedet ex Hebreo
נִזְבְּחָנָה.

Augustinus Publicola, 154. Publicola Augustinus, 153. id
est, Qui publice sucedet reges: (sive qui confringet in die pro-
fusa reges, Psal. cix.) nempe qui in iudicio supremo reges

terro; qui afficerint adversari D^minum, & aduersari Christum eis, vita pridabar eterna.

Rufinius; qo. 90-92. Rex Qui contredit affligat affligen-
tes se; Christus ep: Derivatio nomine ex 1731-1734. V.

Sampectus; 246. Rex Qui contemnet importanteret se; Christ-
tus est. Fictio nomine est ex 1731-1734. W.

Augustinus Sapientia; 248. Rex Qui contredit remeuentos
se; Christus est fictio nomine ex 1731-1734. W.

Gesellius; qo. 91. Rex Qui iuratus contredit affligen-
tes; Christus ep: fictio viri & episcopi nomine ex obje-
cto fidelium, qui derivari posse ex 1731-1734. W.

Sorbillus; qo. 91. Rex Qui perdet fiduciantes se; (hoc est;
Iudeos, qui cum occiderunt) Christus est; derivatio propter ga-
co nomine ex Hebreo 1731-1734. W.

Terentius; 92. Rex Qui iustificatur affligen-
tes est; derivatio nomine ex 1731-1734. N.

Theophilus; qo. 91. Rex Qui contredit dividet; (hoc est; qui
Iudeos procedulos separabit a filiis suis;) Christus est; fictio
nomine ex 1731-1734. Iudeos vocantur corvantus, quoniam
Semper sij estant corde; & quia variis regiones patetant.

Augustinus Timafio; (In libro de gessis Polagi; cap. xix.)
Rex Qui contredit dividet se; (hoc est; Iudeos, qui hominem
ipsum confitentur, Deum negant esse;) Christus est; fictio nomine
ex Hebreo 1731-1734. N.

Tutus; qo. 91. Rex Qui contredit, Christus est; fictio viri
nomine ex Hebreo 1731-1734: ubi in figurativa est fulvis, semi-
nini pro masculino, ut proxime in Terentia.

Augustinus Vitalij; 107. Rex Qui recalcitrantes pacidet,
(Iudeos faciat, de quibus dictum est; Deut. XXXII, 19. Inefficiens
est dilectus, le recalcitravit;) Christus est; derivatio nomine
Latino ex 1731-1734. V.

NOMINA AVGUSTORVM.

EX NUMMIS ANTIQUIS.

Ex nummis antiquis deflumus nomina multa ~~scilicet~~, astifer-
intellexit, quibus in nummis Augustorum Augustorumque aut
Regum nomina legerentur; ut cetera nihil magis esse confida-
exspectarentur, quam ipsa.

NOMINA PROPERIA

AEMILIANVS AVG. Hinc Emilianus, epist. 90. 91.

ALBINVS AVG. Hinc Albina Augustinus, 228. 227. Candi-
quid, 90. 91. Lauras, pro Grace Ascoras, 90. 91.

ANASTASIVS AVG. Hinc oft Anastasio Augustinus, 144.

ANTONINVS AVG. Hinc Antonius Augustinus, 126. &
Antoninus, 92. ot afflantes habent Mff. codicis.

AVRELIVS ANT. AVG. Hinc Aurelio Augustinus, 64. 76.

AT. Aurelius, 92. 93. AT aut Aurelium Augustinum se voluit ar-
tifex appellari; ut que co nominis voluit hanc sententiam ex-
primis: IN MTCOS SVCIDET CHRISTVS; ut que nimirum
nomine de lingue Hebreo derivato: Aurelii quidem, ex
1169-1170: obj pi est demonstrat et alium: Augustini autem,
ex 1171-1172: obj w est relativum: ut Christum
significet, qui removere faciat afflentes se.

CAESAR AVGUSTVS. Hinc O Octavianus, 90. 91. scilicet
O Octavius & Julie Cesaris filius. Idem propterea Octavia, 90. 91.

CLAVDIVS AVG. Hinc Claudio Augustinus, in epistola
prefixa tibit contra Julianum.

EVGENIVS AVG. Hinc velut ex Graco Evgenius, Augu-
stinius Benenato, 232. 233. & Augustinus Genesio, 165. 291. qui,
ut Tobias aiebat; cap v, 19. ex magni genere ep.

FAISU KAIΣΑΡΙ ΣΕΒΑΤΙ. Hinc Gaius Augustinus, 74.

HERACLIVS AVG. & HERACLIO AVG. Hinc Heracius Augustinus successor, in Actis qua existant ep 410.

IVLIANVS AVG. Hinc Juliana Augustinus, 143. 179.

LEO AVG. Hinc Leo, 92.

MAIORIANVS AVG. Hinc Majorinus, 90. 91.

MARCIANVS AVG. Hinc Marciano Augustinus, 155.

MARIUS AVG. Hinc Marianus, 90. 91.

MAXIMINVS AVG. Hinc Maximino Augustinus, 203.

MAG. MAXIMVS AVG. Hinc Maxima Augustinus, 44. 66.
Maximus Augustinus, 43. 266.

POSTVMVS AVG. Hinc Postumianus, 90. 91. si enim recte
scribitur in Mff. Victorino: alijs readope habent, Posthumianus.

PROBVS AVG. Hinc Proba Augustinus, 122. 156. 179.

P. L. LIC. VALER. Hinc Publianus, 90. 91.

QUIETVS AVG. Hinc velut ex Graco Noxos, quietus,
Hesychio Augustinus, 78. 80. Hesychius Augustinus, 79.

QVINTIUS AVG. Iudeo, Quintiliano Augustinus, 103.
 SEBASTIANVS AVG. Hinc, Schaffiano Augustinus, 145.
 SEVERVS AVG. Hinc, Severo Augustinus, 135. 240. 241.
Severus Augustinus, 34. Severus, go. 90. 92. Severus
 VALENTINIANVS AVG. Hinc, Valentino Augustinus,
 46. 47. Valentinus Augustinus, 256. Valentinus, 92. 229.
 VICTOR AVG. Hinc, Victor, go. 91. Vincentius, go. 91.
Vincentio Augustinus, 45. 46. 50. 52. 53. 54. 55. 56. 57.
 VICTORIANVS AVG. Hinc, Victorio Augustinus, 217.
 VOLUSIANVS AVG. Hinc, Voluphano Augustinus, 1. 3.
Volusianus Augustinus, 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28.

NOMINA AVGSTARVM.

EX NUMMIS ANTIQUIS.

ANTONIA AVG. Hinc Antonius, 90. 91. 92. vbi tamen
 alij niff. habent Antonius, ex nummis inscriptis, ANTONI-
 NVS AVG.
 CORNELIA SALONINA AVG. Hinc Cornelio Augustinus, 125.
 CRISTINA AVG. Hinc Criphno Augustinus, 172. 173.
 EUDOXIA AVG. Hinc Eudoxio Augustinus, 51. 117.
 FL. MAX. FAUSTA AVG. Hinc Faustus; unde libri inscrip-
 ptj, contra Faustum; & Maxima Augustinus, 141.
 FAUSTINA AVG. Hinc Faustinus, 92. Faustinianus, go. 91. 92.
 LUCILLA AVG. Hinc Lucretia, 92. 201. 217.
 PAVLA AVG. Hinc Paulo Augustinus, 216.
 DIVA PAVLINA, Hinc Paulina Augustinus, 34. 59. 65. 106.
 250. Augustina Paulina, 31. 32. 33. 58. 249. Paulina Augustinus,
 45. 112.
 SABINA AVG. Hinc Sabinus, 92.
 SEVERINA AVG. Hinc Severino Augustinus, 176.
 THEODORA AVG. Hinc Theodoro Augustinus, 223.
Theodorus Augustinus, 266.
 VALERIA AVG. Hinc Valerio Augustinus, 143. 270.
 ZENOBIA AVG. Hinc Zenobio Augustinus, 214.

INSCRIPTIONES VETERVM NUMMORVM

sub Augusti per securorum.
 Ex lemnatis quaque, que in auctoritate nummorum pagina

leguntur, nomina confitit virorum, ac feminarum sunt:
 ADVENTVS AVG. Hinc Plautio Augustinus, 162. 163.
 filio nomine ex Graecis Prostatis, adventus.
EMERITA AUGUSTA. Hinc festina nomen est. Emedito
Augustinus, 163. Emedito namque emedito. DVA. IUV. AVANT. VEL. IV.

FELICITAS AVG. Hinc Felicitali Augustinus, 87. Feli-
cii Augustinus, 136. 219. Felicia Augustinus, 209. Felicibus
Augustinus, 162. 163. Felix, 90. 91. Potest hoc nomen proferum
 esse deo titula. PVS. FELIX AVG. ut Felicia, ex PIA FE-
 LIX: AVG:

FORTUNA AVG. Hinc Fortunato Augustinus, 230. Fot-
tunianus, 90. 91. Fortunatus, 92. vbi Mss. duo habent
Fortunata

HILARITAS AVG. Hinc Hilario Augustinus, 89. 94.
Hilarius Augustino, 88. Hilarino Augustinus, 136.

LAETITIA AVG. Hinc Lato Augustinus, 32. 39. & ex
 Graeco Aluvios, Alymo Augustinus, 67. 224. Alymo le Augu-
sino, 24. Alpinus, 90. 91. &c.

LIBERALITAS AVG. Hinc Largo Augustinus, 82.

MINERVA AVG. Hinc ex Graecis Atos Regn, Sovis filia,
 que Minerva est. Diocesto Augustinus, 156. Diocesto Augu-
sino, 55.

OPI AVG. Hinc filium nomen, Auxilio Augustinus, 75.

PERMISSV DIVI AVG. Hinc Licentius Augustinus, 40. 41.
dictum viri nomen. Riss fit ex formula Gallica, De licentia
 a rege concessa. Avec Permission du Roi.

PIETAS AVG. Hinc ex Graecis Zorobela, Zufobio Augu-
stinus, 168. 169.

SPES AVG. Hinc Ispetantius, 92. & ex Graecis ZATIS,
ZATPIDS, Eladio Augustinus, 150. ZEP & in nummis Grecis.
EAPIS ZEBAS TH.

VICTORIA AVG. Hinc Victoriano Augustinus, 122.

REGES EXTERNI.

EGYPTIENS. Ptolemaeus Iovgetel, cuius nomen leguntur
 inscripti. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. Est
 autem id nomen Latine Bonifacius. Hinc Bonifacio Augusti-

nub., 23. 50. 70. 203. est Emergetes redit & Europtarai benefic
genti, Luc. xxii, 25.

Ethiopia, ubi sunt nigri iuula. Hinc a Graeco p̄ḡas,
pihavenas, niger, Melania Augvstinius, 227. nigri, coloris rex
est, le roi d'Ethiopie.

Africa littoralis, sine ova maxima occidentalis Africa,
Matoces de Fazza. Hinc Litorius, 92.

Anglia: Hinc primum est Pelagianus, 90. 91. & sic enim
conferenter habent omnes MSS. excepto uno Remensis, qui in
epist. 90. habet Pelarianus, de industria, ut iam diximus). Hinc
Pelagius Augvstinius, in libro De Gesti Pelagi, cap. xxviii. quod
se Dominum napis Britaniq; rex Anglia vellat haberi fa-
culo XIII. & XIV. Propterea etiam in epist. v. Pelagium asti-
fuit geminum: Britanum alterum, Regem Anglia
scilicet & Britanicq; maris: alterum Tarquinium, scilicet
Regem Neapolit. & maris Tareatinj.

Hinc deinde est etiam Ioannus Augvstinius, 252. sicut autem
hic Rex Ioannes sine terra nuncupatus, qui obiit anno 1216.
Hinc denique Iacobus Patricius, cum fratre suo natu maiore
Richardo; quod utrique pater fuit Henricus II. Anglia ma-
ledixit. Quam ob eadam Patricius est uterque a Pseudo-Au-
gustino nuncupatus, hoc est. Qui patrem afflxit: destinato
nomiae, quod aliquis viri famae proprium fuit, partim ex
Latino patet: patris; partim ex Hebrew 173 vel ex Kal.
feminino 177. Hoc patris suo finxit nomen esse pseudo Au-
gustinus.

Aragonius: Hinc Petrus, 92. qui obiit anno 1285. &
epistola ad Petrum, sine libro 2. de Antica & ejus origine. De-
inde Augvstinius Iacobus, (in libro De gestis Pelagi, cap. xxv.)
hoc est, rex Iacobus, qui regnum tenuit ab anno 1291. ad annum
1327.

Asia: Hinc Apanticus, fictum apiforij nomine, 92. & a Se-
leuce rege, nummifque inscriptis, ΣΕΛΕΥΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ,
Selencidius Augvstinius, 103. It al Antioche Nobilis, ut appellatur
in libro Malhaesorum. (quod, est Graec. ΕΠΙΦΑΝΗΣ,) Nobilio
Augvstinius, 251. Itaque e regibus Asia. (ut haec dictio appellatur
in facie libris,) horum nominum inquisitus duos elegit famo-
sissimos, Seleucum Nicatorem, caput gentis; & Antiochum Nobilem,

qui de Euphrat; & Oris, que genitiva habe vocem alibi expressimur.

Babylonis: Hinc Euphrati Augustinus, 257. quoniam qui Babylonis, id est Euphrat rex fuit; cui amai pectoris imposita Babylon fuit. Nabuchodonosor filicet, pector cetero Babylonis reges in scriptis facili nominatissimus. Hinc de pectoris Rescriptus, 90. 91. 92; & Rescripto Augustinus, 67. hoc est, Nabuchodonosor rex; qui de se numerum ipse dicit; Dan. 14. 33. Ut in regno meo RESTITUTUS SUM.

Bafan: Hinc est Gigantius, 92. ut quidem legitur in Mss. Vaticano tribus & Gallicanis postom, pro rege gigante, qui fuit rex rex Bafan, Dicit 3. iii. de pector gigantum, pector vere Gigantius. Monstratur, inquit Melch, talis quis forensi... non enim cubitos habent longitudinem, sed...

Cypri, pice qui e domo Longianae fuisse ab anno 1191. pice antiqua post Alexandri M. statu, e quibus est cuius nummus ferebatur. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΑΓΓΟΡΟΥ ΚΥΠΡΙΩΝ. Hinc Cyprianus; 90. 91. sub intelleto Augustini nomine, rex Cypri est. Et Pontial in vita Cypriani, mare Cyprium est. Tamen est etiam S. Cypriani abbatia Petrus: ne quis exipinet dico a nobis nomen Cypriani est, sicut ac recte. Tantum dicimus viam pseido-Augustino aptum esse, quod cum Augustin, hoc est, cum regis nomine funderetur.

Etruria veteris, ut Merentius & Porsena, quem Plinius meminit. Hinc Florentina Augustinus, 228. & Florentina Augustinus, 132. hoc est; Etruria rex, ob primaria civitas est Florentia.

Gadiam insula: Hinc Augustinus Maetobio, 255. Arganthinus Gabitanus filicet, quem octoginta annis regnasse prope certum est, inquit Plinius, libro vii. fest. xl. ix. Fiducia nomen est ex Graeco παρθενος.

Germania, (Roi d'Allemagne: & ut faculo xiii. dicebatur. Roi d'Allemagne;) Hinc Germanianus, 90. 91.

Muraria, qua dicit Pannonia vocabatur: Hinc Pannonus, 90. 91. Et enim Constantius legitur in Mss.

Italia veteris: Hinc Italica Augustinus, 6. 133. Saturnina Augustinus, 257. & Saturninus, 90. 91. 92. quoniam est Italia Virgilio, libro 2. Gedig versu 173. Saturnia tellus. Saturninus

rex autem iſſuſe, rex evander eſt; Horatius de Phinio, ducematus.
Sed tamen etiam inter diuī ſanctis Saturninus; p[ro]p[ter] nomen illud
hic coniungit[ur] cum nomine Auguſtinū, ut Italic[us] regum ſignificet.
Africelis rhinocer[us] Hinc eft. Fabiola Auguſtinus, 206. hoc
eſt. Iudeus rex i[ux]ta cui[us] columba[bus] eſt; fidei nomine partim
ex q[uo]d; paſtas, paſtas; partim ex Hebreo 11⁹.

Iſrael. Deinde reges omnino fuerunt tria.

1. Saul, qui Rex celet; unde eft. Auguſtinus Color, 210. 237.
ob illud de eo & de Jonatha filio epiſt. dictum a Davide, 2. Reg.
1, 23. SAVI, & Jonathas.... AQLILIS VELOCIORES.

2. David: Hinc eft. Auguſtinus Otentio, 123. 124. hoc eft.
Rex Propheta, ſea Vident. Nam eft filium nomen ex Greco.
ΔΑΒΙΔ, ΔΕΥΤΕΡΟΣ, ΔΕΥΤΕΡI. Vident. Hinc & Paſtentius Auguſtinus,
176. hoc eft. Paſtent Rex: fido paſtor nomine ex illo, 1. Reg.
XVI, 11. Paſtor oves: Et ex eo quod fulfulit eum (Deus) de gre-giibus oviu[m].... PASCERE Jacob p[ro]p[ter]um ſuum. Hinc & Ete-censius, 92. ob illud de eo, 1. Paralip. XI, 9. Proficiebatque Da-vid vaders & CRESCENS. Hinc & Oſtopius Auguſtinus, in con-ſultatione contra Trifiliatistis; hoc eft. David Rex. Qui rivi-tatem fecit: fido propterea ex nomine ex 1 Thes 1⁹. Hinc-rum civitatem David, que eft arca ſion. Idem eft etiam
alius Reſtitutus, 90. ſiquidem regno reſtitutus, unde pulſus
fuerat ab Abſalom. Dea fido nomine Invenitius, 90. 91. ob
illud P[ro]p[ter] Psalmi LXXXVIII, 21. INVENI Battic p[ro]p[ter]um meum.
Quamobrem in epift. 91. legitus Invenito. Idem denique, Au-guſtinus ad Simplicianum, in libro De quaſtionibus ab eo (ut
ſingit) propeſtit: hoc eft. Rex David: ob illud Dei ipſus de
eo, Ieffimonium, Salomonem compellavit, 111. Reg. 1 X 4. Si am-bulaverit coram me, ſicut ambulavit pater tuus, IN SIMPLICI-TATE CORDIS, & aquitate.

3. Salomon. Hinc Zodius Auguſtinus, 92. 246. 247. 258.
de ſuobis Auguſtinus, 99. 100. 101. 102. fida nomine ex Greco
ſuodios: ob illud de Salomone dictum, 2. Pat. VII, 11.
PROSPERATVS EST. Hinc eft aliam epiftola Propeſti ad
Auguſtinum.

Iſrael a Iuda deſcendit: Achab, ob vineam laboris i[ux]ta
 raptam famiſſimus. Iude, hic eft epiftoli fidei nomen.

Angelius, go. 91. ex greco ἄγγελος & quaff Rex vices:
Iuda reges: ex quibus seleq*uit* sunt treb celebratissimi:

1. Sophat: ab eo enim ap. Nauclerius Augustinus, 207.
hoc est. Rex qui naves perfecti filii: ficta ad id significandum
ex vocabulo Nauclio, partim ex Greco νάυος, partim ex He-
breo נָוִי: ob illud de eo dictum, III. Reg. XXII, 49. Rex
vices Sophat FECERAT NAVES in mari, que navigarent
in Ophir proptos aurum.

2. Ozias: Hinc Ruficus, go. 91. Ruficianus, go. 91. &
Rufico Augustinus, 87. 234. hoc est. Rex ro*rum* rufica deditus:
ob illud cum iurum 2. Patalip. XXVI, 10. De eo: Si quod haberet
multa pecora, tam in campis tribub, quam in eterni p*ra*ffitate:
vineas quoque habuit de visitore*s* in montibus de in carmelo:
Erat quippe HOMO AGRICULTVRÆ QEDITVS.

3. Ezechias: Hinc Augustinus Apringia, 160. hoc est,
Rex qui pulverizare gaudet: ficta nomine ex Hebreo
xxv. 7. 13: ob illud quod de Uashia rege narratur, IV. Reg.
XXIII, 4, 6. 15. Et combuffit uasa . . . & tulit PVLVEREM
corum in Bethal . . . Et effervescit lucum de domo Domini . . .
de combuffit eum iibi, & REDEGIT IN PVLVEREM . . . Et
excellum destruxit, atque combuffit, & COMMIVIT IN PVLVE-
REM. Hoc est profecto esse Apringium, sive pulverizatione
delectans.

Macedonia: Hinc Augustinus Macdonio, 52. 54. & Mac-
donius Augustino, 51. 53. Ficto vir*um* nomine ex nomine provin-
cia, pro Rex Macedonia. Hinc & Megafus, go. 91. pionitus
pro Alexandro Magno, ficto nomine ex Greco μέγας. Et
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ: qui fuit etiam p*ra*ter rex
Macedonia celebratissimus.

Mauretania: ut olim Iuba: quid*e* ficta nomina; Iubai-
anus alibi? at hic Crispus est, (sic enim Miss.) go. 91. ob
cristos Maurotrum crines: un ro*m* Mote.

Numidia, ut Massinissa. Hinc fictum nomen, Numidius,
(sic enim Miss.) go. 91. & Augustinus Macrobio, 263. hoc est.
Rex longae*us*. Nam Massinissam sexaginta annis regnasse
indubitate*m* est: inquit Plinius, libro VII. fact. XLIX. Et hic
alter regum est, quem ob vite vel regis longinquitatem

predicat: qua causa est cur duo sic sint epistola Marcobio
inscripta: 255. & 263.

Perpetrum: ex his duo celebratissimi in facie codicibus
memorantur. Nam hinc est Augustinus Memoria, hoc est. Rex
Cyrus; quem patet eod qui monachia gloriam fuit ad apq. Plinius
in primis commendat, lias vii. est XXIV. Memoria ... cui pre-
cipua haud facile dictu est... Cyrus rex omnibus in exercitu
us militibus nomina reddidit.

Post Cyrum nobilissimum regum Perseorum etiam Darius
fuit, eo nomine commendatus in libro facie, quod Templum Dei
Hierosolymit suffitificari, facta dictum Cyrus pater fuit. Hinc
est. Datus Augustinus, 262. 264. & Darius Augustini, 263.

Ponti, ut Methodius: Hinc dictum nomen Pontianus, qd.
obj alij n. s. habent, Pontianus.

Romania, minoris filie, in Peloponneso: inde op. fictum
nomen, Augustinus Romanus, 113. t. Rof de Romania.

Romanorum, ut Romulus: Hinc Augustinus Romulus, 211.
pro Rex Romulus. Nam Didymus, 90. 91. & quod est Nam He-
breæ, Thomas, 90. 91. quia gemellus natus est. Inde est be-
Augustinus Cis transalpæ, 138. pro Rex Quisitionis, sic civium ex-
aribe Romain: quod tam est Chaldaea. ΚΑΙ ΤΗ ΡΩΜΗ, Cisalpæ, De-
nique inde est Romanus, 90. 91.

Sicilia: Hinc est Hieronymus Augustinus, 8. 9. 10. 12. 13. 19.
23. 25. & Hieronymus Augustinus, 11. 13. 14. 17. 18. 23. 30. accepto
con nomine ex Hieronimis inscriptis, ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Syria, ut Benadæ, e regione Syria celebratissimus, libro III.
Reg. cap. XX, 12. 16. Benadæ BIBEBAT sp. & reges in umbra
culis. . . . Benadæ autem BIBEBAT TEMPLENTVS in
umbraculo fuis, & reges trigesita duo cum eo, qui ad auctorium
ejus venerant. Inde ex Graeco ΠΙΛΟΥ λιβo, dictum nomen Augu-
stinius Tinianus, 227. Rex libens ad tumulacionem. Inde est Rex
Augustinus Sizatu, 104. 105. & Sizatu, 90. 91. Rex. Qui bibebat:
Deserata propterea ea nomine ex Hieronimo, 18. 19. 20. quod
aliquis nomen est. I. Xylo, qui Camariensis be alibi colitur.

Stratiotes, ut Dardanus, e Trojanis. regibus primis: Hinc
est Augustinus Dardanus, & hoc est, Rex Dardanus.

Tunisi, (Rof de Tunisi;) Hinc Africanus, 90. 91. & Byza-

Cetera + parvulae genit. quoniam Africam proprie dictum. & Byzantium dicitur illa occupat.

REX CHRISTIANVS.

Christianus Rex est. Qui ad agnitionem veritatis detinet; hoc enim est quod maxime Deus vult. Nam vult. Apostolo teste, omnes homines falsos fieri, & ad agnitionem veritatis venire. Tim. 2. 4. Hinc fictum nomen Quod vult deus Augustinus; in titulis epistolarum sua sunt preficia libri De Harpalib: hoc est. Rex Christianus.

Præterea Donatum superius indicamus Christum esse: Donianus propterea, 90. & 91. Christianus est. Qui Christum nimis equum: siveque Lucianus, 92. quia Christum equum, qui Iacobus sive Iacob est. Denique Augustinus ad Renatum, quis titulus est libri De anima & ejus origine, Rex Christianus est; quippe per baptismum regeneratus. Nam inde primo factum est Renatus nomen.

REGE S FRANCORVM.

Ex Francorum Regibus omnibus iste apposuit, qui fuisse a Philippe I. usque ad filium principatum, quo s'egnante foribus, nempe usque ad Philippum Longum, & excedentem annum 1316. His sunt Ludovicus quinque, Philippus totidem.

1. Petrus est. sicutus Philippus I. quem iste, (cum nihil aliud haberet, quod illum a ceteris regibus differenteret,) a vita, quam hanc fecit, signum Principis Christiani eifice fecerat. Christum resuscitavit, in titulo epif. 92. hoc est. Qui Christum afflxit: filio ex vocabulo, partim ex Christi nomine, partim ex Hebreo vero 1139 affligeret. Iusdem originis & significacionis est. Christinus Augustinus, 226.

2. Ludovicus VI. cognomento Croesus, ac propterea Quondam, 92. ab fictum nomen epif. 92. est. Statutum quadratum dicit Suetonius in Vespasiano, cap. XX.

3. Ludovicus VII. si acram peregrinationem ex vita fecerit anno 1179. ad D. Thomam Cantuariensem tamulum. Inde fictum nomen, sicutusque titulus, Augustinus Telegonus, 228. hoc est. Rex Peregrinus. Idem Secundus utrumque quid vivo patre ventus ja cognitum fuit secundus. neque

4. Philippus Augustus, Admodum cognomine notissimus: Hinc est Admodus, 90. 91. 92. Idem Beatus Augustinus, 74.

hoc est secundus rex, quia vero pater nominis: festo nataliae a
Graco dicitur.

5. Ludovicus VIII. genuit, ante quem ipse rex esset, filium
Ludovicum, quis be nominis be sanctus. Hoc est: sicut filium no-
men Gigantius, qd. etiam Auguſtini vel Regis nomen, sit
rex gigantem ante: hoc est, antequam rex esset. Quidam codicis
M. f. (ut Diximus) hic legitur Gigantius; quoniam aliud in aliis
exemplaribus esse nomen voluisse testificatur; sed utrumque facere
retinendum: & qd. alia quacumque sunt in codicibus manu exa-
minalis, quis quidem sit proba nota. Item etiam ipse Cardiorius est,
go. 91. a Blanca conjugi: sicut uxori dicitur ab uxore, quis sub
illius volunt viri foliosio.

6. Ludovicus IX. regnare coepit anno Duxdecimo: & quod
nullus regum Francorum fratres ipsorum contigerat; cum haec nomina
figerentur. Gerabant autem filii etatis suae apud Romanos
protestantur. Ide factum est utrum nomen protestatum, go. 91. quod
cum Auguſtinis nomine coniunctum, protestatum regim, hoc est,
annorum duodecim regum, sanctum Ludovicum significaret.

7. Philippus cognomento Audax: Hinc est Audax Auguſtini,
139. & Audaci Auguſtinus, 140. hoc est, Rex Audax. Idem Fiden-
tius, go. 91. sicutum utrum nomen utrumque.

8. Philippus Tulcher, ob venustatem & comitatem sic appellatus. Iude est Auguſtinus Panthatis, 212. filio nomine Graco
παγκασις, et est contrarium αχασις. Idem Fidentius, go. ut
in quibusdam libris legitur, hoc est, Fidentis filius, nemp̄ Philippus
Audax. Idem Denique Auguſtinus Xantipno, 236. hoc est, Rex
flavul valde, ob flaventem capillum: nomine accepto ex Aristophane
in Pluthibus, verba ex. Et sic derivato ex ΕΑΒΔΟΣ & ΙΩΝΟ, quod
in compositione significacionem auget.

9. Ludovicus X. Hatinus cognominatus. Si anno 1315. cum
Comite Flandria defiderant configere. Magnus bell' apparatus
fuit, fortis conatus. De eo Miserans in Hispania Francica,
pag. 724. Ainsi ce grand armes de troupe ne fit rien en Flandre....
si ce n'est qu'il montra au Comte de Flandre L'ENVIE QUE
HYTIN AVOIT EV DE LE METTRE A LA RAISON. Hoc fuit
eff. Hatinum; atque inde sicutum nomen Εναγρις, go. 91. ex Ho-
braeo ΗΓΡΙΟΥ: ut significet, Qui solebat, Qui defiderat
configere.

AVITIUS VIVENTI NOMINA PROPRIAVIT

10. Philippus Longus, filius Longiniani, Augustinus, 21. &c.
Longiniano Augustinus, 20. 22. Item Prefuturo. Augustinus, 149.
 facti viri nomine, ex eo quid pro futuro, et precebat, rege, nati-
 tis ex fratris sui Ludovici X. conjugi, regebat Gallicum imperium,
 a mensa Iunis usque ad diem 15. Novemb. Anni 1316. Itaque Prefu-
turo Augustinus est; Pro futuro rege Rector imperij.

Carolus Puleus, juxta fratre Philippo rege, Novembri exante,
 fratres unicus Regis fructus. Confessio presinde similit: inde est, Car-
loris Augustinus, 235. hoc est, frater unicus Regis, anno 1315.
 erant alii germani, sive fratres Ludovici X. Vide et Germanus,
 90. 91.

Margarita & Blanca, sorores duas. Iugana Burgundia, conju-
 gis Philippi Longi; Margarita, prior coniuge Ludovici Hutini;
 Blanca, prior coniuge Caroli Pulei. Ambae sicut gloles, hoc est,
 sorores voces Philippi Longi regis: sed bellis. soror. Inde dictum
 nomen Glorius & Gloria Augustinus, 162. & 163. epistolis dubius
 sic inscriptis: ob duas bellis-sorores du Roy.

FORMULA REGVM.

N. Dei gratia rex: Hinc fiducia nomen; Dei gratia Au-
 gustinus, 49.

OFFICIA DOMVS AVGUSTAE, sive REGIE.

Chaplain du Roy: Hinc est; Capulano comprelogato Augu-
 stinus, &c. filio nomine a copula, seu vice faciebatur, qua Capel-
 lanus probatur, cum rem divinam facit: la chable.

Organiste du Roy: Hinc est; Ceciliano Augustinus, 60. 259. de-
 rivato nomine a S. Cecilia, quam organis cantores be musici
 velut patronam colunt.

Musicien du Roy: Hinc est; Hermogeniano Augustinus, 213.
 Ducto nomine ab epoxio cantore, cuius meminist Horatius, libro 1.
 Sat. III. versu 129.

Ut quanvis facit Hermogenes, cantor tamen atque
 Optimus est modulator.

Et post IX. versu 23. Inveniunt quid & Hermogenes, ego canto.
 Itaque Hermogenianus est hic; Hermogenis cantoris similit.

Président pour le Roy, Profes Regius: Hinc Profidius, 92.

Le Praefatio Augustinius, 16.

Juges Royaux: Inde Suffetana colonia principibus Augustinus, 263. Hicta colonia ea Suffeti est, ex Hebreo 10:9 judecata, vel 10:10 iudea.

Avocat du Roi, Defensor Regius: Hinc est, Iudicia Augustinus, 199. factio nomine ex Graco sacerdos, Defensor.

Secrétaire du Roi: Inde factum nomen, Grammatico Augustinus, 162. ex Graco Capitatus: Scriba Regius.

Capitaine de la poste chez le Roi: Hinc est Januarius, & Januarius Augustinus, 68. 118. 119.

Favori du Roi: Inde est factum nomen Placentius, 92. hoc est; placens regis ante alios.

Venement du Roi: Inde est, Venantius, 90. 91.

Venerie du Roi: Inde est, Therapia Augustino, 31. 33. 65. 249. & Therapia Augustinus, 34. 250. factio nomine ex Graco Oncaopus, venar.

Ecuier de l'Écurie du Roi: Hinc factio nomine ab armamento regis, pro equili, Armentario Augustinus, 45. Curatores equilis regis fuerunt quatuor, sub Philippis Audace, Pulcro, de Longo.

Tramponette du Roi: Hinc est, Claffiano Augustinus, post epist. 75. factio nomine ex claffio: Regius tubifer, qui claffium canit vel inflat regis nomine.

Valet de pied du Roi: hinc factum episcopi nomen, Servus, 92. cui junctum docere voluit artifex nomen Augustini.

Tous les fuyens du Roi: Hinc est, Pleyus Augustinus, 216.

R.E.S A.D REGEM PERTINENTES.

Le Palais du Roi: Hinc est, Palatino Augustinus, 203. & Palatinus, 90. 91. illie nomen cuius, isthie episcopi factum nomen.

Le revenu du Roi, Regis redditus fructusque. Hinc est nomen episcopi factum Fructoful, 90. 91.

La foret, ou le bois du Roi, le bois de Vincennes: Inde est episcopi nomen, Silvanus, 92. 93. quod acceptum forsan est ex abbacia S. Silvani, Lemovicensis.

La mule du Roi: Hinc est, Asellus coepiscopo Augustinus, 200. Mula ex asello & equa gigantur: inde hic factum nomen est Aselli.

Les corps du Roy: Hinc est, Nebroidius Augustinus, 71. 114.
 245. & Nebroidius Augustinus, 72. 115. 116. 117. 151. 218. 263. 269.
Fictum viri nomen est ex Graeco φίβρις, φίβριδος, pellit cotonum.

REGIS NOMEN ACCEPTVM METAPHORICE.

La fesse des Rois: Hinc est, Fictus Augustinus, 167.

Le Roy des Marchands: Hinc est, Augustinus Mercatoris, 193.
novissima, editionis. Fureterius, in Dictionario Gallico: On
appelloit le Roy des Marchands, celuy qui avoit l'œil sur les poëts,
aunors, & mesme des Marchands. Inspector pondatum ac men-
suratum, quibus uterentur marchantes.

Le Roy des abeilles: Hinc est, Augustinus Nectarius, 201.
 253. & Augustinus Nectaris, 202. 254. sicut nomine Nectaris
pro apibus significabit, ob illud Virgili, libro IV. Georg. verfu
163.

— Alia pusissima mella —

Stipant, & dulci dispensant NECTARE collab.

Quinte de Roy: Hinc est Tentarius, 92. fictum epiphysi
nomen ex Graeco ΤΕΤΑΣ, ΤΕΤΑΔΟΣ: & Quintiano Auguſti-
nus, 235.

Suvat hic coronidis loco, adjungere genus pseudo Auguſtini, quale ipse finxit, tum in libris Confessionum, tum in
 libro De beata vita: quoniam ut illud conficeret, nomina te-
 mere collegit, que cum Auguſtinis nomine consociata, regem
 ausquomodo significarent. Sic autem factum est ut nihil
 absurdius aut incredibilius ea serie generis dies possit, siquidem
 alterante confideretur.

Patricius ————— Montica.

(Aurelius Augustinus: Navigius.)

———— Adosdatus F.

Patricius ex Montica Aurelium genuisse nihil minus
 absurdè dicitur, quam si dicatur C. Pompeius ex Severina
 genuisse M. Antonium, aut C. Iulium Caesarem. Aurelius ab
 Aurelio gigas debuit, ut a Iulo Iulius, ab Antonio Antonius,

a Tullio Tullius: aut certe ut a Septimio Severe, & a M. Aurelii Antonini Pij filia M. Aurelius Antoninus Severus Pius. Similitet Aurelii frater, aut Patricij filius esse vel hic quomodo Flavij potest? Quo feliciter modo M. Antonij potuit fratres esse Pompeius aut Julius. Quatto quintoque sculo & conseq-
uentibus, Fl. Claudius Constantinus Flavios Claudios Constantium, Constantium, & Julianum genuit: Fl. Julius Flavios Julius Constantium & Constantem: Honorius filiam Honoriam, Valentinianus filium Valentinianum, Gratianam filiam Grati-
anam, Sustinianus Sustinianum filium, Metalius Heraclius.
Qua igitur lege, vel quo more, Patricius Aurelium Augustinum?
Plane commendatum genus illud est. Sed dedit iste patenti-
bus, ut diximus, ea que se temere obtulerunt nomina; que-
que vel regem aliquem vel quidam regum designant: ut
Patricius, geminum Anglia regem, quem superius indicavimus;
Monnica, Choiustum regem, Qui affligeret se affliget, deri-
vato nomine ex Hebreo, הַמְנִיחָה: Flavij, naves
regias.

Observations.

Pag. 1. alinea, Vidiq'gitur.... dans l'enumeration suivante,
l'article ou le nombre 6. a été oublié tout entier: il le
faut ajouter, comme j'ay fait, en mettant: 6. Rebus ad
Regem pertinentibus.

Pag. 6. vers la fin, alinea, Dolphinus &c. Il faut ajouter ici
l'origine Hebraïque de Dolphinus.

Pag. 16. alinea. 3. Zzechial: Lifer, 3. Sofiat: car c'est de
Sofiat ^{que} l'écriture parle à l'endroit qui ^{est} dans rapport
à ce sujet; iv. Reg. xxiii, 4. &c.

Novemb. 1716.

Pag. 7. vers la fin: Marcollus se doit dériver, dit l'Auteur dans
sa lettre d'avis du 15. Juil. de 1718-1719-1720: Qui perfe-
quentibus se maledicit. Et

Pag. 10. vers le commencement: Aurelius se doit dériver de
אַרְיָה-יְהָוָה: Qui primitus maledicit.

ADDOENDA VEL EMENDANDA.

Pag. 19. in Philippo Pulchro. Dele postremos verbas quatuor,
ab illis verbis. Idem ducisque Augustinus. Cantus pro. &c.
se qua. ijs posta fuit; redone pag. 12. in Philippo 1.

quatannuit
quat.
script
et enim
plentiqua

92
one
manus

ne

Cavolas god.
Oili candor

Le

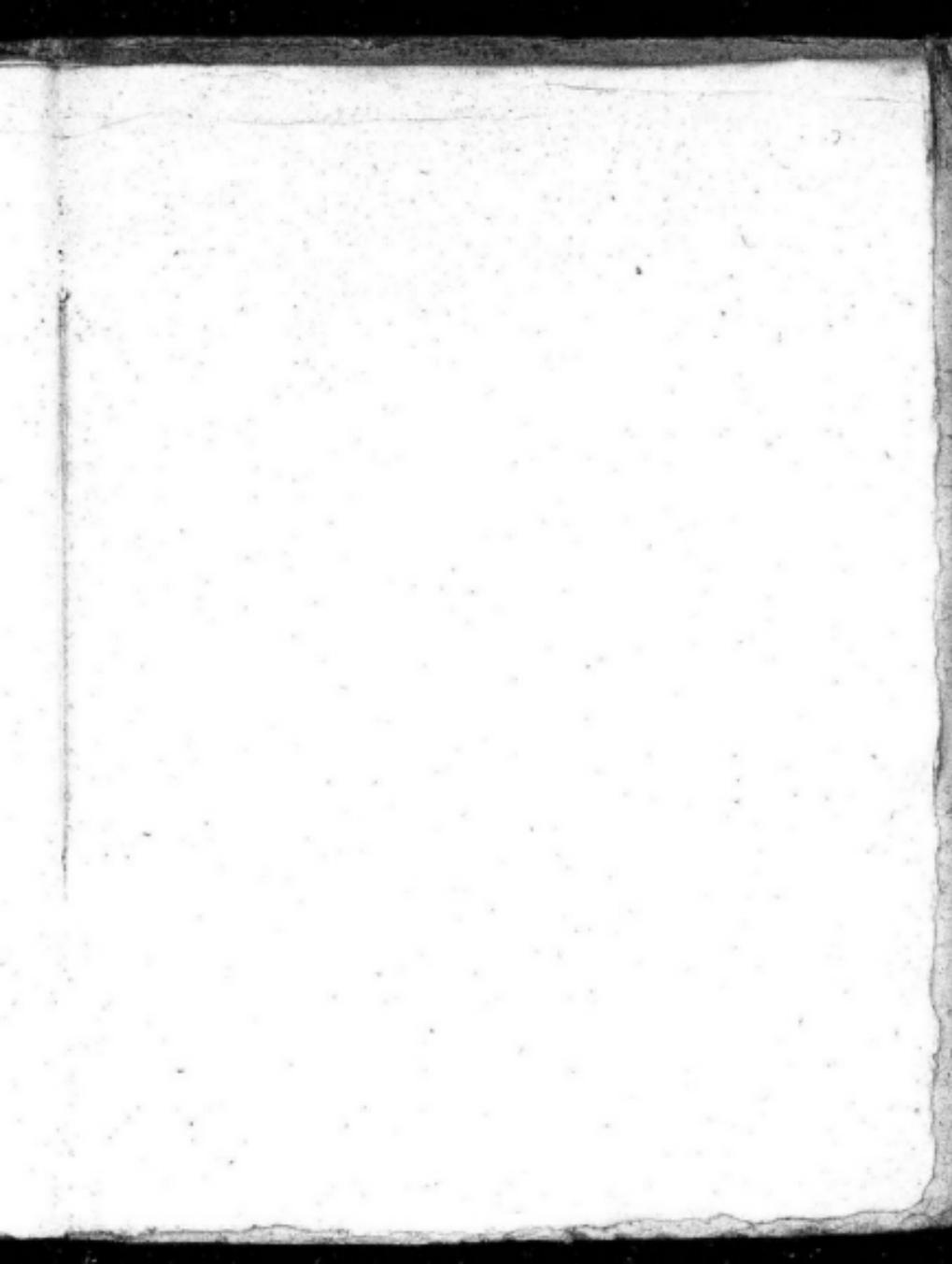
Simbolon scatozari

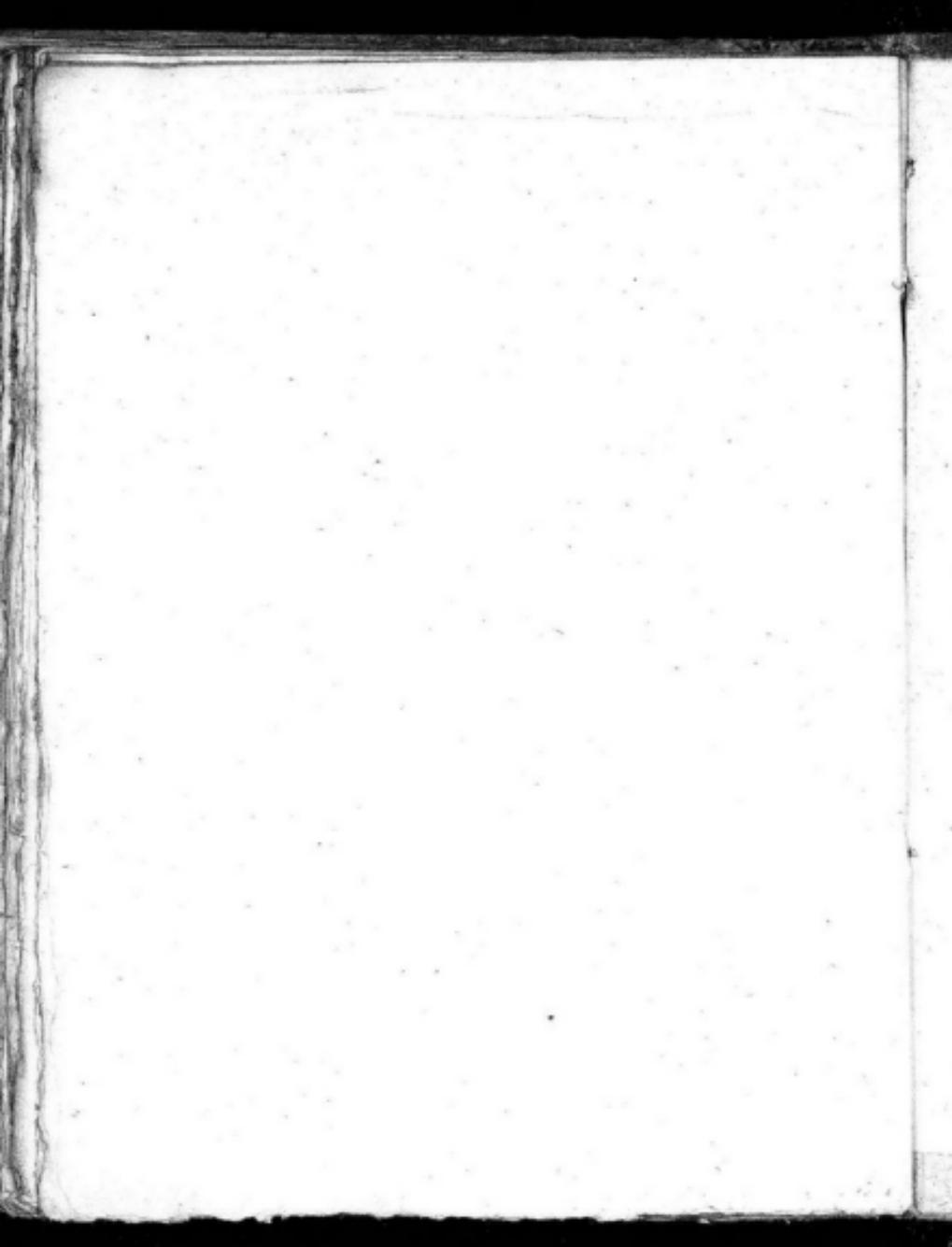
nonne vide florim quae
appellant Cibum cum mes
herbarum cunctis primum
Inde post nonas floris virtu
hunc florim grande integrum
communi placuit pro die de
hortorum umbra plus tandem
floris ipsa est plus fine locum in
pura Mari aperte puer A

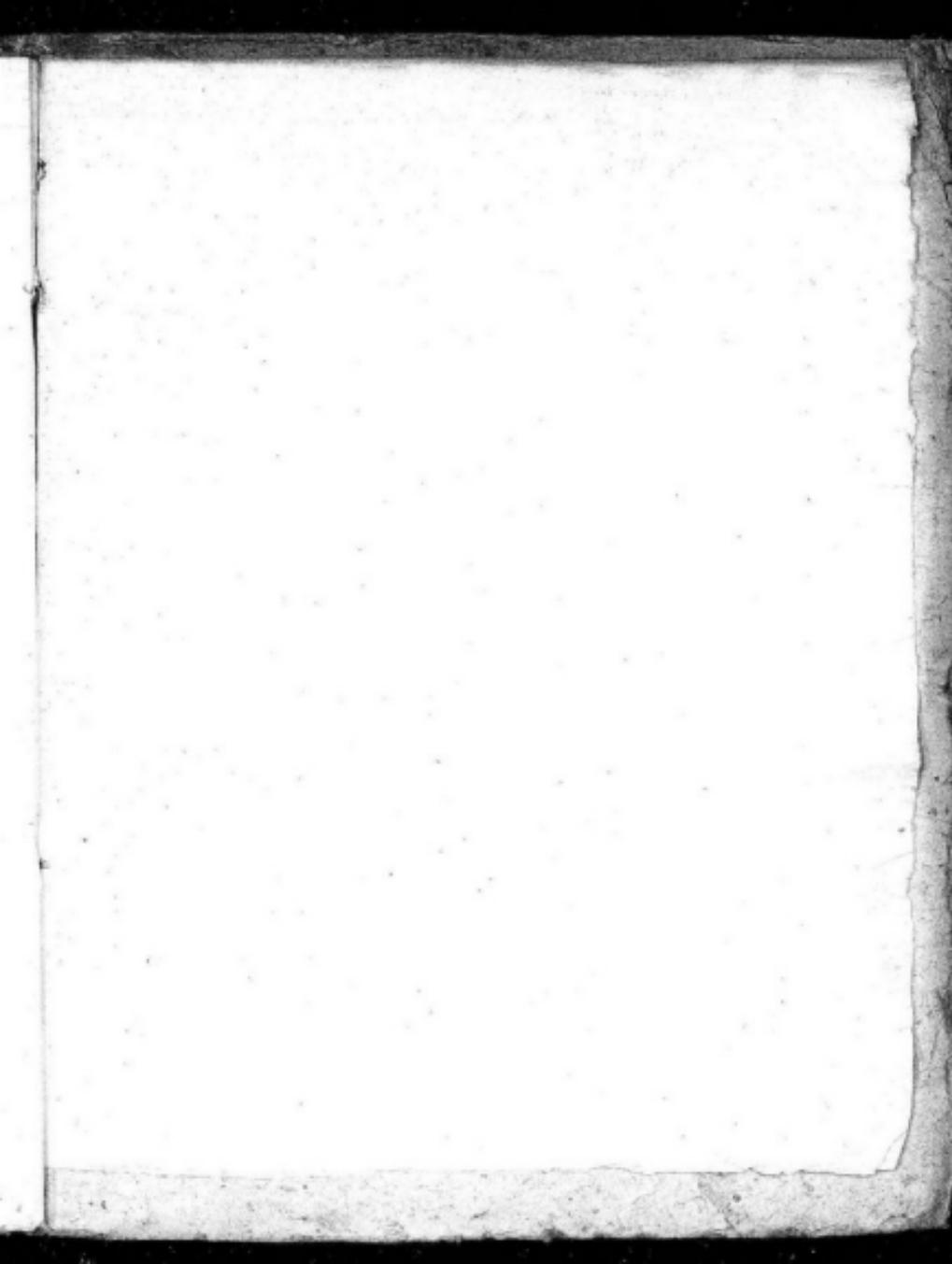

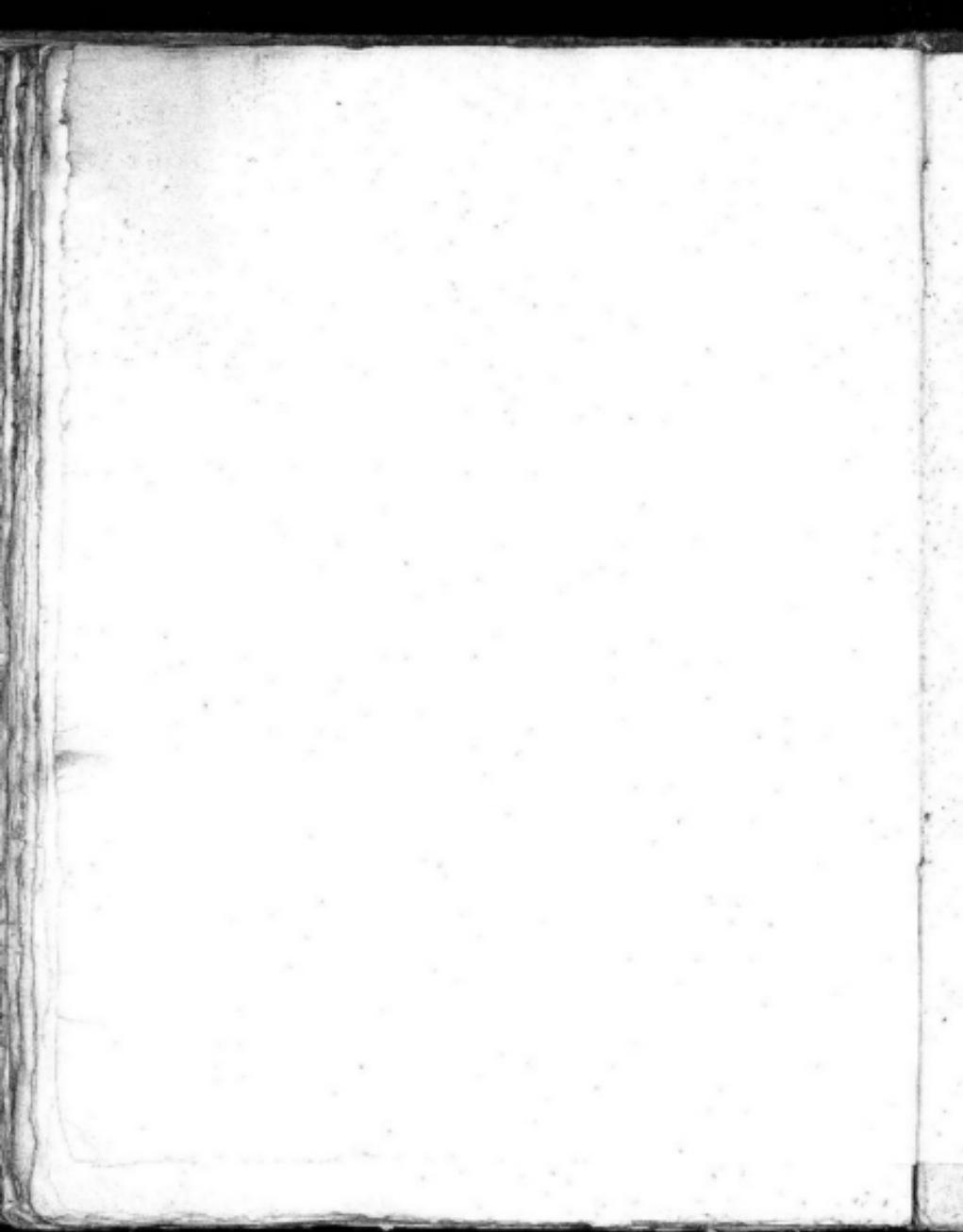
W. J. G. & Co. - Donicier et Cie. Paris 1254.

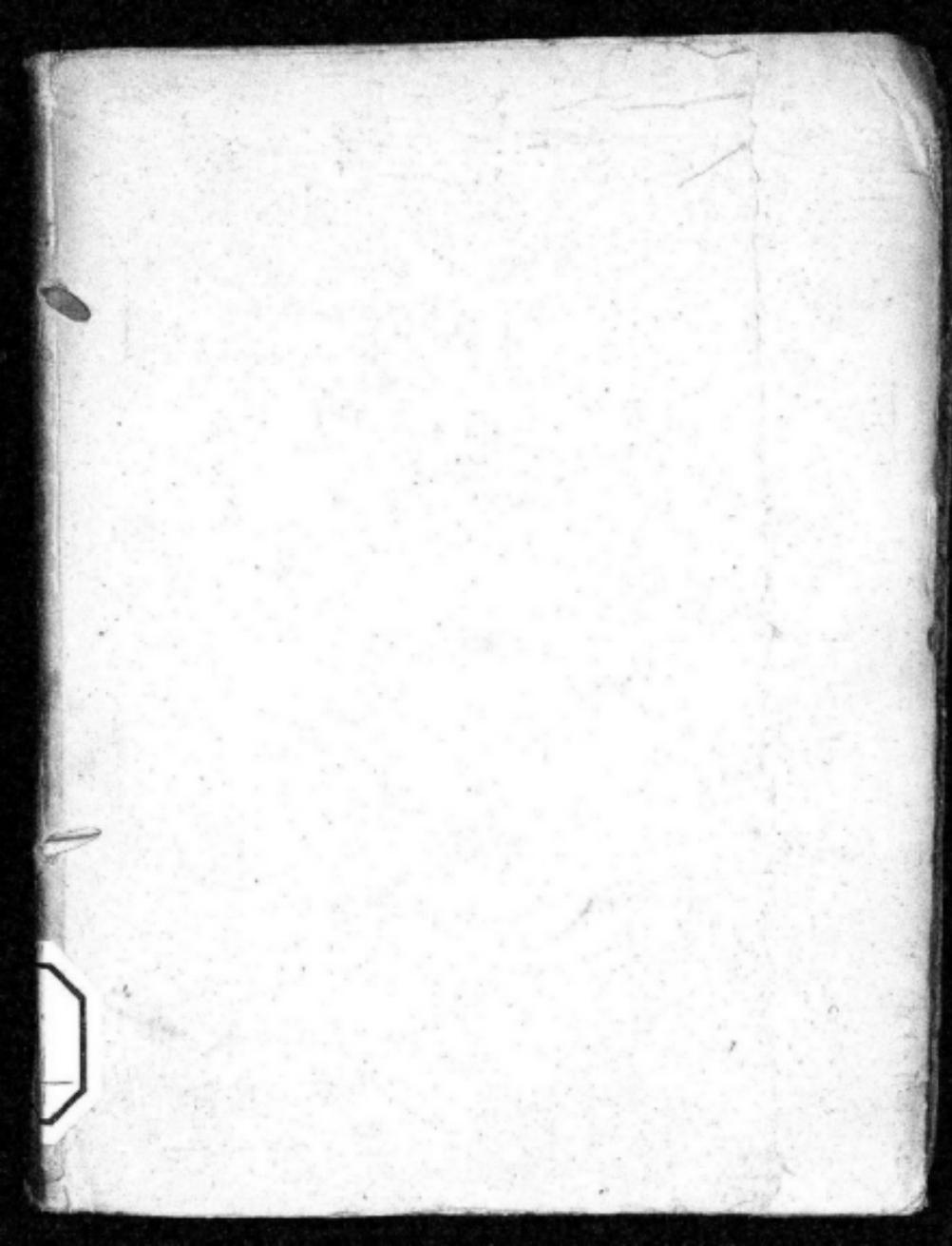

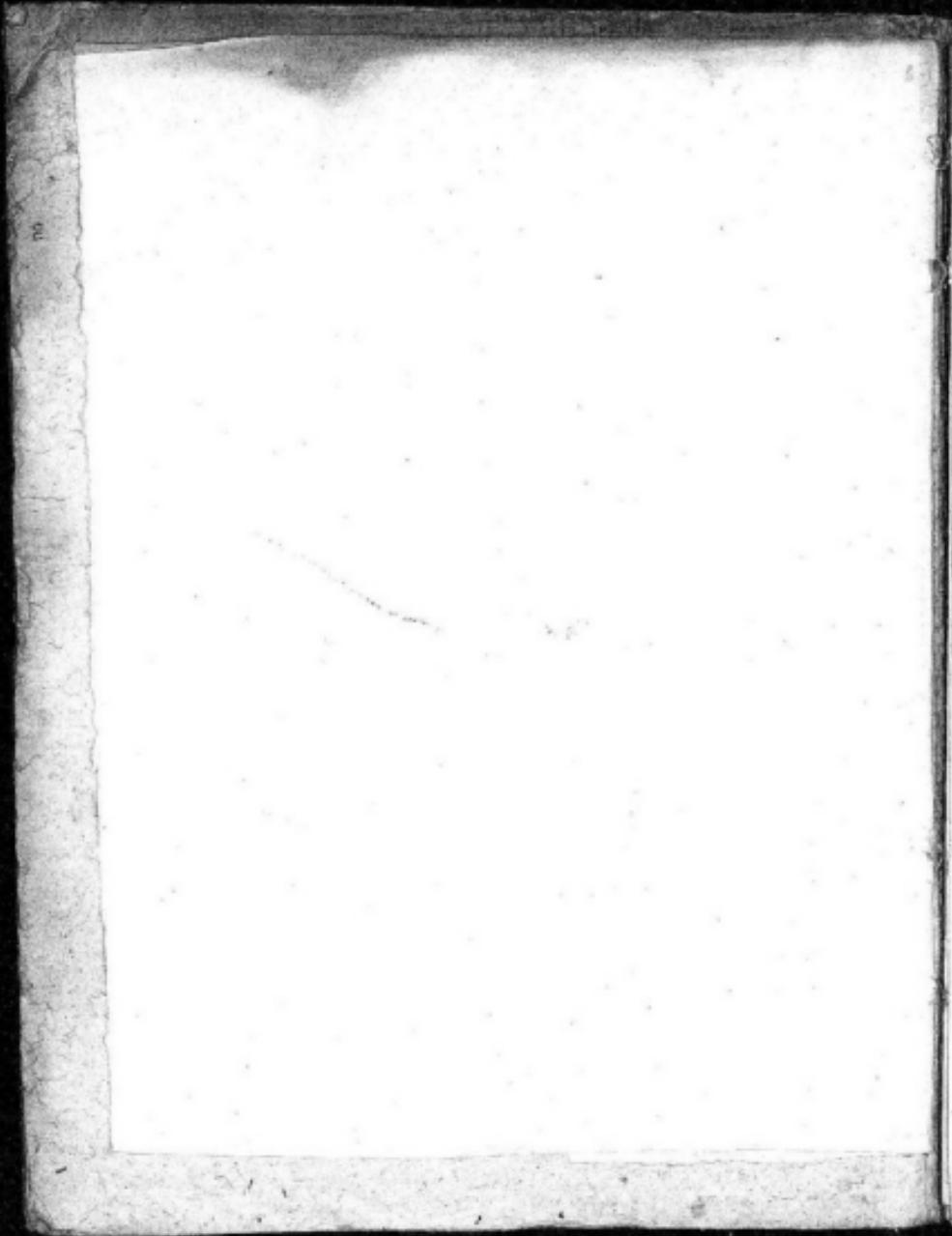

Index Hierosolmæ Epiphanius adibulus

Pag. 9. Imperatores sibi concesserunt fortis,
Imperatores affigentes se concesserunt ^{affigentes} _{multa in fortis}
~~תְּרֵדָה-עֲלֵיה-~~ ^{affigentes} _{affigentes}
Qui imperatores affigentes se concesserunt, effigies
se rite

Pag. 3. &c. 4. corrig. salueris quod ^{est} non in pagis primis

Pag. 7. amb. removentes se concesserunt, multe concesserunt
accabent

Pag. 8. QUINTILLANI ac.

multe Qui affigentes Christum Dominum ^{affigentes} _{multa in fortis}
Iudas ^{affigentes} _{multa in fortis}
Christus ^{affigentes} _{multa in fortis}
propter contemptum primorum

Iudas ^{affigentes} _{multa in fortis}
et blasphemantes Iudas propter
contemptum, qui sunt
bonorum!

It puit. De officiis ludi deo entibus quod non fuluerunt,

* De horum omnium nominum origine

Quintillus ad Indiem Augstus. hoc

Prifiliianus hic Christus ipse est, Qui dilectam
gemmam lapidem Christum: תְּרֵדָה-עֲלֵיה-

M. Pag. 11. alio. Samarit. v. 4. De egypto, lego, ex
Egypto — promissione atque, Et in Natura Osee 2, 15.
Justa dies ASCENSIONIS fuit de terra Egypti:

Pag. 12. corrig. Tertoribus Iudas per queantur
affigentes se

Pag. 4. n. 2. De magna commissione s. Augstus

foible

joannis. ludouicuſ
Dauault

viue quasi quotidie morituruſ ⌈ ita de quaſi ſemper viuere ⌉
g. M. f.

Description
de jerusalem reduite ob la famine

Il ny avoit déjà plus de viures dans jerusalem; et on ne fe nourrissait
plus que deracines, l'herbe même qui avoit été le paturage
des animaux, étoit devenue l'alimenture la plus cherchée des
hommes. ~~on ne~~ on vendoit le poisson au poix de lor. cetoit point
des hommes ~~qui~~ se traingnoient à peine dans les chemins, et corfours
et places publiques; mais des spectres funebres, des corps sans
forces, qui n'avoient plus que quelques apparences de vie.
on voyoit ça et là partout des corps couchez par terre

Pag. 20. corrigez +

23 Apellite

24 Severianus

Corumque sunt
Iudei.

Les Juifs
sont circoncis.

Apellite los

Severus en Hebreo 7:13-17 de 10:17
Iudeum significat. Qui sunt de iudea, disceptatio
falsa. Ob eam corpora cum Apellite ^{severus} punguntur, qui
deinde ^{reverti} sunt ~~severus~~ ciruncidescuntur.

Pag. 21. avant Valerus Ita demonstrat, motu,
Verum Severus, loco a quo Severus hoc loco fuit,
Severinus ex Hebreo, 7:13-17 de 10:17 Iudeum significat
fuit. Qui capti*erunt* que erat punitio: punguntur
Malay cxxix, 3. Ad alligandos ergo eorum in con-
cordibus, et nobis eorum in manu*tenentur*. Ita de-
monstrat Prosternitur ipse ad alterum

mauvais

Faissance Le Gimbre
D. O. M.

Description de la ville de Jerusalem défaillie par la faim

Leor Vianc auoient déjà mangié, leur Racines tenoient lieu de viande
Les herbes estoient déjà ~~épuisées~~ mais les plus épuisés, les habitants estoient aux pieds de l'or
disposition pour le délivrance d'une vie si inconmode. L'on leur uoyoit retrouvez
dans les Rues et carrefours, représentant plustost l'image délabrée que
l'semblance des hommes vivants. ensuite l'on uoyoit debout torté des corps
morts sans sepulture, leur defunt n'avoient aucunes habiliers jusqu'auz uers
même l'offroient cette faim eut on leas ois enlevéent les cadavres qui leurs
aprestement pas droit de funerailles, il n'y auoient pas un citoyens qui ne
despouy des membres tanguant de leurs compagnons (choses horribles adire).
Les fables duoit son propre frere, L'ami soulagoit la faim aux despouys

Index Hierosum

pag. 20

- 81 afflitionis ~~adversus~~ ~~commissione~~, page
82 Iorinianus H

Iudej

expedit afflitione affligentes sc

Les Juifs

Louditibent

afflitione facilius et a me
qui non en facilius

Leifer hic poniunt pro Iudeo, qui afflitione ~~amplius~~
est. Dicitur annua ex 70-75-77-779-7.

Iorinianus, factum non ex Iorino ex Ioriano, hic
variorum ex 734-734-727. Spectatric hic loco ad ipsam
propositum Matth. v, 38. Adiutor quis dicit oculum pro
oculo, et dentem pro dente. En cumpnaturus.

Sp. Tavit hoc loco afflitione monum. Iudicant adversus
Mosen in afflictione sua, qui eadem monum pro tanto
cap. xvi. scilicet

21 Cerdonianij H E.

22 Marrionite H

Iudej

persequentes affligentes se persecutio commissio
persecutio commissio persecutio commissio

22 fidem. Ceterum ... derivatumque ex Hebreo, 11-12-13-14
Iudicium significatur qui parlat afflictione sc.

sans sépulture. les parents des morts ne se portent point
pour les bénitiers de leurs brevets, mais, pour ainsi dire,
offrent aux vers le droit qu'ils ont de dévorer le corps

après la mort. que disje, les parents se parent de ces corps
(par l'aktion la plus horribile) pour leur servir de nourriture.

le frere ne faisait point difficulte de manger la cheve chair
de son frere. lami ferait assuré volontiers du sang de son ami.

enfin la nature même semblait permettre à une troupe de
fameuse femmes afamer, dégorger leurs enfans et démanger
les membres, encors touts palpitants de ces innocentes victimes.

pag. 9. de partie

Antoine David

David

patrie libérator

le libérateur de sa patrie

pag. 33. & 34. corrigez selon ~~les~~ les corrections

precedentes

~~Exponere volunt. Cuncte adiutoria illorum portant parvulus
ad eum quaecumque dicuntur. Et quaecumque
utrumque pars libet propositio. Ex. xx. 14. Rota
bona. Et pessima. Et mala. Et fortis mortuorum.~~

Marionis unde Maronite. Iudicium est. Quis
persequitur affligerit. Et deridatur fido nomine ex
Hebreo. 12. 14-17. justa. Et illud Propheta. 13. 10.
A. vobis. John. xv. 20. Si me persequeris. et ut
persequenter. Et illud Propheta. 13. 14. 52. Quem per-
sequitur non erit persequitur per fratres affligit?

Pag. 3. recta 4. in fine vel id die In fine
formulatione ^{magis probatum:} videtur in 714-717 ac 724-725.
quod causa est, cur etiam latine Cedon ac Maron
dicti frumenti, cum non sit ex grise Et latetur platea
tunc, per Cendu et Kéf Sur de Magistri. Cedon ac Maron
latente et debitis etiam latibus expatet, (excedens solo 17.)

Pag. 22. alio. Palenianus, recta 4. Vel Venufrinus, lege
Venufrinus, ex parte pone, unde Venufrinus.

Pag. 21. 21 Maronite [persequitur affligerit
Pugnare. 25. Blandiorum ac

Contra ^{leprosum} ^{accipit}
conusffas parvole ^{17. 6.} conseruare ^{17. 6.} aperte avor officie!
Blandiorum ex Hiberto 17. 6. fuit lugae.
alio. Noctis proprium ruris nomen
17. 17: quid est. Conusffas parvole (Ex. xx. 17.)
conseruare

Index herculeum Epiphemis affig.

pag. 22. Echinosphaera

Chart 10

calcareous ~~affig~~ ^{and 2-4 offshoots} ^{affig} ^{affig} ^{affig} ^{affig} ^{affig} ^{affig} ^{affig}

Echinosphaera sc. ^{comes} ^{affig} ^{affig} ^{affig}

pg. 24. ~~found~~ ~~on~~ ~~Holocene~~ ~~7-12-45-10~~
~~affig~~ ~~affig~~ ~~affig~~ ~~affig~~

Bartington

page 34 ECHINOSPHERA

ECHINOSPHERA

Widmer ~~affig~~ - -

pag. 36. ~~affig~~ ~~affig~~ ~~affig~~ ~~affig~~ ~~affig~~

Phaneras ~~affig~~ ~~affig~~ ~~affig~~ ~~affig~~ ~~affig~~ ~~affig~~ ~~occidens~~

pag. 37. ~~affig~~ ~~affig~~ ~~affig~~ ~~affig~~ ~~affig~~ ~~affig~~ ~~affig~~ ~~affig~~ ~~affig~~

Pag. 13 Dimerorpha

Pag. 20. resp. str. 2. 1. 2. 3. 4.

Pag. 14. in fine. de severiani

Ergo amat fons sapientia omnes,
ex quo vult demandare: Propterea sapientia illa
planius dicitur videtur, libro XXII. sec. X. Greca
res est, non Nihil velare. Deinde.

Pag. 16. ANOMAL omnesque IN NOTIOEIS.

Pag. 15. ^{mettre} Tunc eos qui Prophetae Dicentes (Christians)

Les Tunc.... Schisme byzantin qu'on appelle Prophetae
(les Christians.)

Prophetae....

videtur ^{adversus} Diogenes Videlius, filius qui monachus option
fuit, Monachus appellatus est. ^{cor} Calceolaus et ac
prosternere Christianus Monachus est. ^{hic est} Romanus
et Augustinus. ^{Et} filius ^{versus} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus
et Augustinus. ^{et} Augustinus. ^{et} Augustinus. ^{et} Augustinus. ^{et} Augustinus.
non caput offert Prognosticus, quoniam caput proponit. ^{ad} Prognosticus
renuntiantur de conuersatione fidis. ^{ad} Prognosticus
~~pro~~ ^{ad} his confidit. ^{ad} Prognosticus.
videtur admiti est, non quis Ecclesia habet proprias habentur.
Hoc est, ut Vetus et Novus Test. libri: etiam et non
sunt Montanus. ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus.
sed diebus carnulatione finaliter. ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus.
et Maximilianus confidit. ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus.
sunt Montanistae, quae Prognosticus significat. ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus.
Iustus. Ex hoc autem libello que ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus.
conferatur mityredonibus ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus.
remore pupas, non multum forte. ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus.
sugurato est. ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus.
cum illis queque Romane hic ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus.
Maurinella appellata ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus.
Ecclesia patitur. ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus. ^{ad} Prognosticus.

Pag. 14. ~~in fine~~ ^{in finis} ~~verso~~ ^{verso}

SEVERIANI.

Pag. 14. ~~in fine~~ ^{in finis} ~~verso~~ ^{verso}

~~Cui amato fons deponit dona nulli amici,~~
~~cui multa dantur auct. P. S. Suffice iste propter illa~~
plures vobis indicem, libro KKAKAN, fol. X. Graeca
res est, ne nihil velire. De hoc

Pag. 16. ANONIMI uniusq. IN NOTICIA.

Pag. 16. ^{notitia} Tunc eos qzg. Populi et Romanorum (Chrysostomus)

Let Tunc.... Romanorum locum qzna qzna appelle Populus
(by Christians)

Plagiopista.

quod sanguinem dilatit, quod per quae numeri septem
fuit, Monstrum appellatur ab aliis Galerius, ac

de aliis, sicut etiam Plautius, quod faberum Mithrae
coquuntur, et quod sanguinem dilatit, quod per quae numeri

septem, et quod sanguinem dilatit, quod per quae numeri

septem, et quod sanguinem dilatit, quod per quae numeri

septem, et quod sanguinem dilatit, quod per quae numeri

septem, et quod sanguinem dilatit, quod per quae numeri

septem, et quod sanguinem dilatit, quod per quae numeri

septem, et quod sanguinem dilatit, quod per quae numeri

septem, et quod sanguinem dilatit, quod per quae numeri

septem, et quod sanguinem dilatit, quod per quae numeri

septem, et quod sanguinem dilatit, quod per quae numeri

septem, et quod sanguinem dilatit, quod per quae numeri

septem, et quod sanguinem dilatit, quod per quae numeri

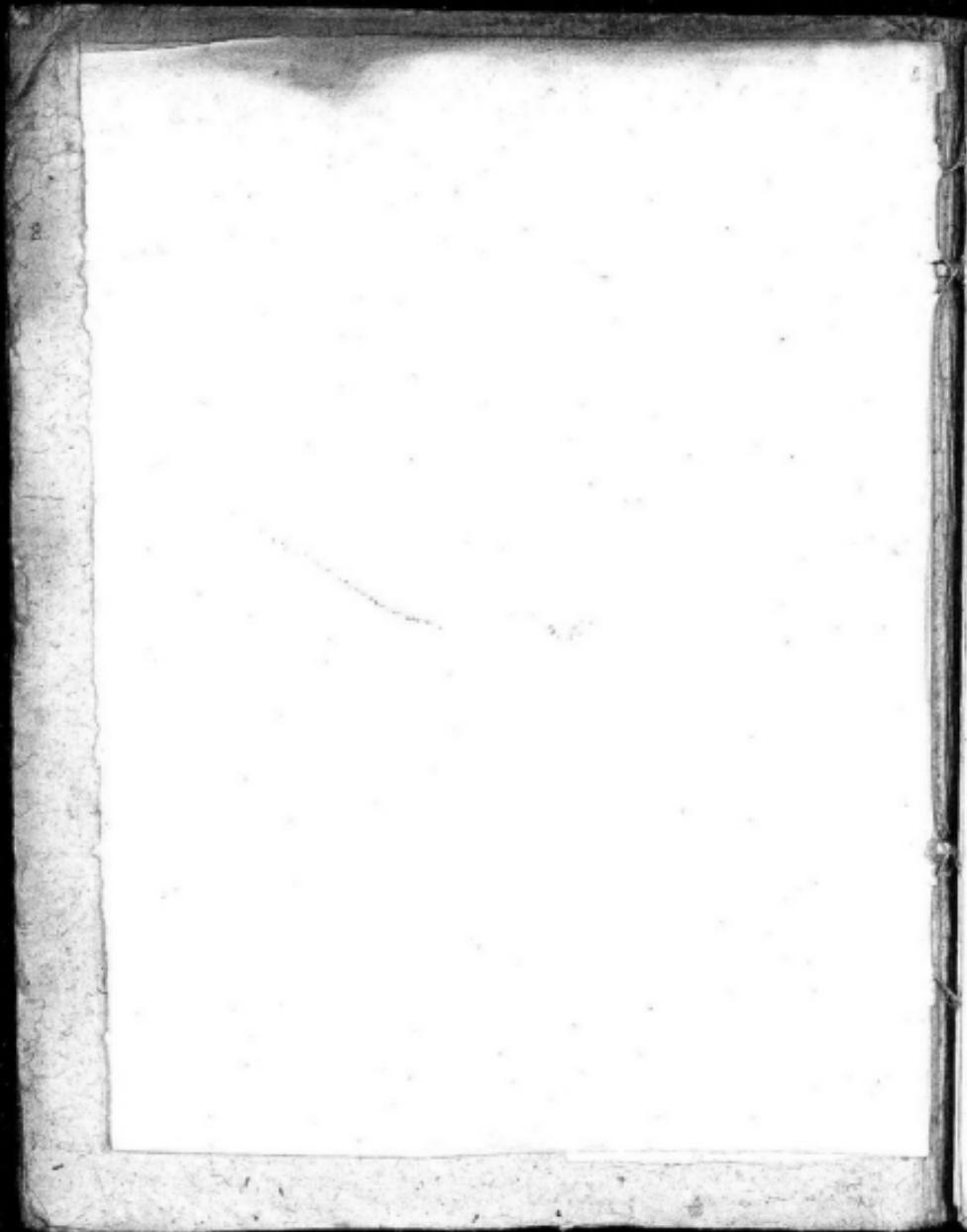
septem, et quod sanguinem dilatit, quod per quae numeri

septem, et quod sanguinem dilatit, quod per quae numeri

septem, et quod sanguinem dilatit, quod per quae numeri

septem, et quod sanguinem dilatit, quod per quae numeri

6373.

per Index hæc est, pag. 4. delevetiorum.

pag. 5. 6. corib. 5.

7. 8.

— 8 IESVS-CHRIST domine p[ro]p[ter]e

filii. 16.

1. Un Roi jufle est en Son Dieu.

2. Les PRINCES des

3.

4.

Conquiert il son malice de la Rume vellutale.

pag. 15. 4. in VALESIUS. ac. de le Rume hoc caput,

late f. p[ro]p[ter]e ac. ARROUAS

5. pag. 12. 6. corib. 5.

7. corib. 6.

8. corib. 7.

pag. 14. De

1.

33 THEODOTIANI. G

34 MELCHISEDECIANI. H

A. Des d[omi]nes

D[omi]norum nostrorum

ben[igni]tatis.

Contra dominum regnum

Un Roi jufle.

est en Son Dieu.

Theodotus, a quo sunt Theodotini, ex Gran Codicis est,

8. IESVS-CHRIST domine p[ro]p[ter]e

luciferus.

page 4. De mortuorum

1. Un Roi jufle est domine de Dieu.

2. Le Rume es

Dieu quand on est malade de.

pag. 5. alio. Huminum. Corib. Reges, Caesares
militis. Rele agy.

pag. 6. Dele THEODOTIANI de.

pag. 10. Dele JUDAS VALESIUS. ac. de Corib.

3. q[ui]dam non

4. malitiosus

non ageretur in diebus.

A. Leo Fabius Melchisedec Hebreo nomine
Regem judicis iustum significare, prout consilio est
pellavit Rani dubie atque, cum haec fiberes,
rum Ludovicum transitorum regem, iustitia &
equitatem quae interdiffimere-
amet.

SETHI AND DE GROOT

117. 2. *americus* 3.

J. COMM. 4.

Page 33, corrige de même les exercices 33 et 34 37

the following are the activities of our local church during the month of October:

ico ferme
i confesse off
a gribes,
julijne &c

ope
elijnt w.

33 & 34 37

merg
opp de
on de
teffel's
verwachting
der drie
niet meer
voldoende
gevuld
dienst
van
de vaders
vader

groot
vader
van
de vaders
vader

222260311
syste

Index hærefom Synopse &c.

- pag. 3. 1. HAN-Christ now a god in the Hele
Kraemer dide mada
8. low fribe
8. IESUS-CHRIST desastre ~~for~~ ^{for} ergenre
liden ander.

pag. 4. De vader.

1. Ur Bogt BOL mæte off Tonnes' De Dene.
2. De Bafse os
De vader onegtmæde &c.

pag. 5. alor. Hominum... Carla, Roger, Frederic,
mitius. Rele aqg.

pag. 6. Rele THEODOTIANE &c.

pag. 10. Rele TALESII, &c. De Carla
3. d' opkondition
4. medeligh
5. in hysfing fæste

Concordia

pag. 15.

<u>Valesti</u>	XVI Qui venire in igne
<u>Cathari</u>	
<u>Novatiani</u>	

{ absconditae et cunctae

p. 11.

<u>Theodosiani</u>	XVII A deo datus
<u>Malchitiani</u>	

{ Reu justus.

pag. 5.

In Indice ha
Epiph.

f. Epiph.

pag. 3. ad 3.

38. VALESTI. H

39 CATHARI H

christus

contemptus iniurias

et dilectionem est in scripta Augustinis

M.W. ch

compon. 14